

ปัจจัยที่ทำให้ผู้นำกลุ่มพัฒนาชะอำและสมาชิกได้รับเลือกตั้งในการเลือกตั้ง
เทศบาลเมืองชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรีในปี 2555

พันตำรวจโทประชา วัจคีรี

การศึกษาครั้งนี้ว่าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญารัฐศาสตรมหาบัณฑิต
แขนงวิชาการเมืองการปกครอง สาขาวิชารัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

พ.ศ. 2556

**Factors that Contributed to the Success of Members of the Cha Am Development
Group in Winning the Municipal Elections in Cha Am District, Phetchaburi
Province in 2013**

Pol.Lt.Col. Pracha Wangkheeree

An Independent Study Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
the Degree of Master of Political Science in Politics and Government

School of Political Science

Sukhothai Thammathirat Open University

2013

หัวข้อการศึกษาค้นคว้าอิสระ ปัจจัยที่ทำให้ผู้นำกลุ่มพัฒนาชะอำและสมาชิกได้รับเลือกตั้ง
ในการเลือกตั้งเทศบาลเมืองชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี
ในปี 2555

ชื่อและนามสกุล พันตำรวจโทประชา วังคีรี

แขนงวิชา การเมืองการปกครอง

สาขาวิชา รัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช

อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ ดร. เสนีย์ คำสุข

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้ ได้รับความเห็นชอบให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรระดับปริญญาโท เมื่อวันที่ 25 พฤศจิกายน 2556

คณะกรรมการสอบการศึกษาค้นคว้าอิสระ

..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร. เสนีย์ คำสุข)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร. ปรีชา หงษ์ไกรเลิศ)

.....
(รองศาสตราจารย์อุทพร อิศรชัย)
ประธานกรรมการประจำสาขาวิชารัฐศาสตร์

ชื่อการศึกษา คั่นคว้ออิสระ ปัจจัยที่ทำให้ผู้นำกลุ่มพัฒนาชะอำและสมาชิกได้รับเลือกตั้งในการเลือกตั้งเทศบาลเมืองชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี
ในปี 2555

ผู้ศึกษา พันตำรวจโทประชา วังคีรี รหัสนักศึกษา 2528001601 ปริญญา รัฐศาสตรมหาบัณฑิต (การเมืองการปกครอง) อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ ดร. เสนีย์ คำสุข ปีการศึกษา 2556

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา (1) ปัจจัยภายใน ที่ทำให้ผู้นำกลุ่มพัฒนาชะอำและสมาชิก ได้รับเลือกตั้งในการเลือกตั้งของเทศบาลเมืองชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ในการเลือกตั้ง พ.ศ.2555 (2) ปัจจัยภายนอก ที่ทำให้ผู้นำกลุ่มพัฒนาชะอำและสมาชิก ได้รับเลือกตั้งในการเลือกตั้งของเทศบาลเมืองชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ในการเลือกตั้ง พ.ศ.2555

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการศึกษาจากเอกสารและการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง คือ สมาชิกกลุ่มพัฒนาชะอำ กลุ่มคู่แข่ง และผู้สมัครอิสระ กลุ่มคณะกรรมการการเลือกตั้งจังหวัดเพชรบุรี (กกด.) กลุ่มแกนนำประชาชนหรือประชาชนชุมชน และกลุ่มข้าราชการประจำพื้นที่เทศบาลเมืองชะอำ ที่เป็นหัวหน้าหน่วยงาน วิเคราะห์ข้อมูลในรูปแบบเชิงพรรณนา

ผลการวิจัยพบว่า (1) ปัจจัยภายในที่ทำให้ผู้นำกลุ่มพัฒนาชะอำและสมาชิกได้รับเลือกตั้ง ได้แก่ ภูมิหลังและลักษณะส่วนตัวของผู้สมัคร มีความสุภาพ มีมนุษยสัมพันธ์ดี การมีส่วนร่วมในกิจกรรมชุมชนอย่างสม่ำเสมอ และมีผลงานเป็นที่ประจักษ์ คือการสร้างประโยชน์แก่ชุมชน มีภาวะความเป็นผู้นำที่ดี สามารถนำเอานโยบายไปสู่การปฏิบัติได้จริง มีความพร้อมทางด้านทรัพยากรทางการเมือง มีความรู้ ความสามารถ และ (2) ปัจจัยภายนอกที่ทำให้ผู้นำกลุ่มพัฒนาชะอำและสมาชิกได้รับเลือกตั้ง ได้แก่ สภาพเศรษฐกิจ สังคม ที่เอื้ออำนวยต่อดำเนินงาน โดยการส่งเสริมพัฒนาอาชีพได้หลากหลายอาชีพ ทั้งในด้าน การประมง การเกษตร และการท่องเที่ยว มีแหล่งท่องเที่ยวตามธรรมชาติที่สวยงาม การใช้ระบบอุปถัมภ์ต่อคนกลุ่มต่างๆมีกลุ่มผลประโยชน์ หลายกลุ่มสนับสนุน และคู่แข่งทางการเมือง มีคุณสมบัติดีกว่า มีผลงานต่อชุมชนน้อยและไม่ใช้คนดั้งเดิมในพื้นที่

คำสำคัญ ปัจจัย ผู้นำกลุ่มพัฒนาชะอำ การเลือกตั้ง เทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี

Independent Study title: Factors that Contributed to the Success of Members of the Cha Am Development Group in Winning the Municipal Elections in Cha Am District, Phetchaburi Province in 2013

Author: Pol.Lt.Col. Pracha Wangkheeree; **ID:** 2528001601; **Degree:** Master of Political Science (Politics and Government); **Independent Study advisor:** Dr. Senee Comsook, Associate Professor; **Academic year:** 2013

Abstract

The objective of this research was to study the internal and external factors that contributed to the success of the leaders and members of the Cha Am Development Group in winning the Cha Am Municipality elections in Cha Am District, Phetchaburi Province in 2012.

This was a qualitative research based on documentary research and interviews with a sample group consisting of representatives of members of the Cha Am Development Group, competing political groups, independent candidates, the Phetchaburi Province Election Committee, community leaders, and civil servants who were heads of departments in Cha Am municipal offices. Data were analyzed through descriptive analysis.

The results showed that (1) Internal factors that led to the success of members of the Cha Am Development Group in winning the municipal elections were the background and personalities of the candidates, their politeness and human relations, their regular participation in community activities, their work that had visible results in benefitting the community, their leadership, their ability to implement policies, their political resources, their knowledge and their abilities. (2) External factors that led to the success of members of the Cha Am Development Group in winning the municipal elections were the favorable socio-economic situation which made it possible to develop many occupations such as fishing, agriculture and tourism; the availability of natural tourism resources in the area; utilization of the patronage system; support from several special interest groups; and the fact that the rival candidates were not as well qualified, had fewer work results to show in the community and were not the incumbents.

Keywords: local election, Cha Am Development Group, Cha Am Municipality, Phetchaburi Province

กิตติกรรมประกาศ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาเป็นอย่างยิ่งจาก รองศาสตราจารย์ ดร.เสนีย์ คำสุข อาจารย์ที่ปรึกษา และรองศาสตราจารย์ ดร.ปรีชา หงษ์ไกรเลิศ ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำ ชี้แนะแนวทาง เป็นอย่างดี ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ และติดตามการทำการศึกษาค้นคว้าอิสระครั้งนี้อย่างใกล้ชิด ตลอดเวลา นับตั้งแต่เริ่มต้นจนกระทั่งสำเร็จเรียบร้อย สมบูรณ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอขอบพระคุณท่านผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่ได้กรุณาเสียสละเวลาให้คำแนะนำ ตลอดจนตรวจและแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยอย่างดียิ่ง ขอขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ ดร.เสนห์ จุ้ยโต อาจารย์ประจำสาขาวิทยาการจัดการ รองศาสตราจารย์ ดร.สุรินทร์ นิยมมากร และ ดร. กิตติวัฒน์ รัตนดิลก ณ ภูเก็ต เลขาธิการคณะกรรมการกิจการชายแดนไทยประจำรัฐสภา ขอขอบพระคุณ นายอนุกุล พรสมบูรณ์ศิริ นายกเทศบาลเมืองชะอำ และสมาชิก กลุ่มพัฒนาชะอำ หัวหน้าส่วนราชการ ประชาชนชุมชน และอีกหลายท่านในเขตเทศบาลเมืองชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ซึ่งมีได้กล่าวไว้ ณ ที่นี้

นอกจากนี้ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณคณาจารย์สาขาวิชารัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ทุกท่าน ที่ได้กรุณาส่งเสริม ประสิทธิประสาทวิชาความรู้ ให้เป็นอย่างดี เพื่อนักศึกษา เพื่อนร่วมงานและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการทำการศึกษาค้นคว้าอิสระครั้งนี้ ทุกท่าน ที่ได้กรุณาให้การสนับสนุน ช่วยเหลือ และให้กำลังใจตลอดมา ทำให้งานวิจัยนี้สำเร็จไปได้ด้วยดี ขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ประชา วังศิริ

พฤศจิกายน 2556

สารบัญ

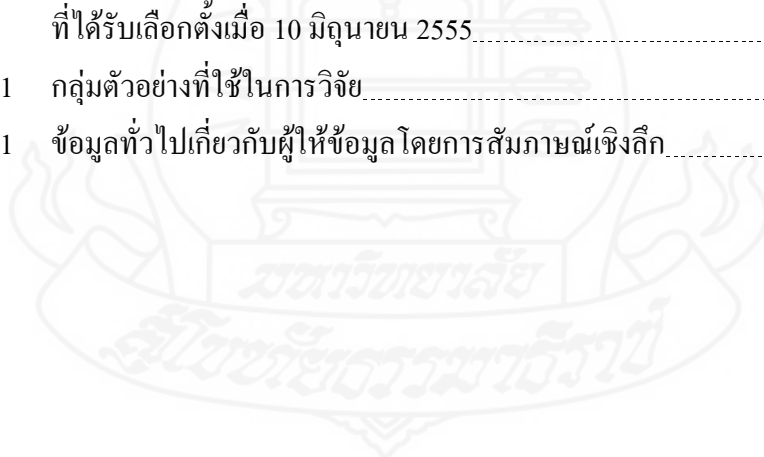
	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญตาราง	ฅ
สารบัญภาพ	ญ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์การวิจัย	4
กรอบแนวคิดการวิจัย	5
ขอบเขตการวิจัย	6
นิยามคำศัพท์เฉพาะ	7
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	9
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	10
แนวคิดเกี่ยวกับการเมือง	10
แนวคิดเกี่ยวกับอำนาจและอิทธิพล	15
แนวคิดเกี่ยวกับกลุ่มการเมือง	27
แนวคิดเกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่น	33
แนวคิดว่าด้วยชนชั้นนำและผู้นำ	39
แนวคิดเกี่ยวกับระบบอุปถัมภ์และการแลกเปลี่ยนผลประโยชน์	45
ประวัติความเป็นมาของเทศบาลเมืองชะอำ และประวัตินายบุญทูล พรสมบุญศรี	51
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	60
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	64
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	64
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัย	66
การเก็บรวบรวมข้อมูล	66
การวิเคราะห์ข้อมูล	67

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	68
ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ให้ข้อมูลที่มีประสบการณ์เกี่ยวข้องกับ การเลือกตั้งการเมืองท้องถิ่นในเขตเทศบาลเมืองชะอำ	69
ส่วนที่ 2 ปัจจัยภายใน และภายนอกที่ทำให้ผู้นำกลุ่มพัฒนาชะอำได้รับเลือกตั้ง ในการเลือกตั้งเทศบาลเมืองชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี.....	70
ส่วนที่ 3 ปัจจัยภายใน และภายนอกที่ทำให้สมาชิกกลุ่มพัฒนาชะอำได้รับเลือกตั้ง ในการเลือกตั้ง เทศบาลเมืองชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี.....	99
บทที่ 5 สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	121
สรุปการวิจัย	121
อภิปรายผล	129
ข้อเสนอแนะ	137
บรรณานุกรม	140
ภาคผนวก	145
ก ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือ (แบบสัมภาษณ์)	146
ข แบบสัมภาษณ์	148
ประวัติผู้ศึกษา	154

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 2.1	บัญชีรายชื่อผู้สมัครรับเลือกตั้ง นายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี เมื่อ 28 มีนาคม 2547..... 57
ตารางที่ 2.2	บัญชีรายชื่อผู้สมัครรับเลือกตั้ง นายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี เมื่อ 4 พฤษภาคม 2551..... 57
ตารางที่ 2.3	บัญชีรายชื่อผู้สมัครรับเลือกตั้ง นายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี เมื่อ 22 เมษายน 2555..... 57
ตารางที่ 2.4	บัญชีรายชื่อผู้ดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองชะอำ ตั้งแต่ปี 2542 - 2555..... 58
ตารางที่ 2.5	บัญชีรายชื่อ สมาชิกสภาเทศบาลเมืองชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ที่ได้รับเลือกตั้งเมื่อ 28 มีนาคม 2547..... 58
ตารางที่ 2.6	บัญชีรายชื่อ สมาชิกสภาเทศบาลเมืองชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ที่ได้รับเลือกตั้งเมื่อ 4 พฤษภาคม 2551..... 59
ตารางที่ 2.7	บัญชีรายชื่อ สมาชิกสภาเทศบาลเมืองชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ที่ได้รับเลือกตั้งเมื่อ 10 มิถุนายน 2555..... 60
ตารางที่ 3.1	กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย..... 65
ตารางที่ 4.1	ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ให้ข้อมูล โดยการสัมภาษณ์เชิงลึก..... 69

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดการวิจัย.....	5
ภาพที่ 2.1 วงจรแห่งความสัมพันธ์ของสังคมไทย.....	30
ภาพที่ 2.2 ความสัมพันธ์ระหว่างผู้นำกับสมาชิกในลักษณะที่ไม่เท่าเทียมกันในแนวคิด.....	31
ภาพที่ 2.3 ความสัมพันธ์ระหว่างผู้อุปถัมภ์และผู้รับอุปถัมภ์เพียงสายเดียวหรือกลุ่มเดียว.....	48
ภาพที่ 2.4 โครงสร้างระบบอุปถัมภ์แบบพีระมิด.....	49
ภาพที่ 2.5 แผนที่แสดงพื้นที่จังหวัดเพชรบุรี.....	55
ภาพที่ 2.6 แผนที่แสดงพื้นที่เทศบาลเมืองชะอำ.....	56
ภาพที่ 4.1 ปัจจัยภายใน และปัจจัยภายนอกที่ผู้นำกลุ่มพัฒนาชะอำได้รับเลือกตั้ง ในเทศบาลเมืองชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี.....	98
ภาพที่ 4.2 ปัจจัยภายใน และปัจจัยภายนอกที่สมาชิกกลุ่มพัฒนาชะอำได้รับเลือกตั้ง ในเทศบาลเมืองชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี.....	120

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ประเทศไทย ได้มีการเปลี่ยนแปลงการปกครองจาก ระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชมาเป็นระบอบการปกครอง แบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข เมื่อวันที่ 24 มิถุนายน 2475 คำว่า “ประชาธิปไตย” มาจากคำว่า “ประชา” กับคำว่า “อธิปไตย” หมายถึงการปกครองที่อำนาจสูงสุดของแผ่นดินเป็นของประชาชน โดยหลักการแล้วประชาชนจะเป็นผู้ใช้ อำนาจเอง แต่เนื่องจากประชาชนในแต่ละประเทศมีจำนวนมากจึงไม่สามารถเข้าไปมีส่วนร่วมในการปกครองได้โดยตรง ระบอบประชาธิปไตยจึงต้องเป็นระบบที่มี “ตัวแทน” ของประชาชน และ “ตัวแทน” ของประชาชนในปัจจุบันนี้มีวิธีการได้มาซึ่งตัวแทนมีอยู่ 2 ทาง ได้แก่ การแต่งตั้งและการเลือกตั้ง แต่การเลือกตั้งจะได้รับการยอมรับว่ามีความเป็นสากลมากกว่า เพราะแม้แต่ในประเทศที่มีการปกครองด้วยระบอบเบ็ดเสร็จนิยมก็ยังใช้การเลือกตั้งเป็นการหยั่งเสียงของประชาชนหรือรวบรวมกำลังสนับสนุนจากประชาชน (สมบัติ สุยะลา 2549: 1)

การปกครองในระบอบประชาธิปไตยเป็นลักษณะของการปกครองแบบให้ประชาชนมีส่วนร่วมโดยมีหัวใจสำคัญ คือ ให้โอกาสประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมือง เพราะถือเป็นการปกครองที่อำนาจเป็นของประชาชน โดยประชาชน และเพื่อประชาชน ซึ่งประชาชนได้เสนอตัวเพื่อรับเลือกตั้งเป็นตัวแทนหรือใช้สิทธิเลือกตั้งตัวแทนของตนเข้ามามีบทบาทในการเสนอแนะแนวทางในการแก้ปัญหาและพัฒนาให้ตรงตามความต้องการของตน ตลอดจนการตรวจสอบเพื่อถ่วงดุลอำนาจของฝ่ายบริหารทั้งในการการเมืองระดับชาติและการเมืองระดับท้องถิ่น ซึ่งถือเป็นรากฐานของการเลือกตั้งระดับชาติ ดังนั้นการมีส่วนร่วมทางการเมืองจึงมีความสำคัญอย่างมาก (ปธาน สุวรรณมงคล 2540: 15)

ในฐานะที่การเมืองท้องถิ่นเป็นส่วนหนึ่งของการเมืองระดับชาติ การปกครองส่วนท้องถิ่น (Local Government) จึงถือเป็นรูปแบบหนึ่งที่เป็นพื้นฐานการพัฒนาประเทศ และการปกครองในระบอบประชาธิปไตย ที่มีความสำคัญต่อการปกครองและการบริหารราชการแผ่นดิน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในชุมชนท้องถิ่นที่มีสภาพปัญหาสังคม วัฒนธรรมความเป็นอยู่ และทรัพยากรธรรมชาติที่แตกต่างกัน ถ้าพึงเพียงรัฐบาลกลางในฐานะที่ต้องดูแลประชาชนโดยรวมทั่วประเทศ

ย่อมไม่สามารถตอบสนองความต้องการหรือแก้ไขปัญหาได้อย่างทั่วถึง และตรงตามความต้องการของประชาชนในแต่ละพื้นที่ได้ รวมถึงการเรียกร้องของประชาชนในชุมชนท้องถิ่นของตนเองมาอย่างยาวนาน ทำให้รัฐบาลในหลายประเทศได้มีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการปกครองแบบรวมศูนย์อำนาจจากส่วนกลาง (centralization) มาสู่การปกครองแบบกระจายอำนาจ (decentralization) มากขึ้นเพื่อให้สิทธิแก่ชุมชนในการตัดสินใจ ดำเนินภารกิจของท้องถิ่นและถือเป็นสถาบันฝึกปฏิบัติการปกครองระบอบประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วม (โกวิทย์ พวงงาม 2551: 11)

การจัดการปกครองท้องถิ่นนั้นได้ยึดหลักการกระจายอำนาจการปกครองและเพื่อให้สอดคล้องกับระบอบประชาธิปไตยโดยให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการปกครองตนเอง การปกครองท้องถิ่นนั้นถือได้ว่าเป็นรากฐานการปกครองของระบอบประชาธิปไตย (basic democracy) เพราะการปกครองท้องถิ่นนั้นเป็นสถาบันฝึกสอนการเมืองการปกครอง ฝึกให้กับประชาชนได้เรียนรู้ในการวางแผน วางนโยบายเพื่อเป็นแนวทางแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในแต่ละท้องถิ่นให้ประชาชนรู้สึกรู้ว่าตนมีความเกี่ยวข้องกันกับส่วนได้ส่วนเสียในการปกครองบริหารท้องถิ่น เกิดความรับผิดชอบและหวงแหนต่อประโยชน์อันพึงมีต่อท้องถิ่นที่ตนอาศัยอยู่ อันจะนำมาซึ่งความศรัทธาเลื่อมใสในระบอบการปกครองประชาธิปไตยในที่สุด (ชูศักดิ์ เทียงตรง 2518: 6-7)

การแบ่งเขตการปกครองของประเทศไทย แบ่งออกเป็น 3 รูปแบบคือ การปกครองส่วนกลาง การปกครองส่วนภูมิภาค และการปกครองส่วนท้องถิ่น โดยมีการแบ่งส่วนภูมิภาคออกเป็น 76 จังหวัดและมีการปกครองส่วนท้องถิ่น เช่น กรุงเทพมหานครและเมืองพัทยา ก่อนหน้า พ.ศ. 2515 กรุงเทพมหานครเป็นส่วนหนึ่งของการปกครองส่วนภูมิภาค ในแต่ละจังหวัดแบ่งออกเป็นอำเภอ ปัจจุบันประเทศไทยมี 878 อำเภอ และ 50 เขตในกรุงเทพมหานคร แต่ละจังหวัดมีอำเภอเมือง ยกเว้น จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ซึ่งมีชื่อจังหวัดและชื่ออำเภอเมืองเหมือนกัน แต่ละอำเภอสามารถแบ่งออกได้เป็นตำบล ซึ่งมีระดับเทียบเท่ากับแขวงในกรุงเทพมหานคร แต่ละตำบลสามารถแบ่งออกเป็น หมู่บ้าน ซึ่งเป็นเขตการปกครองหน่วยเล็กที่สุด (อ้างอิงใน <http://wikipedia.org/wiki/>)

การปกครองส่วนท้องถิ่นในประเทศไทย มีรูปแบบการปกครองส่วนท้องถิ่น 2 รูปแบบใหญ่ๆ คือ 1) การปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบทั่วไป เป็นรูปแบบการปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีอยู่ทั่วประเทศทุกจังหวัด มี 3 ประเภทได้แก่ องค์การบริหารส่วนจังหวัด (อบจ.) เทศบาล และองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) 2) การปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ มีการบริหารจัดการไม่เหมือนกับรูปแบบทั่วไป จะมีขึ้นเป็นกรณีๆ ไป ส่วนใหญ่จะเป็นเขตเมืองใหญ่ เช่น เมืองหลวงหรือ

เมืองท่องเที่ยว ซึ่งไม่เหมาะสมที่จะใช้ รูปแบบทั่วไปมาใช้ในการปกครอง ปัจจุบันมี กรุงเทพมหานครและเมืองพัทยาที่เป็นประเภนี้ (โกวิท วงศ์สุรวัฒน์ 2539: 157)

ข้อมูลจำนวนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ณ วันที่ 10 กรกฎาคม พ.ศ.2555 มีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งสิ้น จำนวน 7,853 แห่ง ดังนี้ เป็น องค์การบริหารส่วนจังหวัด จำนวน 76 แห่ง เทศบาล จำนวน 2,108 แห่ง เทศบาลนคร จำนวน 27 แห่ง เทศบาลเมือง จำนวน 162 แห่ง เทศบาลตำบล จำนวน 1,919 แห่ง องค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 5,667 แห่ง องค์กรปกครองท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ จำนวน 2 แห่ง

อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี มีการแบ่งเขตการปกครองตามการปกครองส่วนภูมิภาค แบ่งเขตการปกครองย่อยออกเป็น 9 ตำบล 67 หมู่บ้าน ได้แก่ 1) ชะอำ 2) บางเก่า 3) นายาง 4) เขาใหญ่ 5) หนองศาลา 6) ห้วยทรายเหนือ 7) ไร่ใหม่พัฒนา 8) สามพระยา 9) ดอนขุนห้วย และมีรูปแบบการปกครองส่วนท้องถิ่น ประกอบด้วยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 7 แห่ง ได้แก่ 1) เทศบาลเมืองชะอำ ครอบคลุมพื้นที่ตำบลชะอำทั้งหมด 2) เทศบาลตำบลนายาง ครอบคลุมพื้นที่ตำบลนายาง ตำบลเขาใหญ่ และตำบลดอนขุนห้วยทั้งตำบล 3) เทศบาลตำบล บางเก่า ครอบคลุมพื้นที่ตำบลบางเก่าทั้งตำบล 4) องค์การบริหารส่วนตำบลหนองศาลา ครอบคลุมพื้นที่ตำบลหนองศาลาทั้งตำบล 5) องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยทรายเหนือครอบคลุมพื้นที่ตำบลห้วยทรายเหนือทั้งตำบล 6) องค์การบริหารส่วนตำบลไร่ใหม่พัฒนา ครอบคลุมพื้นที่ตำบลไร่ใหม่พัฒนาทั้งตำบล 7) องค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา ครอบคลุมพื้นที่ตำบลสามพระยาทั้งตำบล

ตำบลชะอำได้มีพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งเป็น เทศบาลตำบลชะอำ ใน พ.ศ. 2480 และได้รับการปรับยกฐานะเป็นเทศบาลเมืองชะอำ ตามประกาศของกระทรวงมหาดไทย เมื่อวันที่ 13 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2547 และในการสมัครรับเลือกตั้งของนักการเมืองท้องถิ่นเพื่อให้ได้เข้ามาบริหารเทศบาลเมืองชะอำ ใน พ.ศ.2555 นั้น คณะกรรมการการเลือกตั้งได้จัดให้มีการเลือกตั้งนายกเทศมนตรีเมืองชะอำ แทนนายอนุกุล พรสมบูรณ์ศิริ นายกเทศมนตรีเมืองชะอำ ที่ได้ลาออกจากตำแหน่ง เมื่อวันที่ 3 มีนาคม 2555 ทำให้คณะกรรมการการเลือกตั้งประจำเทศบาลเมืองชะอำ ต้องจัดให้มีการเลือกตั้งนายกเทศมนตรีเมืองชะอำขึ้นใหม่ โดยได้กำหนดให้วันอาทิตย์ที่ 22 เมษายน 2555 เป็นวันเลือกตั้งนายกเทศมนตรีเมืองชะอำ ซึ่งได้มีผู้ลงสมัครเข้ารับเลือกตั้งเป็นนายกเทศมนตรีเมืองชะอำ จำนวน 3 คน คือหมายเลข 1 นายอนุกุล พรสมบูรณ์ศิริ หมายเลข 2 นายแรม อาจอ่อนศิริ และหมายเลข 3 นายอภิรักษ์ พรสมบูรณ์ศิริ และสมาชิกภาพของสมาชิกสภาเทศบาลเมืองชะอำได้สิ้นสุดลงเมื่อวันที่ 3 มิถุนายน 2555 เนื่องจากครบวาระ และคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำเทศบาลเมืองชะอำได้จัดให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลเมืองชะอำ ได้กำหนดให้วันอาทิตย์ที่ 10 มิถุนายน 2555 เป็นวันเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลเมืองชะอำ ซึ่งได้มีผู้ลงสมัครเข้ารับเลือกตั้ง

เป็นสมาชิกสภาเทศบาลเมืองชะอำ (สท.) จำนวน 36 คน ประกอบไปด้วยผู้สมัครกลุ่มพัฒนาชะอำ จำนวน 18 คน ผู้สมัครกลุ่มคนรักชะอำ จำนวน 8 คน ผู้สมัครกลุ่มประชาธิปไตย จำนวน 6 คน และเป็นผู้สมัครอิสระ จำนวน 4 คน คณะกรรมการการเลือกตั้งประจำเทศบาลเมืองชะอำ ได้แบ่งเขตการเลือกตั้งเป็น 3 เขต มีสมาชิกสภาเทศบาลเมืองชะอำ ได้เขตละ 6 คน ตามพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ.2545 (นสพ.ชะอำนิวส์ 2555:ปีที่ 11 ฉบับที่ 50)

ผลการเลือกตั้งเลือกตั้งนายกเทศมนตรีเมืองชะอำ เมื่อ วันอาทิตย์ที่ 22 เมษายน 2555 ที่ผ่านมามีผลปรากฏว่า นายอนุกุล พรสมบูรณ์ศิริ ผู้สมัครหมายเลข 1 ได้รับเลือกตั้งด้วยคะแนนสูงสุด จำนวน 10,284 คะแนน ส่วนนายแรม อาจอ่อนศรี ผู้สมัครหมายเลข 2 ได้คะแนน จำนวน 4,265 คะแนน นายอภิรักษ์ พรสมบูรณ์ศิริ ผู้สมัครหมายเลข 3 ได้คะแนน จำนวน 96 คะแนน ซึ่งทำให้ นายอนุกุล พรสมบูรณ์ศิริ ได้รับเลือกตั้งเป็นนายกเทศมนตรีเมืองชะอำ เป็นสมัยที่ 5 ติดต่อกัน

ผลการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลเมืองชะอำ (สท.) เมื่อวันอาทิตย์ที่ 10 มิถุนายน 2555 ที่ผ่านมามีผลปรากฏว่า กลุ่มพัฒนาชะอำ ที่มีนายอนุกุล พรสมบูรณ์ศิริ เป็นหัวหน้า ได้รับเลือกตั้งเข้ามาทำหน้าที่สมาชิกสภาเทศบาลเมืองชะอำ จำนวน 17 คน จากจำนวนสมาชิกสภาเทศบาลเมืองชะอำ ทั้งหมดจำนวน 18 คน โดยมีผู้สมัครอิสระ ในเขตเลือกตั้งที่ 1 ได้รับเลือกตั้งเข้ามาจำนวน 1 คน

ดังนั้นการเลือกตั้งในครั้งนี้จึงมีประเด็นที่น่าสนใจคือผู้สมัครที่ได้รับเลือกตั้งเป็นผู้บริหารเทศบาลเมืองชะอำ คือ นายอนุกุล พรสมบูรณ์ศิริ ซึ่งได้รับเลือกตั้งเป็นนายกเทศมนตรีเมืองชะอำเป็นสมัยที่ 5 ติดต่อกัน และกลุ่มพัฒนาชะอำ ซึ่งมีนายอนุกุล พรสมบูรณ์ศิริ เป็นหัวหน้า ที่ทำให้สมาชิกกลุ่มได้รับเลือกตั้งเข้ามาทำหน้าที่สมาชิกสภาเทศบาลเมืองชะอำ จำนวน 17 คน จากจำนวนสมาชิกสภาเทศบาลเมืองชะอำ ทั้งหมด จำนวน 18 คน นั้นมีปัจจัยใดบ้างและมีวิธีการอย่างไรที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับได้รับเลือกตั้งเป็นนายกเทศมนตรีเมืองชะอำและสมาชิกสภาเทศบาลเมืองชะอำ ในการเลือกตั้ง เมื่อ วันอาทิตย์ที่ 22 เมษายน 2555 และ วันอาทิตย์ที่ 10 มิถุนายน 2555 ที่ผ่านมา เนื่องจากมีกลุ่มผู้สมัครการเมืองท้องถิ่นกลุ่มคนรักชะอำและกลุ่มประชาธิปไตย ไม่ได้รับเลือกตั้งแม้แต่ตำแหน่งเดียวและผู้สมัครอิสระจำนวน 1 คนเท่านั้นที่ได้รับเลือกตั้งเข้ามาเป็นสมาชิกสภาเทศบาลเมืองชะอำ ในการเลือกตั้ง พ.ศ.2555 ที่ผ่านมา

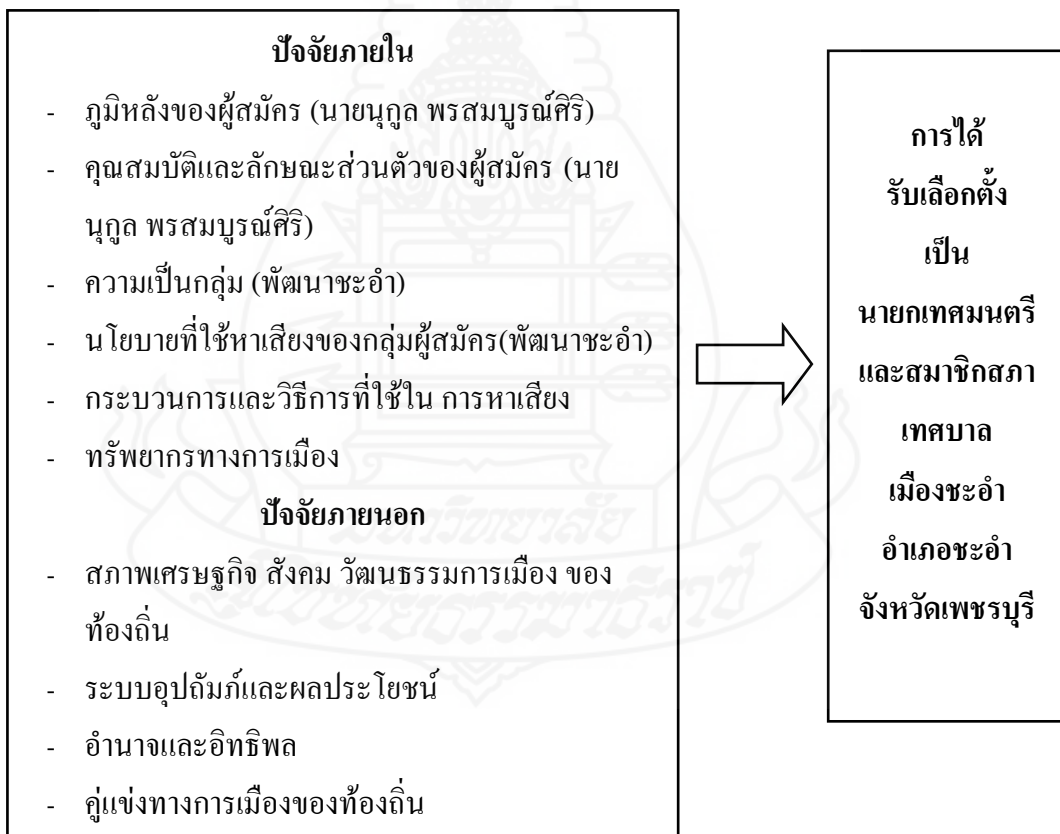
2. วัตถุประสงค์การวิจัย

1. การเลือกตั้งเทศบาลเมืองชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ในการเลือกตั้ง พ.ศ. 2555 (ซึ่งได้รับเลือกตั้งติดต่อกันมาเป็นสมัยที่ 5)

2. เพื่อศึกษาปัจจัยภายนอกที่ทำให้ผู้นำกลุ่มพัฒนาชะอำและสมาชิก ได้รับเลือกตั้งในการเลือกตั้งเทศบาลเมืองชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ในการเลือกตั้ง พ.ศ.2555 (โดยเฉพาะกลุ่มรักชะอำ, กลุ่มประชาธิปไตยและผู้สมัครอิสระ กฎหมาย ระเบียบ ที่เกี่ยวกับการปกครองส่วนท้องถิ่น)

3. กรอบแนวคิดการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษายาขได้แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ แนวคิดเกี่ยวกับการเมือง แนวคิดเกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่นและการเมืองท้องถิ่น แนวคิดเกี่ยวกับกลุ่มการเมือง แนวคิดเกี่ยวกับอำนาจและอิทธิพล แนวคิดเกี่ยวกับชนชั้นนำและผู้นำ แนวคิดเกี่ยวกับระบบอุปถัมภ์และการแลกเปลี่ยนผลประโยชน์

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดการวิจัย

4. ขอบเขตการวิจัย

4.1 ขอบเขตด้านพื้นที่

พื้นที่ในการศึกษา คือพื้นที่เขตรับผิดชอบของเทศบาลเมืองชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี มีชุมชนในพื้นที่เขตเทศบาลเมืองชะอำทั้งสิ้น 27 ชุมชน

4.2 ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

4.2.1 ด้านประชากร ในการศึกษาครั้งนี้มีประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้โดยแบ่งกลุ่มออกเป็น 5 กลุ่มคือ กลุ่มที่ 1 ได้แก่ สมาชิกกลุ่มพัฒนาชะอำ จำนวน 18 คน, กลุ่มที่ 2 ได้แก่ กลุ่มคู่แข่งการเลือกตั้งทางการเมือง และผู้สมัครอิสระจำนวน 18 คน, กลุ่มที่ 3 ได้แก่ คณะกรรมการการเลือกตั้ง.จังหวัดเพชรบุรี (กกต.) จำนวน 5 คน, กลุ่มที่ 4 ได้แก่ กลุ่มผู้นำหมู่บ้านหรือประธานชุมชนจำนวน 27 ชุมชน, กลุ่มที่ 5 ได้แก่ ข้าราชการประจำพื้นที่ เทศบาลเมืองชะอำ จำนวน 10 คน

4.2.2 กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 1 จำนวน 4 คน กลุ่มที่ 2 จำนวน 3 คน กลุ่มที่ 3 จำนวน 2 คน กลุ่มที่ 4 จำนวน 4 คน กลุ่มที่ 5 จำนวน 2 คน รวมจำนวนทั้งสิ้น 15 คน

4.3 ขอบเขตด้านเนื้อหา

เป็นการศึกษาปัจจัยสำคัญที่มีผลทำให้ผู้นำและสมาชิกกลุ่มพัฒนาชะอำได้รับเลือกตั้งเป็นนายกเทศมนตรีและสมาชิกสภาเทศบาลเมืองชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี โดยแบ่งเป็น

4.3.1 ปัจจัยภายใน ประกอบไปด้วย ภูมิหลังของสมัคร คุณสมบัติและลักษณะส่วนตัวของผู้สมัคร ความเป็นกลุ่ม (พัฒนาชะอำ) นโยบายที่ใช้หาเสียงของกลุ่มผู้สมัคร กระบวนการและวิธีการที่ใช้ใน การหาเสียง

4.3.2 ปัจจัยภายนอก ประกอบไปด้วย สภาพเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรมการเมืองของท้องถิ่น ระบบอุปถัมภ์ คู่แข่งทางการเมืองของท้องถิ่น บทบาทของคณะกรรมการเลือกตั้งการเมืองระดับชาติ

4.4 ขอบเขตด้านเวลา

4.4.1 ทำการศึกษาข้อมูลตั้งแต่วันที่ผู้นำกลุ่มพัฒนาชะอำและสมาชิกกลุ่มพัฒนาชะอำได้รับเลือกตั้งเป็นนายกเทศมนตรีและสมาชิกสภาเทศบาลชะอำ จนถึงวันที่คณะกรรมการการเลือกตั้งประกาศรับรองผลการเลือกตั้ง ของปี 2555

4.4.2 ใช้ระยะเวลาในการศึกษาครั้งนี้ตั้งแต่ ธันวาคม 2555 - มีนาคม 2556

5. คำนิยามศัพท์เฉพาะ

5.1 **ปัจจัยที่ทำให้ได้รับการเลือกตั้ง** หมายถึง สิ่งที่กำหนดผลการเลือกตั้ง ประกอบด้วย ปัจจัยภายในของผู้สมัคร ได้แก่ ภูมิหลังของผู้สมัคร คุณสมบัติและลักษณะส่วนตัวของผู้สมัคร นโยบายที่ใช้ในการหาเสียงของผู้สมัคร กระบวนการและวิธีการที่ใช้ในการหาเสียงของผู้สมัคร ความเป็นกลุ่มพัฒนาชะอำ และปัจจัยภายนอก ได้แก่ สภาพเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และวัฒนธรรมในเขตเทศบาลเมืองชะอำ บทบาทของคณะกรรมการเลือกตั้ง คู่แข่งและการเมืองระดับอื่น

5.2 **กลุ่มพัฒนาชะอำ** หมายถึง กลุ่มของนักการเมืองท้องถิ่น ที่ลงสมัครรับเลือกตั้ง ในการเลือกตั้งเทศบาลเมืองชะอำ(สท.) ในการเลือกตั้งเมื่อวันที่ 22 เมษายน พ.ศ.2555 และเมื่อวันที่ 10 มิถุนายน พ.ศ.2555 ที่มีนายอนุกุล พรสมบูรณ์ศิริ เป็นผู้นำกลุ่มและได้รับเลือกตั้งคะแนนสูงสุดเป็นนายกเทศมนตรี และสมาชิกกลุ่มที่ได้รับเลือกตั้งเป็น สมาชิกสภาเทศบาลเมืองชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี

5.3 **ภูมิหลังของผู้สมัคร** หมายถึง สถานะทางครอบครัว ความสัมพันธ์กับชุมชน บทบาทและผลงานทางสังคม เศรษฐกิจและการเมืองที่ปรากฏ ตั้งแต่อดีตจนถึงวันรับสมัครเลือกตั้ง

5.4 **คุณสมบัติและลักษณะส่วนตัวของผู้สมัคร** หมายถึง ลักษณะอันเป็นส่วนตัวของผู้สมัคร ได้แก่ อายุ เพศ การศึกษา บุคลิกภาพ ฐานะทางสังคม เศรษฐกิจ การสังกัดกลุ่มการเมือง

5.5 **นโยบายที่ใช้หาเสียงของผู้สมัคร** หมายถึง สิ่งที่ผู้สมัครนำเสนอในการหาเสียงเลือกตั้ง การประชาสัมพันธ์ตนเองให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งรับรู้ว่าเมื่อได้รับการเลือกตั้งแล้วผู้สมัครมีแนวทางหรือวิธีการพัฒนาท้องถิ่นของตนเองอย่างไรบ้าง หรือเป็นวิสัยทัศน์ของผู้สมัครที่สามารถชักจูงให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งสามารถลงคะแนนเสียงให้ผู้สมัครได้

5.6 **กระบวนการหาเสียงเลือกตั้งของผู้สมัคร** หมายถึง วิธีการหาเสียงเลือกตั้งของผู้สมัครรับเลือกตั้งนับตั้งแต่การเตรียมตัวก่อนการสมัครรับเลือกตั้ง การวางแผนในการหาเสียงเลือกตั้ง การจัดคณะผู้ช่วยในการหาเสียง รูปแบบการโฆษณาประชาสัมพันธ์ ตลอดจนพฤติกรรมในการหาเสียงต่างๆ เช่น การซื้อเสียง การละเมิดกฎหมายเลือกตั้ง การมีหวัชระแนน ฯลฯ

5.7 **สภาพเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองในท้องถิ่น** หมายถึง ลักษณะทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองในเขตพื้นที่เทศบาลเมืองชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี

5.8 **คู่แข่งขัน** หมายถึง ผู้สมัครกลุ่มอื่นๆ ในเขตเลือกตั้งเดียวกัน ได้แก่ ผู้สมัครรับเลือกตั้งนายกเทศมนตรี และผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาล (สท.)เมืองชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี

5.9 บทบาทของคณะกรรมการการเลือกตั้ง หมายถึง การทำหน้าที่จัดการ ควบคุม ตรวจสอบ และรับรองผลการเลือกตั้งของคณะกรรมการการเลือกตั้ง

5.10 การได้รับเลือกตั้ง หมายถึง การได้รับผลคะแนนในการเลือกตั้งสูงสุดและ คณะกรรมการการเลือกตั้งได้รับรองผลการเลือกตั้งแล้ว ในการเลือกตั้งนายกเทศมนตรีเมืองชะอำ เมื่อวันที่ 22 เมษายน พ.ศ.2555 และการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลเมืองชะอำ เมื่อวันที่ 10 มิถุนายน พ.ศ.2555

5.11 นายกเทศมนตรี หมายถึงนายกเทศมนตรีเมืองชะอำ ที่ได้รับคะแนนเสียงสูงสุดจากประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง และคณะกรรมการการเลือกตั้งได้รับรองผลการเลือกตั้งแล้ว ในการเลือกตั้งนายกเทศมนตรีเมืองชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี เมื่อวันที่ 22 เมษายน พ.ศ.2555

5.12 สมาชิกสภาเทศบาล หมายถึงสมาชิกสภาเทศบาลเมืองชะอำ ที่ได้รับคะแนนเสียงสูงสุดจากประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง และคณะกรรมการการเลือกตั้งได้รับรองผลการเลือกตั้งแล้ว ในการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลเมืองชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี เมื่อวันที่ 10 มิถุนายน พ.ศ.2555

5.13 หัวคะแนน หมายถึง ตัวแทนของผู้สมัครรับเลือกตั้ง ในการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งนายกเทศมนตรีเมืองชะอำ และสมาชิกสภาเทศบาลเมืองชะอำ ในลักษณะของการโน้มน้าว จิตใจ ชี้นำ กระตุ้น ชักชวน เชิญชวน ให้ผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งตัดสินใจเลือกผู้สมัครที่ตนเป็น หัวคะแนน

5.14 ตัวแทน หมายถึง กลุ่ม หรือบุคคลที่ผู้สมัครรับเลือกตั้งคัดเลือก หรือสมัครใจในการช่วยผู้สมัครหาเสียงเลือกตั้ง

5.15 ระบบอุปถัมภ์ หมายถึง ความสัมพันธ์ในลักษณะที่เป็นเครือญาติ พรรคพวก เพื่อนสนิท ผู้เคยให้หรือรับความช่วยเหลือหรือในลักษณะส่งเสริม สนับสนุน เกื้อกูลกัน ของผู้อุปถัมภ์ที่เป็นผู้ให้ประโยชน์ กับผู้รับอุปถัมภ์ที่เป็นผู้รับ ผลประโยชน์ ที่มีผลต่อการตัดสินใจออกเสียงเลือกตั้ง นายกเทศมนตรีเมืองชะอำ และสมาชิกสภาเทศบาลเมืองชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี

5.16 เครือญาติ หมายถึง ผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่เป็นญาติพี่น้องกับผู้สมัครรับเลือกตั้ง นายกเทศมนตรีเมืองชะอำ และสมาชิกสภาเทศบาลเมืองชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี

5.17 ระบบหัวคะแนน หมายถึง การวางรูปแบบการหาเสียงของผู้สมัครรับเลือกตั้ง นายกเทศมนตรีเมืองชะอำ และสมาชิกสภาเทศบาลเมืองชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี โดยการ จัดกระบวนการผู้รับหาคะแนนเสียงบุคคล หรือกลุ่มบุคคลที่จะช่วยรณรงค์เพื่อให้ประชาชน ลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง หรือสนับสนุนผู้สมัครรับเลือกตั้งด้วยวิธีการต่างๆ

5.18 การจัดเลี้ยง หมายถึง การจัดให้มีการจัดเลี้ยงรื่นเริง หรือมีส่วนร่วมในกิจกรรมการจัดเลี้ยงรื่นเริง โดยที่ผู้ลงสมัครรับเลือกตั้งนายกเทศมนตรีเมืองชะอำ และสมาชิกสภาเทศบาลเมืองชะอำ เข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องทั้งทางตรงและทางอ้อม ในช่วงเวลาที่กฎหมายกำหนดห้ามมิให้มีการจัดเลี้ยง

5.19 บารมี หมายถึง การได้รับความยอมรับนับถือ การได้รับความเชื่อถือจากบุคคลทั่วไป หรือเป็นความสามารถเฉพาะบุคคลที่สามารถทำให้บุคคลทั่วไปสามารถเปลี่ยนแปลงความคิดเห็น พฤติกรรม โดยปราศจากการบังคับ การข่มขู่ การใช้กำลัง

5.20 ทรัพยากรทางการเมือง หมายถึง การมีชื่อเสียง การมีอิทธิพล การมีฐานะทางการเงิน การเป็นผู้นำหมู่บ้านหรือชุมชน ความรู้ความสามารถตลอดจนวัฒนธรรมทางการเมืองของผู้สมัครหรือคุณสมบัติส่วนตัวของผู้สมัคร

6. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

6.1 ได้ทราบถึงปัจจัยที่ทำให้ผู้นำและสมาชิกกลุ่มพัฒนาชะอำได้รับเลือกตั้งเป็นนายกเทศมนตรีและสมาชิกสภาเทศบาลเมืองชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี

6.2 เป็นการเพิ่มพูนความรู้ความเข้าใจด้านการเมืองการปกครองในระดับท้องถิ่น รูปแบบองค์การบริหารเทศบาลเมืองชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี

6.3 ผลของการวิจัยในครั้งนี้สามารถนำไปเป็นข้อมูลพื้นฐานและการพัฒนา ในรูปแบบการเมืองการปกครองส่วนท้องถิ่น ขององค์การบริหารงานส่วนท้องถิ่น หน่วยงานภาครัฐ และสำหรับผู้ที่มีความสนใจในการเมืองท้องถิ่นของไทย ในโอกาสต่อไป

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้มุ่งศึกษาปัจจัยสำคัญที่ทำให้ ผู้นำกลุ่มพัฒนาชะอำและสมาชิกได้รับเลือกตั้ง ในการเลือกตั้งนายกเทศมนตรีเมืองชะอำและการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลเมืองชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ในการเลือกตั้ง เมื่อวันที่ 22 เมษายน พ.ศ.2555 และ เมื่อวันที่ 10 มิถุนายน พ.ศ.2555 โดยผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยนำเสนอตามลำดับ ดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับการเมือง
2. แนวคิดเกี่ยวกับอำนาจและอิทธิพล
3. แนวคิดเกี่ยวกับกลุ่มการเมือง
4. แนวคิดเกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่น
5. แนวคิดเกี่ยวกับชนชั้นนำและผู้นำ
6. แนวคิดเกี่ยวกับระบบอุปถัมภ์และการแลกเปลี่ยนผลประโยชน์
7. ประวัติความเป็นมาของเทศบาลเมืองชะอำ และประวัตินายอนุกุล พรสมบุญศิริ
8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดเกี่ยวกับการเมือง

1.1 ความหมายของการเมือง

นักรัฐศาสตร์หลายท่านได้ให้ความหมายของคำว่า “การเมือง” ซึ่งตรงกับคำว่า Politics ไว้อย่างมากมายและแตกต่างกันออกไป ขึ้นอยู่กับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเมือง และกระบวนการอบรมหล่อหลอมประสบการณ์ของแต่ละบุคคลนั้นๆ โดยสามารถสรุปและรวบรวมได้ดังนี้

วิสุทธิ โปธิแทน (2538: 1-2) ได้ให้ความเห็นว่า การเมือง เกี่ยวข้องกับ อำนาจ หรือ อิทธิพล ในการจัดสรรผลประโยชน์และจัดการเกี่ยวกับความขัดแย้งในสังคม อำนาจไม่จำเป็นต้องใช้แต่กำลังแต่อย่างใด เพราะหมายถึงการจูงใจหรือการชักชวนก็ได้ ในแง่หนึ่งการเมืองจึงเป็นเสมือนผู้นำทาง เป็นผู้กำหนดเป้าหมายและวิธีการที่จะนำไปสู่เป้าหมาย เหตุนี้การเมืองจึง

เป็นปรากฏการณ์ปกติของสังคมมนุษย์ มนุษย์จึงไม่อาจหลีกเลี่ยงหนีการเมืองได้พ้นแต่จำเป็นต้องร่วมมือร่วมใจกัน “ทำ” การเมืองให้เป็น “การเมืองที่ดี” เป็นการเมืองที่อำนวยความสะดวกสุขต่อมนุษย์โดยรวมให้มากที่สุด การเมืองจะดีหรือเลวจึงอยู่ที่ตัวมนุษย์เอง

ทวี สุรฤทธิกุล (2550: 103) กล่าวว่า “การเมือง” หมายถึง การแบ่งสรรสิ่งที่ทุกคนเห็นว่ามีความสำคัญค่าต่างๆ ได้แก่ ความมั่นคงปลอดภัย ความมั่งคั่งร่ำรวย ความฉลาด หน้าที่การงาน การทำมาหากิน อำนาจ เกียรติยศ ตำแหน่ง ศักดิ์ศรี การยอมรับ ตลอดจนสิทธิ และเสรีภาพ ให้แก่กัน และกัน โดยองค์กรผู้ครอบครองอำนาจซึ่งอาจจะเป็นคนเดียว กลุ่มคน หรือตัวแทน รวมถึงโดยประชาชนทั้งหมดโดยตรงก็ได้ จึงเกิดเป็นลัทธิหรือระบบการเมือง ก็ด้วยพิจารณาว่าใครเป็นผู้แบ่งสรรแบ่งสรรอย่างไร และแบ่งสรรเพื่อใคร

สุพจน์ บุญวิเศษ (2549: 20) ได้สรุปรวบรวมความหมายของการเมืองที่นักรัฐศาสตร์ตั้งแต่ยุคกรีกโบราณจนกระทั่งปัจจุบันไว้หลายท่าน ดังนี้ *อริสโตเติล (Aristotle)* ให้ความหมายของการเมืองว่า เป็นการใช้อำนาจหน้าที่เพื่อสาธารณประโยชน์ และแสดงทัศนะว่าโดยธรรมชาติแล้ว มนุษย์เป็นสัตว์การเมือง จึงต้องอาศัยอยู่รวมกันเป็นชุมชน *แมกซ์ เวเบอร์ (Max Weber)* นักสังคมวิทยาชาวเยอรมันให้ทัศนะคติเกี่ยวกับการเมืองว่า เป็นกิจกรรมหรือแนวทางของรัฐ ไม่ใช่เป็นจุดหมายของรัฐ กิจกรรมของรัฐนั้นหมายถึงการต่อสู้เพื่อให้ได้มาซึ่งอำนาจ เพื่อสามารถแบ่งสรรอำนาจหน้าที่ระหว่างบุคคล หรือกลุ่มบุคคล หรือระหว่างสองส่วนย่อยๆ ภายในรัฐนั้น *ฮาโรลด์ ลาสเวลล์ (Harold Lasswell)* นักวิชาการชาวอเมริกันได้กล่าวว่า การเมืองเป็นเรื่องเกี่ยวกับอิทธิพลและผู้มีอิทธิพล *นิโคโล มาคิเควลลี (Niccolo Machiavelli)* นักคิดและนักการเมืองชาวอิตาลีเสนอให้คำนิยามของการเมืองว่า เป็นเรื่องของการต่อสู้เพื่อแสวงหาอำนาจและการใช้อำนาจอย่างมีศิลปะ มาคิเควลลีได้สอนให้ผู้ปกครองมีความสามารถสองด้าน ด้านหนึ่งคือพลังกำลังและกำลังใจกล้าแข็ง ให้เข้มแข็งแบบ “สิงโต” และมีความเฉลียวฉลาดแบบ “สุนัขจิ้งจอก” *เดวิด อีสตัน (David Easton)* นักรัฐศาสตร์ผู้นำการศึกษาในแนวระบบให้คำนิยามว่า การเมืองเป็นเรื่องของการใช้อำนาจหน้าที่ในการจัดสรรสิ่งที่มีคุณค่าสำหรับสังคม ความขัดแย้งของสมาชิกในสังคมเป็นจุดเริ่มต้นของกิจกรรมทางการเมือง ซึ่งเป็นกระบวนการต่อรองหาข้อยุติ กิจกรรมทางการเมืองต้องมียุทธศาสตร์ประกอบ 3 ประการ คือ *หนึ่ง* เป็นการต่อสู้ ดิ้นรน แข่งขัน ต่อรอง และประนีประนอม *สอง* โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะมีส่วนร่วมในการตัดสินใจตกลงใจในปัญหาของส่วนรวม และ *สาม* ผลของการตัดสินใจตกลงใจนั้น จะต้องมีผลกระทบต่อส่วนรวม

1.2 ลักษณะของการเมือง

จากความหมายของการเมืองที่กล่าวมา สามารถจำแนกลักษณะและองค์ประกอบสำคัญของการเมืองที่ครอบคลุมความหมายของการเมืองในเกือบทุกมิติออกได้ดังนี้ (ปธาน สุวรรณมงคล และเสนีย์ คำสุข, 2552: 22-23)

1. เป็นเรื่องเกี่ยวข้องกับมนุษย์ในสังคม ที่จำเป็นต้องมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันเกือบตลอดเวลา พื้นฐานของความคิด ความเชื่อ ค่านิยม วัฒนธรรมต่างๆ ทั้งทางด้านสังคมและเศรษฐกิจที่มนุษย์ประพฤติปฏิบัติ ถ่ายทอด อบรม สั่งสอน เรียนรู้ ตลอดจนพัฒนาหรือปรับปรุง เปลี่ยนแปลงล้วนมีส่วนเชื่อมโยงกับการเมืองทั้งสิ้น ในแง่นี้ถือว่ามนุษย์เป็น “ศูนย์กลาง” ของการเมือง ความคิดและพฤติกรรมของมนุษย์ที่มีต่อกันและกันในลักษณะต่างๆ คือสิ่งที่แสดงถึงสาระทางการเมืองที่เกิดขึ้น

2. ในความเป็นจริงของแต่ละสังคม ปฏิสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์ด้วยกันอาจปรากฏออกมาใน 2 ลักษณะกว้างๆ คือ

2.1 ในเชิงความสัมพันธ์ขัดแย้ง หรือปฏิสัมพันธ์ในเชิงลบ คือก่อให้เกิดปัญหาและจำเป็นต้องหาทางแก้ไขปัญหานั้น

2.2 ในเชิงของความร่วมมือ คือปฏิสัมพันธ์ในเชิงเวลา นำไปสู่ความสงบสุขและการติดต่อสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด

โดยความสัมพันธ์ทั้งสองลักษณะดังกล่าว สามารถก่อให้เกิดทางการเมืองได้ทั้งสิ้น และนำไปสู่การกระทำหรือกิจกรรมทางการเมืองต่างๆ ที่หลากหลายในสังคม ตั้งแต่ระดับที่เล็กที่สุด คือระหว่างคนตั้งแต่ 2 คนหรือกลุ่มคนไม่กี่คนไปจนถึงระดับสังคมและระดับระหว่างสังคม

3. การเมืองในสังคมมนุษย์เป็นกระบวนการที่ไม่ขาดสาย คือ เกิดขึ้นและ “กระเพื่อม” หรือมีกิจกรรมต่างๆ ต่อเนื่องกันไปคล้ายๆ กับการเกิดคลื่นในทะเลที่มีทั้งคลื่นเล็กและคลื่นสูงหรือใหญ่ แต่กระบวนการทางการเมืองจะประกอบด้วยขั้นตอนสำคัญอย่างหนึ่ง คือ การทำการตัดสินใจ (decision making) ที่จะมีผลกระทบต่อคนอื่นๆ ในสังคมไม่แต่เฉพาะต่อผู้ที่ทำการตัดสินใจ และถ้าเป็นการตัดสินใจของบุคคลหรือองค์กรที่มีหน้าที่และตำแหน่งทางการเมืองโดยตรงยิ่งจะมีผลกระทบต่อคนจำนวนมากในสังคม เช่น การตัดสินใจตกลงใจในเรื่องนโยบายสาธารณะของรัฐบาล เป็นต้น

4. พื้นฐานของปฏิสัมพันธ์ใน 2 ลักษณะใหญ่ๆ ระหว่างมนุษย์ในสังคม ตามข้อ 2 ถือเป็นสาเหตุสำคัญทำให้มนุษย์มีความสนใจทางการเมืองและตัดสินใจเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองในลักษณะและระดับต่างๆ กันตามพื้นฐานของสถานภาพทางสังคมและเศรษฐกิจของแต่ละคน แต่ละกลุ่ม ในระดับและรูปแบบที่มีความสำคัญมากก็คือความต้องการ และความมุ่งหวังทางการเมืองก่อให้เกิดความทะเยอทะยานของบุคคลที่จะเข้าไปมีบทบาทโดยตรงในการตัดสินใจทางการเมือง ซึ่งก็คือการก่อเกิดขึ้นขึ้นนำทางการเมืองนั่นเอง ในลักษณะดังกล่าวนี้บุคคลเหล่านี้มักจะมีประสบการณ์ ทักษะ และเทคนิคทางการเมืองเหนือกว่าคนส่วนใหญ่ในสังคม หรือกลุ่มที่

พวกเขาสังกัดและภายใต้ลักษณะต่างๆ ทางการเมืองที่กล่าวมาในข้อ 1-2 และ 3 ข้างต้น ทำให้ปรากฏรูปแบบและลักษณะของชนชั้นนำแตกต่างกันในสังคมเดียวกันและระหว่างสังคม

5. จากข้อ 1-4 ทำให้นิยามในระดับทั่วไปเกี่ยวกับการเมือง มักจะสัมพันธ์กับมิติของอำนาจและอิทธิพล ซึ่งสองคำนี้มีความหมายซับซ้อนและครอบคลุม ไปถึงพฤติกรรมและปฏิสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์ในเกือบทุกด้าน จนนักรัฐศาสตร์และนักคิดทางการเมืองจำนวนมากให้ความหมายของการเมืองไว้คล้ายๆ กัน คือ เป็นเรื่องเกี่ยวกับอำนาจ หรือเกี่ยวข้องกับอำนาจและอิทธิพล กล่าวคือพิจารณาว่าอำนาจ คือ “หัวใจ” ของการเมือง ถ้าพูดถึงการเมืองก็หมายถึงการพูดถึงอำนาจเพียงแต่การให้ความหมายของอำนาจยังมีมิติที่หลากหลายและบางส่วนก็ยิ่งแตกต่างกันมาก และมีผลทำให้เกิดคุณลักษณะสำคัญของการเมืองมีสไตล์ต่างๆกัน หรือเต็มไปด้วยสีสันมากมายจนบางครั้งก็ก่อให้เกิดความสับสน

6. การเมือง โดยธรรมชาติของตัวมันเองจึงไม่อาจระบุได้ชัดเจนว่าดีหรือไม่ดี (เลว) ความดีและความเลวของการเมืองอาจพิจารณาได้ใน 2 มิติ คือ

6.1 ลักษณะเฉพาะที่สำคัญของการเมืองในแต่ละสังคม รวมทั้งการเปรียบเทียบกันระหว่างสังคม ซึ่งเกิดมาจากพื้นฐานความคิด ความเชื่อ ค่านิยม วัฒนธรรมของคนในสังคมนั้นๆเอง โดยสะท้อนออกมาจากพฤติกรรมทางการเมืองในแบบแผนต่างๆ กัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งพฤติกรรมของชนชั้นนำทางการเมือง

6.2 การที่เราให้ค่ากับการเมืองเอง หรือเกิดจากค่านิยมของแต่ละบุคคล ซึ่งทำให้มีลักษณะหรือรูปแบบของการเมืองที่ดีและเลวเกิดขึ้นมากมาย และในลักษณะที่ขัดแย้งกันหรือไม่เป็นไปตามแนวทางเดียวกัน เพราะความแตกต่างทางด้านค่านิยมของแต่ละคนหรือแต่ละสังคม และแม้ว่าจะมีคนจำนวนมากยอมรับในสิ่งที่คล้ายคลึงกัน แต่ก็ไม่อาจสรุปได้อย่างเด็ดขาดว่าเป็นความถูกต้องในทางการเมือง

7. การเมืองจึงมีตั้งแต่ขอบเขตแคบ คือ เกี่ยวข้องกับคนจำนวนน้อย คือตั้งแต่ 2 คนขึ้นไปจนถึงระดับกว้าง คือ ระดับกลุ่ม องค์กร สถาบัน ระดับชาติ และระหว่างประเทศ หรือมีการเมืองในระดับท้องถิ่น ไปจนถึงระดับชาติและการเมืองระดับนานาชาติ

1.3 ความสำคัญของการเมือง

การเมืองเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับคนทุกคนในสังคม เพียงแต่จะเกี่ยวข้องโดยตรงหรือโดยอ้อม หรือมีมากหรือน้อยเท่านั้น การเมืองจึงมีความสำคัญในหลายลักษณะ(ปธาน สุวรรณมงคล และเสนีย์ คำสุข.2552: 25-26) ดังนี้

1. มีความสำคัญต่อแบบแผนพฤติกรรมและการดำรงชีวิตของสมาชิกในสังคม เพราะการเมืองเป็นกระบวนการของการกำหนด กฎ ระเบียบ หรือกฎหมายต่างๆ เพื่อใช้ในการ

ควบคุมพฤติกรรมของคนในสังคม เพื่อป้องกัน แก่ใจ และเปลี่ยนแปลงปัญหาความขัดแย้งระหว่างคนในสังคม ในบางขอบเขตเราอาจมีอิสระในการกระทำการบางอย่างตามที่เราร้องการได้ แต่ในอีกหลายๆ ด้านมนุษย์ต้องอยู่ภายใต้เกณฑ์หรือกติกาต่างๆ ของสังคม รวมทั้งที่ถูกวางกรอบไว้โดยการเมืองโดยตรง เช่น การเคารพกฎจราจร การต้องไปเข้ารับการศึกษาตามเกณฑ์ที่กำหนด การไปหรือไม่ไปใช้สิทธิเลือกตั้ง และการแสดงออกทางด้านการเมืองในลักษณะต่างๆ เป็นต้น

2. เป็นกลไกในการให้การเรียนรู้ทางการเมืองแก่คนในสังคม ซึ่งจะนำไปสู่การหล่อหลอมให้เกิดวัฒนธรรมทางการเมืองร่วมกันของคนในสังคม ก่อนที่จะค่อยๆ ก่อเกิดการคิดสร้างสรรค์สถาบันทางการเมืองที่เหมาะสมเพื่อให้เป็นช่องทางหรือเครื่องมือในการแก้ไขปัญหาต่างๆ ทางสังคมที่คนจำนวนมากเห็นชอบร่วมกัน ซึ่งอาจเปลี่ยนแปลงไปได้ตามยุคสมัย เมื่อสาระสำคัญของการเมืองเปลี่ยนแปลงไป

ในแง่นี้ วัฒนธรรมทางการเมืองในบางสังคมจึงมีลักษณะของการร่วมมือกันทำงานและกระบวนการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งอย่างสันติวิธี ขณะที่บางสังคมมีวัฒนธรรมทางการเมืองอีกแบบหนึ่ง กระบวนการแก้ไขปัญหา มักใช้ความรุนแรงหรือตัดสินใจโดยรัฐหรือชนชั้นนำทางการเมืองเป็นสำคัญ

3. การเมืองเป็นเครื่องมือกำหนดทิศทางของสังคม ในการพัฒนาไปสู่เป้าหมายบางอย่างที่เป็นความต้องการของคนในสังคม ซึ่งอาจเป็นคนจำนวนน้อย จำนวนมาก หรือทั้งหมดในสังคมก็ได้ ยิ่งการเมืองมีประสิทธิภาพมาก เพราะคนในสังคมให้คุณค่ากับการเมืองไว้สูง การเมืองยังมีความสำคัญโดยตรงต่อการกำหนดทิศทางของสังคม รวมทั้งผลักดันให้สังคมเคลื่อนไหวไปสู่ทิศทางที่กำหนดไว้แล้ว ภายในการระดมการสนับสนุน หรือการเข้าไปมีส่วนร่วมในลักษณะต่างๆ ของคนในสังคม

4. การเมืองเป็นตัวกำหนดโครงสร้างและกระบวนการทางด้านอำนาจ ซึ่งเป็นหัวใจของการเมืองทำให้เกิดความชัดเจนว่า อำนาจจะส่งต่อหรือสืบทอดไปได้อย่างไร และถ้ามีปัญหาความขัดแย้งเกี่ยวกับอำนาจในลักษณะต่างๆ จะมีวิธีการแก้ปัญหาดังกล่าวอย่างไร และความสำคัญดังกล่าวนี้ก็หลีกเลี่ยงไม่พ้นที่คนในสังคมต้องเข้ามาเกี่ยวข้องด้วย

5. การเมืองอาจส่งผลให้กระบวนการเปลี่ยนแปลงทางสังคมดำเนินไปสู่ลักษณะสำคัญใน 2 ลักษณะ คือ ความสงบสุข มั่นคง และความยุ่งเหยิง ไม่มั่นคง ความสำคัญในแง่นี้ก็คือการพิจารณาการเมืองด้วยค่านิยมที่แยกเป็นดิกับแล้ว และในข้อเท็จจริงของสังคมต่างๆ ทั่วโลกที่เปลี่ยนแปลงในลักษณะต่างๆ ตั้งแต่อดีตมาจนถึงปัจจุบันก็พบว่า การเมืองมีบทบาทสำคัญต่อการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น และผลของการเปลี่ยนแปลงก็มีทั้งพัฒนาก้าวหน้ามากขึ้น และการเกิดเหตุ

รุนแรงในลักษณะต่างๆ จนเกิดความแตกแยกในสังคม หรือบางสังคมต้องตกอยู่ใต้การครอบงำของสังคมภายนอก หรือบางที่ก็ล่มสลายไป

2. แนวคิดเกี่ยวกับอำนาจและอิทธิพล

2.1 ความหมายของอำนาจ (Power)

อำนาจ ตามพจนานุกรมราชบัณฑิตยสถาน น. สิทธิ เช่น มอบอำนาจ อิทธิพลที่จะบังคับให้ผู้อื่นต้องยอมทำตามไม่ว่าจะด้วยความสมัครใจหรือไม่ หรือความสามารถบันดาลให้เป็นไปตามความประสงค์ เช่น อำนาจบังคับของกฎหมาย อำนาจบังคับบัญชา; ความสามารถหรือสิ่งที่สามารถทำหรือบันดาลให้เกิดสิ่งใดสิ่งหนึ่งได้ เช่น อำนาจคุณพระศรีรัตนตรัย อำนาจสิ่งศักดิ์สิทธิ์; กำลัง, พลัง เช่น อำนาจจิต อำนาจฝ่ายสูง อำนาจฝ่ายต่ำ ความรุนแรง เช่น ขอบใช้อำนาจการบังคับบัญชา เช่น อยู่ใต้อำนาจ การบังคับ เช่น ขออำนาจศาล.(อ้างอิงใน <http://wikipedia.org/wiki/อำนาจ>)

แมกซ์ เวเบอร์ (Henderson and parsons, 1947) ซึ่งให้ความหมายของอำนาจว่า หมายถึง ความน่าจะเป็นที่บุคคลในสังคมจะอยู่ในตำแหน่งที่สามารถกระทำการใดให้บรรลุตามความตั้งใจของตนเองได้ทั้งๆ ที่มีการต่อต้านจากสมาชิกในสังคมความน่าจะเป็นนี้ไม่จำกัดแหล่งที่มา บุคคลนั้นอาจจะมีคุณสมบัติหรือมีสถานะแวดล้อมเอื้ออำนวยให้อยู่ในตำแหน่งที่ทำงานได้สำเร็จตามความตั้งใจ

วอเรน (Worren 1970: 239) ให้ความหมาย อำนาจ หมายถึง ความสามารถที่มีอิทธิพลเหนือการตัดสินใจ ควบคุมชะตาชีวิตของคนอื่น โดยผู้มีอำนาจสร้างความชอบธรรมในการใช้อำนาจด้วยการบังคับ หรือแสดงให้เห็นว่าการใช้อำนาจด้วยการบังคับ หรือแสดงให้เห็นว่าใช้อำนาจนั้นเป็นไปอย่างสมเหตุสมผล

เฟรนช์และราเวน (French and Raven 1968: 260) ให้ความสามารถของอำนาจนั้นทำบุคคลเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ความคิด เจตคติ จุดมุ่งหมาย ความต้องการ ค่านิยม และอื่นๆ ไปทิศทางที่ตนต้องการ

บรรพต วีระสัย และเผชิญ ศรีสุวรรณ (2520: 25) ให้ความหมายของคำว่า “อำนาจ” หมายถึง ความสามารถที่ก่อให้เกิดผลตามที่ต้องการ การมีอำนาจหมายถึงการใช้อิทธิพลให้ผู้อื่นกระทำตามที่ต้องการ

จากการให้ความหมายของ **แมกซ์ เวเบอร์, วอเรน, เฟรนช์และราเวน และบรรพต วีระสัย และเผชิญ ศรีสุวรรณ** (อ้างอิงใน ทักษิณี เกิดสัน โศด 2552: 28)

การให้ความหมายของอำนาจ จะเห็นได้ว่าอำนาจมีสภาพหรือสถานะที่เป็นสมรรถภาพที่เกิดจากปฏิสัมพันธ์ของบุคคลในสังคม โดยที่บุคคลฝ่ายหนึ่งเป็นผู้มีความสามารถในอันที่ทำให้บุคคลอีกฝ่ายหนึ่ง กระทำตามในสิ่งที่ตนเองต้องการและตามทฤษฎีอำนาจ (Power Theor) อำนาจเกิดจากสมมติฐาน ดังนี้ (อ้างใน วีระชัย กระจ่างทอง 2539: 13)

1. อำนาจเกิดจากกระบวนการจัดระเบียบทางสังคม ภายในสังคมสมาชิกไม่สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ที่ไม่อาจกระทำได้โดยลำพัง ดังนั้นสังคมจึงเป็นที่มาของอำนาจรวม
2. อำนาจเกิดจากภายในความสัมพันธ์ของสังคมหรือองค์การสังคม อำนาจไม่เคยเป็นสมบัติของผู้ใดผู้หนึ่ง
3. อำนาจจะปรากฏอยู่ และสามารถนำไปใช้ได้ ครอบคลุมเท่าที่มีความสัมพันธ์ทางสังคมหรือองค์การทางสังคม
4. สมาชิกผู้ใช้อำนาจภายในความสัมพันธ์สังคมหรือภายในองค์การสังคมอาจปฏิบัติไปในฐานะองค์ประกอบอิสระหรือฐานะส่วนความผูกพันขององค์การ
5. ปริมาณของอำนาจที่ผู้กระทำ (Actor) ใช้ในสถานการณ์หนึ่งอาจถูกกำหนดโดยทรัพยากรที่มีอยู่และการต่อต้านการใช้อำนาจของบุคคลอื่น
6. อำนาจใช้กับบทบาทในปฏิสัมพันธ์ต่างๆ เช่นในแนวนอนหรืออาจเป็นแนวตั้งก็ได้
7. อำนาจเกิดขึ้นจากกระบวนการจัดระเบียบสังคม อำนาจจึงเป็นลักษณะของวัฏจักรต่อเนื่อง (Dynamic)

จากที่ได้กล่าวมาข้างต้นเกี่ยวกับความหมายของอำนาจ สรุปได้ว่า อำนาจ หมายถึง การที่บุคคลหนึ่งสามารถที่จะทำให้บุคคลอีกคนหนึ่งทำบางสิ่งบางอย่างที่บุคคลคนนั้นต้องการหรือ อำนาจ คือ ความสามารถที่ใช้อิทธิพลหรือที่บุคคลหนึ่งสามารถที่จะทำให้สิ่งต่างๆ เกิดขึ้นจามที่บุคคลคนนั้นปรารถนาหรือต้องการได้ ทั้งนี้เพื่อให้เป้าหมายที่ตั้งไว้บรรลุผล

2.2 ความสำคัญของอำนาจ

อำนาจเป็นสิ่งที่ทำให้เกิดกิจกรรม ที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์ของคนในองค์กรหรือประกันความคงอยู่ของกลุ่ม ทำให้เป็นบรรทัดฐานของกลุ่มมีผลบังคับใช้อำนาจจึงเป็นแรงผลักดันให้งานดำเนินไปได้ตามปกติ และเป็นพื้นฐานสำคัญของอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบ ดังนั้น การมีอำนาจในบุคคลบุคคลใดบุคคลหนึ่งควรจะมิอยู่ในระดับที่พอเหมาะต่ออำนาจหน้าที่ของบุคคลนั้น เพราะถ้าบุคคลนั้นมีอำนาจอยู่ในระดับมีมากหรือน้อยไปย่อมก่อให้เกิดปัญหาขึ้นในที่สุด

2.3 ลักษณะของอำนาจ

รากินส์ และซันด์สตรอม (Ragins and Sundstrom 1989: 51-88 อ้างถึงใน สุวัฒน์ ช่างเหล็ก 2536: 27-29) ลักษณะของอำนาจที่สำคัญพอสรุปได้ดังนี้

2.3.1 อำนาจเป็นลักษณะส่วนตัวของบุคคลหรือสิ่งที่บุคคลหามาได้ภายหลัง อำนาจเป็นพลังความสามารถหรือศักยภาพอันเป็นคุณสมบัติส่วนบุคคลที่มีอิทธิพลต่อผู้อื่นหรือสามารถเปลี่ยนพฤติกรรมผู้อื่นได้

2.3.2 อำนาจเกิดจากความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลภายในขอบเขตใดขอบเขตหนึ่ง โดยเฉพาะ อำนาจจึงมีลักษณะเป็นปฏิสัมพันธ์ของบุคคลภายในกลุ่มในรูปกระบวนการกลุ่มอำนาจ ไม่ใช่สิ่งที่จะเกิดขึ้นภายในบุคคลเพียงคนเดียวโดยปราศจากความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น

2.3.3 อำนาจบางอย่างได้มาจากโครงสร้างตำแหน่งในองค์กรหรืออำนาจโดยตำแหน่ง ซึ่งกำหนดให้บุคคลมีอำนาจหรือใช้อำนาจภายในขอบเขตเฉพาะที่กฎหมายระเบียบข้อบังคับระบุไว้ในการควบคุมผู้อยู่ใต้อำนาจ มีลักษณะเป็นโครงสร้างแบ่งงานกันทำ การใช้อำนาจจะมีผลกระทบต่อประสิทธิภาพของงานและเป้าขององค์กร โดยส่วนรวมด้วย

2.3.4 อำนาจที่ทั้งอำนาจจริงและอำนาจจากการรับรู้โดยตนเองและผู้อื่น อำนาจจริงเป็นอำนาจอันชอบธรรม โดยตำแหน่งในหน่วยงานหรือองค์กร ผู้มีอำนาจมีสิทธิ (Legitimacy) ในอำนาจหรืออำนาจหน้าที่ที่จะให้คุณโทษแก่ผู้ร่วมงานได้ ส่วนอำนาจจากการรับรู้ได้มาจากแหล่งอื่นๆ อาทิ บุคลิกลักษณะ การแสดงออกของบุคคล ทรัพยากร ทักษะความรู้ความชำนาญ เป็นต้น อำนาจเหล่านี้มีอิทธิพลจูงใจให้ผู้ร่วมงานคล้อยตามหรือเกิดความขัดแย้งกับผู้ที่มีอำนาจได้ผู้บริหารที่มีประสิทธิภาพควรมีทั้งอำนาจจริงจากการรับรู้

2.3.5 อำนาจมีทิศทางการแพร่อิทธิพล (Direction of influence) จากบุคคลฝ่ายหนึ่ง ไปสู่อีกฝ่ายหนึ่ง หรือต่างฝ่ายต่างแพร่อิทธิพลให้กันและกัน ตัวอย่างที่เห็นได้ชัดเจนคือตามสายงาน การบริหารในองค์กร ในหน่วยที่มีผู้บริหารกับผู้ใต้บังคับบัญชา ผู้บริหารเป็นผู้ใช้อำนาจกับผู้ใต้บังคับบัญชา ทิศทางของอำนาจจะไหลจากเบื้องบนสู่เบื้องล่าง (Downward) ผู้ใต้บังคับบัญชาเป็นผู้สนับสนุนและให้อิทธิพลแก่ผู้บริหารทิศทางอำนาจจะพุ่งขึ้นจากเบื้องล่างสู่เบื้องบน (upward) และอำนาจยังมีลักษณะเป็นการเสริมซึ่งกันและกัน (Reciprocal) และรวมกันกลายเป็นอำนาจรวมของบุคคล

2.3.6 อำนาจมีลักษณะสั่งสมได้และเพิ่มขึ้นได้จากแหล่งอำนาจต่างๆ บุคคลมีอำนาจสะสมไว้ก่อน เมื่อแสวงหาแหล่งอำนาจใหม่ๆ ได้บุคคลผู้นั้นจะมีอำนาจเพิ่มขึ้นแต่อย่างไรก็ตามอาจเป็นไปได้ที่อำนาจจากบางแหล่งไม่สามารถนำมาเพิ่มหรือผสมกันได้ เช่น อำนาจจากความรู้ ความชำนาญอาจไม่เพิ่มอำนาจอ้างอิงให้แก่ตนเองเลย

2.3.7 แหล่งอำนาจสามารถชดเชยกันได้ (Compensatory) บุคคลซึ่งขาดอำนาจ หรือมีอำนาจน้อยจากแหล่งหนึ่งย่อมสามารถแสวงหาอำนาจจากแหล่งอื่นมาชดเชยอำนาจที่ด้อยนั้น ได้ เช่น ผู้ที่มีอำนาจอ้างอิงน้อยอาจหาอำนาจจากความรู้ความชำนาญด้วยการฝึกอบรมให้มีอำนาจเด่นเป็นการชดเชยอำนาจที่ขาดแคลนนั่นได้

2.3.8 แหล่งอำนาจอาจเพิ่มขึ้นหรือสูญเสียนิยามไปตามกาลเวลา ดังนั้น อำนาจสะสมของบุคคลจะเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา แม้ว่าแหล่งอำนาจเดิมยังมีอยู่ก็ตาม เช่น อำนาจจากความรู้ความชำนาญอาจค่อยๆ หดไปเมื่อความรู้ความชำนาญที่มีอยู่ล้าสมัยและมีผลให้มีอำนาจอื่นๆ ตามมาด้วยการรวมของแหล่งอำนาจอาจมีผลทำให้บุคคลมีอำนาจเพิ่มขึ้นหรืออาจมีการชดเชยอำนาจและอำนาจสามารถเปลี่ยนไปตามเงื่อนไขของเวลาได้

2.3.9 อำนาจเป็นสิ่งที่สามารถแสวงหาและพัฒนาให้มีความก้าวหน้าได้ บุคคลสามารถแสวงหาอำนาจได้จากแหล่งอำนาจต่างๆ เช่น อำนาจจากการให้คุณ อำนาจจากการให้โทษ อำนาจอันชอบธรรมหรืออำนาจตามตำแหน่ง อำนาจอ้างอิง อำนาจจากความรู้ความชำนาญ

2.4 แหล่งที่มาของอำนาจ

แหล่งอำนาจ (Sources of power) หมายถึง คุณสมบัติของบุคคลและหรือทรัพยากรที่บุคคลครอบครองอยู่ เช่น บุคลิกลักษณะ ทรัพย์สิน เงินทอง เกียรติยศ ชื่อเสียง ความรู้ ความชำนาญ ตำแหน่งหน้าที่ตามกฎหมาย เป็นต้น ซึ่งบุคคลใช้ในการสร้างฐานอำนาจ (Bases of power) ให้แก่ตนเอง

แหล่งอำนาจเพียงอย่างเดียวไม่สามารถก่อให้เกิดอำนาจขึ้นในตัวบุคคลได้ อำนาจของบุคคลจะเกิดขึ้นได้ต้องอาศัยความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล 2 ฝ่ายคือ ผู้ใช้อำนาจกับผู้อยู่ใต้อำนาจ อำนาจจะเกิดขึ้นได้ต้องได้รับการยอมรับ เชื่อถือ ศรัทธาและเห็นประจักษ์ในแหล่งอำนาจโดยผู้อื่น หากมีแหล่งอำนาจแต่ไม่มีผู้ได้รับการยอมรับนับถือเชื่อศรัทธาก็ถือว่าบุคคลนั้นไร้อำนาจ ดังนั้น อำนาจต้องเกิดขึ้นภายใต้เงื่อนไขการครองครองแหล่งอำนาจที่ได้รับการยอมรับโดยบุคคลอื่นในสังคม (Lawless, 1972: 23)

2.4.1 เฟรนช์และราเวน (French and Raven 1968: 67- 73) ได้กล่าวว่าแหล่งที่มาของอำนาจที่สำคัญมาจาก แหล่งใหญ่ๆ 5 แหล่ง

1) การให้คุณหรือรางวัล แหล่งอำนาจจากการให้คุณหรือรางวัลขึ้นอยู่กับความสามารถและทรัพยากรที่จะให้รางวัลแก่ผู้อื่น ผู้รับเต็มใจรับและเห็นคุณค่าของสิ่งของสิ่งๆ นั้น เช่น การเลื่อนขั้นเงินเดือน เลื่อนตำแหน่ง มอบงานดูใจให้ทำ จัดหาเครื่องมือเครื่องใช้ใหม่ๆ มาให้ ยกย่อง ชมเชย ให้ข้อมูลย้อนกลับ เป็นต้น

2) *การให้โทษ* แหล่งอำนาจจากการให้โทษขึ้นอยู่กับความแรงกล้าการถูกลงโทษในรูปแบบต่างๆ จากอีกฝ่ายหนึ่งเพราะเป็นผู้ที่มีความสามารถที่จะลงโทษสร้างความเจ็บปวด ก่อภัยอันตรายหรือเกิดผลเสียกับตนบุคคลปฏิบัติตามที่และอยู่ในกรอบประเพณีก็เพราะกลัวการถูกลงโทษ ความกลัวการลงโทษซึ่งโทษภัยและผลเสียมาสู่ตน มีตั้งแต่ระดับรุนแรง เช่น ความเจ็บปวดทรมาน การไล่ออกจากงาน ลดตำแหน่งหรือตัดเงินเดือนไปจนถึงความรู้สึกล้ออายขายหน้าหรือสูญเสียความรัก

3) *ความชอบธรรม* เป็นแหล่งที่มาของอำนาจความชอบธรรม แหล่งอำนาจประเภทนี้ เกิดจากค่านิยมของบุคคลในการให้สิทธิอันชอบธรรมแก่อีกบุคคลหนึ่งให้มีอิทธิพลเหนือเขาเหล่านั้น ได้รู้สึกรู้ว่าเป็นหน้าที่ ที่ต้องยอมรับปฏิบัติตามแหล่งอำนาจจากความชอบธรรม มีความสัมพันธ์กับแหล่งอำนาจให้คุณและการให้โทษเพราะบุคคลที่มีหน้าที่อันชอบธรรมย่อมอยู่ในตำแหน่งที่สามารถให้คุณให้โทษผู้อื่นได้หากปฏิบัติหรือหลีกเลี่ยงไม่ปฏิบัติตาม

4) *การอ้างอิง* แหล่งอำนาจที่ได้มาจากการอ้างอิงเป็นความปรารถนาอยากจะเป็นลอกเลียนหรือเทียบเคียงกับบุคคลที่มีคุณลักษณะเด่น มีชื่อเสียงจึงมีการอ้างอิงหรือพาดพิงบุคคลผู้นั้นให้กลายเป็นผู้มีอำนาจขึ้น โดยไม่คำนึงถึงผลที่จะเกิดตามมาผู้มีอำนาจจากการอ้างอิง นอกจากการสร้างอำนาจให้กับตนเองแล้วยังสามารถถ่ายทอดไปให้คนอื่นที่มีบุคลิกลักษณะคล้ายคลึงกันให้กลายเป็นผู้มีอำนาจขึ้นได้ทั้งๆ ที่บุคคลผู้นั้นอาจไม่มีคุณสมบัติที่เทียบเท่ากับผู้มีอำนาจต้นแบบเลยในบริบทองค์การอำนาจที่ได้จากแหล่งนี้ต่างจากอำนาจที่ได้มาจากแหล่งอื่นๆ ที่กล่าวมา เช่น ผู้บริหารที่มีอำนาจอ้างอิงจะต้องเป็นผู้มีบุคลิกที่เป็นที่ดึงดูดใจของผู้ใต้บังคับบัญชาเพื่อผู้ใต้บังคับบัญชาเทียบเคียงหรือเลียนแบบโดยไม่คำนึงว่าผู้บริหารจะมีอำนาจให้คุณให้โทษหรือมีความชอบธรรมหรือไม่ก็ตาม ดังนั้นผู้บริหารที่หวังสร้างอำนาจจากแหล่งนี้จึงมักจะปรับปรุงบุคลิกลักษณะให้เป็นที่ดึงดูดผู้ใต้บังคับบัญชาอยู่เสมอ

5) *ความรู้ความชำนาญ* แหล่งอำนาจสุดท้ายของเฟรนซ์และราเวนก็คือความรู้ความชำนาญซึ่งขึ้นอยู่กับระดับการยอมรับเชื่อถือในความรู้ ภูมิปัญญาและความเชี่ยวชาญเฉพาะสาขาของผู้แสวงหาอำนาจประเภทนี้ ความน่าเชื่อถือได้มาจากการมีหลักฐานประกาศนียบัตรหรือใบผ่านงานเพื่อแสดงว่าบุคคลนั้นมีความรู้ความชำนาญ และต้องสามารถแสดงให้เห็นประจักษ์ชัดต่อผู้อื่นจนเป็นที่ยอมรับจึงจะมีอำนาจเช่นนี้

2.4.2 เดนนิส ดับบลิว ออร์แกน และโทมัส เอส เบทแมน (Dennis W. Organ and Thomas S. Bateman 1991: 522-524) กล่าวถึงแหล่งที่มาของอำนาจว่าเกิดจาก

1) ความถูกต้องตามกฎหมาย เช่น อำนาจตามหน้าที่ ตามกฎข้อบังคับระเบียบกฎหมาย

- 2) การควบคุมแหล่งที่มาของอำนาจ เช่น เงิน ความรู้ เป็นต้น
- 3) คุณลักษณะเฉพาะบุคคล เช่น มีอำนาจในการดึงดูดความสนใจ เป็นต้น
- 4) การมีสัมพันธ์ทางสังคม เช่น การติดต่อ การเป็นเพื่อน การเป็นสมาชิกของกลุ่มที่มีอำนาจ
- 5) การที่มีความชำนาญ เช่น การเป็นตัวแทน เป็นต้น

2.4.3 อรรถ รัทธธรรม (2523 : 65-70) ได้รวบรวมแหล่งอำนาจไว้ดังนี้

- 1) หน้าที่ปฏิบัติ (Functional Performance) บุคคลที่กำลังปฏิบัติหน้าที่อยู่ย่อมมีอำนาจเหนือคนอื่นซึ่งไม่ได้ทำหน้าที่นั้น โดยตรงในขณะนั้น
- 2) จำนวนสมาชิกในองค์การ (Member in Organization) ทำให้ผู้นำหรือผู้บริหารในองค์กรนั้นมีอำนาจมากกว่ากันได้ ทั้งนี้เพราะมีบุคคลที่จะต้องรับผิดชอบงบประมาณและงานที่จะต้องปฏิบัติมาก
- 3) การคบค้าสมาคมกับบุคคล (Social Contact) ย่อมทำให้มีอำนาจเทียบเคียงกับบุคคลนั้นได้ในบางครั้งขึ้นอยู่กับชนิดขององค์กร งานหรือสิ่งที่มีการติดต่อสัมพันธ์กัน
- 4) บุคลิกลักษณะ (Personality) เป็นลักษณะเด่นต่อผู้พบเห็น เพราะผู้นำหรือผู้บริหารมีบุคลิกลักษณะดี จะมีส่วนช่วยดึงดูดความสนใจและจูงใจผู้ร่วมงาน อยากเลียนแบบ จึงทำให้ผู้บริหารมีอิทธิพลเหนือผู้ใต้บังคับบัญชาได้อีกทางหนึ่ง
- 5) มนุษย์สัมพันธ์ (Human Relationship) เป็นปัจจัยสำคัญอันดับแรกในการติดต่อสื่อสารกัน อันจะนำมาซึ่งความเข้าใจอันดี และมีความรู้สึกที่ดีต่อกันจนถือได้ว่าเป็น “อำนาจภายใน” ของบุคคลและเป็นสมบัติส่วนตัวของบุคคลนั้นตลอดไป
- 6) สถานภาพทางเศรษฐกิจสังคม (Social economic Status) เป็นแหล่งอำนาจที่สำคัญอีกแหล่งหนึ่ง คนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจดี มักจะเป็นผู้มีอิทธิพลให้ผู้อื่นเคารพยำเกรงเชื่อถือ
- 7) การควบคุมทรัพยากร (Control of Resource) จะรวมไปถึงการควบคุมกำลังคน งบประมาณ และวัสดุสิ่งของ บุคคลที่ต้องควบคุมทรัพยากรมาก ย่อมมีอำนาจเหนือกว่าบุคคลที่ควบคุมทรัพยากรน้อยกว่าในองค์กร
- 8) ประเพณีนิยม (Traditional Power) ที่ยึดถือปฏิบัติสืบต่อกันมาจนเป็นที่ยอมรับให้บุคคลมีสิทธิเหนือบุคคลอื่นในระบบสังคมเดียวกัน ซึ่งได้มาโดยการกลมเกลียวทางสังคม (Socialization)
- 9) ความยุติธรรม (Justice) บุคคลที่มีความยึดมั่นในคุณธรรม โดยให้ความยุติธรรมแก่คนทุกฝ่าย ย่อมได้รับความเคารพนับถือและศรัทธาจากผู้ร่วมงานและคนทั่วไปให้เป็นผู้มีอำนาจ

2.5 ประเภทของอำนาจหน้าที่ มีดังนี้

2.5.1 อำนาจหน้าที่ (Authority) เป็นอำนาจทางชอบธรรมหรือเป็นอำนาจตามกฎหมาย ขอบบังคับ กฎเกณฑ์ ขนบธรรมเนียมประเพณี ค่านิยม หรือวัฒนธรรม ซึ่งบุคคลส่วนใหญ่ยอมรับว่าถูกต้องและชอบธรรม อำนาจหน้าที่จึงขึ้นอยู่กับตำแหน่งหน้าที่ที่สำคัญและสถานะทางสังคมเป็นหลัก ในงานวิจัยนี้จะกล่าวถึงสภาเทศบาลเมือง เป็นสถาบันทางการเมืองที่ใช้อำนาจนิติบัญญัติ เพื่อทำหน้าที่ควบคุมและตรวจสอบสภาเทศบาลเมืองของคณะผู้บริหาร โดยมีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติสภาเทศบาล พ.ศ.2496 และที่แก้ไขเพิ่มเติมจนถึงปัจจุบัน ฉบับที่ 11 พ.ศ. 2543 สภาเทศบาลตำบลมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- 1) ให้ความเห็นชอบแผนพัฒนาเทศบาล เพื่อเป็นแนวทางในการบริหารกิจการเทศบาล
- 2) พิจารณาและให้ความเห็นชอบเทศบัญญัติของเทศบาลร่างเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีและร่างเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม
- 3) ควบคุมการปฏิบัติงานของนายกเทศมนตรี ให้เป็นไปตามกฎหมาย นโยบาย แผนพัฒนาเทศบาล เทศบัญญัติ ระเบียบ และนโยบาย

2.5.2 อำนาจบังคับ (Coercive Power) เป็นอำนาจที่เกิดจากคำสั่ง ซึ่งอาจจะเป็นการสั่งทั้งทางกำลังกายหรือทางกำลังใจ (การสะกดจิต) การจ้องจ่า หรือการกักขัง

2.5.3 อำนาจในการให้รางวัลหรือการลงโทษ ดันกำเนิดอำนาจชนิดนี้อยู่ที่ทรัพยากรหรือสิ่งมีค่า (Values) ในสายตาของผู้ถูกใช้อำนาจ โดยมองว่าอำนาจในการให้รางวัลหมายถึง การแจกจ่ายแบ่งปันสิ่งที่มีค่าให้กับผู้อื่น อาจเป็นเงินหรือสิ่งของหรือความก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่การงาน อำนาจในการลงโทษ หมายถึง ความสามารถที่จะทำการใดให้มีสภาพที่ลดลงน้อยกว่าเดิมหรือการว่ากล่าวตักเตือน อีกทั้งการระงับการให้สิ่งที่มีคุณค่าให้แก่บุคคลอื่น

2.5.4 อำนาจอ้างอิง (Reference Power) เป็นอำนาจที่ขึ้นอยู่กับบุคลิกลักษณะของตัวบุคคล ซึ่งพื้นฐานของผู้ถูกใช้อำนาจนี้ มีความชอบหรือมีความรู้สึกว่าได้ใกล้ชิดและมีความชื่นชอบในตัวผู้ที่ใช้อำนาจมากน้อยเพียงใด อีกทั้งเป็นเรื่องของความศรัทธาและการยอมรับหรือการทำให้มีความรู้สึกว่าเป็นพวกเดียวกัน (Identification) ซึ่งเราอาจจะได้ยินการใช้คำว่า “บารมี” สรุปรว่า อำนาจอ้างอิงนี้อาศัยฐานอำนาจจากผู้อื่นเป็นเกณฑ์ โดยเป็นความรู้สึกผูกพันของผู้ถูกอ้างอิงและความคาดหวังของผู้ถูกใช้อำนาจที่มีต่อผู้ถูกอ้างอิงเป็นสำคัญ

2.5.5 อำนาจในฐานะผู้เชี่ยวชาญ (Professional Power) อำนาจประเภทนี้เกิดจากความสามารถที่เกิดจากคุณวุฒิ ความเชี่ยวชาญ ความรู้ ความชำนาญของผู้ใช้ ซึ่งอาจเกิดจากประสบการณ์การเรียนรู้ และการฝึกอบรมในเรื่องอำนาจจะหยุดลงที่ผู้ถูกใช้อำนาจ

2.6 การใช้อำนาจของผู้นำ

การกระทำที่ประสบผลสำเร็จในทุกกรณี อันเกิดมาจากการกระทำของกลุ่มหรือการกระทำที่มีผู้บงการอยู่ ล้วนแล้วแต่เกิดจากอำนาจที่มีต่อการกระทำนั้นทั้งสิ้น ซึ่งอำนาจที่ผู้นำจะใช้ นั้น ต้องมีความชอบธรรมทั้งในด้านเหตุผล กฎหมาย ธรรมเนียมประเพณี เป็นต้น ผู้นำหรือผู้บริหารบุคคลเหล่านี้ จะรู้สึกสบายใจ ถ้ามีอำนาจ เพราะอำนาจมีความสำคัญต่อองค์กรและบทบาทในการบริหารหรือการจัดการ และถ้าองค์กรขาดอำนาจมักนำไปสู่รูปแบบวิธีการบริหารหรือการจัดการเผด็จการที่เน้นการเชื่อฟังปฏิบัติตาม โดยเคร่งครัด (Kanter, 1979: 67-68 อ้างถึงใน จุมพล หนิมพานิช 2539: 100-103)

การใช้อำนาจใน 2 ฐานะ คือ อำนาจในฐานะที่เป็น เป้าหมาย และอำนาจในฐานะที่เป็นวิธีการ หรือเครื่องมือ

การพิจารณาอำนาจในฐานะเป้าหมาย เป็นการพิจารณาอำนาจในฐานะเป็นเป้าหมายหนึ่งในหลายเป้าหมายที่มีอยู่ ความสำคัญของเป้าหมายโดยทั่วไปแล้ว เกิดจากการที่ตัวเป้าหมายเอง สามารถทำให้เป้าหมายอื่นๆ บรรลุผลได้ เพราะไม่มีผู้นำหรือผู้บริหารคนใด สามารถตอบสนองผลประโยชน์ของตน ผลประโยชน์ของคนส่วนน้อยหรือส่วนใหญ่ในหน่วยงานได้ ถ้าผู้นำหรือผู้บริหารคนนั้นไม่มีอำนาจ

อย่างไรก็ตามควรจะได้พิจารณาหรือมองอำนาจในฐานะที่เป็นวิธีการหรือเครื่องมือด้วย โดยเฉพาะวิธีการหรือเครื่องมือตอบสนองผลประโยชน์ของบุคคลหรือของกลุ่มในหน่วยงาน ทั้งนี้เพราะบุคคลและกลุ่มโดยทั่วไป ต้องการอำนาจเพื่อนำมาตอบสนองความต้องการทางด้านสรีระและเพื่อช่วยทำให้การอยู่รอดและความปลอดภัยเป็นที่มั่นใจยิ่งขึ้น เมื่อเป็นเช่นนี้จึงได้มีการแสวงหาอำนาจในฐานะเป็นวิธีการหรือเครื่องมือ เพื่อที่จะให้ได้มาซึ่งการยอมรับจากบุคคลอื่น และเป็นเครื่องมือที่ทำให้ตนเองเป็นส่วนของกลุ่ม นอกจากนั้นยังทำให้บุคคลและกลุ่มได้รับความต้องการตอบสนองในวิธีอื่นๆ เช่น การนับถือตนเอง การนับถือของคนอื่น การแสวงหาชื่อเสียงให้กับตนเอง เป็นต้น (Maslow, 1954 : 90)

บรรพต วีระสัย (2520 : 10-13) ได้ศึกษาเรื่องอำนาจ (Authority) ของ Max Weber ที่ได้แบ่งออกเป็น 3 ประเภท ดังกล่าวคือ

1. อำนาจตามหลักเหตุผลและกฎหมาย (Ration – Legal Authority) ลักษณะของอำนาจชนิดนี้ คือ

1.1 เป็นอำนาจที่เกิดขึ้นเพราะความเชื่อหรือความรู้สึกว่า อำนาจนั้นเป็นสิ่งที่ถูกต้องตามหลักแห่งเหตุผลและตามระเบียบกฎหมาย คือ เป็นไปตามหลักแห่งนิติธรรม

1.2 การที่อำนาจนี้เกิดขึ้นจากระบบเหตุผลและระบบกฎหมายซึ่งเป็นที่ยอมรับและเคารพนับถือเป็นหลักปฏิบัติ มิใช่เกิดจากส่วนตัวบุคคล ดังนั้น การใช้อำนาจชนิดนี้จึงต้องอยู่ในกรอบของขอบเขตของระเบียบปฏิบัตินั้น

1.3 การเชื่อฟังอำนาจชนิดนี้ก็เป็นปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของหน่วยงาน หรือองค์การนั้น เช่น ตำแหน่งต่างๆ ในองค์การหรือหน่วยงาน ซึ่งลดหลั่นกันไปตามสายการบังคับบัญชา (Hierarchy) เป็นต้น

1.4 ผู้ดำรงตำแหน่งในอำนาจหน้าที่ต่างๆ กันมีการสับเปลี่ยนตัวบุคคลกันได้ตามระเบียบของหน่วยงานนั้น เช่น ตำแหน่งต่างๆ ในระบบราชการ หรือถ้าเป็นตำแหน่งที่มาจากการเลือกตั้งก็จะอยู่ในตำแหน่งตามวาระ อย่างเช่น สมาชิกสภาผู้แทน เป็นต้น

2. อำนาจบารมี (Charismatic Authority) คำว่าบารมีในที่นี้หมายถึงคุณลักษณะหรือบุคลิกที่ผิดจากคนธรรมดาและได้รับการยอมรับว่าเหนือกว่าบุคคลอื่น เป็นบุคคลที่หายาก จึงได้รับการยกย่องให้เกียรติให้เป็นผู้นำหรือ मुखบรูษ อำนาจชนิดนี้มีลักษณะดังนี้

2.1 เป็นอำนาจที่เกิดขึ้นและคงอยู่ด้วยการยอมรับจากผู้อื่น อาจจะมีการแสดงความสามารถพิเศษเพื่อเป็นการพิสูจน์จนบุคคลอื่นยอมรับ เช่น การแสดงฤทธิ์หรือการแสดงความเป็นที่ประจักษ์ ผู้ที่ยอมรับอำนาจนี้จะมีความจงรักภักดีเพราะเกิดศรัทธาหรือมีฉะนั้นก็เพราะเพื่อการเป็นที่พึ่งทางจิตใจ

2.2 เมื่อยอมรับอำนาจชนิดนี้ แต่จะเกิดความรู้สึกว่าเป็น “หน้าที่” ในการที่จะต้องปฏิบัติตามคำสั่งการของผู้มีอำนาจนั้น

2.3 ผู้ที่เข้าร่วมเป็นสาวกหรือผู้ติดตาม (Follower) เข้ามาด้วยความสมัครใจ ทางพระพุทธศาสนาเรียกว่าเป็นบริวารยศ คนเหล่านี้จะได้รับการมอบภารกิจ (Mission) ให้ทำโดยขึ้นอยู่กับคุณพินิจของผู้นำ และจะไม่มีค่าตอบแทนให้ จะใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันด้วยความสมัครใจ ในขณะเดียวกันผู้นำ ซึ่งมีอำนาจชนิดนี้ก็จะไม่แสวงหากำไรจากการทำงานหรือรายได้กิจวัตรประจำวัน ผู้นำจะดำรงชีวิตอยู่ได้ด้วยศรัทธาจากผู้ที่นำสิ่งของมามอบให้

2.4 ผู้นำที่มีอำนาจชนิดนี้จะมีความเชื่อมั่นในตนเองสูง มีการตั้งกฎเกณฑ์และเรียกร้องให้บริการปฏิบัติภารกิจ แม้ในบางอย่างอาจจะแตกต่างจากขนบธรรมเนียมหรือแบบแผนเดิมก็ตาม ดังนั้น อำนาจนี้จึงไม่อาจจะเข้าใจได้ด้วยเหตุผล และอาจจะไม่ยึดถือดังตัวอย่างการปฏิบัติที่มีมาก่อนแล้วตามขนบธรรมเนียมประเพณีก็ได้

2.5 อำนาจชนิดนี้ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงชนิดที่เรียกว่า “การปฏิวัติ” ในทางความคิดเห็นหรือทัศนคติเก่า ๆ ผู้นำที่มีอำนาจชนิดนี้จะมีบารมีและดำรงอยู่ได้ด้วยแรงศรัทธาและ

การทำตนเป็นที่พึ่งในยามยากของคนอื่น อำนาจชนิดนี้จะมีอยู่ในผู้นำทางศาสนา หรือศาสนาของศาสนาต่างๆ ผู้นำในวิกฤตการณ์หรือผู้นำในการกู้ชาติ เป็นต้น

3. อำนาจตามธรรมเนียมประเพณี (Traditional Authority)

อำนาจชนิดนี้ขึ้นอยู่กับความเชื่อว่าขนบธรรมเนียมประเพณีต่างๆ มีความศักดิ์สิทธิ์ในตัวเอง ดังนั้นผู้ที่ปฏิบัติตามและอยู่ในกรอบของธรรมเนียมประเพณีอันเป็นที่ยอมรับนับถือของคนทั่วไป ย่อมจะเป็นผู้มีอำนาจ เช่น ผู้เฒ่า ผู้แก่ ซึ่งเป็นผู้สูงอายุของหมู่บ้าน จะเป็นที่เคารพเชื่อฟังยำเกรงจากคนในหมู่บ้าน ลักษณะของอำนาจชนิดนี้คือ

3.1 การเชื่อฟังและปฏิบัติตามอำนาจประเภทนี้ ขึ้นอยู่กับความศรัทธาในระบบดั้งเดิมหรือประเพณีซึ่งสืบทอดกันมาเป็นเวลานาน เช่น การเคารพผู้เฒ่าในหมู่บ้าน การเคารพพระสงฆ์และความยำเกรงต่อครูบาอาจารย์ เป็นต้น

3.2 การเคารพเชื่อฟังอำนาจชนิดนี้ เป็นผลจากการรู้จักมักคุ้นและความจงรักภักดีเป็นส่วนตัว จึงไม่เรียกผู้นำซึ่งมีอำนาจนี้ว่าเป็นผู้บังคับบัญชา แต่อาจจะเรียกในลักษณะอื่น เช่น “ผู้หลัก ผู้ใหญ่” “เจ้านาย” “ลูกพี่” เป็นต้น

3.3 ผู้นำที่มีอำนาจแบบนี้ อาจจะมีอำนาจสั่งการได้ แต่ไม่เป็นลักษณะทางการ เช่น การทำบุญ สวดมนต์ หรือการสั่งให้ทำงานต่างๆ โดยอาศัยอำนาจอันมาจากความยำเกรงบริวาร หรือผู้ติดตามก็มักจะเป็นกลุ่มญาติกัน มีความสัมพันธ์กันโดยสายเลือด มิฉะนั้นก็จะเป็นผู้ที่เข้ามาเป็นพวกด้วยความสมัครใจ

3.4 อำนาจลักษณะนี้มีอยู่มากในสังคมประเทศด้อยพัฒนาหรือสังคมกำลังพัฒนา อำนาจตามขนบธรรมเนียมประเพณีดังกล่าวข้างต้นนี้ ได้ใช้ในการกำหนดแบบของผู้นำอีกประเภทหนึ่ง คือ ผู้นำแบบสัญลักษณ์ (Symbolic Leader) ซึ่งหมายถึงผู้นำที่มีลักษณะเป็นสัญลักษณ์ของผู้ที่อยู่ในตำแหน่งที่ควรแก่การเคารพนับถือ ตัวอย่างที่ประจักษ์ชัดในลักษณะนี้ ได้แก่ องค์พระมหากษัตริย์ ซึ่งได้รับการเทิดทูนเคารพสักการะจากปวงชนในฐานะองค์พระประมุขของประเทศ

สุรศักดิ์ ม่วงทอง (2543: 15) ได้ศึกษาถึงความคิดของ ฟลิปโป (Edwin B. Flippo) ที่กล่าวถึง การแบ่งผู้นำโดยพิจารณาการใช้อำนาจของผู้นำออกเป็นลักษณะดังต่อไปนี้

1. ผู้นำแบบอำนาจนิยมหรือผู้นำแบบอัตตาธิปไตย (Autocratic or Authoritarian Leader) เป็นลักษณะผู้นำที่ตัดสินใจในการกำหนดนโยบายและวางแผนการปฏิบัติงานด้วยตนเอง แล้วจึงกำหนดหรือมอบหมายให้สมาชิกทำตามแนวทางและแผนงานที่ตนกำหนดไว้ ผู้นำประเภทนี้มักจะไม่ค่อยสนใจรับฟังความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะของสมาชิก

2. ผู้นำแบบตามสบายหรือผู้นำแบบเสรีนิยม (Laissez-faire Leader) คือผู้ที่ยอมให้สมาชิกแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ แต่มักจะไม่ตัดสินใจ ไม่ให้ข้อเสนอแนะ ไม่วางแผน ไม่กำหนดนโยบาย โดยปล่อยให้สมาชิกแก้ปัญหาตนเอง หรือปล่อยให้สถานการณ์คลี่คลายไปเอง ผู้นำประเภทนี้จะไม่ค่อยพบ เพราะส่วนมากแล้วจะเป็นผู้นำอยู่ได้ไม่นานก็ต้องพ้นสภาพผู้นำ

3. ผู้นำแบบประชาธิปไตย (Domestic Leader) คือลักษณะผู้นำที่เปิดโอกาสและกระตุ้นให้สมาชิกทุกคนได้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจกำหนดนโยบาย และร่วมวางแผนการปฏิบัติงานของกลุ่ม ผู้นำประเภทนี้เต็มใจรับฟัง พิจารณาข้อเสนอแนะ และความคิดเห็นของสมาชิก

2.7 ความหมายของอิทธิพล (Influence)

อิทธิพล หมายถึง ศักยภาพความสามารถเฉพาะตัวบุคคลในการที่จะโน้มน้าวให้คนอื่นเปลี่ยนแปลงทัศนคติ ความคิดเห็น ค่านิยม ความเชื่อโดยปราศจากการบังคับขู่เข็ญ แต่ในการใช้อิทธิพลนั้นเป็นเรื่องแสดงความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และอิทธิพลจะเกิดขึ้นได้โดยต้องมีอำนาจอุดหนุนอยู่

แคทซ์และคาห์น (Katz and Kahn 1966 : 218) ได้ให้ความหมายของอิทธิพล ว่าเป็นความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไป ซึ่งบุคคลหนึ่งกระทำลงไปทางที่ก่อให้เกิดผลตามที่ตั้งใจไว้

ไซมอน (Simon 1957 : 162) ได้ให้ความหมายว่า อิทธิพล เป็นการกระทำออกมาในรูปของการจูงใจ การเกลี้ยกล่อมและการเสนอแนะให้บุคคลอื่นกระทำตาม

สก๊อตและมิทเชลล์ (Scott and Mitchell 1972 : 211) ที่ว่าเมื่ออิทธิพลเกิดขึ้นกับบุคคลใดแล้วยอมทำให้บุคคลนั้นกระทำตามความต้องการของตน ซึ่งปกติแล้วจะไม่ทำเช่นนั้น

ลูธันส์ (Luthans 1985 : 447) พบว่า อิทธิพลเป็นอำนาจส่วนบุคคล (Personal influence) ซึ่งเกิดขึ้นนอกขอบเขตของอำนาจหน้าที่ อิทธิพลที่เกิดขึ้นมาจากคุณสมบัติส่วนตัว (Personal Qualities) ก็ได้ ซึ่งรวมถึงความเป็นผู้เชี่ยวชาญ ผู้ทรงคุณวุฒิ บุคลิกลักษณะส่วนตัวและจากองค์ประกอบตามสถานการณ์อื่นๆ

ไบรส์เตดท์ (Briestedt 1947 : 132) จึงสรุปว่า อิทธิพลแตกต่างจากอำนาจตรงที่ อิทธิพลพบมีลักษณะการโน้มน้าวจิตใจ หรือชักจูง ในขณะที่อำนาจมีลักษณะบังคับ แต่คำทั้งสองนี้มีความเกี่ยวข้องกับผู้นำทั้งคู่

ลักษณะการใช้อิทธิพลดูผลจากผลที่แสดงออกมา สามารถแยกออกเป็น 4 ประเภท

1) ไม่มีอิทธิพล เป็นกรณีที่ใช้ใช้อำนาจกระทำลงไปเพื่อเป้าหมายเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของคน แต่การใช้อำนาจนั้นไม่ได้ผล

2) อิทธิพลเบี่ยงเบน เป็นกรณีใช้อำนาจไปแล้วและเป้าหมายได้เปลี่ยนแปลง พฤติกรรมหรือทัศนคติ แต่พฤติกรรมนั้นไม่สอดคล้องกับเจตจำนงของผู้ใช้อำนาจ

3) อิทธิพลทางบวก เป็นการใช้อำนาจเพื่อเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมหรือทัศนคติและ เป็นไปตามเจตนารมณ์ของผู้ใช้อำนาจ

4) อิทธิพลทางลบ เป็นการใช้อำนาจและผู้ใช้อำนาจหรือเป้าหมายได้ เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมหรือทัศนคติไปในทางตรงกันข้ามหรือไม่ตรงกับเจตนารมณ์ของผู้ใช้อำนาจ

2.7.1 วิธีการใช้อิทธิพล

1) การใช้อำนาจหน้าที่ เป็นการอ้างอำนาจหน้าที่ หลักการแนวธรรมเนียมปฏิบัติ ประเพณี กฎเกณฑ์ การใช้อำนาจหน้าที่นี้มีลักษณะที่ไม่ขึ้นกับตัวบุคคล และมักไม่มีผลกระทบเป้าหมายโดยส่วนตัว เว้นแต่ผู้ใช้อำนาจเลือกปฏิบัติและอิทธิพลจากอำนาจหน้าที่จะมี มากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับปัจจัย ดังนี้

(1) การยอมรับของบุคคลทั่วไปหรือเป้าหมาย มีต่อกฎเกณฑ์และประเพณี และหลักการที่นำมาอ้าง

(2) การคาดคะเนถึงผลสะท้อนที่เป้าหมายจะได้รับ

2) การใช้อำนาจในการให้รางวัลและการลงโทษ เป็นการก่ออิทธิพลโดยอาศัยสิ่งที่มีคุณค่ามากระตุ้นให้เป้าหมายกระทำการตามเจตนารมณ์ของผู้ใช้อำนาจ

3) การใช้คำสั่ง เป็นการใช้อิทธิพลโดยวิธีรุนแรงหรือคุกคามว่าจะใช้วิธีรุนแรง

4) การใช้อำนาจอ้างอิง เป็นความผูกพันกันระหว่างเป้าหมายกับสิ่งที่ใช้อ้างอิง ซึ่งเป็นผู้ใช้อำนาจโดยอาศัยหลักความรัก ความชื่นชอบ ความเมตตาสงสาร ความใกล้ชิด เป็นเกณฑ์การสร้างอิทธิพลซึ่งการใช้อิทธิพลแบบนี้อาศัยความสัมพันธ์ส่วนตัวมาก

2.7.2 วิธีการสร้างอิทธิพล จากผลที่แสดงออกมาของการใช้อิทธิพลนั้น ย่อมมีวิธีการในการสร้างอิทธิพล ดังนี้

1) การใช้อิทธิพลในลักษณะข่มขู่ คุกคาม เช่น การใช้คำสั่ง

2) การใช้อิทธิพลในลักษณะชี้แจงให้ตระหนักถึงหลักการและเหตุผล ข้อเท็จจริง โดยอ้างหลักการ อำนาจหน้าที่

3) การใช้อิทธิพลชักชวนโดยใช้อำนาจอ้างอิง

4) การใช้อิทธิพลโดยการบิดเบือนข่าวสารข้อมูล

3. แนวความคิดเกี่ยวกับกลุ่มการเมือง

3.1 ความหมายของกลุ่มการเมือง

ชาติชาย ณ เชียงใหม่ (2526: 49) กล่าวถึง กลุ่มการเมือง คือ บุคคลซึ่งเป็นผู้นำกลุ่มหรือแกนนำของกลุ่มการเมือง อาจจะเป็นบุคคลเพียงคนเดียวหรือหลายคนก็ได้ซึ่งต่างก็มีพรรคพวกผู้ติดตามของตน ทั้งนี้ผู้ติดตามมีความผูกพันกับกลุ่มในหลายลักษณะไม่ว่าจะเป็นญาติพี่น้อง เพื่อนร่วมโรงเรียน หุ่นส่วนทางธุรกิจ เป็นต้น ความสัมพันธ์ดังกล่าวเป็นความสัมพันธ์ส่วนตัวแต่หลักสำคัญของความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในกลุ่มการเมืองคือ การแลกเปลี่ยนผลประโยชน์และความช่วยเหลือด้านต่างๆ ซึ่งลักษณะความสัมพันธ์ของผู้นำและผู้ติดตามอาจจะเป็นความสัมพันธ์เชิงเดี่ยวหรือความสัมพันธ์เชิงซ้อน และการเปลี่ยนแปลงผลประโยชน์ของทั้งสองฝ่ายอาจเป็นไปได้ทั้งแบบความสมดุลกันทั้งการให้และการรับ หรือแบบที่มีการให้มากกว่าการรับ ถ้าผู้นำของกลุ่มการเมืองใดให้ผลประโยชน์แก่ผู้ติดตามมากกว่าที่ได้รับตอบแทนจากผู้ตามลักษณะภายในองค์การของกลุ่มการเมืองนั้นจะเป็นสายบังคับบัญชา นั่นคือทรัพยากรและผลประโยชน์ๆ ของกลุ่มจะอยู่ภายใต้การควบคุมของผู้นำหรือศูนย์กลางหรือแกนนำกลุ่มซึ่งมีความสัมพันธ์กันเป็นส่วนตัวอย่างใกล้ชิด ขณะเดียวกันผู้ติดตามก็หวังที่จะได้ประโยชน์และชื่อเสียง กลุ่มการเมืองเกิดขึ้นก็เพราะมีการแข่งขันทางการเมืองเพื่อป้องกันและแสวงหาผลประโยชน์เพื่อบรรลุเป้าหมายนี้ ผู้นำกลุ่มการเมืองจึงระดมการสนับสนุนจากผู้ติดตามแข่งขันกับกลุ่มการเมืองอื่น ดังนั้นการแข่งขันต่อสู้จึงเป็นปัจจัยพื้นฐานของการดำรงอยู่ของกลุ่มการเมือง

จรรยา สุภาพ (2519 :172-173) ได้อ้างแนวคิดของ เบนท์ลีย์ (Arthur Bentley) เกี่ยวกับการเข้าสู่การเมืองกลุ่มการเมืองกลุ่มต่างๆ พอสรุปได้ว่า การเข้าสู่การเมืองของกลุ่มการเมืองก็เพื่อจัด ให้มีกิจกรรมด้านการเมืองในทิศทางเดียวกัน และเป็นทิศทางสอดคล้องกับผลลัพธ์ที่เป็นความต้องการของกลุ่ม ดังนั้นแนวคิดกลุ่มการเมือง จึงหมายถึง ระบบการเมืองเป็นกระบวนการที่มีกิจกรรมที่เกิดขึ้นตามการตัดสินใจ ซึ่งได้รับอิทธิพลมาจากค่านิยมและจากสังคม กิจกรรมของกลุ่มการเมืองจะเป็นไปตามการตัดสินใจแนวคิดเดียวกัน และกลุ่มการเมืองก็คือกลุ่มการต่อสู้ระหว่างกลุ่มต่างๆ ซึ่งมีผลประโยชน์ที่แตกต่างกันและขัดแย้งกัน ซึ่งจะเป็ปัจจัยที่กำหนดการตัดสินใจของกลุ่มว่าจะเป็ในทิศทางใด เพราะทุกกลุ่มต่างก็พยายามที่จะเข้าไปมีอำนาจทางการเมืองด้วยกันทั้งสิ้น เมื่อกลุ่มใดสามารถมีอิทธิพลทางการเมืองกลุ่มนั้น ก็จะมืบทบาทในการกำหนดนโยบายทางการเมืองนั้นๆ ได้ว่ากลุ่มอื่น ดังนั้นการตัดสินใจทางการเมืองจึงมักจะมาจากความขัดแย้งของกลุ่มที่มีการจัดระเบียบเป็นอย่างดี

ชัยอนันต์ สมุทรวณิช (2525 : 41-42) กล่าวถึง การเกิดกลุ่มในสังคมไทยว่ามีลักษณะพิเศษบางประการที่แตกต่างจากสังคมตะวันตก คือ การใช้ความสัมพันธ์ส่วนตัวของบุคคล ความเป็นพี่น้อง ความไว้วางใจ การให้ความช่วยเหลือกันในความสัมพันธ์เชิงอุปถัมภ์ (Patron Clients) ซึ่งมีรากฐานมาจากโครงสร้างทางวัฒนธรรมศักดินา ซึ่งเป็นความสัมพันธ์ในลักษณะ “นาย” กับ “บ่าว” หรือ “เจ้านาย” กับ “ลูกน้อง” ดังนั้นกลุ่มการเมืองที่มีการพัฒนาจากอดีตถึงปัจจุบันถือได้ว่าเป็นผลของโครงสร้างสังคมไทย

อकिन รพีพัฒน์ (2527:192) ได้กล่าวถึงการเกิดกลุ่มในสังคมไทยนั้นเปรียบได้กับการจัดกลุ่มของช้าง คือ ต้องมีหัวหน้าซึ่งมีลูกน้องในกลุ่มเดียวกันติดตามไม่ว่าจะเป็นการแบ่งกลุ่มอย่างเป็นทางการ (แต่งตามระบบชนชั้นในสังคมไทย) หรือไม่เป็นทางการ (ความสัมพันธ์อย่างไม่เป็นทางการภายในระบบชนชั้น) หรือไม่ก็ตาม กลุ่มมิได้เกิดขึ้นเพียงเพราะคนในกลุ่มมีความมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ร่วมกันมารวมมือให้บรรลุผลสำเร็จของความต้องการแต่กลุ่มเกิดขึ้นเพราะความสัมพันธ์ของทั้งสองฝ่ายระหว่างหัวหน้าและสมาชิกในกลุ่มแต่ละคน การรวมกลุ่มของคนไทย จึงขึ้นอยู่กับความสัมพันธ์ส่วนตัวมากกว่าหลักการรวมกลุ่ม โดยอิงผลประโยชน์และอุดมการณ์ร่วมกัน ซึ่งการเกิดกลุ่มในลักษณะนี้เป็นผลมาจากที่คนไทยมีวัฒนธรรมทางสังคมที่ยึดตัวบุคคล (Personalism) กล่าวคือ โครงสร้างของสังคมไทยถูกผูกเข้าด้วยความสัมพันธ์ส่วนตัวดังวงจรแห่งความสัมพันธ์ของสังคมไทย

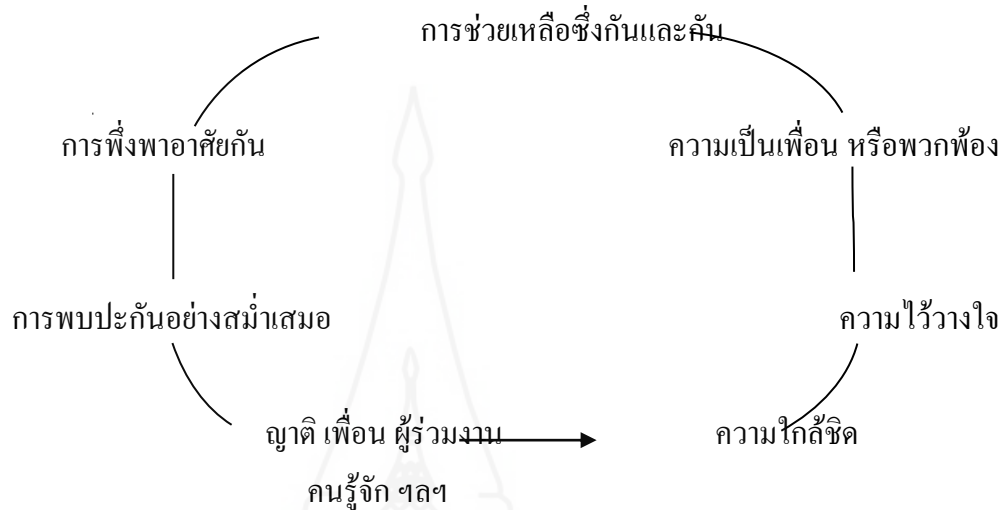
จากวงจรความสัมพันธ์ของสังคมไทยข้างต้น อธิบายได้ว่า ความสัมพันธ์ส่วนตัวจะเกิดขึ้นได้จะต้องมีการพบปะกันอย่างสม่ำเสมอระหว่างบุคคลไม่ว่าจะเป็นญาติพี่น้อง เพื่อนร่วมงาน คนรู้จักหรือบุคคลอื่นที่มีโอกาสพบปะกัน อาจโดยการแนะนำให้รู้จักและงานเลี้ยงสังสรรค์ในโอกาสต่างๆ การพบปะกันจะต้องมีความสม่ำเสมอจนก่อให้เกิดความใกล้ชิดและเกิดความไว้วางใจซึ่งกันและกัน นำไปสู่การที่บุคคลทั้งสองฝ่ายหรือมากกว่าสามารถร่วมมือกันทำกิจกรรมบางอย่างได้ ความใกล้ชิดหรือความไว้วางใจเป็นการแสดงออกถึงความเป็นเพื่อนหรือความเป็นพวกพ้องเดียวกัน ย่อมให้การช่วยเหลือซึ่งกันและกันระหว่างเพื่อนและพวกพ้องการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน แม้ว่าการช่วยเหลือนั้นจะขัดกับความถูกต้องบางอย่าง เช่น ความยุติธรรม เป็นต้น ทั้งนี้เพราะคนไทยให้ความสำคัญต่อความเป็นเพื่อนมากกว่าเป็นหลักเป็นการสะท้อนให้เห็นว่าค่านิยมของความเป็นเพื่อนกันต้องพึ่งพาอาศัยกัน และในที่สุดการพึ่งพากันก็จะเป็นเงื่อนไขที่ต้องให้ความสำคัญเหล่านี้มาพบปะกันอีกเพื่อที่จะให้ความสัมพันธ์ส่วนตัวที่มีอยู่มีมากขึ้นอีก ลักษณะความสัมพันธ์ดังกล่าวสะท้อนให้เห็นถึงระบบการเมืองไทยที่เน้นความสำคัญของบุคคลที่อยู่เหนือหลักการ

จะเห็นได้ว่าคนไทยรวมกลุ่มทางการเมืองหรือกลุ่มกันเพื่อบทบาททางการเมืองในบางเรื่องก็ย่อมจะต้องตระหนักถึงผลประโยชน์ของตนที่พึงจะได้จากกลุ่มแต่ในขณะเดียวกันก็เกิดความเป็นเพื่อนหรือพวกพ้องกัน ความใกล้ชิด ความไว้วางใจกัน เป็นต้น ซึ่งล้วนแต่เป็นความสัมพันธ์ส่วนตัวทั้งสิ้น กล่าวคือรวมตัวเป็นกลุ่มเพราะเกิดจากการชักชวนกันมาและมักจะมาจากการมีความสัมพันธ์ส่วนตัวเป็นใหญ่ โดยเฉพาะต่อบุคคลที่เป็นหัวหน้าในการจัดตั้งกลุ่มเมื่อมีการรวมตัวเป็นกลุ่มแล้วจึงค่อยมาพูดถึงผลประโยชน์ที่สมาชิกกลุ่มพึงจะมีร่วมกันพึงจะได้รับหมายความว่า ผลประโยชน์ร่วมกันไม่ใช่ปัจจัยชี้ขาดของการรวมกลุ่มของคนไทยตรงข้ามความสัมพันธ์ส่วนตัวระหว่างสมาชิกในกลุ่ม โดยเฉพาะกับผู้นำกลุ่มเป็นปัจจัยของการเกิดและรักษากลุ่มให้คงอยู่ เช่น พรรคการเมือง กลุ่มการเมือง เป็นต้น จะพบว่าการแตกแยกของพรรคหรือกลุ่มการเมืองมักจะมาจากปัญหาความสัมพันธ์ส่วนตัวที่ดีที่เคยมีต่อกัน ไม่สามารถผูกให้ผู้มีอำนาจเหล่านั้นอยู่ร่วมกันได้ การแยกตัวของผู้มีอำนาจเหล่านั้นก็จะตามมา ที่น่าสนใจคือ เมื่อผู้มีอำนาจหนึ่งแยกตัวออกไปจะมีสมาชิกกลุ่มนั้นไม่มีเรื่องที่ขัดแย้งกับกลุ่มหรือผู้มีอำนาจอิกรายเลย (กนก วงษ์ตระหง่าน 2528 : 336-342)

3.2 แนวความคิดของการเกิดกลุ่มในสังคมไทย

สุดเขต สกฤตทอง (2549:15 -16) อธิบายไว้ว่า การเกิดกลุ่มของคนไทยมีความเกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์กันเป็นส่วนตัวของบุคคลในลักษณะของความสัมพันธ์ในเชิงอุปถัมภ์ ซึ่งอาศัยความสัมพันธ์กันเป็นส่วนตัวความไว้วางใจและความใกล้ชิดสนิทสนมกันเป็นที่ตั้งมีลักษณะของความสัมพันธ์แบบศักดินาที่ยังคงมีอิทธิพลอยู่มากในสังคมไทย เป็นไปในลักษณะความสัมพันธ์แบบนายกับไพร ทำให้สถานะภาพของสมาชิกภายในกลุ่มไม่มีความทัดเทียมกัน โดยเฉพาะระหว่างผู้นำกับบรรดาสมาชิกภายในกลุ่ม ก่อให้เกิดความสัมพันธ์แบบพึ่งพา ต่อกันมาเป็นทอดๆความสัมพันธ์จึงมีลักษณะไม่เสมอภาคกัน ความอาวุโส ความมีบารมี หรือการมีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมที่สูงกว่าเป็นสิ่งส่งเสริมให้ผู้อุปถัมภ์กลุ่มไปในลักษณะต่างๆ เช่น ผู้อุปถัมภ์ทางการเงิน โดยทั่วไปการรวมกลุ่มของคนไทยขึ้นอยู่กับความสัมพันธ์ส่วนตัวมากกว่าหลักการจัดตั้งที่อิงผลประโยชน์หรือและหรืออุดมการณ์ร่วมกัน กล่าวคือ (ไพฑูริย์ เชื้อนทา 2538: 11 -12) ผลประโยชน์ร่วมมิใช่เป็นปัจจัยชี้ขาดในการรวมกลุ่มของคนไทย หากแต่ความสัมพันธ์ส่วนตัวระหว่างสมาชิกภายในกลุ่ม โดยเฉพาะอย่างยิ่งระหว่างสมาชิกกลุ่มกับผู้นำกลุ่มเป็นสิ่งที่ขาดกันไม่ได้ สำหรับการการจัดตั้งกลุ่มและการดำรงรักษากลุ่มให้คงอยู่ อย่างไรก็ตามความสัมพันธ์ส่วนตัวระหว่างสมาชิกในกลุ่มยังเป็นไปในเชิงการแลกเปลี่ยนผลประโยชน์ซึ่งกันและกันอยู่ แต่ผลประโยชน์จะมีบทบาทภายหลังจากกลุ่ม ได้เกิดขึ้นแล้ว

การเกิดกลุ่มในลักษณะที่อิงบุคคลมากกว่าหลักการหรือประโยชน์ พร้อมกันนี้มีเหตุมาจากการที่คนไทยมีวัฒนธรรมทางสังคมที่ยึดตัวบุคคลกล่าวคือ โครงสร้างสังคมไทยถูกผูกเข้าด้วยความสัมพันธ์ส่วนตัวดังวงจรแห่งความสัมพันธ์ของสังคมไทย ดังนี้

ภาพที่ 2.1 วงจรแห่งความสัมพันธ์ของสังคมไทย

ที่มา: ไพลีน เชื้อนทา 2538:12

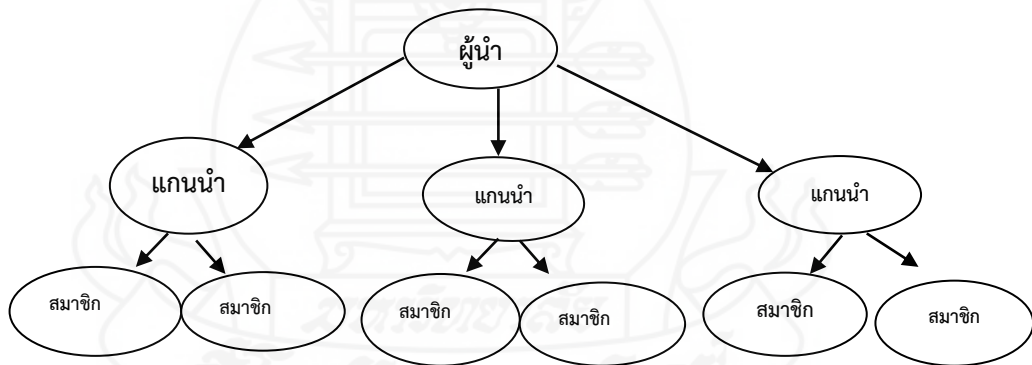
ตามวงจรแห่งความสัมพันธ์ของสังคมไทยนี้ อธิบายได้ว่าความสัมพันธ์ส่วนตัวจะเกิดขึ้นได้จะต้องมีการพบปะกันอย่างสม่ำเสมอระหว่างบุคคลต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นญาติพี่น้อง เพื่อน ผู้ร่วมงาน คนรู้จักหรือบุคคลอื่นๆ ที่มีโอกาสมาพบปะกันนั้นจะต้องมีความสม่ำเสมอจนก่อให้เกิดความรู้สึกที่ใกล้ชิดและเกิดความไว้วางใจซึ่งกันและกัน ซึ่งจะนำไปสู่การที่บุคคลทั้งสองฝ่ายหรือมากกว่าสามารถร่วมมือกันกระทำกิจกรรมบางอย่างร่วมกันได้ ความใกล้ชิดและความไว้วางใจเป็นการแสดงออกให้เห็นถึงความเป็นเพื่อนหรือความเป็นพวกพ้องเดียวกันและยอมให้การช่วยเหลือซึ่งกันและกันระหว่างพวกพ้อง การช่วยเหลือนี้ไม่ได้ตั้งอยู่บนหลักการหรือความถูกต้องแต่อย่างใด กล่าวคือเมื่อเป็นเพื่อนกันแล้วจะต้องช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ถึงแม้ว่าการช่วยเหลือนั้นจะขัดหรือผิดหลักการ เช่น ความยุติธรรมเป็นต้น ทั้งนี้เพราะคนไทยให้ความสำคัญต่อการเป็นเพื่อนมากกว่าหลักการนับเป็นการสะท้อนให้เห็นค่านิยมของความเป็นเพื่อนนั้นมีเงื่อนไขที่ต้องช่วยเหลือซึ่งกันและกันระหว่างเพื่อน ทำให้คนไทยเป็นเพื่อนกันต้องพึ่งพาอาศัยกันและกันอีกด้วย

ด้วยวงจรแห่งความสัมพันธ์ของคนไทยดังกล่าวข้างต้น ถ้าจะพิจารณาในแบบการเมืองไทยก็จะพบว่าระบบการเล่นพรรคเล่นพวกเป็นสิ่งที่ไม่อาจแยกออกจากการเมืองไทยได้ トラบใดที่ลักษณะของความสัมพันธ์แบบส่วนตัวยังคงมีอิทธิพลต่อสังคมไทยเช่นปัจจุบันการที่

บุคคลจะสามารถมีอำนาจมากขึ้นก็จำเป็นต้องมีเพื่อนและพวกพ้อง เป็นบริวารมากขึ้นตามไปด้วย ขณะเดียวกันก็ใช้อำนาจที่ตนมีอยู่คอยดูแลให้ความช่วยเหลือต่อเพื่อนและพวกพ้องเป็นการตอบแทนซึ่งกันและกัน ลักษณะดังกล่าวยิ่งสะท้อนให้เห็นระบบการเมืองไทยที่เน้นความสำคัญของบุคคลที่อยู่เหนือหลักการอย่างสิ้นเชิง

ปัจจัยที่สำคัญอีกประการหนึ่งของการรวมกลุ่มทางการเมือง คือ การมีผลประโยชน์ร่วมกันในการควบคุมทรัพยากร ผลประโยชน์และชื่อเสียง กลุ่มการเมืองเกิดขึ้นเพราะมีการแข่งขันทางการเมืองเพื่อปกป้องและแสวงหาผลประโยชน์ต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งภายใต้เงื่อนไขของชุมชนที่มีการเปลี่ยนแปลงทางสังคม วัฒนธรรม ซึ่งเป็นผลมาจากการปฏิสัมพันธ์ระหว่างความขัดแย้งภายในชุมชนกับแรงกดดันจากภายนอกซึ่งทำให้เกิดช่องทางหรือโอกาสใหม่ๆ สำหรับการแข่งขัน เพื่อบรรลุเป้าหมายนี้ ผู้นำของกลุ่มการเมืองจึงระดมการสนับสนุนจากผู้ติดตามเพื่อแข่งขันกับกลุ่มการเมืองอื่นๆ ดังนั้น การต่อสู้แข่งขันจึงเป็นปัจจัยพื้นฐานของการดำรงอยู่ของกลุ่มการเมือง

กล่าวโดยสรุป กลุ่มการเมืองนั้นมีลักษณะของกลุ่มที่ไม่เป็นทางการในลักษณะที่ว่า ความสัมพันธ์ระหว่างผู้นำกับสมาชิกมีลักษณะที่ไม่เท่าเทียมกันคือมีความสัมพันธ์กันในแนวดิ่งมากกว่าแนวนอน คือ การให้ทำงานในลักษณะสายบังคับบัญชา ดังภาพ

ภาพที่ 2.2 ความสัมพันธ์ระหว่างผู้นำกับสมาชิกในลักษณะที่ไม่เท่าเทียมกันในแนวดิ่ง
ที่มา: ไพลีน เชื้อนทา 2538:14

ซึ่งความสัมพันธ์ดังกล่าวจะเป็นแบบส่วนตัวในรูปแบบต่างๆ เช่น ความเป็นเพื่อน ความเป็นญาติ ความเป็นคนสนิทคนรู้จัก ซึ่งเคยได้รับความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เป็นต้น โดยมีผู้นำศูนย์กลางของกลุ่มในการจัดสรรผลประโยชน์และวางทางในการดำเนินการกิจกรรมของกลุ่ม ความสัมพันธ์ภายในกลุ่ม นอกจากจะมีความสัมพันธ์เชิงอุปถัมภ์อย่างเด่นชัดแล้วยังอาจมีแกนนำ

อีกสองหรือสามคนที่มีความสัมพันธ์กับผู้นำอย่างใกล้ชิด ซึ่งการแลกเปลี่ยนระหว่างผู้นำกับแกนนำเหล่านี้มีทั้งในลักษณะที่เท่าเทียมและไม่เท่าเทียมกันตามระบบอุปถัมภ์ ดังนั้นกลุ่มการเมืองและลักษณะของกลุ่มการเมืองจึงประกอบไปด้วย 1. ผู้นำ 2. แกนนำ 3. สมาชิก ซึ่งเป็นการรวมกลุ่มตั้งอยู่บนพื้นฐานของระบบอุปถัมภ์และมีลักษณะของการรวมกลุ่มที่ไม่มีความคงทนและแน่นอน เนื่องจากตั้งอยู่บนพื้นฐานของผลประโยชน์ หากมีผู้นำกลุ่มใหม่ซึ่งสามารถให้ผลประโยชน์ได้มากกว่าสมาชิกเหล่านี้ก็พร้อมที่แปรพักตร์ไปสู่กลุ่มการเมืองที่ให้ผลประโยชน์ตอบแทนที่สูงและคุ้มค่ามากกว่าได้ และลักษณะการปกครองเป็นการรวมศูนย์อำนาจไว้ที่ผู้นำเพียงคนเดียว ผู้นำจะเป็นผู้ที่มีอิทธิพล มีอำนาจในการตัดสินใจ และจุดมุ่งหมายของการรวมกลุ่มการเมืองนี้ไม่เพียงแต่เกิดจากความคาดหวังของผู้นำในการควบคุมอำนาจและทรัพยากรของชุมชนเท่านั้น แต่ยังเป็นเป้าหมายหรือผลประโยชน์ร่วมของคนในกลุ่มหรือสมาชิกในกลุ่มพร้อมกันอีกทางหนึ่งด้วย

1. ลักษณะของกลุ่มการเมืองไทยในระบบการเมืองท้องถิ่นรูปแบบรัฐบาล

ระบบเทศบาลเป็นการปกครองท้องถิ่นที่ยอมรับความสำคัญของการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนเป็นสำคัญ เป็นการสะท้อนให้เห็นถึงความสำคัญขององค์กรหรือกลุ่มตัวแทนของประชาชนและกระบวนการเลือกตั้ง ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อต้องการส่งสมาชิกลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกเทศบาลและต้องการแสดงบทบาทในการแสวงหาอำนาจทางการเมืองระดับท้องถิ่น

กลุ่มการเมืองเป็นองค์กรทางการเมืองที่มีความสำคัญมากในระบบการเมืองท้องถิ่น เพราะนอกจากทำหน้าที่เลือกสรรบุคคลลงสมัครเข้ารับเลือกตั้งแล้ว ยังมีหน้าที่หลายประการ (ไพลิน เชื้อนทา 2538: 19) ดังนี้

1. ทำหน้าที่รวบรวมความต้องการ ข้อคิดเห็น ข้อเรียกร้องและข้อเสนอแนะของประชาชนในฐานะที่เป็นเสมือนตัวแทนของประชาชน
2. นำเสนอความต้องการ ข้อคิดเห็น ข้อเรียกร้อง และข้อเสนอแนะของประชาชนเข้าสู่ระบบ โดยผ่านทางสภาเทศบาลหรือคณะเทศมนตรี
3. กลุ่มการเมืองที่ไม่มีอำนาจในการบริหารหรือไม่ได้เป็นคณะเทศมนตรี ต้องควบคุมดูแลและตรวจสอบการปฏิบัติงานของคณะเทศมนตรีให้ได้ผลตามเป้าหมาย เพราะกลุ่มการเมืองเป็นเสมือนผู้พิทักษ์ผลประโยชน์ของประชาชนที่เลือกตั้งเข้าไปด้วย
4. กลุ่มการเมืองต้องทำหน้าที่ให้การศึกษาทางการเมืองแก่ประชาชนและทำหน้าที่สื่อสารทางการเมืองอีกด้วย

นอกจากบทบาทหน้าที่ของกลุ่มการเมืองในระบบเทศบาลที่มีบทบาทที่หลากหลายที่มีจุดประสงค์ของการรวมกลุ่มเพื่อตนเองและเพื่อประชาชนควบคู่กันไป หรืออาจจะ

ว่าผลประโยชน์ของกลุ่มของตนเอง และของประชาชนต้องมีลักษณะที่ควบคู่กัน ไปแล้วลักษณะของกลุ่มทางการเมืองก็มีลักษณะที่แตกต่างจากความหมายของกลุ่มในลักษณะที่แตกต่างกันออกไป ไม่ว่าจะเป็นกลุ่มผลประโยชน์ หรือกลุ่มตัวแทนต่างๆ แต่ลักษณะของกลุ่มทางการเมืองมีลักษณะของกลุ่มทางการเมืองมีลักษณะที่มีหลายรูปแบบไม่ว่าจะเป็น

1. ลักษณะของกลุ่มการเมือง ไม่มีความยั่งยืน มักจะเลิกล้มหรือแตกสลายลงโดยง่าย ส่วนใหญ่จะจัดตั้งรวมตัวกันเป็นกลุ่ม เมื่อใกล้ฤดูกาลหาเสียงเลือกตั้งตั้งเท่านั้น เมื่อการเลือกตั้งผ่านพ้น บางกลุ่มที่ไม่สมาชิกได้รับการเลือกตั้งก็มักเลิกล้มแยกสลายทันที ไม่มีกิจกรรมการเมืองที่ต่อเนื่องอีกต่อไป แม้กระทั่งกลุ่มที่มีสมาชิกได้รับเลือกตั้งก็ตามที่ บางครั้งความเป็นกลุ่มก็มิได้มีความสำคัญ ทั้งนี้เพราะการรวมตัวของสมาชิกกลุ่มขึ้นอยู่กับบุคลิกภาพของผู้นำกลุ่มเป็นสำคัญมิได้ตั้งอยู่บนอุดมการณ์ทางการเมืองร่วมกันแต่อย่างใด

2. การจัดตั้งกลุ่มการเมือง ไม่มีการจัดตั้งสาขาของกลุ่มแต่อย่างใด อาจเป็นเพราะมองไม่เห็นความจำเป็น มักอาศัยความผูกพันของสมาชิกกลุ่มที่มีต่อแต่ละชุมชนเป็นสำคัญ ทั้งนี้เพราะการรวมสมาชิกส่วนใหญ่ ผู้นำของกลุ่มจะเป็นผู้ชักชวนบรรดาสมาชิกเข้าร่วมตัวกันการชักจูงสมาชิกรุ่นผู้นำกลุ่มจะใช้ศิลปะในการเลือกสรรบุคคลที่มีฐานคะแนนเสียงครอบคลุมพื้นที่ในเขตเทศบาลเอาไว้แทบทั้งหมดมารวมตัวกันมากกว่าที่มุ่งหวังฐานเพื่อคะแนนเสียงจากการมีสาขาของกลุ่ม

3. การจัดตั้งกลุ่มการเมือง มิได้เกิดขึ้นจากการมีแนวความคิดเห็นพ้องต้องกันในเรื่องการเมือง เศรษฐกิจและสังคม แต่รวบรวมโดยอาศัยความสัมพันธ์ส่วนตัวระหว่างสมาชิกของกลุ่มกับผู้นำของกลุ่มเป็นสำคัญ ดังนั้น ในการจัดตั้งกลุ่มจึงขาดการวางแผนการกำหนดนโยบาย ขาดการจัดสรรอำนาจหน้าที่ ขาดการประสานผลประโยชน์ ขาดการควบคุมบังคับบัญชา ขาดการมีกฎระเบียบและเป้าหมายมีแน่นอนของกลุ่ม การจัดตั้งกลุ่มจึงขาดความมั่นคงตามไปด้วย

4. แนวคิดเกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่น

4.1 ความหมายของการปกครองท้องถิ่น

นักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของคำว่า “การปกครองท้องถิ่น” ไว้มากมาย ซึ่งความหมายที่ได้ค่อนข้างเป็นที่เข้าใจตรงกัน มีหลักการที่สำคัญคล้ายคลึงกัน แตกต่างกันในเรื่องของรายละเอียดปลีกย่อยเท่านั้น ซึ่งผู้วิจัยสามารถรวบรวมความหมายของคำได้ดังนี้

เดเนียล วิท (Daniel Wit, 1967: 102 อ้างใน โกวิทย์ พวงงาม, 2542: 28) กล่าวว่า การปกครองท้องถิ่นหมายถึง การปกครองที่รัฐบาลกลางให้อำนาจ หรือกระจายอำนาจไปให้หน่วยการปกครองท้องถิ่น เพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนในท้องถิ่น ได้มีอำนาจในการปกครองร่วมกัน

ทั้งหมด หรือเพียงบางส่วนในการบริหารท้องถิ่น ตามหลักการที่ว่าด้วยอำนาจการปกครองมาจากประชาชนในท้องถิ่นแล้ว รัฐบาลของท้องถิ่นก็ย่อมเป็นรัฐบาลของประชาชน โดยประชาชน และเพื่อประชาชน ดังนั้นการบริหารการปกครองท้องถิ่นจึงจำเป็นต้องมีองค์ประกอบของตนเอง อันเกิดจากการกระจายอำนาจของรัฐบาลกลาง โดยให้องค์กรอันมิได้เป็นส่วนหนึ่งของรัฐบาลกลาง มีอำนาจในการตัดสินใจและบริหารงานภายในท้องถิ่นในเขตอำนาจของตนเอง

อุทัย หิรัญ โตะ (2523: 2) กล่าวว่า การปกครองท้องถิ่น คือ การปกครองที่ รัฐบาลมอบอำนาจให้ประชาชนในท้องถิ่นใดท้องถิ่นหนึ่งจัดการปกครองและดำเนินกิจการบางอย่าง โดยดำเนินการกันเองเพื่อบำบัดความต้องการของตนเอง การบริหารงานของท้องถิ่นมีการจัดเป็นองค์การมีเจ้าหน้าที่ซึ่งประชาชนเลือกตั้งขึ้นมาทั้งหมด หรือบางส่วน ทั้งนี้มีความเป็นอิสระในการบริหารงาน แต่รัฐบาลต้องควบคุมด้วยวิธีการต่างๆ ตามความเหมาะสม จะปราศจากการควบคุมของรัฐบาลได้ไม่ เพราะการปกครองท้องถิ่นเป็นสิ่งที่รัฐทำให้เกิดขึ้น

โกวิท พวงงาม (2549: 13) ได้ให้ความหมายของการปกครองท้องถิ่นไว้ว่า เป็นหน่วยการปกครองที่มีลักษณะการกระจายอำนาจจากส่วนกลางหรือรัฐบาลลงไปสู่ประชาชนในท้องถิ่นต่างๆ ทั่วประเทศ มีขอบเขตการปกครองท้องถิ่นที่ชัดเจน รวมไปถึงมีอำนาจหน้าที่ สิทธิ ตามที่กฎหมายกำหนดให้ประชาชนที่อยู่ในเขตของหน่วยการปกครองจะมีสิทธิในการเลือกผู้แทนของตนเข้าไปบริหารจัดการ พัฒนาพื้นที่ของตน หรือที่เราเรียกการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น “การกระจายอำนาจทางการเมือง” นั่นเอง

4.2 หลักการปกครองท้องถิ่น

จากการนิยามความหมายของการปกครองท้องถิ่นข้างต้น สามารถประมวลได้ เป็นหลักการปกครองท้องถิ่นในสาระสำคัญดังนี้ (โกวิท พวงงาม 2552 : 29-30)

4.2.1 การปกครองของชุมชนหนึ่ง ซึ่งชุมชนเหล่านั้นอาจมีความแตกต่างกันในด้านความเจริญ จำนวนประชากรหรือขนาดของพื้นที่ เช่น หน่วยการปกครองท้องถิ่นของไทย จัดเป็นกรุงเทพมหานคร เทศบาล สุขาภิบาล องค์การบริหารส่วนจังหวัด องค์การบริหารส่วนตำบล และเมืองพัทยา ตามเหตุผลดังกล่าว

4.2.2 หน่วยการปกครองท้องถิ่นจะต้องมีอำนาจอิสระ (Autonomy) ในการปฏิบัติหน้าที่ตามความเหมาะสม กล่าวคือ อำนาจของหน่วยการปกครองท้องถิ่นจะต้องมีขอบเขตพอสมควร เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยการปกครองท้องถิ่นอย่างแท้จริง หากมีอำนาจมากเกินไปไม่มีขอบเขต หน่วยการปกครองท้องถิ่นนั้นก็กลายเป็นรัฐอธิปไตยเอง เป็นผลเสียต่อความมั่นคงของรัฐบาล อำนาจของท้องถิ่นนี้มีขอบเขตที่แตกต่างกันออกไป

ลักษณะความเจริญและความสามารถของประชาชนในท้องถิ่นนั้นเป็นสิ่งสำคัญ รวมทั้งนโยบายของรัฐบาลในการพิจารณาการกระจายอำนาจให้หน่วยการปกครองท้องถิ่นระดับใดจึงจะเหมาะสม

4.2.3 หน่วยการปกครองท้องถิ่นจะต้องมีสิทธิตามกฎหมาย (Legal Rights) ที่จะดำเนินการปกครองตนเอง สิทธิตามกฎหมายแบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ

1. หน่วยการปกครองท้องถิ่นมีสิทธิที่จะตรากฎหมายหรือระเบียบข้อบังคับต่างๆ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อประโยชน์ในการบริหารตามหน้าที่และเพื่อใช้บังคับประชาชนในท้องถิ่นนั้นๆ เช่น เทศบัญญัติ ข้อบังคับสุขาภิบาล เป็นต้น

2. สิทธิที่เป็นหลักในการดำเนินการบริหารท้องถิ่น คือ อำนาจในการกำหนดงบประมาณเพื่อบริหารกิจการตามอำนาจหน้าที่ของหน่วยการปกครองท้องถิ่นนั้นๆ

4.2.4 มีองค์กรที่จำเป็นในการบริหารและการปกครองตนเอง องค์กรที่จำเป็นของท้องถิ่นจัดแบ่งเป็น 2 ฝ่าย คือ องค์กรฝ่ายบริหาร และองค์กรฝ่ายนิติบัญญัติ เช่น การปกครองท้องถิ่นแบบเทศบาล จะมีคณะเทศมนตรีเป็นฝ่ายบริหาร และสภาเทศบาลเป็นฝ่ายนิติบัญญัติ หรือในแบบมหานคร คือ กรุงเทพมหานคร จะมีผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครเป็นฝ่ายบริหาร สภากรุงเทพมหานครจะเป็นฝ่ายนิติบัญญัติ เป็นต้น

4.2.5 ประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการปกครองท้องถิ่น จากแนวความคิดที่ว่าประชาชนในท้องถิ่นเท่านั้นที่จะรู้ปัญหาและวิธีการแก้ไขของตนเองอย่างแท้จริง หน่วยการปกครองท้องถิ่นจึงจำเป็นต้องมีคนในท้องถิ่นต้องมาบริหารงาน เพื่อให้สมเจตนารมณ์และความต้องการของชุมชนและอยู่ภายใต้การควบคุมของประชาชนในท้องถิ่น นอกจากนั้นยังเป็นการฝึกให้ประชาชนในท้องถิ่นเข้าใจในระบบและกลไกของประชาธิปไตยอย่างแท้จริงอีกด้วย

4.3 ความสำคัญของการปกครองท้องถิ่น

จากแนวความคิดในการปกครองท้องถิ่นเพื่อสนับสนุนวัตถุประสงค์ทางการปกครองของรัฐในอันที่จะรักษาความมั่นคงและความผาสุกของประชาชน โดยยึดหลักการกระจายอำนาจการปกครอง และเพื่อให้สอดคล้องกับหลักการประชาธิปไตย โดยประชาชนมีส่วนร่วมในการปกครองตนเอง ความสำคัญของการปกครองท้องถิ่นจึงสามารถสรุปได้ดังนี้ (ชวงส์ ฉายะบุตร, 2539 : 14-16)

1) การปกครองท้องถิ่น คือ รากฐานของการปกครองระบอบประชาธิปไตย (Basic Democracy) เพราะการปกครองท้องถิ่นจะเป็นสถาบันฝึกสอนการเมืองการปกครองให้แก่ประชาชน ให้ประชาชนรู้สึกรู้ว่าตนมีความเกี่ยวข้องกับส่วนได้ส่วนเสียในการปกครองการบริหารท้องถิ่น เกิดความรับผิดชอบและวางแผนต่อประโยชน์อันพึงมีต่อท้องถิ่นที่ตนอยู่อาศัยอันจะนำมาซึ่งความศรัทธา เลื่อมใสในระบอบการปกครองประชาธิปไตยในที่สุด ชุคส์คี้ เทียงตรง (2518 : 6-7) อ้างใน ชวงส์ ฉายะบุตร, 2539 : 14-16) โดยประชาชนจะมีโอกาสในการเลือกตั้งฝ่ายนิติบัญญัติ ฝ่าย

บริหาร การเลือกตั้งจะเป็นการฝึกฝนให้ประชาชนใช้ดุลพินิจเลือกผู้แทนที่เหมาะสม สำหรับผู้ที่ได้รับการเลือกตั้งเข้าไปบริหารกิจการของท้องถิ่น นับได้ว่าเป็นผู้นำในท้องถิ่นจะได้ใช้ความรู้ความสามารถบริหารงานท้องถิ่น เกิดความคุ้นเคยมีความชำนาญในการใช้สิทธิและหน้าที่ของพลเมือง ซึ่งจะนำไปสู่การมีส่วนร่วมทางการเมืองในระดับชาติต่อไป

2) การปกครองท้องถิ่นทำให้ประชาชนในท้องถิ่นรู้จักการปกครองตนเอง (Self Government) หัวใจของการปกครองระบอบประชาธิปไตย ประการหนึ่งก็คือการปกครองตนเอง มิใช่เป็นการปกครองอันเกิดจากคำสั่งเบียดเบียน การปกครองตนเองคือ การที่ประชาชนมีส่วนร่วมในการปกครอง ซึ่งผู้บริหารท้องถิ่นนอกจากจะได้รับเลือกตั้งมาเพื่อรับผิดชอบ บริหารท้องถิ่นโดยอาศัยความร่วมมือร่วมใจจากประชาชนแล้ว ผู้บริหารท้องถิ่นจะต้องฟังเสียงประชาชนด้วยวิถีทางประชาธิปไตยต่างๆ เช่น การเปิดโอกาสให้ประชาชนออกเสียงประชามติ (Referendum) ให้ประชาชนมีอำนาจถอดถอน (Recall) ซึ่งจะทำให้ประชาชนเกิดความสำนึกในความสำคัญของตนเองต่อท้องถิ่น ประชาชนจะมีส่วนร่วมรับรู้ถึงอุปสรรค ปัญหาและช่วยกันแก้ไขปัญหของท้องถิ่นของตน (อนันต์ อนันตกุล , 2521 อ้างใน ชวงศ์ ฉายะบุตร, 2539 : 14)

นอกจากนี้ การปกครองตนเองในรูปแบบของการปกครองท้องถิ่นอย่างแท้จริง หรือการกระจายอำนาจไปในระดับต่ำสุด คือ รากหญ้า (Grass roots) ซึ่งเป็นฐานเสริมสำคัญยิ่งของการพัฒนาระบบการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตย ความล้มเหลวของระบอบประชาธิปไตยมีหลายองค์ประกอบ แต่องค์ประกอบสำคัญยิ่งขาดอันหนึ่งก็คือการขาดรากฐานในท้องถิ่น (ลิขิต ธีรเวคิน, 2525 อ้างใน ชวงศ์ ฉายะบุตร, 2539 : 15)

การปกครองท้องถิ่นเป็นการแบ่งเบาภาระของรัฐบาล ซึ่งเป็นหลักการสำคัญของการกระจายอำนาจ การปกครองท้องถิ่นมีขึ้นเพื่อวัตถุประสงค์ในการแบ่งเบาภาระของรัฐบาล เนื่องจากความจำเป็นบางประการ ดังนี้

1) ภารกิจของรัฐบาลมีอยู่อย่างกว้างขวางนับวันจะขยายเพิ่มขึ้น ซึ่งจะเห็นได้จากงบประมาณที่เพิ่มขึ้นในแต่ละปีตามความเจริญเติบโตของบ้านเมือง

2) รัฐบาลมีอาจดำเนินการในการตอบสนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นได้อย่างทั่วถึง เพราะแต่ละท้องถิ่นย่อมมีปัญหาและความต้องการที่แตกต่างกัน การแก้ปัญหาหรือจัดบริการ โครงการในท้องถิ่น โดยรูปแบบที่เหมือนกันย่อมไม่บังเกิดผลสูงสุด ท้องถิ่นย่อมรู้ปัญหาและเข้าใจปัญหาได้ดีกว่าผู้ซึ่งไม่อยู่ในท้องถิ่นนั้น ประชาชนในท้องถิ่นจึงเป็นผู้ที่เหมาะสมที่จะแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในท้องถิ่นนั้นมากที่สุด

3) กิจกรรมบางอย่างเป็นเป็นเรื่องเฉพาะท้องถิ่นนั้น ไม่เกี่ยวข้องกับท้องถิ่นอื่นและไม่มีส่วนได้ส่วนเสียต่อประเทศโดยรวม จึงเป็นการสมควรที่จะให้ประชาชนในท้องถิ่นดำเนินการดังกล่าวเอง

ดังนั้น หากไม่มีหน่วยการปกครองท้องถิ่นแล้ว รัฐบาลจะต้องรับภาระดำเนินการทุกอย่างและไม่แน่ว่าจะสนองความต้องการของท้องถิ่นถูกจุดหรือไม่ รวมทั้งจะต้องดำเนินการเฉพาะท้องถิ่นนั้นๆ ไม่เกี่ยวข้องกับท้องถิ่นอื่น หากได้มีการจัดให้มีการปกครองท้องถิ่นเพื่อดำเนินการแล้วภาระของรัฐบาลก็จะผ่อนคลายเป็นไป รัฐบาลจะมีหน้าที่เพียงแต่ควบคุมดูแลเท่าที่เป็นเท่านั้น เพื่อให้ท้องถิ่นมีมาตรฐานในการดำเนินงานยิ่งขึ้น

การแบ่งเบาภาระทำให้รัฐบาลมีเวลาที่จะดำเนินการในเรื่องที่สำคัญหรือกิจการใหญ่ๆ ระดับชาติอันเป็นสาธารณะประโยชน์ต่อประเทศชาติโดยรวม ความคับคั่งของภาระหน้าที่ต่างๆ ที่รวมอยู่ส่วนกลางจะลดน้อยลง ความคล่องตัวในการดำเนินงานของส่วนกลางมีมากขึ้น

4. การปกครองท้องถิ่นสามารถสนองความต้องการของท้องถิ่นตรงเป้าหมายและมีประสิทธิภาพ เนื่องจากท้องถิ่นมีความแตกต่างกันไม่ว่าทางสภาพภูมิศาสตร์ ทรัพยากร ประชาชน ความต้องการ และปัญหาต่างกันออกไป ผู้ที่ให้บริการหรือแก้ไขปัญหาให้ถูกจุดและสอดคล้องกับความต้องการของประชาชนก็ต้องเป็นผู้รู้ถึงปัญหาและความต้องการของประชาชนเป็นอย่างดี การบริหารงานจึงจะเป็นไปอย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพไม่ต้องเสียเวลาเสนอเรื่องขออนุมัติไปยังส่วนเหนือขึ้นไป ท้องถิ่นจะบริหารงานให้เสร็จสิ้นลงภายในท้องถิ่นนั่นเองไม่ต้องสิ้นเปลืองเวลาและค่าใช้จ่ายโดยไม่จำเป็น

5. การปกครองท้องถิ่นจะเป็นแหล่งสร้างผู้นำทางการเมืองและการบริหารประเทศในอนาคต ผู้นำหน่วยการปกครองท้องถิ่นย่อมเรียนรู้ประสบการณ์ทางการเมือง การได้รับเลือกตั้ง การสนับสนุนจากประชาชนในท้องถิ่นย่อมเป็นพื้นฐานที่ดีต่ออนาคตทางการเมืองของตน และยังฝึกฝนทักษะทางการเมืองบริหารในท้องถิ่นอีกด้วย

6. การปกครองท้องถิ่นสอดคล้องกับแนวความคิดในการพัฒนาชนบทแบบพึ่งตนเอง การปกครองท้องถิ่นโดยยึดหลักการกระจายอำนาจ ทำให้เกิดการพัฒนาชนบทแบบพึ่งตนเองทั้งทางการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม การดำเนินงานพัฒนาชนบทที่ผ่านมายังมีอุปสรรคสำคัญประการหนึ่ง คือ การมีส่วนร่วมของประชาชนในท้องถิ่นอย่างเต็มที่ ซึ่งการพัฒนาชนบทที่สัมฤทธิ์ผลนั้น จะต้องมาจากการริเริ่มช่วยตนเองของท้องถิ่น ทำให้เกิดความร่วมมือร่วมแรงกัน โดยอาศัยโครงสร้างความเป็นอิสระในการปกครองตนเอง ซึ่งต้องมาจากการกระจายอำนาจอย่างแท้จริง มิเช่นนั้นแล้ว การพัฒนาชนบทจะเป็นลักษณะ “หยิบยื่นชดได้ หรือกึ่งหยิบยื่นชดได้” เกิดความคาดหวังว่าทุกปี “ลาภลอย” แทนที่จะเป็นผลดีต่อท้องถิ่นกลับสร้างลักษณะการพัฒนาแบบพึ่งพาไม่ยอมช่วยตนเอง อันเป็นผลทางลบต่อการพัฒนาพื้นฐานระบอบประชาธิปไตย

4.4 วัตถุประสงค์ของการปกครองท้องถิ่น

(ชวงศ์ ฉายะบุตร 2539:13-14) การปกครองท้องถิ่นมีวัตถุประสงค์คล้ายคลึงกันซึ่งสามารถจำแนกได้ดังนี้

4.4.1 ช่วยแบ่งเบาภาระของรัฐบาล เป็นสิ่งที่เห็นได้ชัดเจน ว่าในการบริหารประเทศจะต้องอาศัยเงินงบประมาณจำกัด ภารกิจที่จะต้องบริการให้กับชุมชนต่างๆ อาจไม่เพียงพอ ดังนั้นหากจัดให้มีการปกครองท้องถิ่นหน่วยการปกครองท้องถิ่นนั้นๆ ก็สามารถมีรายได้ มีเงินงบประมาณของตนเองเพียงพอที่จะดำเนินการสร้างสรรค์ความเจริญให้กับท้องถิ่นได้ จึงเป็นการแบ่งเบาภาระของรัฐบาลได้เป็นอย่างมาก การแบ่งเบาเป็นการแบ่งเบาทั้งในด้านการเงิน ตัวบุคคล ตลอดจนเวลาที่ใช้ดำเนินการ

4.4.2 เพื่อสนองต่อความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นอย่างแท้จริง เนื่องจากประเทศมีขนาดกว้างใหญ่ ความต้องการของประชาชนในแต่ละท้องถิ่นย่อมมีความแตกต่างกัน การรอรับบริการจากรัฐบาลกลางแต่เพียงอย่างเดียว อาจไม่ตรงตามความต้องการที่แท้จริงและล่าช้าหน่วยการปกครองที่มีประชาชนในท้องถิ่นเป็นผู้บริหารเท่านั้น จึงจะสามารถตอบสนองความต้องการนั้นได้

4.4.3 เพื่อความประหยัด โดยที่ท้องถิ่นแต่ละแห่งมีความแตกต่างกัน สภาพความเป็นอยู่ของประชาชนก็ต่างไปด้วย การจัดตั้งหน่วยการปกครองท้องถิ่นขึ้นจึงจำเป็น โดยให้อำนาจหน่วยการปกครองท้องถิ่นเก็บภาษีอากร ซึ่งเป็นวิธีการหารายได้ให้กับท้องถิ่นเพื่อนำไปใช้ในการบริหารกิจการของท้องถิ่น

4.4.4 เพื่อให้หน่วยการปกครองท้องถิ่นเป็นสถาบันที่ใช้ในการศึกษาการปกครองระบบประชาธิปไตยแก่ประชาชน จากการที่การปกครองท้องถิ่นเปิดโอกาสให้ประชาชน มีส่วนร่วมในการปกครองตนเอง ไม่ว่าจะโดยการสมัครรับเลือกตั้งเพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นเลือกเข้าไปทำหน้าที่ฝ่ายบริหาร หรือฝ่ายนิติบัญญัติของหน่วยการปกครองท้องถิ่นก็ตาม การปฏิบัติหน้าที่ที่แตกต่างกันนี้ มีส่วนในการส่งเสริมการเรียนรู้ถึงกระบวนการปกครองระบบประชาธิปไตยในระดับชาติได้เป็นอย่างดี

กล่าวโดยสรุป การปกครองท้องถิ่น เป็นรูปแบบการปกครองที่เกิดจากการใช้หลักการกระจายอำนาจ (Decentralization) โดยรัฐบาลกลางมอบอำนาจให้ประชาชนในท้องถิ่นไปดำเนินการปกครองและจัดกิจกรรมต่างๆ เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชน และแก้ไขปัญหาต่างๆ ของท้องถิ่น โดยท้องถิ่น ซึ่งมีความสำคัญในรูปของการปกครองตนเองในการปกครองที่ประชาชนจะได้เข้ามามีส่วนร่วม (Participation) ตามครรลองของการปกครองระบอบประชาธิปไตยอย่างแท้จริง

5. แนวคิดว่าด้วยชนชั้นนำและผู้นำ

5.1 ความหมายของชนชั้นนำ

มอสคา (Mosca 1965:50-55 อ้างถึงใน กันต์กมล ไชยราช 2551:14) เป็นบุคคลแรกที่ได้กำหนดความแตกต่างอย่างเป็นระบบ ระหว่างชนชั้นนำ (elite) กับชนชั้นผู้ตาม (masses) โดยอธิบายแนวความคิดของเขาว่า ในท่ามกลางตามข้อเท็จจริงที่แน่นอนแล้วมีแนวโน้มว่าต้องพบเห็นในองค์กรทางการเมืองทุกหนทุกแห่ง สิ่งหนึ่งที่ปรากฏชัดในสังคมไม่ว่าจะเป็นสังคมที่ล่าหลังหรือสังคมที่เจริญก้าวหน้าไปเพียงใดก็ตามจะมีบุคคลอยู่ 2 จำพวก คือ ชนชั้นผู้ปกครองและชนชั้นผู้ถูกปกครอง พวกแรกมีจำนวนน้อย คอยทำหน้าที่ทางการเมืองผูกขาดอำนาจและเป็นผู้ที่คอยเอาเปรียบจากผลที่อำนาจนำมาให้ ส่วนพวกที่สอง เป็นพวกที่มีจำนวนมากกว่าพวกแรกกลับถูกบงการและควบคุมโดยพวกแรกในลักษณะที่มีการควบคุมทางกฎหมาย การตัดสินใจขาดจากการครอบงำจากชนกลุ่มน้อยที่มีองค์กรที่จัดระเบียบแล้ว อำนาจของชนกลุ่มน้อยใดๆเป็นสิ่งที่บุคคลแต่ละคนในชนบทส่วนใหญ่ไม่อาจจะต่อต้านได้ และโดยข้อเท็จจริงแล้วชนกลุ่มน้อยเหล่านี้ ประกอบขึ้นด้วยบุคคลแต่ละคนที่เป็นคนชั้นนำ โดยปกติแล้วสมาชิกของชนกลุ่มน้อยปรากฏว่าเป็นผู้มีอิทธิพลอย่างมากมายในสังคมที่เขาอาศัยอยู่

“ชนชั้นนำ” หมายถึง คนส่วนน้อยในสังคมที่มีอำนาจและอิทธิพลมากที่สุด ครอบครองทรัพย์สินและความมั่งคั่งมากที่สุด คนส่วนน้อยนี้อาศัยความได้เปรียบ เข้าควบคุมการตัดสินใจของสังคมหรืออำนาจการปกครองด้วย อาจจำแนกชนชั้นนำออกได้ 2 พวก คือ

1) ชนชั้นนำทางอำนาจ (power elite) หมายถึง ชนชั้นที่ควบคุมหรือมีบทบาทต่อการตัดสินใจของคนหรือกลุ่มบุคคลต่างๆ โดยมุ่งเน้นบทบาททางการเมืองของชนชั้นนำ เป็นสำคัญ ซึ่งก็คือผู้นำทางการเมือง

2) ชนชั้นนำทางกิจกรรม (functional elite) หมายถึง กลุ่มคนที่เป็นผู้นำกิจกรรมต่างๆ ทางสังคม เช่น ชนชั้นนำทางวัฒนธรรม ชนชั้นนำทางวิชาการ และชนชั้นนำในอาชีพต่างๆ เป็นต้น

การจัดช่วงชั้นทางสังคม (social stratification) ทำให้สังคมมีลักษณะความไม่เสมอภาค และในความไม่เสมอภาคนั้นจะมีกลุ่มชนที่ถูกจัดเป็นชนชั้นสูงมีอำนาจและครอบงำการตัดสินใจที่สำคัญภายในสังคม

เสนีย์ คำสุข (2533: 35 อ้างถึงใน จันทรศณา มั่นคง 2547:22) กล่าวว่าไว้ว่าความแตกต่างระหว่างชนชั้นนำกับประชาชนทั่วไปนั้น อยู่ตรงที่ชนชั้นนำมีทรัพย์สิน ชื่อเสียง เกียรติยศ และอำนาจมากกว่า และได้ใช้ความได้เปรียบเพื่อควบคุมการตัดสินใจทางการเมือง

นอกจากนี้ยังมีความหมายถึง บุคคล ซึ่งมีบุคลิกภาพ อุปนิสัย และความสามารถที่ ดีเด่นในสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่ง ซึ่งจะเป็นผู้ที่สามารถจูงใจประชาชนให้มีความคิดเห็น คล้อยตามและลงมือทำงานอย่างใดอย่างหนึ่ง

พรชัย เทพปัญญา (2549: 4) ได้ให้ความหมายของชนชั้นนำ คือผู้ที่มีอำนาจในการ ปกครองในการที่จะชี้ชะตาบุคคลที่อยู่ภายใต้การปกครอง ให้เป็นไปตามครรลองที่พวกเขาต้องการ เครื่องมือที่สำคัญในการช่วยสร้างฐานอำนาจให้เข้มแข็งได้แก่ สถานะภาพทางเศรษฐกิจที่มั่นคง และความสามารถที่ควบคุมปัจจัยการผลิตไว้ได้ นอกจากนี้ยังมีสิ่งกำหนดอื่นๆ ที่ทำให้ชนชั้นผู้นำมี อำนาจเหนือบุคคลอื่นๆ ภายในสังคม เช่น สถานะผู้นำ การศึกษา ฯลฯ

พลศักดิ์ จิร โกรศิริ 2547: 33 (อ้างใน สุดาพร พัดแสง, 2548: 37) ได้ให้ความหมาย ของชนชั้นนำ หมายถึง กลุ่มบุคคลที่มีอำนาจและอิทธิพลในแต่ละสาขาวิชาชีพ ส่วนจะเป็นกลุ่มที่มี อำนาจมากน้อยเพียงใด ย่อมขึ้นอยู่กับความสำคัญของวิชาชีพที่เขาประกอบอยู่และความสำคัญของ อาชีพนี้จะมีระดับแตกต่างกันไปตามแต่ละสังคม เป็นต้นว่าอาชีพทหาร อาจมีความสำคัญอย่างมาก ต่อสังคมเกษตรกรรม แต่อาจมีความสำคัญไม่มากต่อสังคมอุตสาหกรรม การศึกษาชนชั้นนำจึงต้อง สังเกตตั้งแต่เบื้องต้นว่าอยู่ในสังคมชนิดใด

เพลโต (Plato อ้างใน พรชัย เทพปัญญา, 2549: 3) ได้อธิบายถึงความหมายของชน ชั้นนำไว้สองความหมายด้วยกัน กล่าวคือ ในความหมายแรก เขาได้เน้นถึงใครก็ตามที่ประสบ ความสำเร็จในชีวิตเกี่ยวกับหน้าที่การงานอย่างสูง ในความหมายที่สอง เขาได้เน้นถึงการแบ่งบุคคล ภายในสังคมออกเป็นสองระดับด้วยกัน คือ ในระดับต่ำ ได้แก่พวกที่ไม่ได้เป็นชนชั้นนำ (non-elite) และในระดับที่สูงกว่า ได้แก่ชนชั้นนำผู้ที่มีบทบาทในการปกครอง (governing elite) กับชนชั้นผู้นำ ผู้ซึ่งไม่มีบทบาทในการปกครอง (non-governing elite)

จากความหมายของชนชั้นนำสามารถสรุปได้ว่า ในสังคมมีชนชั้นอยู่สองชนชั้น เป็นอย่างน้อย ชนชั้นนำเป็นชนกลุ่มน้อย (Minority Group) เป็นกลุ่มที่มีทรัพย์สิน อำนาจ ชื่อเสียง เกียรติยศ และครอบครองสิ่งที่มีค่าทางสังคม ในอัตราที่มากกว่าชนกลุ่มมาก (Majority Group) ของสังคม และที่สำคัญชนชั้นนำที่เป็นชนกลุ่มน้อยนี้จะเป็นผู้ดำรงอยู่ในตำแหน่งที่สามารถใช้ อำนาจในการตัดสินใจทางการเมืองและกิจกรรมต่างๆ ที่สำคัญของชุมชนเอาไว้ ดังนั้น ชนชั้นนำ ซึ่งเป็นชนกลุ่มน้อยนี้จะรู้จักกันในอีกนัยหนึ่ง คือ *ชนชั้นปกครอง (Ruling Class) หรือ ชนชั้นแห่ง อำนาจ (The power elite)* ส่วนชนชั้นที่ไม่มีส่วนในการปกครองก็จะถูกปกครองโดยชนชั้นปกครอง ซึ่งเรียกว่า *ชนชั้นถูกปกครอง (non – governing class) หรือมวลชน (mass) (นิคม สุวรรณรุ่งเรือง, 2531 : 37)*

5.2 ประเภทของชนชั้นนำ

ซีไรท์ มิลล์ (C. Wright Mills อ้างใน นิคม สุวรรณรุ่งเรือง, 2531 : 37) ได้แบ่งชนชั้นนำที่ทำการปกครองประเทศสหรัฐอเมริกาได้ 3 กลุ่มใหญ่ๆ ดังนี้

1. ชนชั้นนำทางการเมือง (Political Elite)
2. ชนชั้นนำทางเศรษฐกิจ (Economic Elite)
3. ชนชั้นนำทางทหาร (Military Elite)

วิสุทธิ์ ธรรมวิริยะวงศ์ (2524 : 17) ได้แบ่งประเภทของชนชั้นนำในสังคมออกเป็น 6 ประเภท ดังนี้

1. ชนชั้นนำทางการเมือง (Political Elite)
2. ชนชั้นนำทางการบริหาร (Administrative Elite or Bureaucratic Elite)
3. ชนชั้นนำทางธุรกิจ (Business Elite)
4. ชนชั้นนำทางทหาร (Military Elite)
5. ชนชั้นนำทางวิชาชีพ (Professional Elite) อาทิเช่น ทนายความ, แพทย์, วิศวกร
6. ผู้นำมวลชน (Leader of the mass)

5.3 ความหมายของผู้นำ

ผู้นำ คือ บุคคลที่ได้รับการแต่งตั้งหรือยกย่องขึ้นให้เป็นหัวหน้าหรือเป็นผู้ตัดสินใจ และเป็นปัจจัยที่สำคัญในการที่จะนำกลุ่มหรือหมู่ชน ไปสู่ประสบความสำเร็จ หรือล้มเหลว เนื่องจากผู้นำจะต้องเป็นผู้นำ ผู้ควบคุม และเป็นผู้กำหนดนโยบาย เพื่อนำกลุ่มไปสู่เป้าหมายที่กำหนด ซึ่งในความหมายของผู้นำนั้น ได้มีผู้ให้คำนิยามไว้มากมาย สามารถศึกษาและรวบรวมได้ ดังนี้

กึ่งแก้ว ทรัพย์พระวงศ์ (2542 : 137) กล่าวว่า ผู้นำ คือ ผู้ที่มีบทบาทหรืออิทธิพลเหนือผู้อื่นในกลุ่มเดียวกันคือ เป็นผู้อำนวยการ จูงใจ ประสานงาน สั่งการให้สมาชิกในกลุ่มปฏิบัติตามเพื่อให้บรรลุเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ของกลุ่ม

สงวน สุทธิเลิศอรุณ (2543 : 282) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ผู้นำ คือ บุคคลที่มีศิลปะในการจูงใจสมาชิกในกลุ่มหรือทีมงานให้ปฏิบัติตามคำสั่งของตนได้

ยงยุทธ เกษสาคร (2544 : 68) กล่าวว่า ผู้นำ คือ ผู้ที่มีบุคลิกลักษณะคุณสมบัติเด่นกว่าอื่นในกลุ่มและมีอิทธิพลมากกว่าบุคคลอื่นๆ ในหน่วยงานทั้งสามารถสร้างความมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลให้เกิดขึ้นแก่หน่วยงานนั้นๆ ได้ดังนั้น ผู้นำจึงหมายถึงบุคคลใดบุคคลหนึ่งซึ่งรับบทบาทเป็นผู้บริหารประสานประโยชน์ในกลุ่มเสมือนเป็นสัญลักษณ์ของกลุ่มซึ่งมีอิทธิพลและอำนาจ สามารถบังคับบัญชาบุคคลในกลุ่มให้ปฏิบัติงานจนบรรลุผลตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ได้

วินัย มนต์ปัญญากุล (2544 : 28) ได้ให้ความหมายของ ผู้นำ ไว้ว่า หมายถึงบุคคลที่สามารถมีอิทธิพลเหนือบุคคลอื่น โดยได้รับความเคารพนับถือ ความไว้วางใจให้ความร่วมมือร่วมใจเพื่อก่อให้เกิดความเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีหรือบรรลุวัตถุประสงค์ที่ได้วางไว้

ศักดิ์ไทย สุรกิจบวร (2545 : 238) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ผู้นำ หมายถึง บุคคลที่มีบทบาทสำคัญซึ่งสามารถนำหรือประสานการทำงานของสมาชิกในกลุ่ม ให้ทำงานกันจนประสบความสำเร็จ โดยบุคคลนั้นได้รับการยอมรับจากสมาชิกในกลุ่มด้วย

พัฒน์ บุญยรัตนพันธ์ (2517:128-129 อ้างถึงใน กนต์ตมล ไชยราช 2551:15) ผู้นำท้องถิ่น หมายถึง ผู้ที่มีบุคลิกเด่น ประกอบด้วยความสามารถเป็นพิเศษในชุมชน หรือในท้องถิ่นนั้นๆ ซึ่งในแต่ละกลุ่มชนย่อมประกอบด้วยบุคคลที่มีบุคลิกภาพ ความรู้ ความสามารถหรือทักษะที่แตกต่างกันไป ในขณะที่ทุกคนมีความผูกพันซึ่งกันและกัน ในฐานะที่เป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม จะต้องยอมรับนับถือความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ด้วยเหตุนี้เองสถานการณ์ที่บีบตัวขึ้น จึงผลักดันให้สมาชิกของกลุ่มบางคนกลายเป็นผู้นำ ย่อมเนื่องมาจากคุณลักษณะพิเศษประจำตัวอีกด้วย เช่น ความซื่อสัตย์สุจริต ความยุติธรรม ความโอบอ้อมอารี และความเสียสละ

กล่าวโดยสรุป ผู้นำ หมายถึง บุคคลที่ได้รับการยกย่อง ยอมรับหรือแต่งตั้งให้เป็นผู้นำของกลุ่มหรือองค์กร เป็นผู้ที่มีความสามารถที่เกิดจากตัวเองสามารถชักจูงให้ผู้อื่นปฏิบัติตามจนความสามารถของเขาเป็นที่ยอมรับหรือยกย่องของกลุ่มให้เป็นผู้แนะนำและนำกลุ่มไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมาย

5.4 หน้าที่ของผู้นำ

ความสำคัญของผู้นำประการหนึ่งก็คือ การปฏิบัติหน้าที่ในฐานะที่เขาดำรงอยู่ซึ่งหน้าที่ของผู้นำสามารถให้คุณและโทษทั้งกับตัวเองและสมาชิก หรือประชาชนที่อยู่ภายใต้การนำของเขา เช่น มีหน้าที่ในฐานะผู้บริหาร ผู้วางแผน ผู้ควบคุมความสัมพันธ์ภายในกลุ่ม เป็นต้นซึ่งแต่ละภาคส่วนที่ผู้นำดำรงอยู่ล้วนมีความสำคัญทั้งสิ้นในการบริหารขององค์กรหรือหน่วยงานต่างๆ นอกจากนี้จะมีการแบ่งส่วนของงานออกเป็นส่วนย่อยๆ เพื่อความสะดวกในการทำงานและรับผิดชอบ ซึ่งมีนักวิชาการที่กล่าวถึงหน้าที่ของผู้นำมีด้วยกันดังนี้

เยาวภา เตชะคุปต์ (2527 : 132-133) ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับหน้าที่ของผู้นำไว้ว่า ผู้นำกลุ่มควรกระทำเพื่อให้กลุ่มสามารถทำงานให้ประสบผลสำเร็จด้วยดีมี 5 ประการ คือ

1) การริเริ่มทำงานของกลุ่ม คือบทบาทหน้าที่ในการดำเนินงานของกลุ่ม และช่วยกลุ่มทำงานไปได้โดยเสนอแนวทางในการคิดและการกระทำให้แก่กลุ่มเสนอวิธีการทำงานและกระตุ้นให้กลุ่มอภิปรายและแถลงความต้องการของกลุ่มเพื่อหาแนวทางในการทำงาน เป็นต้น

2) การวางระเบียบการทำงาน คือ บทบาทหน้าที่ในการแนะแนวทางและการกระตุ้นการทำงานของกลุ่ม เช่น การตั้งเป้าหมายในการทำงานวางแผนขั้นตอนในการทำงาน กำหนดระยะเวลาในการทำงาน การสรุปรวบรวมข้อมูล เป็นต้น

3) การเสนอข้อมูล คือ บทบาทในการเสนอข้อมูล และความคิดใหม่ๆ ให้แก่กลุ่ม เช่นเดียวกับสมาชิกอื่นๆ

4) การสนับสนุนบรรยากาศในการทำงาน คือ บทบาทหน้าที่การสร้างบรรยากาศที่ดีในการทำงาน และช่วยให้ทุกคนอยากทำงาน เช่น การกระตุ้นให้ทุกคนอยากทำงาน การประนีประนอม การลดความตึงเครียดในการทำงาน การควบคุมสถานการณ์ในกลุ่ม เป็นต้น

5) การประเมินผล คือ บทบาทหน้าที่ช่วยให้กลุ่มประเมินผลการทำงาน คือ ประเมินการตัดสินใจ จุดมุ่งหมายและวิธีการของกลุ่มเพื่อช่วยให้ได้ข้อสรุปที่ถูกต้องแน่นอน

ครีชฟีลด์และบัลลาซี (Krech D. Crutchfield and E.L. Ballachy 1948 : 421-453 อ้างถึงใน พิมใจ โอภาณรักษ์ธรรม 2542 : 52-53) ได้กำหนดหน้าที่ของผู้นำออกเป็น 2 ลักษณะ คือ

1. หน้าที่หลัก (primary Function)

1.1 ผู้นำทำหน้าที่เป็นผู้บริหาร (Executive) และเป็นผู้ประสานงานกลุ่มโดยมอบหมายงานให้ผู้รับผิดชอบนำไปปฏิบัติ อาจจะเป็นผู้ตัดสินใจนโยบายและวัตถุประสงค์ของกลุ่มโดยตรงหรือไม่ก็ได้ แต่ก็มีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงในการบริหารงาน

1.2 ทำหน้าที่วางแผน (planner) เป็นผู้ที่มีหน้าที่ในการประเมินสถานการณ์ในภายหน้าว่า หากมีปัญหาแล้วจะแก้ไขปัญหานั้นอย่างไร แล้วเตรียมแผนการไว้ล่วงหน้า อาจจะเป็นแผนระยะสั้นหรือยาวก็ได้ จะวางแผนคนเดียวหรือคนอื่นช่วยคิดก็ได้

1.3 ผู้นำทำหน้าที่เป็นผู้วางแผนนโยบาย (Policy Maker) การวางนโยบายอาจจะมีผู้ร่วมแสดงความคิดเห็นโดยสมาชิกในกลุ่มร่วมกันวางนโยบายหรือผู้นำวางนโยบายเพียงผู้เดียวในกรณีหลังนี้จะเกิดขึ้นกับผู้นำที่มีความเชี่ยวชาญ นอกจากนี้ ในฐานะที่ผู้นำเป็นตัวแทนกลุ่มในการติดต่อภายนอกในนามกลุ่มและทำหน้าที่ควบคุมความสัมพันธ์ในกลุ่ม จัดความขัดแย้งระหว่างคนในกลุ่ม รวมทั้งการลงโทษและการให้รางวัล สิทธิดังกล่าวนี้จึงทำให้สามารถควบคุมกลุ่มและกำหนดนโยบายได้

2. หน้าที่รอง (Secondary Function)

2.1 ทำหน้าที่เป็นบุคคลตัวอย่าง (Example)

2.2 ทำหน้าที่เป็นสัญลักษณ์ของกลุ่ม (Symbol of the Group) ผู้นำประเภทนี้มักจะเป็นบุคคลที่ได้ดำรงตำแหน่งนี้เป็นเวลานาน

2.3 ทำหน้าที่เป็นตัวแทนของกลุ่ม รับผิดชอบในเมื่อเกิดปัญหาหรือสมาชิกต้องการให้ช่วยตัดสินใจ

ผู้นำทำหน้าที่เป็นบุคคลในอุดมคติของเหล่าสมาชิก (Ideologist) เป็นที่เคารพยกย่องในด้านคุณค่าต่างๆ และทุกคนก็ให้ความเชื่อฟังในตัวผู้นำ

2.4 ผู้นำมีบทบาทที่บุคคลอื่นต้องการจะเอาเยี่ยงอย่าง

2.5 ผู้นำทำหน้าที่ให้คำปรึกษาและรับฟังพร้อมทั้งช่วยจัดปัญหา คล้ายกับที่รอรับอารมณ์ความรู้สึกความโศกเศร้าของผู้อื่น ทั้งนี้เพื่อความคงอยู่ต่อไปของกลุ่มนั่นเอง

กล่าวโดยสรุป หน้าที่ของผู้นำ คือ การปฏิบัติงานซึ่งเป็นภาระทำให้หน่วยงาน องค์กร หรือสังคมให้ก้าวหน้าบรรลุจุดมุ่งหมายไปสู่ความสำเร็จ การปฏิบัติหน้าที่ของผู้นำนั้นต้องพิจารณาให้เหมาะสมกับงานและสถานการณ์โดยต้องอาศัยหลักวิชาการหลักมนุษยสัมพันธ์ หลักมนุษยธรรม และหลักคุณธรรมประกอบกับการพิจารณาตัดสินใจที่ถูกต้องเพื่อผลสัมฤทธิ์ของงานนั้น

5.5 คุณลักษณะของผู้นำ

จุมพล หนิมพานิช (2547:29-32) กล่าวว่า ผู้นำจะเป็นผู้ที่มีคุณลักษณะที่แตกต่างไปจากมวลชนหรือคนส่วนใหญ่ คุณลักษณะที่สำคัญมีอยู่ 6 ประการ

1) ลักษณะทางกาย (physical characteristics) ได้แก่ อายุ ลักษณะท่าทาง ส่วนสูง น้ำหนัก

2) ภูมิหลังทางสังคม (social background) บุคคลที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคมสูงเป็นข้อดีหรือข้อที่มีประโยชน์ ในการนำไปสู่สถานภาพการเป็นผู้นำที่มากกว่าบุคคลที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคมที่ต่ำกว่า ผู้นำในปัจจุบันมีแนวโน้มที่ได้รับการศึกษาที่สูงขึ้นกว่าผู้นำในอดีต

3) สถิติปัญญาความรู้ความสามารถ (intelligence) บุคคลที่เป็นผู้นำมักจะเป็นผู้ที่มีการตัดสินใจ มีความรู้มีความสามารถดี กล่าวอีกนัยหนึ่ง บุคคลที่เป็นผู้นำโดยทั่วไปมักจะมีความรู้ความสามารถค่อนข้างสูงกว่าผู้ตามหรือผู้ร่วมงาน

4) บุคลิกภาพ (personality) ถ้าเปรียบเทียบคุณลักษณะของผู้นำต่างๆ จะเห็นได้ว่าบุคลิกภาพจะเป็นตัวกำหนดภาวะผู้นำได้ชัดเจนกว่าคุณลักษณะอื่นๆ บุคลิกภาพได้รวมเอาสิ่งต่างๆ ไว้มากมายและถ้าจะว่ากันแล้วคุณลักษณะที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ไม่ว่าจะเป็นอย่างกาย สถิติปัญญา ความรู้ความสามารถ หรือคุณลักษณะทางสังคมถือว่ารวมอยู่ในการจำแนกประเภทกว้างๆ ของบุคลิก จึงเป็นความจริงที่มีการพูดว่า บุคลิกภาพของผู้นำ คือ กุญแจที่นำไปสู่ความสำเร็จ

5) ลักษณะเกี่ยวกับงาน (task-related characteristics) ผู้นำตามคุณลักษณะแบบนี้ จะมีความต้องการความสำเร็จและมีความรับผิดชอบสูงนอกเหนือไปจากความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

6) ลักษณะต่างๆ ทางสังคม (social background) ผู้นำตามคุณลักษณะแบบนี้ มักจะเป็นผู้ต้องการมีส่วนร่วมในกิจการต่างๆ อย่างกระตือรือร้น เป็นผู้ที่ชอบติดต่อกับปะสังสรรค์กับบุคคลอื่นและชอบให้ความร่วมมือกับบุคคลต่างๆ ดี

ในการเป็นผู้นำจะต้องเป็นผู้วางนโยบายได้ชัดเจน อันเป็นนโยบายที่มีพื้นฐานมาจากการวิเคราะห์ได้อย่างลึกซึ้ง โดยพิจารณาถึงบริบทสภาพแวดล้อมทางการเมือง เศรษฐกิจสังคม วัฒนธรรมประกอบ มีการจัดลำดับขั้นตอนเป็นแผนที่ชัดเจน มีการประเมินผลและนำไปปฏิบัติให้สอดคล้องกับเงื่อนไขที่เป็นจริงได้ (ลีปพนนท์ เกตุทัต อ้างถึงใน สัมภาษณ์ อัดดาวงศ์ 2547:74)

5.6 ผู้นำที่ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

การดำรงตำแหน่งทางการเมือง เป็นการแสดงออกทางการเมืองระดับสูง เป็นผลมาจากการได้ชัยชนะจากการเสนอตัวเข้าแข่งขันทางการเมือง การแสดงบทบาทในฐานะที่ดำรงตำแหน่งนับว่ามีความสำคัญยิ่งเพราะจะมีผลกระทบต่อความศรัทธาของประชาชนในระยะยาว ถ้าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีความสามารถในการพัฒนาทำให้ประชาชนมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น จะทำให้ได้รับความนิยมนับและไว้วางใจจากประชาชนมากยิ่งขึ้น ซึ่งจะส่งผลถึงโอกาสที่จะได้รับชัยชนะในครั้งต่อไป (สมบัติ ชำรงรงค์ อังอิงใน สัมภาษณ์ อัดดาวงศ์ 2547:13)

สังคมไทยมักต้องการผู้นำมาเป็นผู้ช่วยแก้ปัญหาต่างๆ นั้น ส่วนหนึ่งคงเป็นผลสืบเนื่องมาจากระบบสังคมและระบบการปกครองของเรา ซึ่งเต็มไปด้วยการขึ้นนำครอบงำทำให้ประชากรส่วนใหญ่เป็นฐานล่างอ่อนแอ (ไพบุลย์ วัฒนศิริธรรม 2540 อ้างถึงใน สัมภาษณ์ อัดดาวงศ์ 2547:13)

ผู้นำจำเป็นต้องมีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกลมีประสบการณ์และบารมีที่ผู้อื่นเชื่อถือ ควรรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นด้วยความจริงใจ แต่ใช้วิจารณญาณของตนเองในการตัดสินใจตามเหตุและผล ที่สำคัญอีกประการหนึ่ง คือ ผู้นำจำเป็นต้องมีความสำเร็จมาแล้วในอดีตอย่างเป็นรูปธรรม มีความโปร่งใส และมีความยุติธรรม มีความโปร่งใส และมีความยุติธรรมในกิจกรรมที่ปฏิบัติอยู่ (อารี วัลยะเสวี 2540 อ้างถึงใน สัมภาษณ์ อัดดาวงศ์ 2547:14)

6. แนวคิดระบบอุปถัมภ์และการแลกเปลี่ยนผลประโยชน์

6.1 ความหมายของระบบอุปถัมภ์

ปธาน สุวรรณมงคล (2552:75-82) กล่าวว่า ในสังคมตะวันออกนั้นระบบอุปถัมภ์ยังคงมีบทบาทสูงสุดในทุกส่วนของสังคมทั้งทางการเมือง เศรษฐกิจ และสังคมใน

ระดับชาติ ระดับท้องถิ่น เพราะระบบอุปถัมภ์เป็นระบบความสัมพันธ์ระหว่างคนในสังคมที่มีความไม่เท่าเทียมกันเช่น สังคมไพร่ การมีระบบศักดินาในกรณีของสังคมไทยก็เป็นมาหลายร้อยปีต่อเนื่องกัน ซึ่งจะพบว่าความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นในระบบอุปถัมภ์ที่มีลักษณะของการ “แลกเปลี่ยนผลประโยชน์” และ “การพึ่งพิง”

สังคมไทยเป็นสังคมที่มีกระบวนการอบรมสั่งสอนให้คนมีความสัมพันธ์กัน เริ่มจาก ครอบครัว เครือญาติ เพื่อนร่วมงาน ระดับการบังคับบัญชา การมีผู้อุปการคุณ การตอบแทนบุญคุณ การไม่เนรคุณ การมีความเกรงใจ การแบ่งปันผลประโยชน์โดยความสัมพันธ์ต่างๆ เหล่านี้ล้วนเป็นปัจจัยที่ทำให้ฝ่ายที่เป็นผู้อุปถัมภ์ หรือผู้มีบุญคุณต่อคนอื่นในทุกระดับของสังคมมีความได้เปรียบในการดำเนินชีวิตรวมทั้งการแสวงหาผลประโยชน์ส่วนตัว เพราะผู้อุปถัมภ์จะสามารถกำหนดให้ผู้ได้อุปถัมภ์กระทำการใดๆ ได้ตามความต้องการของตน และผู้ได้อุปถัมภ์ก็ยินดีที่จะรับใช้หรือตอบสนองความต้องการอยู่แล้ว ทั้งนี้ เพราะวิถีชีวิตของคนในสังคมไทยสอนให้รู้จักตอบแทนผู้มีพระคุณ หรือเจ้านาย และในทางการเมืองก็เช่นเดียวกัน การที่ผู้มีอำนาจทางการบริหารจัดการหรือมีฐานะทางเศรษฐกิจดีก็จะสามารถสร้างเครือข่ายเชื่อมโยงเป็นระบบอุปถัมภ์เพื่อหวังผลทางการเมืองได้ในทุกรูปแบบ

สัมภาษณ์ อรรถาวงศ์ (2547:16) ได้นำเสนอไว้ว่า สังคมการเมืองระดับท้องถิ่นซึ่งถือว่าการเมืองในวงแคบก็มีความสัมพันธ์ในลักษณะนี้เช่นกัน หากผู้สมัครรับเลือกตั้งมีคุณสมบัติเป็นผู้อุปถัมภ์ดังที่กล่าวมา ก็จะทำให้เข้าสู่อำนาจหรือตำแหน่งทางการเมืองได้ไม่ยาก เพราะผู้อุปถัมภ์สามารถกำหนดให้ผู้ได้อุปถัมภ์ตอบสนองในด้านการเลือกตั้ง การอุปถัมภ์เพื่อหวังผลประโยชน์ทางการเมืองอาจจะทำได้หลายรูปแบบ เช่น การที่ผู้สมัครให้ความช่วยเหลือบุคคลต่างๆ ในเขตเลือกตั้ง ทั้งในด้านส่วนตัวและส่วนรวมและเมื่อถึงเวลาเลือกตั้ง ผู้ที่ได้รับการอุปถัมภ์เหล่านี้เป็นหัวคะแนนหรือจะไปลงคะแนนให้เพื่อเป็นการตอบแทน เช่น ผู้สมัครรับเลือกตั้งเคยสัญญาว่าจะสร้างถนน ประปาให้ และสามารถกระทำได้สำเร็จก็จะเป็นการสร้างบุญคุณอย่างมากเมื่อถึงเวลาเลือกตั้งก็จะตอบแทนบุญคุณ โดยการเลือกผู้ที่ทำให้ได้รับความสะดวกสบายทั้งที่เป็นเพียงการบริหารงบประมาณของท้องถิ่นก็สามารถทำให้บุคคลผู้ได้รับการอุปถัมภ์เหล่านั้นพอใจในด้านส่วนตัว เช่น ผู้อุปถัมภ์อาจจะให้ความคุ้มครองปกป้องความปลอดภัย ให้การกู้ยืมเงินเพื่อช่วยเหลือวงเงินในเรื่องคดีความที่เกี่ยวข้องด้านกฎหมายให้พ้นผิด ช่วยเหลือให้คนในครอบครัวมีอาชีพมีงานทำ เป็นต้น เหล่านี้ล้วนเป็นรูปแบบของระบบอุปถัมภ์ ที่ผู้มีอำนาจกระทำเพื่อผลประโยชน์ทางการเมือง

อมรา พงศาพิชญ์ และปรีชา คุวินทร์พันธ์ (2543:1-17 อ้างถึงใน จันทรศณา มั่นคง 2547:29) ได้สรุปสาระสำคัญเกี่ยวกับระบบอุปถัมภ์ไว้ ดังนี้

ระบบอุปถัมภ์ หมายถึง ความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มคน 2 ฝ่าย ต่างสถานภาพกัน โดยฝ่ายที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมสูงกว่า (patrons) จะใช้อำนาจและปัจจัยต่างๆ ให้ความคุ้มครองต่ออีกฝ่ายหนึ่งที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมที่ต่ำกว่า (clients) ซึ่งฝ่ายหลังจะตอบแทนโดยการช่วยเหลือเรื่องต่างๆ ไปและอุทิศตัวเพื่อรับใช้ผู้อุปถัมภ์

6.2 ลักษณะของความสัมพันธ์เชิงอุปถัมภ์

เพียงกมล มานะรัตน์ (2547 : 36-42 อ้างใน อติพรรณ ทองจรัส, 2553 :38-39) ได้กล่าวถึงลักษณะของความสัมพันธ์เชิงอุปถัมภ์ไว้ดังนี้

1. การแลกเปลี่ยนที่ไม่สมดุล เกิดจากผู้อุปถัมภ์มักจะมีทรัพย์สิน อำนาจ และสถานภาพมากกว่าผู้อุปถัมภ์ เหตุเพราะผู้อุปถัมภ์มักจะเป็นผู้ควบคุม หรือผูกขาดทรัพยากรที่มีความสำคัญๆ เช่น เงิน อำนาจ อิทธิพล สถานะทางเศรษฐกิจ สังคม และความมั่นคง ทำให้คนอื่นๆที่ไม่มีทรัพยากรเหล่านี้จำใจ หรือเต็มใจเข้าไปพึ่งพาผู้อุปถัมภ์ เพื่อขอให้ทรัพยากรเหล่านั้น กระบวนการแลกเปลี่ยนที่ไม่สมดุลจึงเริ่มต้นขึ้น ในที่สุดผู้ที่เข้าไปพึ่งพิงผู้ที่มีทรัพยากรก็ตกเป็นผู้รับการอุปถัมภ์

2. ความสัมพันธ์แบบตัวต่อตัว ความสัมพันธ์แบบอุปถัมภ์นั้น ต้องเป็นความสัมพันธ์ส่วนตัวระหว่างผู้อุปถัมภ์กับผู้รับการอุปถัมภ์ ผลประโยชน์ที่แลกเปลี่ยนกันจึงเป็นผลประโยชน์ที่แลกเปลี่ยนกัน จึงเป็นผลประโยชน์ที่เฉพาะเจาะจงเป็นการส่วนตัว ผลจากการแลกเปลี่ยนที่ไม่สมดุลทำให้เกิดความรู้สึกเป็นหนี้บุญคุณ ความจงรักภักดี เช่น เมื่อผู้รับการอุปถัมภ์ต้องการเงิน หรือต้องการให้มีคนช่วยติดต่อ ไกล่เกลี่ย พุดจกกับผู้มีอำนาจอื่นๆ เขาก็จะรู้สึกว่าเขาจะต้องพึ่งพาอาศัยผู้อุปถัมภ์ของเขา ส่วนผู้อุปถัมภ์ก็จะรู้ว่า “คนของเขา” ก็จะช่วยเหลือเขาในยามที่เขาต้องการ หรือการเอื้อประโยชน์ต่อกันระหว่างเจ้าหน้าที่รัฐกับพ่อค้า เจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจที่จะให้ผลประโยชน์แก่พ่อค้า พ่อค้าก็ให้เงินหรือสิ่งของแลกเปลี่ยน เป็นต้น

3. ความสัมพันธ์แบบรอบด้าน หรือซับซ้อน ความสัมพันธ์แบบอุปถัมภ์จะมีลักษณะไม่แน่นอนตายตัวเหมือนความสัมพันธ์แบบเป็นทางการ ผู้อุปถัมภ์ก็อาจจะมีความสัมพันธ์กับผู้รับการอุปถัมภ์ของตนได้ในหลายลักษณะและซับซ้อน เช่น จากการให้เช่าทรัพย์สิน อาศัยความผูกพันระหว่างรุ่นพี่ รุ่นน้อง อาศัยความสัมพันธ์ระหว่างรุ่นพ่อของผู้รับการอุปถัมภ์ เป็นต้น ความสัมพันธ์ที่มีที่มอันหลากหลาย ซับซ้อนนี้ทำให้เกิดการตอบแทนหรือการแลกเปลี่ยนกันอย่างหลากหลายและรอบด้าน เช่น ผู้อุปถัมภ์อาจขอให้ผู้รับการอุปถัมภ์ช่วยเหลือกิจกรรมตน ผู้รับการอุปถัมภ์อาจขอให้ผู้อุปถัมภ์ช่วยแก้ไขปัญหิต่างๆ ให้ตน เป็นต้น

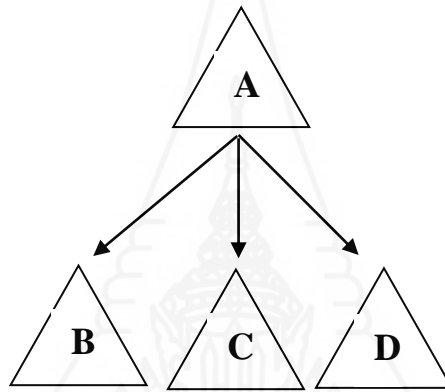
4. เป็นความสัมพันธ์ที่มีลักษณะเปราะบาง เพราะขึ้นอยู่กับตัวบุคคลมากกว่าหลักการ ดังนั้น การที่จะรักษาเสถียรภาพของความสัมพันธ์ไว้ให้ได้ก็จะต้องมีการแลกเปลี่ยน

ผลประโยชน์ระหว่างกันอยู่อย่างต่อเนื่อง トラバドที่แต่ละฝ่ายต่างก็มีสิ่งที่อีกฝ่ายหนึ่งต้องการจะได้ แต่ถ้าเมื่อใดฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งหรือทั้ง 2 ฝ่ายไม่พอใจ ผู้รับการอุปถัมภ์อาจจะเปลี่ยนผู้อุปถัมภ์ใหม่ได้ หากเขาเห็นว่าผู้อุปถัมภ์เดิมไม่สามารถให้ผลประโยชน์กับผู้รับการอุปถัมภ์ได้อีกต่อไป

6.3 รูปแบบและโครงสร้างความสัมพันธ์แบบอุปถัมภ์

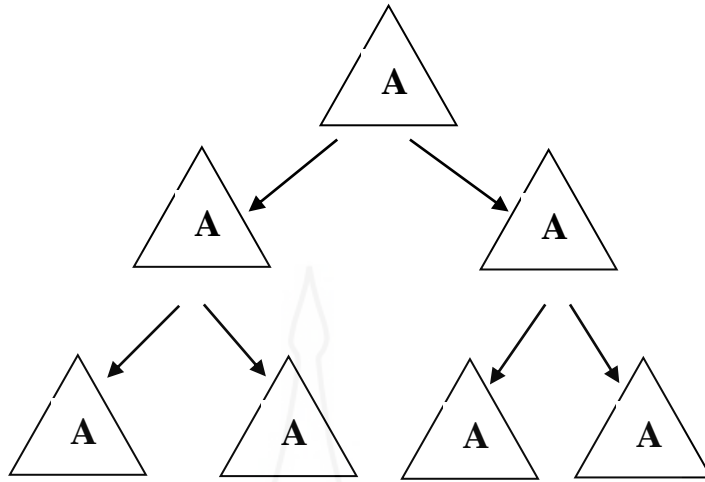
ความสัมพันธ์ระหว่างผู้อุปถัมภ์และผู้รับอุปถัมภ์ แบ่งได้ 2 ลักษณะ ดังนี้ (อมรา พงศาพิชญ์และปรีชา คุวินทร์พันธ์ 2543 : 3-4)

1. ความสัมพันธ์ระหว่างผู้อุปถัมภ์และผู้รับอุปถัมภ์เพียงสายเดียว หรือกลุ่มเดียว เป็นโครงสร้างที่เป็นการรวมเอาสายสัมพันธ์แบบกลุ่มมารวมกันไว้โดยมีศูนย์กลางอยู่ที่บุคคลเดียว

ภาพที่ 2.3 ความสัมพันธ์ระหว่างผู้อุปถัมภ์และผู้รับอุปถัมภ์เพียงสายเดียวหรือกลุ่มเดียว
ที่มา : เพียงกมล มานะรัตน์ (2547 : 37)

2. ความสัมพันธ์แบบพีระมิด ความสัมพันธ์แบบอุปถัมภ์ในรูปแบบนี้เป็นความสัมพันธ์ที่ไม่เท่าเทียมกันระหว่าง ผู้อุปถัมภ์ เอ (A) และผู้รับอุปถัมภ์ บี (B) และระหว่าง ผู้อุปถัมภ์ บี (B) และผู้รับอุปถัมภ์ ซี (C) โดยที่ บี (B) และเอฟ (F) ก็จะไม่มีความสัมพันธ์กัน โดยตรง และเอ (A) ก็ไม่จำเป็นจะต้องมีความสัมพันธ์โดยตรงกับ ซี (C) ดี (D) เอฟ (F) จี (G) เอช (H) ความสัมพันธ์เชิงอุปถัมภ์แบบพีระมิด เขียนเป็นแผนภาพได้ดังรูป

ภาพที่ 2.4 โครงสร้างระบบอุปถัมภ์แบบพีระมิด

ที่มา : เพียงกมล มานะรัตน์ (2547 : 37)

ซึ่งการที่ผู้อุปถัมภ์จะให้ความช่วยเหลือหรือให้ผลประโยชน์แก่ผู้รับการอุปถัมภ์ได้นั้น เจมส์ ซี. สก็อตต์ (อโนทัย วัฒนาพร 2527 : 13-14 อ้างใน อติพรรณ ทองจรัส, 2553 : 41) ระบุว่าผู้อุปถัมภ์จะต้องมีทรัพยากรหรือผลประโยชน์อยู่ 3 ลักษณะ คือ

1. ความรู้และทักษะ
2. การควบคุมโดยตรงเหนือทรัพย์สิน หรือสิทธิในปัจจัยต่างๆ เช่น เงิน การเป็นเจ้าของธุรกิจ หรือกิจการต่างๆ เป็นต้น ซึ่งสามารถใช้เพื่อสร้างความจงรักภักดีจากผู้ที่มีฐานะต่ำกว่าตนได้
3. การควบคุมโดยอ้อมเหนือทรัพย์สินหรืออำนาจหน้าที่บางด้าน เช่น การอยู่ในตำแหน่งทางการเมืองหรือการปกครอง แล้วผู้ที่ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือการปกครองนั้นอาศัยอำนาจ และความชอบธรรมของตนเองสร้างผู้รับอุปถัมภ์ เป็นต้น

6.4 ความสัมพันธ์แบบอุปถัมภ์

ระบบอุปถัมภ์ เป็นระบบของความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลที่มีอำนาจทรัพย์สินสมบัติ หรือบารมี กับ “ผู้รับอุปถัมภ์” ที่ต้องพึ่งพา “ผู้อุปถัมภ์” ที่อยู่เหนือกว่าและสามารถบันดาลสิ่งที่ตนต้องการได้ เป็นการเสนอสอนองตอบต่อกันที่อยู่บนพื้นฐานของข้อกำหนดทางศีลธรรม (moral basis) ระบบอุปถัมภ์ได้รับการพิจารณาว่าเป็นส่วนหนึ่งที่สำคัญของโครงสร้างสังคมไทยในรูปแบบต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของคนไทยโดยตลอดแทบทั้งสิ้น คำว่า “เจ้านาย-ลูกน้อง” “ลูกพี่-ลูกน้อง” “ผู้มีอิทธิพล” มีความเกี่ยวข้องกับ “ผู้อุปถัมภ์-ผู้รับอุปถัมภ์” ในการได้รับการยอมรับ

ให้เป็นผู้นำหากมีการเลือกตั้ง หัวหน้าแผน ผู้มีอิทธิพล การซื้อเสียง ล้วนเกี่ยวข้องกับบุคคลหรือกลุ่มคน ที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับอำนาจ ที่เป็นลักษณะหนึ่งในสังคมไทยเป็นลักษณะหนึ่งของความสัมพันธ์ในระบบอุปถัมภ์

ความสัมพันธ์แบบอุปถัมภ์เป็นความสัมพันธ์ในแนวดิ่ง ที่เป็นความสัมพันธ์ระหว่างผู้มีทรัพยากรต่างกัน ซึ่งหมายถึง ทรัพย์สิน และอื่นๆ ที่อาจเป็นอำนาจทางการเมือง สิทธิพิเศษทางสังคม เป็นต้น

ผู้อุปถัมภ์ อยู่ในฐานะที่เป็นเจ้าของทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดและเป็นที่ต้องการของผู้รับอุปถัมภ์ ผู้รับอุปถัมภ์มักจะทราบว่าการเข้าเป็นผู้รับอุปถัมภ์หรือลูกน้องใคร ตนต้องการอะไร เช่น การคุ้มครองในชีวิตและทรัพย์สิน ความก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่ การที่ผู้รับอุปถัมภ์ทราบก็โดยเหตุที่ว่าสิ่งที่ตนต้องการและมักเป็นสิ่งที่มีน้อยคนจะสามารถให้แก่ตนได้ แต่ผู้รับอุปถัมภ์มักจะไม่สามารถคาดการณ์ได้แน่ชัดว่าผู้อุปถัมภ์ที่เรามักเรียกว่า “เจ้านาย” หรือ “ลูกพี่” จะต้องการให้ตนทำอะไรให้บ้าง เพื่อจะให้ตนได้ในสิ่งที่ตนประสงค์ เช่น การได้เป็นผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน หรือรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ในการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งก็จะช่วยหาเสียงหรืออาจถึงขนาดต้องกำจัดศัตรูคู่แข่งของผู้อุปถัมภ์ด้วยก็ได้

จะเห็นได้ว่าการแลกเปลี่ยนระหว่างผู้อุปถัมภ์และผู้รับอุปถัมภ์นั้น ผู้อุปถัมภ์จะมีส่วนได้เปรียบอยู่ในเนื้อแท้ของความสัมพันธ์ คือ มีทรัพยากรเพียงพอที่จะช่วยให้ลูกน้องพอใจได้ ดังนั้น ผู้อุปถัมภ์ จึงเป็นผู้เลือกกว่าจะให้การอุปถัมภ์ใครและเป็นผู้กำหนดว่า ผู้รับอุปถัมภ์ควรจะให้บริการอะไรแก่ตน และการที่ผู้อุปถัมภ์จะได้เปรียบมากน้อยเพียงไร หรือผู้รับอุปถัมภ์จะถูกเอาเปรียบมากน้อยเพียงไร ย่อมขึ้นอยู่กับอุปสงค์และอุปทานของสิ่งของที่ผู้รับอุปถัมภ์ประสงค์ และอุปสงค์อุปทานของสิ่งของผู้อุปถัมภ์ต้องการจากผู้รับอุปถัมภ์ เช่น เมื่อมีการเลือกตั้ง ผู้รับอุปถัมภ์จะปฏิบัติหน้าที่อย่างดีเพื่อให้คะแนนเสียงของผู้อุปถัมภ์บรรลุวัตถุประสงค์ เป็นต้น

เจมส์ ซี สกอต (James C. Scott, 1977:41-135 อ้างถึงใน จันทรศณา มั่นคง 2547:33) ได้ให้นิยามไว้ว่า “ความสัมพันธ์ระหว่างผู้อุปถัมภ์และผู้รับอุปถัมภ์เป็นความสัมพันธ์ในการแลกเปลี่ยนระหว่างคน 2 คน ซึ่งมีมิติภาพแบบเล็งผลประโยชน์ (instrumental friendship) ในการแลกเปลี่ยนนี้ บุคคลซึ่งมีสถานภาพทางเศรษฐกิจ สังคมเหนือกว่า คือ ผู้อุปถัมภ์ (patron) จะใช้อิทธิพลและทรัพยากรของตนในการช่วยปกป้องคุ้มครองหรือให้ผลประโยชน์ หรือทั้งสองอย่างแก่บุคคลที่มีสถานภาพต่ำกว่าซึ่งเป็นผู้รับอุปถัมภ์ (client) ซึ่งตอบแทนโดยการให้การสนับสนุน และช่วยเหลือ โดยทั่วไป ตลอดทั้งการให้การอุปถัมภ์ (patron) และเชื่อว่าความสัมพันธ์ระหว่างผู้อุปถัมภ์และผู้รับอุปถัมภ์เป็นความสัมพันธ์ทางศีลธรรม แต่การขยายตัวทางเศรษฐกิจเชิงพาณิชย์

และการเข้าไปเกี่ยวข้องกับของอำนาจรัฐ มีผลทำให้ความสัมพันธ์ทางศีลธรรมเปลี่ยนแปลงไปเป็นความสัมพันธ์ที่มีการต่อรองกันมากขึ้น

6.5 สาเหตุของการเกิดระบบอุปถัมภ์

1) ความสัมพันธ์แบบเครือญาติ (kinship) และความสัมพันธ์แบบจันทมิตรสหาย (friendship) เป็นรากฐานที่จะพัฒนาไปเป็นความสัมพันธ์แบบผู้อุปถัมภ์ ผู้ใต้อุปถัมภ์ (patron – client–relation)

2) การเปลี่ยนวิถีการผลิตเข้าสู่ระบบทุนนิยม จะสร้างความสัมพันธ์ที่มีลักษณะในระบบอุปถัมภ์ มีลักษณะแตกต่างระหว่างสิ่งที่เสนอขึ้นมาแลกเปลี่ยนกันระหว่างผู้อุปถัมภ์และผู้รับอุปถัมภ์ สิ่งที่ผู้อุปถัมภ์นำเสนอขึ้นเป็นสิ่งที่สภาพ คุณภาพและลักษณะเป็นที่รู้ดีทั่วไป ในขณะที่สิ่งที่ผู้ที่จะมาเป็นผู้รับอุปถัมภ์เสนอนั้นเป็นสิ่งที่ไม่ทราบว่าคุณภาพนั้นเป็นอย่างไรจนกว่าการแลกเปลี่ยนนั้นจะสำเร็จเรียบร้อยลงไป

เกษียร เตชะพีระ (2540:36-38 อ้างถึงใน จันทรศณา มั่นคง 2547:36) อธิบายระบบความสัมพันธ์แบบอุปถัมภ์ไว้ ดังนี้

1. เป็นความสัมพันธ์ที่ตั้งอยู่บนความไม่เสมอภาคทางอำนาจ
2. เป็นความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และยั่งยืน โดยผู้อุปถัมภ์มีภาระหน้าที่ดูแลความทุกข์สุขของผู้ใต้อุปถัมภ์ก็มีหน้าที่ทางศีลธรรมที่จะต้องรับใช้บริการและให้ความจงรักภักดีแก่ผู้อุปถัมภ์

3. ผู้ใต้อุปถัมภ์จะขาดเสรีภาพส่วนบุคคล

จากแนวคิดทฤษฎีอุปถัมภ์ พอที่จะสรุปหลักการพื้นฐานของระบบอุปถัมภ์ ได้ว่า ระบบอุปถัมภ์ เป็นความสัมพันธ์ระหว่างคน 2 คน มีลักษณะซึ่งหน้า (face to face) โดยฝ่ายที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมสูงกว่าจะใช้อำนาจและปัจจัยต่างๆ ให้ความคุ้มครองต่อฝ่ายหนึ่งที่มีฐานะและสังคมที่ต่ำกว่า ซึ่งฝ่ายหลังจะตอบแทน โดยการช่วยเหลือต่างๆ ไป และอุทิศตัวรับใช้ผู้อุปถัมภ์

7. ข้อมูลเกี่ยวกับเทศบาลเมืองชะอำ และประวัตินายบุญลพ พรสมบุญศิริ

7.1 ประวัติความเป็นมา

อำเภอชะอำ

อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ตั้งขึ้นเมื่อ พ.ศ. 2440 ที่บ้านนายง หมู่ที่ 3 ตำบลนายง เดิมใช้ชื่อว่า อำเภอนายง ต่อมาเมื่อ พ.ศ. 2457 ได้ย้ายที่ว่าการอำเภอนายงไปตั้งที่บ้านหนองจอก

และเปลี่ยนชื่อเป็นเป็น อำเภอหนองจอก (ปัจจุบันอยู่ในเขตอำเภอท่า양) จนกระทั่งหลังสงครามมหาเอเชียบูรพา กระทรวงมหาดไทยได้ย้ายที่ว่าการอำเภอหนองจอกมาตั้งที่บ้านชะอำ ตำบลชะอำ เมื่อวันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2487 เพื่อให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่สะดวกแก่การปกครองและภายหลังได้เปลี่ยนชื่อเป็น อำเภอชะอำ ในวันที่ 26 ธันวาคม พ.ศ. 2487 โดยมีพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระนราธิปประพันธ์พงศ์ เป็นผู้ใหญ่บ้านคนแรก (อ้างอิงใน <http://wikipedia.org/wiki/>)

เทศบาลเมืองชะอำ

ชะอำเมื่อครั้งอดีต เป็นหมู่บ้านชายทะเลเล็กๆ มีชายทะเลที่สงบเงียบธรรมชาติสวยงาม ต่อมาเมื่อมีราษฎรอพยพมาอยู่อาศัยเพิ่มขึ้น จากชุมชนเล็กๆ ขยายตัวเป็นชุมชนใหญ่ มีการรวมตัวจัดตั้งเป็นหมู่บ้าน ชื่อว่าหมู่บ้าน “สหคาม” โดยพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้โปรดเกล้าแต่งตั้งพระเจ้าบรมวงศ์เธอกรมพระนราธิปประพันธ์พงศ์ เป็นผู้ใหญ่บ้านคนแรก

ต่อมาพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้จัดตั้งสถานที่แห่งนี้เป็น สภาจัดบำรุงชายทะเลทิศตะวันตก หลังจากมีการเปลี่ยนแปลงการปกครอง รัฐสภาพิจารณาเห็นว่าการดำเนินงานของสภาฯ แห่งนี้คล้ายเทศบาล จึงมีพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งเป็นเทศบาลตำบลชะอำ

ในปี 2480 และเปลี่ยนแปลงฐานะเป็นเทศบาลเมืองชะอำ ตามประกาศของกระทรวงมหาดไทยเมื่อวันที่ 13 กุมภาพันธ์ 2547 มีพื้นที่ 110 ตารางกิโลเมตร ตั้งอยู่ห่างจากกรุงเทพมหานครเป็นระยะทางประมาณ 180 กิโลเมตร

ทิศเหนือ ติดต่อกับ ตำบลเขาใหญ่ ตำบลบางเก่า อำเภอชะอำ

ทิศใต้ ติดต่อกับ เทศบาลเมืองหัวหิน อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ทิศตะวันออก ติดต่อกับ ชายทะเล (อ่าวไทย)

ทิศตะวันตก นับจากทางรถไฟสายใต้ เป็นแนวตั้งฉากกับทางรถไฟ เป็นระยะทาง 3 กิโลเมตร ขนานกับทางรถไฟสายใต้ตลอดแนว (รายงานกิจการประจำปี 2554 เทศบาลเมืองชะอำ)

ประชากร 32,754 คน เป็นชาย 15,804 คน หญิง 16,950 คน

สภาพภูมิอากาศ อบอุ่นสบาย ไม่ร้อนจัด และไม่หนาวจัด อุณหภูมิเฉลี่ย 30 องศาเซลเซียส

7.2 ประวัติ นายบุญกุล พรสมบุญศิริ

นายบุญกุล พรสมบุญศิริ นายกเทศมนตรีเมืองชะอำ เกิดวันที่ 26 พฤศจิกายน 2512 ปัจจุบันอายุ 42 ปี เป็นบุตรคนที่ 3 ในพี่น้องทั้งหมด 4 คน ซึ่งเป็นชายล้วนของนายเอก พรสมบุญศิริ อดีตนายกเทศมนตรีตำบลชะอำ (พ.ศ.2529 – 2540) และนางประเทือง พรสมบุญศิริ

การศึกษา

- ประถมศึกษา โรงเรียนอรุณประดิษฐ์ อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี
- มัธยมศึกษา โรงเรียนวัดราชบพิศ กรุงเทพมหานคร
- ปริญญาตรี มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต คณะบริหารธุรกิจการตลาด
- ปริญญาโท สาขารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยแสตมฟอร์ด จังหวัดเพชรบุรี
- นักปกครองระดับสูง กรมการปกครอง โรงเรียนข้าราชการส่วนท้องถิ่น วิทยาลัย

การปกครอง

- การพัฒนาเมืองสำหรับผู้บริหาร วิทยาลัยพัฒนาการปกครองท้องถิ่น สถาบัน

พระปกเกล้า

การดำรงตำแหน่งทางการเมือง

- ได้รับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาเทศบาลตำบลชะอำ เมื่อวันที่ 12 พฤศจิกายน 2538 ของกลุ่มพัฒนาชะอำ โดยมีนายอเนก พรสมบุรณ์ศิริ เป็นนายกเทศมนตรี ถึงวันที่ 11 พฤศจิกายน 2542

- ได้รับเลือกจากสมาชิกเทศบาลตำบลชะอำ ให้ดำรงตำแหน่งรองประธานสภาเทศบาลตำบลชะอำ เมื่อวันที่ 12 กุมภาพันธ์ 2539 – 11 กุมภาพันธ์ 2540

- ได้รับเลือกจากสมาชิกสภาเทศบาลตำบลชะอำ ให้ดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีตำบลชะอำ สมัยที่ 1 เมื่อวันที่ 18 พฤศจิกายน 2540 – 11 พฤศจิกายน 2542

- เป็นหัวหน้ากลุ่มพัฒนาชะอำ นำทีมชนะการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลตำบลชะอำยกทีม 12 คน เมื่อวันที่ 25 ธันวาคม 2542 และได้รับเลือกจากสมาชิกสภาเทศบาลตำบลชะอำ ให้ดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีตำบลชะอำ สมัยที่ 2 เมื่อวันที่ 6 มกราคม 2543 – 24 ธันวาคม 2546

- ได้รับเลือกตั้งจากการเลือกตั้งโดยตรงครั้งแรกเป็นนายกเทศมนตรีเมืองชะอำ สมัยที่ 3 ด้วยคะแนน 10,645 คะแนน เมื่อวันที่ 28 มีนาคม 2547 – 27 มีนาคม 2551 พร้อมทั้งนำสมาชิกกลุ่มพัฒนาชะอำ ได้รับการเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาเทศบาลเมืองชะอำยกทีม 18 คน

- ชนะการเลือกตั้งเป็นนายกเทศมนตรีชะอำ สมัยที่ 4 ด้วยคะแนน 8,287 คะแนน เมื่อวันที่ 4 พฤษภาคม 2551 – 3 มีนาคม 2555 พร้อมทั้งนำสมาชิกกลุ่มพัฒนาชะอำ ชนะการเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาเทศบาลเมืองชะอำ ชนะการเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาเทศบาลเมืองชะอำ จำนวน 17 คน

- ล่าสุดชนะการเลือกตั้งเป็นนายกเทศบาลเมืองชะอำ สมัยที่ 5 ด้วยคะแนน 10,284 คะแนน เมื่อวันที่ 22 เมษายน 2555 พร้อมทั้งนำสมาชิกกลุ่มพัฒนาชะอำ ชนะการเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาเทศบาลเมืองชะอำ จำนวน 17 คน เมื่อวันที่ 10 มิถุนายน 2555

การดำรงตำแหน่งที่สำคัญ

- เป็นคณะกรรมการเงินทุนส่งเสริมกิจการเทศบาล (ก.ส.ท.)
- เป็นคณะกรรมการบริหารสมาคมสันนิบาตเทศบาลแห่งประเทศไทย (พ.ศ. 2551 – 2553)
- เป็นอนุกรรมการด้านการกระจายอำนาจ ของสมาคมสันนิบาตเทศบาลแห่งประเทศไทย

ผลงานที่สำคัญ

ตลอดระยะเวลาที่นายอนุกุล พรสมบูรณ์ศิริ ดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีเมืองชะอำ ได้พัฒนาเมืองชะอำในทุกด้าน จนเมืองชะอำได้กลายเป็นเมืองที่น่าอยู่ น่าเที่ยวระดับประเทศ ผลงานสำคัญ เช่น

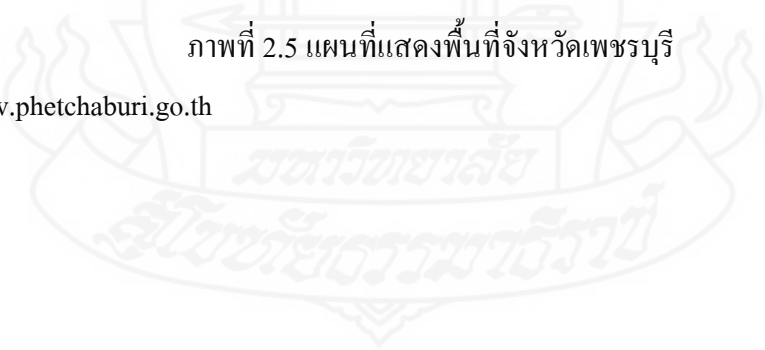
- จัดตั้งศูนย์บริการข้อมูลประชาชน (Call Center)
- ก่อสร้างปรับปรุงตลาดสดเทศบาลเมืองชะอำ
- ก่อสร้างสวนสุขภาพเฉลิมพระเกียรติ 80 พรรษา
- ก่อสร้างอาคารสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งใหม่
- จัดการแข่งขันวอลเลย์บอลชายหาดชะอำ
- ริเริ่มการจัดงานเทศกาลชิมปูชักชะอำ
- ริเริ่มการจัดงานเทศกาลกินหอย ดูนก ตกหมึก
- จัดตั้งชมรมผู้สูงอายุ เทศบาลเมืองชะอำ
- รางวัลแห่งความสำเร็จทางการบริหาร
- รางวัลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีการบริหารจัดการที่ดีระดับประเทศ ประจำปี 2551
- รางวัลผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดีเด่นด้านการศึกษา ประจำปี 2551
- รางวัลผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดีเด่นด้านการส่งเสริมกิจกรรมเด็กและเยาวชน ประจำปี 2554
- รางวัลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ผ่านการประเมินสมรรถนะการบริหารจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายจากชุมชน ประจำปีงบประมาณ 2554

แผนที่แสดงพื้นที่ จังหวัดเพชรบุรี

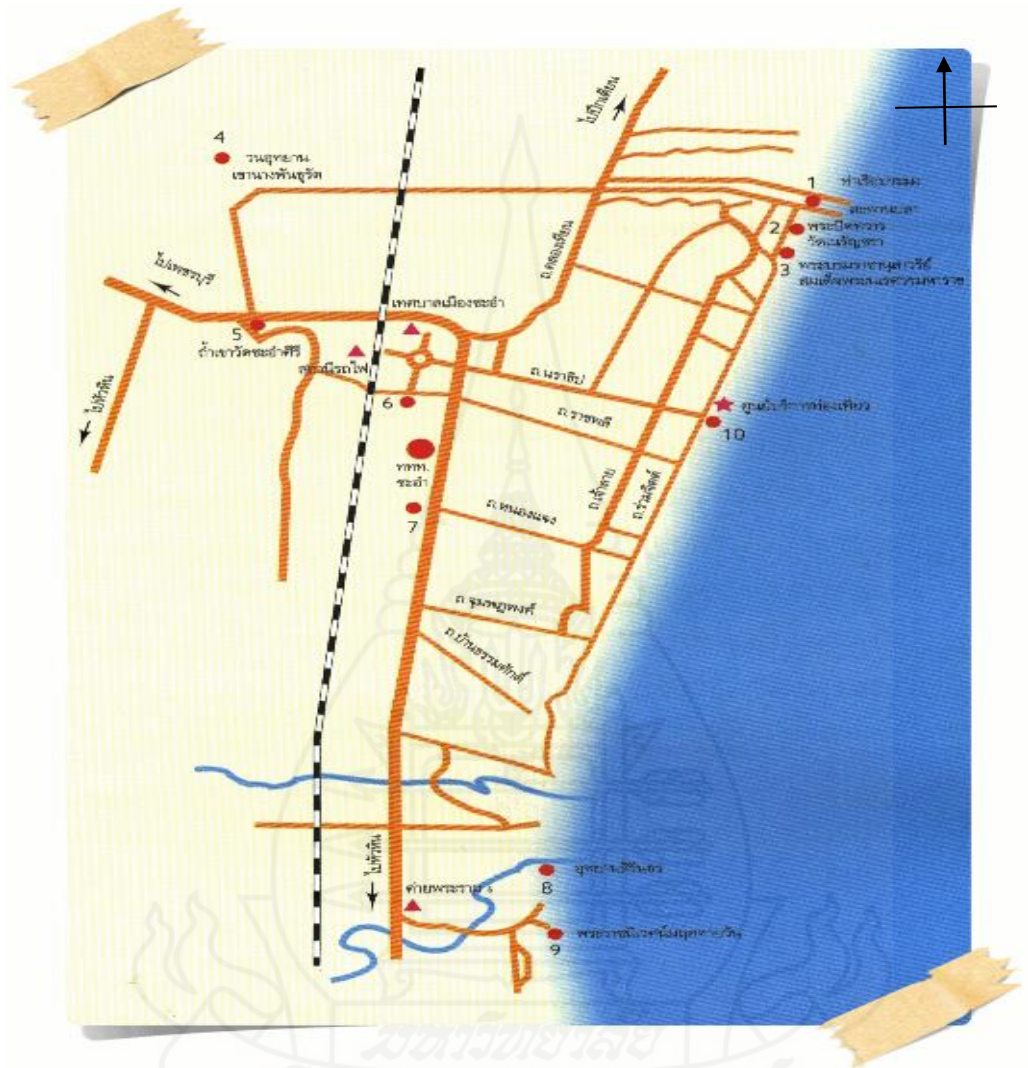

ภาพที่ 2.5 แผนที่แสดงพื้นที่จังหวัดเพชรบุรี

ที่มา : www.phetchaburi.go.th

แผนที่แสดงพื้นที่เทศบาลเมืองชะอำ อ.ชะอำ จ.เพชรบุรี

ภาพที่ 2.6 แผนที่แสดงพื้นที่เทศบาลเมืองชะอำ

ที่มา : กองวิชาการและแผนงาน เทศบาลเมืองชะอำ

ตารางที่ 2.1 บัญชีรายชื่อผู้สมัครรับเลือกตั้ง นายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองชะอำ อำเภอชะอำ
จังหวัดเพชรบุรี เมื่อ 28 มีนาคม 2547

ลำดับ	ชื่อ - สกุล	หมายเลข	กลุ่ม	ที่อยู่
1	นายนุกูล พรสมบูรณ์ศิริ	1	พัฒนาชะอำ	๘๑๑/๑๑ ถ.เพชรเกษม ต.ชะอำ อ.ชะอำ จ.เพชรบุรี

ตารางที่ 2.2 บัญชีรายชื่อผู้สมัครรับเลือกตั้ง นายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองชะอำ อำเภอชะอำ
จังหวัดเพชรบุรี เมื่อ 4 พฤษภาคม 2551

ลำดับ	ชื่อ - สกุล	หมายเลข	กลุ่ม	ที่อยู่
1	นายนุกูล พรสมบูรณ์ศิริ	1	พัฒนาชะอำ	811/11 ถ.เพชรเกษม (บ่อ แฉม) ต.ชะอำ อ.ชะอำ จ.เพชรบุรี
2	นายแรม อัจฉอนศรี	2	พรรคประชาธิปัตย์	9/3 ถ.นราธิป ต.ชะอำ อ.ชะอำ
3	นายไพบูรณ์ พรสมบูรณ์ศิริ	3	อิสระ	259/9 ถ.ร่วมจิตร ต.ชะอำ อ.ชะอำ

ที่มา : กองวิชาการและแผนงาน เทศบาลเมืองชะอำ

ตารางที่ 2.3 บัญชีรายชื่อผู้สมัครรับเลือกตั้ง นายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองชะอำ อำเภอชะอำ
จังหวัดเพชรบุรี เมื่อ 22 เมษายน 2555

ลำดับ	ชื่อ - สกุล	หมายเลข	กลุ่ม	ที่อยู่
1	นายนุกูล พรสมบูรณ์ศิริ	1	พัฒนาชะอำ	33 ถ.ศรีสุกุลไทย ต.ชะอำ
2	นายแรม อัจฉอนศรี	2	พรรคประชาธิปัตย์	9/3 ถ.นราธิป ต.ชะอำ อ.ชะอำ
3	นายอภิรักษ์ พรสมบูรณ์ศิริ	3	อิสระ	33 ถ.ศรีสุกุลไทย ต.ชะอำ

ที่มา : กองวิชาการและแผนงาน เทศบาลเมืองชะอำ

ตารางที่ 2.4 บัญชีรายชื่อผู้ดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองชะอำ ตั้งแต่ปี 2542 - 2555

ลำดับ	ชื่อ - สกุล	ดำรงตำแหน่ง	หมายเหตุ
1	นายอนุกุล พรสมบูรณ์ศิริ	สมัยที่ 1 18 พ.ย.40 – 11 พ.ย.42	ได้รับเลือกจากสมาชิก
2	นายอนุกุล พรสมบูรณ์ศิริ	สมัยที่ 2 6 ม.ค.43 – 24 ธ.ค.46	ได้รับเลือกจากสมาชิก
3	นายอนุกุล พรสมบูรณ์ศิริ	สมัยที่ 3 28 มี.ค.47 – 27 มี.ค.51	เลือกตั้งโดยตรง
4	นายอนุกุล พรสมบูรณ์ศิริ	สมัยที่ 4 4 พ.ค.51 – 3 มี.ค.55	เลือกตั้งโดยตรง
5	นายอนุกุล พรสมบูรณ์ศิริ	สมัยที่ 5 22 เม.ย.55 – ปัจจุบัน	เลือกตั้งโดยตรง

ที่มา : กองวิชาการและแผนงาน เทศบาลเมืองชะอำ

ตารางที่ 2.5 บัญชีรายชื่อ สมาชิกสภาเทศบาลเมืองชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี
ที่ได้รับเลือกตั้งเมื่อ 28 มีนาคม 2547

ลำดับ	ชื่อ - สกุล	หมายเลข	กลุ่ม	เขตเลือกตั้ง	หมายเหตุ
1.	นายสง่า เพือกทอง	1	พัฒนาชะอำ	ที่ 1	ได้รับเลือกตั้ง
2.	นายสน ใจกล้า	2	พัฒนาชะอำ	ที่ 1	ได้รับเลือกตั้ง
3.	นายพีระ มิตรดี	3	พัฒนาชะอำ	ที่ 1	ได้รับเลือกตั้ง
4.	นายพยง พลับพลาทอง	4	พัฒนาชะอำ	ที่ 1	ได้รับเลือกตั้ง
5.	นายจรูญ เป็นศิริ	5	พัฒนาชะอำ	ที่ 1	ได้รับเลือกตั้ง
6.	นายขจาย เรืองสว่าง	6	พัฒนาชะอำ	ที่ 1	ได้รับเลือกตั้ง
7.	นายบวรเล็ก ปิ่นเนียม	1	พัฒนาชะอำ	ที่ 2	ได้รับเลือกตั้ง
8.	นายประทีป เจียมดี	2	พัฒนาชะอำ	ที่ 2	ได้รับเลือกตั้ง
9.	นายปิ่น พุ่มเงิน	3	พัฒนาชะอำ	ที่ 2	ได้รับเลือกตั้ง
10.	นายฤกษ์ อยู่ดี	4	พัฒนาชะอำ	ที่ 2	ได้รับเลือกตั้ง
11.	นายไพโรจน์ เกิดสว่าง	5	พัฒนาชะอำ	ที่ 2	ได้รับเลือกตั้ง
12.	นายไกรลาส ตันทวงศ์	6	พัฒนาชะอำ	ที่ 2	ได้รับเลือกตั้ง
13.	นายจิ๋ว ใหญ่ท้วม	1	พัฒนาชะอำ	ที่ 3	ได้รับเลือกตั้ง
14.	นายดิเรก หอมคง	2	พัฒนาชะอำ	ที่ 3	ได้รับเลือกตั้ง
15.	นายมุกอริ หวังพึงฉาย	3	พัฒนาชะอำ	ที่ 3	ได้รับเลือกตั้ง
16.	นายผดุง ไม้แก้ว	4	พัฒนาชะอำ	ที่ 3	ได้รับเลือกตั้ง
17.	นายน้อย นกขุนทอง	5	พัฒนาชะอำ	ที่ 3	ได้รับเลือกตั้ง
18.	นายอรุณ มิตรดี	6	พัฒนาชะอำ	ที่ 3	ได้รับเลือกตั้ง

ตารางที่ 2.6 บัญชีรายชื่อ สมาชิกสภาเทศบาลเมืองชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี
ที่ได้รับเลือกตั้งเมื่อ 4 พฤษภาคม 2551

ลำดับ	ชื่อ - สกุล	หมายเลข	กลุ่ม	เขตเลือกตั้ง	หมายเหตุ
1.	นายสง่า เพือกทอง	1	พัฒนาชะอำ	ที่ 1	ได้รับเลือกตั้ง
2.	นายสน ใจกล้า	2	พัฒนาชะอำ	ที่ 1	ได้รับเลือกตั้ง
3.	นายพีระ มิตรดี	3	พัฒนาชะอำ	ที่ 1	ได้รับเลือกตั้ง
4.	นายพวง พลับพลาทอง	4	พัฒนาชะอำ	ที่ 1	ได้รับเลือกตั้ง
5.	นายจรูญ เป็นศิริ	5	พัฒนาชะอำ	ที่ 1	ได้รับเลือกตั้ง
6.	นายขจาย เรืองสว่าง	6	พัฒนาชะอำ	ที่ 1	ได้รับเลือกตั้ง
7.	นายบวรเล็ก ปิ่นเนียม	1	พัฒนาชะอำ	ที่ 2	ได้รับเลือกตั้ง
8.	นายประทีป เจียมดี	2	พัฒนาชะอำ	ที่ 2	ได้รับเลือกตั้ง
9.	นายปิ่น พุ่มเงิน	3	พัฒนาชะอำ	ที่ 2	ได้รับเลือกตั้ง
10.	นายฤกษ์ อยู่ดี	4	พัฒนาชะอำ	ที่ 2	ได้รับเลือกตั้ง
11.	นายไพโรจน์ เกิดสว่าง	5	พัฒนาชะอำ	ที่ 2	ได้รับเลือกตั้ง
12.	นายเกรียงศักดิ์สุขประเสริฐ	6	พัฒนาชะอำ	ที่ 2	ได้รับเลือกตั้ง
13.	นายวิโรจน์ ปานทอง	1	พัฒนาชะอำ	ที่ 3	ได้รับเลือกตั้ง
14.	นายมูคอรี หวังพึงฉาย	2	พัฒนาชะอำ	ที่ 3	ได้รับเลือกตั้ง
15.	นายจรูญ มีเงิน	3	พัฒนาชะอำ	ที่ 3	ได้รับเลือกตั้ง
16.	นายจิ๋ว ใหญ่ท้วม	4	พัฒนาชะอำ	ที่ 3	ได้รับเลือกตั้ง
17.	นายอรุณ มิตรดี	5	พัฒนาชะอำ	ที่ 3	ได้รับเลือกตั้ง
18.	นายผดุง ไม้แก้ว	6	พัฒนาชะอำ	ที่ 3	ได้รับเลือกตั้ง

ที่มา : กองวิชาการและแผนงาน เทศบาลเมืองชะอำ

ตารางที่ 2.7 บัญชีรายชื่อ สมาชิกสภาเทศบาลเมืองชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี
ที่ได้รับเลือกตั้งเมื่อ 10 มิถุนายน 2555

ลำดับ	ชื่อ - สกุล	หมายเลข	กลุ่ม	เขตเลือกตั้ง	หมายเหตุ
1.	นายพีระ มิตร์ดี	1	พัฒนาชะอำ	ที่ 1	ได้รับเลือกตั้ง
2.	นายจาย เรืองสว่าง	2	พัฒนาชะอำ	ที่ 1	ได้รับเลือกตั้ง
3.	นายสนธิ คงเจริญ	4	พัฒนาชะอำ	ที่ 1	ได้รับเลือกตั้ง
4.	นายประธาน เรืองสว่าง	5	พัฒนาชะอำ	ที่ 1	ได้รับเลือกตั้ง
5.	นายฤกษ์ อยู่ดี	6	พัฒนาชะอำ	ที่ 1	ได้รับเลือกตั้ง
6.	นายจาง เปิ่นทอง	7	อิสระ	ที่ 1	ได้รับเลือกตั้ง
7.	นายบวรเล็ก ปิ่นเนียม	1	พัฒนาชะอำ	ที่ 2	ได้รับเลือกตั้ง
8.	นายประทีป เจียมดี	2	พัฒนาชะอำ	ที่ 2	ได้รับเลือกตั้ง
9.	นายปิ่น พุ่มเงิน	3	พัฒนาชะอำ	ที่ 2	ได้รับเลือกตั้ง
10.	นายไพโรจน์ เกิดสว่าง	4	พัฒนาชะอำ	ที่ 2	ได้รับเลือกตั้ง
11.	นายเกรียงศักดิ์สุขประเสริฐ	5	พัฒนาชะอำ	ที่ 2	ได้รับเลือกตั้ง
12.	นายทวีป ปิ่นเนียม	6	พัฒนาชะอำ	ที่ 2	ได้รับเลือกตั้ง
13.	นายวิโรจน์ ปานทอง	1	พัฒนาชะอำ	ที่ 3	ได้รับเลือกตั้ง
14.	นายมุกอริ หวังพั่งฉาย	2	พัฒนาชะอำ	ที่ 3	ได้รับเลือกตั้ง
15.	นายจรูญ มีเงิน	3	พัฒนาชะอำ	ที่ 3	ได้รับเลือกตั้ง
16.	นาย ผดุง ไม้แก้ว	4	พัฒนาชะอำ	ที่ 3	ได้รับเลือกตั้ง
17.	นายจ่านงค์ หล้ารำไป	5	พัฒนาชะอำ	ที่ 3	ได้รับเลือกตั้ง
18.	นายอรุณ มิตร์ดี	6	พัฒนาชะอำ	ที่ 3	ได้รับเลือกตั้ง

ที่มา : กองวิชาการและแผนงาน เทศบาลเมืองชะอำ

8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษา ค้นคว้า เอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยนำเสนอตามลำดับดังนี้

8.1 จันทรภรณ์ มั่งคง (2547: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัย เรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการได้รับเลือกตั้งเป็นผู้บริหารท้องถิ่นและสมาชิกสภาท้องถิ่น ศึกษากรณี การเลือกตั้งองค์การบริหาร

ปากแพรอก อำเภอเมืองกาญจนบุรี จังหวัดกาญจนบุรี ของ โขยได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการได้รับเลือกตั้ง และปัจจัยสำคัญที่สุดที่มีผลการได้รับเลือกตั้ง พบว่า

8.1.1 ปัจจัยที่มีผลให้ผู้สมัครเลือกตั้งนั้น ประกอบด้วยปัจจัยภายในตัวผู้สมัคร ซึ่งได้แก่ ภูมิหลัง คุณสมบัตินและลักษณะส่วนตัว นโยบายที่ใช้ในการหาเสียง กระบวนการและวิธีการที่ใช้ในการหาเสียงและส่วนที่สอง ซึ่งเป็นปัจจัยภายนอกตัวผู้สมัคร ซึ่งประกอบด้วยสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองในเขตเลือกตั้ง บทบาทของคณะกรรมการเลือกตั้ง กฎหมายที่เกี่ยวข้องและคู่แข่งอื่น ส่วนการเมืองระดับอื่น ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการเลือกตั้งในครั้งนี้

8.1.2 ปัจจัยสำคัญที่สุดที่มีผลต่อการได้รับเลือกตั้ง คือ ปัจจัยภายในตัวผู้สมัครด้านภูมิหลัง และด้านบุคลิกลักษณะส่วนตัว เพราะทำให้ประชาชนเกิดความไว้วางใจในตัวผู้สมัคร นำมาสู่การได้รับเลือกตั้ง ส่วนปัจจัยด้านนโยบายที่ใช้ในการหาเสียงเป็นส่วนสนับสนุน ระดับความสำคัญของปัจจัยภายในแต่ละด้านขึ้นอยู่กับปัจจัยภายนอก ด้านสภาพสังคม เศรษฐกิจและการเมืองในเขตเลือกตั้งและคู่แข่งอื่นคนสำคัญของผู้สมัคร

8.1.3 นางวิณา กักเลียม (2553) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องปัจจัยความสำเร็จในการเข้าสู่ตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลมะขามเตี้ย อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี ผลการวิจัยพบว่า

ปัจจัยที่มีผลต่อการได้รับเลือกตั้งมี 2 ส่วน คือ ส่วนแรกเป็นปัจจัยภายในของผู้สมัคร ประกอบด้วย ภูมิหลัง คุณสมบัตินและลักษณะส่วนตัวและประสบการณ์ทางการเมืองท้องถิ่น ซึ่งเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญที่ทำให้ผู้สมัครได้เข้าสู่ตำแหน่ง เพราะผู้ชนะการเลือกตั้งเป็นคนมีพื้นเพเดิมในพื้นที่ มีญาติพี่น้องจำนวนมาก และยังเป็นคน มีบุคลิกลักษณะดีมีภาวะความเป็นผู้นำสูง มีประสบการณ์ทางการเมืองท้องถิ่นในอดีตที่โปร่งใส และการมีทีมงานที่เก่งดี เป็นที่ยอมรับของประชาชน ส่วนที่สอง เป็นปัจจัยภายนอก ประกอบด้วยสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองในเขตเลือกตั้ง ซึ่งเป็นปัจจัยสนับสนุนให้ผู้สมัครได้สู่ตำแหน่งได้สำเร็จ ประกอบด้วย ความเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจที่เจริญขึ้น ทำให้สภาพสังคมเปลี่ยนแปลงตามไปด้วย ประชาชนจากต่างถิ่นย้ายเข้ามาอยู่อาศัยในพื้นที่เพิ่มขึ้น ผู้มีสิทธิเลือกตั้งจึงมีทั้งคนดั้งเดิมในพื้นที่และกลุ่มผู้อาศัย ความรุนแรงทางการเมืองมีน้อย ประชาชนให้ความสำคัญกับการเมืองในระดับดี

8.1.4 นางสาวทัศนีย์ เกิดสันโดษ (2552) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการได้รับเลือกตั้งสองสมัยติดต่อกันของกลุ่มรักษาด่านซ้าย เทศบาลตำบลด่านซ้าย อำเภอด่านซ้าย จังหวัดเลย ผลการวิจัยพบว่า

1) ปัจจัยมูลเหตุที่ทำให้กลุ่มรักษาด่านซ้ายได้รับเลือกตั้งติดต่อกันสองสมัย คือ ผลงาน ภาวะผู้นำ ความมั่งคั่ง ระบบอุปถัมภ์

2) ผลกระทบจากการที่กลุ่มรักษาด่านซ้ายได้รับเลือกตั้งติดต่อกันสองสมัย ด้านบวก คือ สามารถบริหารงานได้อย่างต่อเนื่องและมีเอกภาพ นำสิ่งเป็นอุปสรรคในอดีตมาปรับปรุงแก้ไข การรับรู้ข่าวสารสามารถกระทำได้รวดเร็วส่งผลให้ประชาชนในพื้นที่ได้รับประโยชน์จากการบริหารงานในทุกๆด้าน ด้านนโยบายประชาชนได้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจในโครงการสำคัญต่างๆ ด้านเศรษฐกิจ โดยการนำงบประมาณมาใช้ในการบริหารงานก่อให้เกิดอาชีพและรายได้ให้กับประชาชนในท้องถิ่นได้อย่างแท้จริง ด้านสังคมประชาชนมีชีวิตและความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นและรายได้เพิ่มขึ้น ด้านลบ คือ ขาดการถ่วงดุลอำนาจทางการบริหารและการปกครอง ทำให้เกิดการผูกขาดอำนาจทางการเมือง การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนต่อการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งครั้งต่อไป อาจเกิดความเฉื่อยชาหรือไม่เห็นความสำคัญของการเลือกตั้ง

8.1.5 สิบตำรวจเอกหญิง ธนพร เรือนวิไล (2552) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ทำให้นักการเมืองท้องถิ่นได้รับเลือกตั้ง กรณีศึกษาการเลือกตั้งเทศบาลนครลำปาง เมื่อวันที่ 28 กันยายน 2551 และวันที่ 11 มกราคม 2552 ผลการวิจัยพบว่า

ปัจจัยที่ทำให้สมาชิกสภาเทศบาลนครลำปาง ได้รับการเลือกตั้งเมื่อวันที่ 28 กันยายน 2551 และนายกเทศมนตรีนครลำปาง ได้รับการเลือกตั้งเมื่อวันที่ 11 มกราคม 2552 คือ

1) ปัจจัยภายในของผู้สมัคร ได้แก่ ภูมิหลังและลักษณะส่วนตัวของผู้สมัคร คือ การมีประสบการณ์ทางการเมืองเพราะเคยดำรงตำแหน่งทางการเมืองในเทศบาลนครลำปาง การสังกัดกลุ่มทางการเมืองของผู้สมัครรับเลือกตั้ง การหาเสียงเป็นหมู่คณะหรือ “ทีม” และการเคยดำรงตำแหน่งกลุ่มในทางสังคมของผู้สมัครเนื่องจากมีบทบาทในชุมชนของตนเองอยู่เสมอ และ

2) ปัจจัยภายนอก ได้แก่ นโยบาย กระบวนการและวิธีการที่ใช้ในการหาเสียง ประกอบด้วย วิธีการหาเสียงแบบเป็นทางการ คือการใช้พาหนะในการหาเสียงเลือกตั้ง การประชาสัมพันธ์ผู้สมัครรับเลือกตั้งด้วยใบปลิวหรือโปสเตอร์และการเคาะประตูบ้าน โดยวิธีการที่ประชาชนจะมีการตอบรับมากที่สุดคือการเคาะประตูบ้าน และวิธีการหาเสียงแบบไม่เป็นทางการ คือ การใส่ร้ายป้ายสีคู่แข่ง การซื้อสิทธิขายเสียงและวิธีการทุจริตการเลือกตั้งแบบอื่นๆ สำหรับวิธีการหาเสียงแบบไม่เป็นทางการนั้นจะกระทำก่อนที่ตนเองใกล้จะหมดวาระและจะมีการกระทำหลังจากมีการรับรองผลการเลือกตั้งแล้ว ปัจจัยภายนอกที่สำคัญมีผลให้กลุ่มผู้สมัครได้รับการเลือกตั้ง ได้แก่ ปัจจัยทางด้านวัฒนธรรม คือการเป็นคนเมืองลำปางหรือการพูดภาษาล้าน ระบบอุปถัมภ์ โดยการสร้างเครือข่ายระบบอุปถัมภ์ของผู้ชนะการเลือกตั้งในระหว่างที่จะครบวาระหรือขณะที่ดำรงตำแหน่งทางสังคม และความสัมพันธ์กับเครือข่ายของผู้สมัคร

8.1.6 ร.ต.อ.ประจัญ ปัญญาแก้ว (2538 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องปัจจัยที่ทำให้กลุ่มแนวร่วมพัฒนาได้รับการเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาเทศบาลนครเชียงใหม่แบบยกทีม ปี 2538

พบว่าปัจจัยที่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับกลุ่มเนวาร์ตน์พัฒนาให้ได้รับการเลือกตั้งแบบ ยกทีม นั้น ได้แก่ รายได้ ความไม่พอใจในการบริหารงานเทศบาลของผู้บริหารชุมชน รู้สึกว่าตนเองมีประสิทธิภาพในการเมือง ความพอใจในนโยบายของกลุ่มการเมือง การพิจารณาคุณสมบัติส่วนตัว และแผนการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลนครเชียงใหม่ของผู้ไปใช้สิทธิ ได้แก่ 1) ผู้ไปใช้สิทธิเลือกตั้งส่วนใหญ่ตัดสินใจเลือกผู้สมัครล่วงหน้าก่อนหลายวัน 2) ผู้ไปใช้สิทธิเลือกตั้งส่วนใหญ่ตัดสินใจเลือกผู้สมัครด้วยการพิจารณาด้วยตนเองมากกว่าการเลือกตามคำแนะนำของผู้อื่น 3) ผู้ไปใช้สิทธิเลือกตั้งส่วนใหญ่ตัดสินใจเลือกผู้สมัคร โดยคำนึงถึงกลุ่มการเมืองมากกว่าตัวบุคคล 4) การไปใช้สิทธิเลือกตั้งส่วนใหญ่ประชาชนมักไปกับญาติพี่น้อง รองลงมาได้แก่ไปคนเดียวและยังพบว่าด้านพื้นฐานความรู้ด้านการเมืองท้องถิ่นของประชาชนในท้องถิ่นนั้นยังอยู่ในระดับกลางถึงระดับต่ำเป็นส่วนใหญ่

8.1.7 พัฒนัชย สีนอเพีย (2552 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ฐานอำนาจทางการเมืองในจังหวัดอ่างทองของนายสมศักดิ์ ปริศนานันทกุล ผลการวิจัยพบว่า (1) นายสมศักดิ์ ปริศนานันทกุล มีฐานอำนาจในจังหวัดอ่างทอง ในส่วนฐานอำนาจทางสังคม วัฒนธรรม มีมากจากการนำความเจริญมาสู่ท้องถิ่น ความเป็นบุคคลที่มีชื่อเสียงมาก ฐานอำนาจทางเศรษฐกิจมีค่อนข้างน้อย เพราะไม่ได้ยุ่งเกี่ยวกับการทำกิจการของครอบครัว และฐานอำนาจทางการเมืองสูงตามความสามารถในการช่วยเหลือสนับสนุนนักการเมืองท้องถิ่นให้ได้รับการเลือกตั้ง การช่วยเหลือสนับสนุน อุปถัมภ์ประชาชนในพื้นที่ในการแก้ไขปัญหาต่างๆ การได้รับการยอมรับจากนักการเมืองและสาธารณชน และการมีบทบาทชี้แนะแนวคิดและแนวทางแก้ไขปัญหาในทางการเมือง (2) วิธีสร้างฐานอำนาจทางการเมืองในจังหวัดอ่างทอง ของนายสมศักดิ์ ปริศนานันทกุล สามารถแบ่งได้ 3 ช่วง คือ ช่วงก่อนเข้าสู่วงการเมืองโดยการมีกิจกรรมและมีส่วนร่วมทางการเมือง ช่วงเข้าเป็นสมาชิกพรรคการเมืองโดยผ่านการมีบทบาทหน้าที่นักการเมือง และช่วงดำรงตำแหน่งทางการเมือง โดยผ่านการทำหน้าที่ในบทบาทสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร บทบาทรัฐมนตรี และบทบาทรองประธานสภาผู้แทนราษฎร (3) ปัจจัยที่สนับสนุนฐานอำนาจทางการเมืองในจังหวัดอ่างทองของนายสมศักดิ์ ปริศนานันทกุล แบ่งออกเป็น 2 ปัจจัย คือ ปัจจัยส่วนบุคคล คือ บุคลิกภาพ ความรู้ความสามารถ ความคิดความเชื่อ อุดมการณ์ทางการเมือง และปัจจัยที่เกิดจากองค์ประกอบภายนอก คือ การสนับสนุนจากครอบครัว การสนับสนุนจากพรรคการเมือง การสนับสนุนจากนักการเมืองท้องถิ่น การสนับสนุนจากข้าราชการในพื้นที่ และการสนับสนุนจากประชาชน

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัย เรื่อง ปัจจัยที่ทำให้ผู้นำกลุ่มพัฒนาชะอำและสมาชิกได้รับเลือกตั้ง ในการเลือกตั้งของเทศบาลเมืองชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ในการเลือกตั้งปี พ.ศ.2555 มีประเด็นที่จะต้องดำเนินการศึกษาวิจัยในประเด็นที่เกี่ยวข้องคือ ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ใน การศึกษาวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งผู้วิจัย ได้เลือกวิธีการศึกษาเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างและแบบ บันทึกรายการสังเกตแบบมีส่วนร่วม ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ กลุ่มที่ 1 ได้แก่ สมาชิกกลุ่มพัฒนาชะอำ จำนวน 18 คน กลุ่มที่ 2 ได้แก่ กลุ่มคู่แข่ง และผู้สมัครอิสระจำนวน 18 คน กลุ่มที่ 3 ได้แก่ คณะกรรมการการเลือกตั้ง.จังหวัดเพชรบุรี (กกต.) จำนวน 5 คน, กลุ่มที่ 4 ได้แก่ กลุ่มแกนนำ ประชาชนหรือประชาชนชุมชน จำนวน 27 ชุมชน กลุ่มที่ 5 ได้แก่ กลุ่มข้าราชการประจำพื้นที่ เทศบาลเมืองชะอำ ที่เป็นหัวหน้าหน่วยงาน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้ใช้การคัดเลือกแบบเจาะจง (purposive sampling) แบ่งออกเป็น 5 กลุ่ม รวมจำนวนทั้งสิ้น 15 คน ดังนี้

ตารางที่ 3.1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง	ชื่อ – สกุล	ตำแหน่ง	อายุ (ปี)	การศึกษาสูงสุด	อาชีพ
กลุ่มที่ 1	1.นายอนุช พรสมบูรณ์ศิริ	นายกเทศมนตรี	44	ป.โท	ธุรกิจส่วนตัว
	2.นายสมบูรณ์ พูลลาภ	รอง นายกฯ	58	ม.6	ค้าขาย
	3.นายอรุณ มิตรดี	สมาชิก (สท.)	60	ป.6	ค้าขาย
	4.นายวิโรจน์ ปานทอง	สมาชิก (สท.)	65	ป.6	รับเหมา,ค้าขาย
กลุ่มที่ 2	1.นายจาง เปิ่นทอง	สมาชิก (สท.)	44	ป.6	ให้เช่าแปลผ้าใบ
	2.นายสุวิทย์ แก้วนวม	กรรมการชุมชน	39	ป.ตรี	ค้าขาย
	3.คต. วิสุทธิ สุขเจริญ	ผบ.หมู่	45	ป.ตรี	ข้าราชการ
กลุ่มที่ 3	1.นางพนอม พวงสมบัติ	ประธาน กกต.จว.	61	ป.เอก	
	2.นายเสรี รัศมีฤกษ์เศรษฐ	หน.สส.กกต.จว.	53	ป.ตรี	
กลุ่มที่ 4	1.นายยีน เรืองสว่าง	ประธาน.ชุมชน หัวบ้านชะอำ	61	ป.4	ค้าขาย
	2.ร.ต.ต.ชน หน่อทอง	ประธานชุมชน นเรศวร	56	ป.ตรี	ข้าราชการ
	3.นายสมใจ น้อยสะอาด	ประธานชุมชน ห้วยทรายเหนือ	74	ป.4	-
	4.ค.ต.สรศักดิ์ โหม้สงวน	ปธ.ชุมชนตลาด ชะอำ	61	ป.4	ข้าราชการ บำนาญ
กลุ่มที่ 5	1.นายอำนาจ วิทยา	ปลัดเทศบาลเมือง	59	ป.ตรี	ข้าราชการ
	2.พ.ต.อ.วิทัศน์ บริรักษ์	ชะอำ หน.สถานีภูธร ตำรวจภูธรชะอำ	48	ป.โท	ข้าราชการ

1.3 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัย

1.3.1 ใช้การศึกษาจากเอกสาร ตำรา รายงานวิจัย วิทยานิพนธ์ ที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับหลักการ แนวคิด ทฤษฎี โดยทำการศึกษาค้นคว้าจากแหล่งข้อมูลต่างๆ ได้แก่ ห้องสมุด มหาวิทยาลัย สุโขทัยธรรมมาธิราช สำนักงานเทศบาลเมืองชะอำ สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดเพชรบุรี และการสืบค้นข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต

1.3.2 แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง และได้กำหนดกลุ่มตัวอย่างที่จะทำการวิจัย ภาค สนามทั้งนี้เป็นการเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีเฉพาะเจาะจง เพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างที่สามารถให้คำตอบตามวัตถุประสงค์ของการศึกษาวิจัยได้อย่างครบถ้วน โดยแบบสัมภาษณ์ประกอบด้วย 2 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 เป็นข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ให้สัมภาษณ์

ส่วนที่ 2 เป็นคำถามประเด็นหลักเกี่ยวกับปัจจัยที่ทำให้ผู้นำกลุ่มพัฒนาชะอำและสมาชิก ได้รับเลือกตั้ง ในการเลือกตั้งเทศบาลเมืองชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ในการเลือกตั้ง พ.ศ.2555 (ซึ่งได้รับเลือกตั้งติดต่อกันมาเป็นสมัยที่ 5)

1.3.3 การตรวจสอบความสมบูรณ์ของด้านเนื้อหาของเครื่องมือวิจัยโดยการนำแนวการสัมภาษณ์ให้อาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและแนะนำแก้ไข พร้อมจัดพิมพ์แนวการสัมภาษณ์ฉบับสมบูรณ์ เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย

2. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บข้อมูล หลังจากการจัดทำแบบสัมภาษณ์ที่สมบูรณ์แล้วเพื่อใช้ในการวิจัยตามขั้นตอนดังนี้

2.1 ขอความร่วมมือจากสำนักบัณฑิตศึกษา

ขอความร่วมมือจากสำนักบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ทำหนังสือถึงกลุ่มตัวอย่างเพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง

2.2 ดำเนินการเก็บข้อมูล

นัดหมายวันและเวลาการสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง กล่าวคือ การใช้แบบสัมภาษณ์ที่กำหนดหัวข้อหรือคำถามไว้ล่วงหน้า และบันทึกถ้อยคำของผู้ให้สัมภาษณ์ลงในแบบสอบถามและใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง คือการตั้งคำถามที่เกี่ยวข้องที่ได้กำหนดไว้ล่วงหน้า และใช้การบันทึกเสียงประกอบเพื่อความถูกต้องครบถ้วนของข้อมูล

นอกจากนั้น ผู้วิจัยยังรวบรวมข้อมูลโดยการขอข้อมูลเอกสารขั้นต้นจากเทศบาลเมืองชะอำและหน่วยงานราชการในอำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ในเรื่องที่เกี่ยวข้อง และค้นคว้าหนังสือ งานวิจัย วารสาร รวมทั้งการหาข้อมูลที่เกี่ยวข้องทางเครือข่ายอินเทอร์เน็ตประกอบการวิจัย

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา (Descriptive Method) โดยแยกเป็นขั้นตอนได้ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 นำข้อมูลที่ได้จากการเก็บ รวบรวมมาจากแหล่งต่างๆ พร้อมทั้งข้อมูลที่ได้จากแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างของกลุ่มประชากรตัวอย่าง นำมาจัดให้อยู่ในระเบียบเป็นหมวดหมู่

ขั้นตอนที่ 2 ทำการตรวจสอบเพื่อเลือกสรรเนื้อหา ส่วนที่ไม่เกี่ยวข้องทำการตัดออก จากนั้นทำการจัดเรียงเรียงลำดับและจัดกลุ่มข้อมูลเพื่อให้ง่ายและสะดวกต่อการนำไปวิเคราะห์

ขั้นตอนที่ 3 วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์และจากการเก็บข้อมูลจากเอกสารทั้งหมด เพื่อหาสาเหตุและสามารถตอบคำถามตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยได้อย่างครบถ้วนสมบูรณ์

ขั้นตอนที่ 4 นำข้อมูลที่ได้มาเขียนรายงานเพื่อนำเสนอ โดยใช้วิธีการเขียนแบบพรรณนา โดยเน้น การวิเคราะห์ข้อมูลให้เห็นถึงสาเหตุหรือปัจจัยที่ทำให้ผู้นำกลุ่มพัฒนาชะอำและสมาชิกได้รับเลือกตั้ง เพื่อค้นหาคำตอบของการวิจัยและสรุปผลการศึกษาพร้อมทั้งข้อเสนอแนะ

บทที่ 4

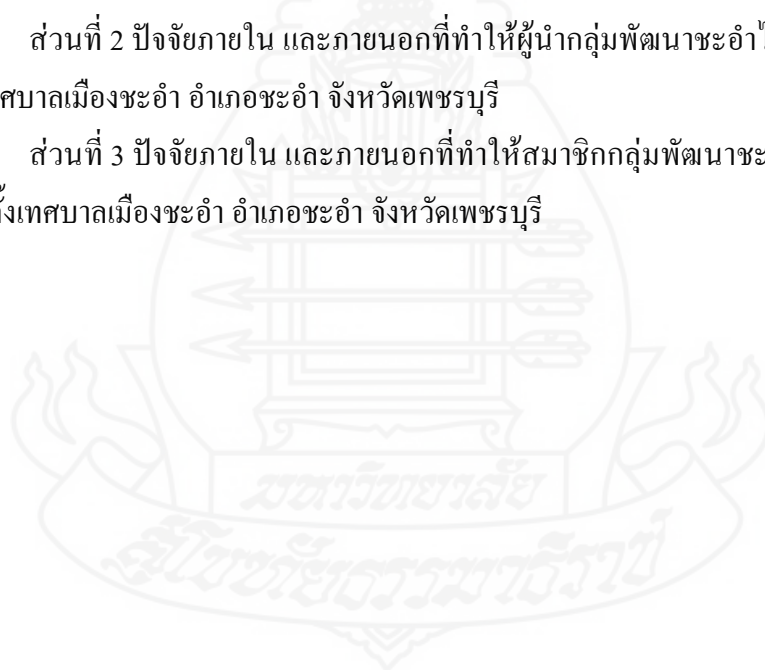
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ทำให้ผู้นำกลุ่มพัฒนาชะอำและสมาชิกได้รับเลือกตั้งในการเลือกตั้งเทศบาลเมืองชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ในปี 2555 ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้วิธีการสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง เจาะลึกกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเป้าหมาย 15 คน เพื่อหาข้อมูลเชิงลึก ซึ่งกลุ่มเป้าหมายนี้จะเป็นผู้ที่มีประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการเลือกตั้งการเมืองท้องถิ่นในเขตเทศบาลเมืองชะอำ หลังจากนั้นผู้วิจัยจึงได้นำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ทั้งหมดมาวิเคราะห์และอภิปรายผล โดยแบ่งเป็น 3 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ให้ข้อมูลที่มีประสบการณ์เกี่ยวข้องกับการเลือกตั้งการเมืองท้องถิ่นในเขตเทศบาลเมืองชะอำ

ส่วนที่ 2 ปัจจัยภายใน และภายนอกที่ทำให้ผู้นำกลุ่มพัฒนาชะอำได้รับเลือกตั้งในการเลือกตั้งเทศบาลเมืองชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี

ส่วนที่ 3 ปัจจัยภายใน และภายนอกที่ทำให้สมาชิกกลุ่มพัฒนาชะอำได้รับเลือกตั้งในการเลือกตั้งเทศบาลเมืองชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ให้ข้อมูลที่มีประสบการณ์เกี่ยวข้องกับการเลือกตั้ง
การเมืองท้องถิ่นในเขตเทศบาลเมืองชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี

1.1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ให้ข้อมูล

ตารางที่ 4.1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ให้ข้อมูลโดยการสัมภาษณ์เชิงลึก

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)
เพศ ชาย	14
หญิง	1
อายุ 30-40	1
41-50	4
51-60	4
61-70	5
71-80	1
เชื้อชาติ	
ไทย	15
ศาสนา	
พุทธ	15
ระดับการศึกษา	
ประถมศึกษา	5
มัธยมศึกษาตอนต้นหรือเทียบเท่า	
มัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า	2
ปริญญาตรี	5
ปริญญาโท	2
ปริญญาเอก	1
ตำแหน่งหรือหน้าที่	
ผู้นำชุมชน/คู่แข่งชั้น	6
สมาชิกเทศบาล	3
นายกเทศมนตรี/รองนายกเทศมนตรี	2
ข้าราชการ/ผู้เกี่ยวข้องกับการเลือกตั้ง	4

จากตารางที่ 4.1 ผู้ให้ข้อมูลในการสัมภาษณ์เจาะลึก มีจำนวนทั้งสิ้น 15 คน จำแนกเป็นชาย 14 คน และหญิง 1 คน โดยมีอายุระหว่าง 30-80 ปี เชื้อชาติไทย นับถือศาสนาพุทธ มีระดับการศึกษาตั้งแต่ประถมศึกษามัธยมศึกษาตอนต้นหรือเทียบเท่า มัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่าปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก ดำรงตำแหน่งหรือหน้าที่ผู้นำชุมชน สมาชิกเทศบาล และนายกเทศมนตรี/รองนายกเทศมนตรี ซึ่งทุกคนล้วนมีประสบการณ์เกี่ยวกับการเลือกตั้งท้องถิ่นในเทศบาลเมืองชะอำทั้งสิ้น

ส่วนที่ 2 ปัจจัยภายใน และภายนอกที่ทำให้ผู้นำกลุ่มพัฒนาชะอำได้รับเลือกตั้ง ในการเลือกตั้งเทศบาลเมืองชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี

2.1 ปัจจัยภายใน ที่ทำให้ผู้นำกลุ่มพัฒนาชะอำได้รับเลือกตั้งในการเลือกตั้งเทศบาลเมืองชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ประกอบด้วย

2.1.1 การมีภูมิหลังของผู้สมัครที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์กับชุมชน ตลอดจนรวมถึงการมีบทบาท และผลงานทางสังคม เศรษฐกิจที่ปรากฏพบเชิงประจักษ์ตั้งแต่อดีตจนถึงวันที่รับสมัครเลือกตั้ง พบว่า ผลงานที่ทำให้ประชาชนได้รับประโยชน์โดยตรงในการนำมาสร้างตลอดจนพัฒนาคุณภาพชีวิต มีความเกี่ยวข้องกับการจัดบริการสาธารณะเพื่ออำนวยความสะดวกแก่ประชาชนในสิ่งอุปโภคที่จำเป็นต่อการดำเนินชีวิต เช่น การไฟฟ้า การประปา และการสร้างเส้นทางคมนาคม ซึ่งเป็นบริการขั้นพื้นฐานที่ประชาชนควรจะได้รับในชุมชนอย่างทั่วถึง ตลอดจนตนเองเคยเป็นนายกเทศบาลมาหลายสมัยจึงมีความสามารถด้านการหางบประมาณมาพัฒนาชะอำได้เพราะคุ้นเคยกับข้าราชการชั้นผู้ใหญ่หรือผู้มีอำนาจ โดยใช้วิธีเข้าไปแนะนำตัวให้เขารู้จัก สร้างความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน แต่บางคนก็มีความรู้จึกกันมาก่อนทำให้เกิดความคุ้นเคยได้ง่ายขึ้นในการที่จะประสานงาน โครงการ ขอรับการสนับสนุนงบประมาณไปดำเนินการ และมีการนำเสนอโครงการที่เป็นประโยชน์ต่อท้องถิ่น ต่อประชาชน ผู้บังคับบัญชา หรือผู้ใหญ่ ได้พิจารณาแล้วเห็นว่ามีความเหมาะสมอย่างยิ่ง ทั้งยังเป็นโครงการที่สามารถทำให้เกิดประโยชน์ในชุมชนได้อย่างแท้จริง จึงเป็นปัจจัยสำคัญได้รับอนุมัติงบประมาณ และสามารถนำโครงการต่างๆ ที่ได้ดำเนินการสำเร็จแล้วไปดำเนินการต่อยอด ในหลายด้านได้ จึงทำให้ทางด้านการพัฒนาชุมชน ได้รับการพัฒนาเจริญได้อย่างรวดเร็ว จึงทำให้ประชาชนในเขตเทศบาลเมืองชะอำ มีความเชื่อมั่นและไว้วางใจต่อผู้นำกลุ่มพัฒนาชะอำ (นายบุญกุล พรสมบุญศิริ) มาโดยตลอด ตั้งแต่ที่ได้รับเลือกตั้งเป็นนายกเทศบาลตำบลชะอำ จนถึงในปัจจุบันเทศบาลตำบลชะอำ ได้รับการยกฐานะเป็นเทศบาลเมือง

ชะอำ และได้รับเลือกตั้งเป็นนายกเทศบาลเมืองชะอำ เป็นสมัยที่ 5 ติดต่อกัน โดยมีความสอดคล้องกับความคิดเห็นต่อไปนี้

กลุ่มผู้นำกลุ่มและสมาชิกกลุ่มพัฒนาชะอำ

“ประชาชนได้รับประโยชน์ จากผลงานที่ได้ทำไว้แล้ว”

(นุฎฐ พรสมบุญศิริ 28 ธันวาคม 2556: บทสัมภาษณ์)

กลุ่มประชาชนชุมชน

“ทำให้ได้เห็นผลงานที่เกิดประโยชน์ต่อทุกคน เช่น การสร้างถนน น้ำประปา ไฟฟ้า มีการขยายให้มีใช้อย่างทั่วถึง”

(ยีน เรืองสว่าง 25 สิงหาคม 2556: บทสัมภาษณ์)

“ได้เคยเป็นนายกเทศบาลมาก่อนหลายสมัยแล้ว จึงสามารถสร้างอะไรต่างๆ จากงบประมาณที่มีได้ ส่วนคู่แข่ง ไม่มีโอกาสที่จะทำได้”

(สรศักดิ์ โหม้สงวน 25 สิงหาคม 2556: บทสัมภาษณ์)

กลุ่มคู่แข่ง

“มีโอกาสในการสร้างผลงาน เนื่องจากเป็นนายกเทศบาลเมืองชะอำ มาแล้วหลายสมัย”

(วิสุทธิ สุขเจริญ 28 สิงหาคม 2556: บทสัมภาษณ์)

“ได้ติดตามผลงานของท่าน ท่านเป็นคนที่เมื่อมีชาวบ้านมีความเดือดร้อนมาหาแล้ว ท่านรับปากเรื่องอะไรกับชาวบ้านแล้ว ถ้าบอกว่าได้ก็คือได้ แต่เรื่องไหนที่ไม่ได้ จะต้องเข้าสู่การพิจารณาของสภาเทศบาล หรือก็จะขอให้รอ แต่ถ้าเป็นเรื่องเล็กๆน้อยๆ ช่วยได้ก็จะช่วยเหลือ ไม่ต้องรอ”

(จาง เปิ่นทอง 31 สิงหาคม 2556: บทสัมภาษณ์)

“สามารถพัฒนาไฟฟ้า ประปา ถนนและการส่งเสริมอาชีพต่างๆให้กับชาวบ้านในเขตเทศบาล”

(สุวิทย์ แก้วนวม 28 สิงหาคม 2556: บทสัมภาษณ์)

กลุ่มคณะกรรมการการเลือกตั้ง

“ได้มีผลงานที่ทำไว้เป็นที่ประจักษ์แก่ประชาชนชาวเทศบาลเมืองชะอำสามารถนำมาอ้างถึงให้เกิดน้ำหนักความเชื่อถือได้เป็นอย่างดีแก่ประชาชนในการหาเสียงสนับสนุนจากประชาชน”

(เสรี รัศมีฤกษ์เศรษฐ์ 29 สิงหาคม 2556: บทสัมภาษณ์)

“นายกทำโครงการเพิ่มการผลิตน้ำอีก 800 คิว ซึ่งเป็นโครงการใหญ่ ตอนนี้ได้
ดำเนินการเรียบร้อยแล้ว”

(นายอำนาจ วิทยา 30 สิงหาคม 2556: บทสัมภาษณ์)

“สร้างอีกแผนหนึ่งโดยใช้ที่ของวัดบางไทรย่อยเป็นประปาอีก 250 คิว เพื่อดูแล
โซนห้วยทรายทั้งหมด คือไม่ต้องรอเพราะที่นี้วิ่งไปยึดสิบกว่ากิโล กว่าที่จะถึงมันมี
พวกคักหน้าไว้หมดแล้วเรื่องนี้แกมีแนวคิดค่อนข้างเยอะ”

(นายอำนาจ วิทยา30 สิงหาคม 2556: บทสัมภาษณ์)

จากการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้โดยการใช้แบบสัมภาษณ์ พอสรุปได้ว่าการมีภูมิหลัง
ของผู้สมัครที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์กับชุมชน ตลอดจนรวมถึงการมีบทบาท และผลงานทาง
สังคม เศรษฐกิจที่ปรากฏพบเชิงประจักษ์ตั้งแต่อดีตจนถึงวันที่รับสมัครเลือกตั้ง ส่วนใหญ่มีความ
เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์ผลงานในโครงการต่างๆ ที่สัมพันธ์กับความเป็นอยู่ในชีวิตประจำวัน
ของชุมชน อาทิเช่น การสร้างถนน ทำให้การคมนาคมสะดวก การจัดตั้งศูนย์บริการข้อมูล
ประชาชน (Call Center) การปรับปรุงก่อสร้างตลาดสดเทศบาลเมืองชะอำ การริเริ่มจัดงานเทศบาล
ชิมปุ๊กชะอำ งานเทศกาลกินหอย คุณก ตกหมึก การจัดแข่งวอลเลย์บอลชายหาดชะอำ การจัดตั้ง
ชมรมผู้สูงอายุ การก่อสร้างอาคารสำนักงานป้องกันและบรรเทาภัยแห่งใหม่ การขอสนับสนุน
งบประมาณก่อสร้างระบบน้ำประปา และระบบบำบัดน้ำเสีย สร้างสวนสุขภาพเฉลิมพระเกียรติ ๘๐
พรรษาและโครงการอื่นๆ อีกหลายอย่าง

2.1.2 คุณสมบัติและลักษณะส่วนตัวของผู้สมัคร ซึ่งมีสัมพันธ์กับลักษณะอันเป็น
ส่วนตัวของผู้สมัครตั้งแต่อายุ เพศ การศึกษา บุคลิกภาพ ฐานะทางสังคมเศรษฐกิจ รวมทั้งมีการ
สังกัดกลุ่มการเมือง พบว่า ชาวบ้านรัก ชอบพอในตัวผู้นำกลุ่มพัฒนาชะอำ คือนายกนุกูล
พรสมบุญศิริ เนื่องจากเป็นคนที่มีพื้นฐานทางเศรษฐกิจที่ดี เนื่องจากมีการประกอบกิจการมาตั้งแต่
สมัยพ่อแม่มาแล้วคือ มีโรงสีข้าว โรงค้าไม้แปรรูป ปั่นน้ำมัน ไร่อ้อย ไร่มันสำปะหลังหลายร้อยไร่
มีตราซัง ชั่งน้ำหนัก หากไม่เข้ามาสู่การเป็นนักการเมืองท้องถิ่นก็มีความสุขสบายอยู่แล้วและเมื่อ
ได้เข้ามาเป็นนักการเมืองท้องถิ่นแล้ว โดยมีพ่อเป็นนายกเทศบาลตำบลชะอำมาก่อน เป็นผู้วาง
พื้นฐานไว้ให้ก็จริงแต่เนื่องจากตัวนายกนุกูล เป็นคนที่มีอริยาศย์ โมตรี ที่ดีต่อประชาชนทุกระดับ มี
ความอ่อนน้อม นอบน้อม ต่อประชาชน มีความเป็นกันเองในการเข้าหาประชาชน ในการไป
ร่วมงาน บวช งานบุญงานแต่งงาน งานขึ้นบ้านใหม่ หรืองานศพ เรียกได้ว่าไปร่วมงานชาวบ้าน
ตั้งแต่งานเกิด ถึงตายอย่างเป็นทางการเป็นกันเองต่อเจ้าภาพและประชาชนทั่วไป ทำให้ประทับใจของ
ประชาชน จึงทำให้ได้ใจประชาชน ทำให้ประชา ชนเกิดความชอบในตัวผู้นำกลุ่มพัฒนาชะอำ หรือ

นายอนุกุล รวมทั้งยังเป็นคนหนุ่ม อายุน้อย ซึ่งปัจจุบันก็มีอายุ 40 ปี ต้นๆ ซึ่งหากเปรียบเทียบกับสมาชิกในกลุ่มพัฒนาชะอำแล้ว ก็ถือได้ว่ามีอายุน้อยกว่าสมาชิกอื่นๆ อีกทั้งในด้านการศึกษานายอนุกุล จบการศึกษาระดับปริญญาตรี จากมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต คณะบริหารธุรกิจการตลาด และปริญญาโท คณะรัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต จากมหาวิทยาลัยแสตมฟอร์ด ซึ่งถือได้ว่ามีความเพียบพร้อมทั้งด้านการศึกษามีความรู้ความสามารถ โดยมีผลงานที่สร้างไว้ให้เป็นที่ประจักษ์พร้อม เช่นที่กล่าวมาแล้ว คือการสร้างถนน ทำให้การคมนาคมสะดวก การจัดตั้งศูนย์บริการข้อมูลประชาชน (Call Center) การปรับปรุงก่อสร้างตลาดสดเทศบาลเมืองชะอำ การริเริ่มจัดงานเทศบาล ชิมปุ๊กชะอำ งานเทศกาลกินหอย คุณก ตกหมึก การจัดแข่งวอลเลย์บอลชายหาดชะอำ การจัดตั้งชมรมผู้สูงอายุ การก่อสร้างอาคารสำนักงานป้องกันและบรรเทาภัยแห่งใหม่ การขอสนับสนุนงบประมาณก่อสร้างระบบน้ำประปา และระบบบำบัดน้ำเสีย สร้างสวนสุขภาพเฉลิมพระเกียรติ ๘๐ พรรษา เป็นต้น

ความสุภาพอ่อนน้อมเป็นสิ่งที่สำคัญ ความสุภาพอ่อนน้อม ความสุภาพอ่อนโยน มีกิริยาที่สุภาพ พุดจาไพเราะ ไม่โอ้อวด มีน้ำใจที่จะช่วยเหลือผู้อื่น ยิ้มแย้มแจ่มใส มีความรับผิดชอบ ร่วมมือ รู้จักทำงานเป็นทีม ประกอบกับการมีมนุษยสัมพันธ์ ที่ดี มีเมตตาต่อกัน เพื่อให้ได้มาซึ่งความยอมรับนับถือ ความไว้วางใจ สามารถทำงานร่วมกันได้อย่างมีความสุข เพื่อให้มีความเข้าใจอันดีต่อมนุษย์ด้วยกัน เกิดความเชื่อถือรักใคร่ซึ่งกันและกัน เกิดความพอใจยินดีให้ความร่วมมือในการทำงาน เพื่อให้การคบหาสมาคมเป็นไปอย่างราบรื่น และเกิดความสำเร็จในการที่มีวัตถุประสงค์ร่วมกัน ซึ่งอยู่บนหลักการ คือ ตรงต่อเวลาในการปฏิบัติงาน ตลอดจนมีน้ำใจเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่อีกด้วย ประการหนึ่งที่สำคัญไม่ยิ่งหย่อนกว่ากัน คือ ต้องมีความเสียสละซึ่งจัดว่าเป็นคุณธรรมพื้นฐานของผู้ที่จะอยู่ร่วมกันในสังคม ทุกคนในสังคมต้องมีน้ำใจเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ เสียสละแบ่งปันให้แก่กันและกัน เพราะเปรียบเสมือนเครื่องมือสร้างลักษณะนิสัยให้เป็นคนเห็นแก่ประโยชน์สุขส่วนรวมมากกว่าประโยชน์สุขส่วนตัว ในหลักการเหล่านี้ ผู้นำกลุ่มพัฒนาชะอำ หรือนายอนุกุล พรสมบุญศิริ ได้นำมาใช้ นำมาปฏิบัติไว้แล้ว โดยมีความสอดคล้องกับความคิดเห็นต่อไปนี้

กลุ่มผู้นำกลุ่มและสมาชิกกลุ่มพัฒนาชะอำ

“การทำงานควรเริ่มต้นที่ประชาชน ยืนจุดเดียวกับประชาชน มองโลก มองชีวิต มองปัญหา จากทัศนะของประชาชน เพื่อให้เข้าใจปัญหา ความต้องการของประชาชน การเข้าถึงประชาชน อย่างใกล้ชิด ร่วมงานต่างๆ ของประชาชนในพื้นที่ทำให้ประชาชนยอมรับ และเราได้เข้าไปพบปะประชาชนในพื้นที่อยู่เสมอ”

(อนุกุล พรสมบุญศิริ 28 ธันวาคม 2556: บทสัมภาษณ์)

“มีความสุขภาพนอนนุ่ม ไม่ถือตัวให้ความเป็นกันเอง สบายๆ กับทุกคนที่เข้าไปหา หรือไปร่วมงานบุญ งานบวช งานแต่ง หรืองานต่างๆ ทำตัวเรียบง่ายไม่วุ่นวายอะไร”

(วิโรจน์ ปานทอง 27 สิงหาคม 2556: บทสัมภาษณ์)

“การเข้าถึงประชาชนอย่างแท้จริง คลุกคลีกับประชาชนมาตลอดต้องให้ได้ใจประชาชนก่อน เป็นเรื่องใหญ่ที่ต้องให้ได้ใจประชาชน ถ้าไม่ได้ใจประชาชนการไปของคะแนนเสียงเลือกตั้งจากประชาชนก็เป็นเรื่องที่ยากที่จะได้คะแนนจากประชาชน”

(อรุณ มิตรดี 27 สิงหาคม 2556: บทสัมภาษณ์)

กลุ่มประชาชนชุมชน

“สืบเนื่องมาจากรุ่นพ่อเป็นตระกูลการเมือง พี่สาว เป็นนายกตำบลนาง พ่อบุญ เป็นนายกตำบลชะอำ มาก่อน หลายสมัย มีฐานเสียงที่พ่อได้ทำไว้ให้ก่อนแล้ว”

(สรศักดิ์ โหม้สงวน 25 สิงหาคม 2556: บทสัมภาษณ์)

“ลักษณะส่วนตัวที่เป็นคนดีมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อประชาชนสามารถเข้ากับคนได้ทุกระดับทุกกลุ่ม มีความอ่อนนุ่ม ไม่ถือตัวให้ความเป็นกันเอง สบายๆ กับทุกคนที่เข้าไปหา หรือไปร่วมงานบุญ งานบวช งานแต่ง หรืองานต่างๆ การทำตัวเรียบง่ายไม่วุ่นวายอะไร”

(ชน หน่อทอง 24 สิงหาคม 2556: บทสัมภาษณ์)

“มีความเป็นคนดีมีความอ่อนนุ่มถ่อมตน ซึ่งผิดกับพ่อเขาที่เป็นคนอายุมากไฟแรงดูในบางครั้ง ความอ่อนนุ่มและอายุก็ยังน้อย ทั้งเป็นคนมีความรู้การศึกษาที่ดีทำให้ประชาชนในท้องถิ่นรักในตัวเขา”

(สมใจ น้อยสะอาด 24 สิงหาคม 2556: บทสัมภาษณ์)

“มีความพร้อมทุกด้านมีความสมบูรณ์ในตัวเขา สมกับชื่อสกุล ไม่มีบุคคลที่จะมาเทียบเท่า คนที่มาลงแข่งจึงสู้ไม่ได้และหาอยากที่จะมีคนสมบูรณ์ประมาณนี้”

(ยีน เรื่องสว่าง 25 สิงหาคม 2556: บทสัมภาษณ์)

“มีความโดดเด่นในตัวเอง ในด้านมวลชน การทำมวลชน สร้างมวลได้ดี คนที่เข้ามาเป็นคู่แข่ง ไม่มีความโดดเด่นในเรื่องนี้ ไม่มีฐานมวลชน จึงสู้ไม่ได้”

(วิสุทธิ สุขเจริญ 28 สิงหาคม 2556: บทสัมภาษณ์)

กลุ่มคณะกรรมการการเลือกตั้ง

“ความพร้อมทำให้มีความทุ่มเทเสียสละประโยชน์ส่วนตัว ทำงานเพื่อประชาชนได้อย่างเต็มที่”

(พะยอม พวงสมบัติ 29 สิงหาคม 2556: บทสัมภาษณ์)

“มีความพร้อมหลายอย่าง เช่น เป็นคนเก่ง ทำให้สามารถต่อ ยอดจากสิ่งที่มีอยู่เดิมแล้วให้ดีขึ้น”

(วิทัศน์ บริรักษ์ 30 สิงหาคม 2556: บทสัมภาษณ์)

“การเป็นคนดูแลเอาใจใส่ต่อประชาชนที่มีปัญหาเดือดร้อนในเรื่องสาธารณูปโภค เช่น ถนน น้ำ ไฟฟ้า เป็นต้น”

(วิทัศน์ บริรักษ์ 30 สิงหาคม 2556: บทสัมภาษณ์)

“บุคลิกส่วนตัวเป็นคนที่เข้าหาประชาชนมีความเป็นกันเอง ไม่ถือเนื้อถือตัวทำให้ประชาชนที่ได้อธิบายข้อคิดอย่างเป็นกันเอง เกิดความสนิทสนมได้ง่าย ทำให้มีความชื่นชอบในตัวผู้นำ รวมทั้งความเป็นคนที่มีธรรมาจริยธรรมต่อประชาชนทั่วไป”

(เสรี รัศมีฤกษ์เศรษฐ์ 29 สิงหาคม 2556: บทสัมภาษณ์)

จากการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้โดยการใช้แบบสัมภาษณ์ พบว่า คุณลักษณะส่วนตัวของผู้สมัครนั้นในกลุ่มผู้นำกลุ่มและสมาชิกกลุ่มพัฒนาชะอำ การเข้าถึงประชาชนอย่างใกล้ชิดโดยเข้าไปพบปะพูดคุย มีส่วนร่วมในกิจกรรมชุมชนอย่างสม่ำเสมอ จึงจะสามารถทำให้ประชาชนเกิดการยอมรับด้านการมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี นอกจากนี้ยังควรเป็นผู้ที่มีกิริยามารยาทที่อ่อนน้อมถ่อมตนสามารถประพุดติตัวต่อชุมชนด้วยการสร้างบรรยากาศพบปะอย่างเป็นกันเอง ไม่ถือตัวอีกด้วย จึงเป็นเหตุผลสำคัญต่อการทำให้ประชาชนลงคะแนนเสียงเลือกตั้งไว้วางใจให้เข้ารับตำแหน่ง ส่วนกลุ่มประชาชนชุมชนนั้นนอกจากผู้ได้รับเลือกตั้งมีลักษณะส่วนตัวที่เป็นคนได้รับการศึกษาสูง อีกทั้งเป็นผู้มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อประชาชนสามารถเข้าถึงทุกคนได้เป็นอย่างดีนั้น โดยพื้นฐานเบื้องต้นที่สำคัญ คือ บุคคลนั้นควรมีฐานเสียงสืบเนื่องมาจากพ่อ ซึ่งเคยได้รับตำแหน่งทางการเมืองดังกล่าวมาก่อน ยิ่งส่งผลต่อการทำให้ประชาชนรักในตัวคนผู้ที่จะเข้ารับตำแหน่งได้มากขึ้น สุดท้ายคือ กลุ่มคณะกรรมการการเลือกตั้ง มีความคิดเห็นว่าคุณสมบัติส่วนตัวของผู้สมัครควรมีความพร้อมทำให้มีความทุ่มเทเสียสละประโยชน์ส่วนตัว ทำงานเพื่อประชาชนได้อย่างเต็มที่ เช่น การเป็นคนดูแลเอาใจใส่ต่อประชาชนที่มีปัญหาเดือดร้อนในเรื่องสาธารณูปโภค เช่น ถนน น้ำ ไฟฟ้า เป็นต้น

2.1.3 ความเป็นกลุ่ม (พัฒนาชะอำ) จัดอยู่ในกลุ่มนักการเมืองท้องถิ่นที่ลงสมัครรับเลือกตั้งในการเลือกตั้งเทศบาลเมืองชะอำ (สท) ในการเลือกตั้งเมื่อวันที่ 10 มิถุนายน พ.ศ.2555 ที่มีนายบุญลพ พรสมบุญศิริ เป็นผู้นำกลุ่ม และได้รับเลือกตั้งคะแนนสูงสุดเป็นนายกเทศมนตรี และสมาชิกกลุ่มได้รับเลือกตั้งเป็นสมาชิกเทศบาลเมืองชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี พบว่า ประชาชนให้การยอมรับเพราะเป็นคนดี โดยสอดคล้องกับคุณสมบัติ ดังนี้ คือ เป็นผู้ที่มีความซื่อสัตย์และจริยธรรม มีระเบียบวินัย มีจิตสำนึกดี รักการเรียนรู้ มีความรักผูกพัน เอื้ออาทร ห่วงใยกับบุคคลในครอบครัว รักความเป็นไทย และวัฒนธรรมไทย มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตดี และมีวิถีชีวิตแบบประชาธิปไตย ตลอดจนยึดหลักการทำงานกับประชาชนแบบมีส่วนร่วมตั้งแต่ **ขั้นตอนที่ 1** การมีส่วนร่วมใน **ขั้นการริเริ่มการพัฒนา** เป็นขั้นตอนที่ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหา/สาเหตุของปัญหาภายในชุมชน ตลอดจนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจกำหนดความต้องการของชุมชน และจัดลำดับความสำคัญของความต้องการของชุมชน **ขั้นตอนที่ 2** การมีส่วนร่วมใน **ขั้นการวางแผนในการพัฒนา** ซึ่งเป็นขั้นตอนของการกำหนดนโยบาย วัตถุประสงค์ของโครงการ วิธีการ ตลอดจนแนวทางการดำเนินงานและทรัพยากรที่จะใช้ **ขั้นตอนที่ 3** การมีส่วนร่วมใน **ขั้นตอนการดำเนินการพัฒนา** เป็นส่วนที่ประชาชนมีส่วนร่วมในการสร้างประโยชน์ให้กับชุมชน โดยได้รับการสนับสนุนด้านงบประมาณ เทคโนโลยี ฯลฯ จากองค์กรภาคีพัฒนา **ขั้นตอนที่ 4** การมีส่วนร่วมใน **ขั้นตอนรับผลประโยชน์จากการพัฒนา** ซึ่งเป็นทั้งการได้รับผลประโยชน์ทางด้านวัตถุและทางด้านจิตใจ **ขั้นตอนที่ 5** การมีส่วนร่วมใน **ขั้นประเมินผลการพัฒนา** เป็นการประเมินว่า การที่ประชาชนเข้าร่วมพัฒนา ได้ดำเนินการสำเร็จตามวัตถุประสงค์เพียงใด การประเมินอาจประเมินแบบย่อย (Formative Evaluation) เป็นการประเมินผลความก้าวหน้าเป็นระยะๆ หรืออาจประเมินผลรวม (Summative Evaluation) ซึ่งเป็นการประเมินผลสรุปรวมยอด และยึดหลักการทำงานเป็นกลุ่ม ซึ่งมีความสำคัญในทุกองค์กร การทำงานเป็นทีม เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการบริหารงาน การทำงานเป็นทีมมีบทบาทสำคัญที่จะนำไปสู่ความสำเร็จของงานที่ต้องอาศัยความร่วมมือของกลุ่มสมาชิกเป็นอย่างดี

ทั้งนี้ยังมีลักษณะสำคัญ 4 ประการ ได้แก่ (1) การมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมของบุคคล หมายถึง การที่สมาชิกตั้งแต่ 2 คนขึ้นไปมีความเกี่ยวข้องกันในกิจการของกลุ่ม ตระหนักในความสำคัญของตนและกัน แสดงออกซึ่งการยอมรับ การให้เกียรติกัน สำหรับกลุ่มขนาดใหญ่มักมีปฏิสัมพันธ์กันเป็นเครือข่ายมากกว่าการติดต่อกันตัวต่อตัว (2) มีจุดมุ่งหมายและเป้าหมายร่วมกัน หมายถึง การที่สมาชิกกลุ่มจะมีส่วนร่วมกระตุ้นให้เกิดกิจกรรมร่วมกันของกลุ่ม โดยเฉพาะจุดประสงค์ของสมาชิกกลุ่มที่สอดคล้องกับองค์การ มักจะนำมาซึ่งความสำเร็จของการทำงานได้ง่าย (3) การมีโครงสร้างของกลุ่ม หมายถึง ระบบพฤติกรรม ซึ่งเป็นแบบแผนเฉพาะกลุ่มสมาชิกกลุ่มจะต้อง

ปฏิบัติตามกฎหรือมติของกลุ่ม ซึ่งอาจจะเป็นกลุ่มแบบทางการ (Formal Group) หรือกลุ่มแบบไม่เป็นทางการ (Informal Group) ก็ได้ สมาชิกทุกคนของกลุ่มจะต้องยอมรับและปฏิบัติตามเป็นอย่างดี สมาชิกกลุ่มย่อยอาจจะมีกฎเกณฑ์แบบไม่เป็นทางการ มีความสนิทสนมกันอย่างไร้ขีดระหว่างสมาชิกด้วยกันและ (4) สมาชิกมีบทบาทและมีความรู้สึกร่วมกัน การรักษายบทบาทที่มั่นคงในแต่ละกลุ่ม จะมีความแตกต่างกันตามลักษณะของกลุ่ม รวมทั้งความรู้ความสามารถของสมาชิก โดยมีการจัดแบ่งบทบาทและหน้าที่ความรับผิดชอบ กระจายงานกันตามความรู้ ความสามารถ และความถนัดของสมาชิก โดยมีความสอดคล้องกับความคิดเห็นต่อไปนี้

กลุ่มผู้นำกลุ่มและสมาชิกกลุ่มพัฒนาชะอำ

“การเป็นกลุ่มที่พัฒนาชะอำที่มีสมาชิกเป็นคนดีที่ประชาชนในชุมชนให้การยอมรับทำให้ตนได้รับคะแนนด้วย เนื่องเลือกสมาชิกแล้ว ก็จะต้องเลือกหัวหน้ากลุ่มด้วยจึงจะได้เข้าไปบริหารงานเทศบาลเมืองชะอำได้”

(นุกุล พรสมบุญศิริ 28 สิงหาคม 2556: บทสัมภาษณ์)

กลุ่มประชาชนชุมชน

“เข้ากับประชาชนได้ทุกระดับ ไปร่วมงานบุญ งานบวช แต่งงาน งานศพ ทุกงาน โดยถ้าไม่มาก็จะมีทีมงานตัวแทนมาร่วมงาน ให้ความสนใจและให้การสนับสนุนทุกกลุ่มอาชีพ เช่น กลุ่ม อสม.กลุ่มเกษตรกร กลุ่มประมง ชนการปู และกลุ่มค้าขาย เป็นต้น”

(สรศักดิ์ โหม้สงวน 25 สิงหาคม 2556: บทสัมภาษณ์)

“ทีมงานที่เข้มแข็ง มีที่ปรึกษาที่ดีมีความรู้มีประสบการณ์สามารถทำให้วางแผนในการทำงาน ในนโยบายที่ดี ที่มีความสำคัญๆ ต่างๆ ให้เกิดขึ้น พัฒนาขึ้นอย่างมาก”

(ชน หน่อทอง 24 สิงหาคม 2556: บทสัมภาษณ์)

“มีพ่อคือ นายอนงค์ พรสมบุญศิริ เป็นนายกฯ และเสียชีวิต สมาชิกจึงได้เลือกนาย นุกุล พรสมบุญศิริ ซึ่งขณะนั้นก็เป็น สมาชิกสภาเทศบาลตำบลชะอำอยู่ พ่อได้สร้างฐานเสียงไว้ดี มีคนรัก ไม่เฉพาะในเขตชะอำ นอกเขตก็มากันมาก มีคนรู้จักท่านเยอะ”

(อิน เรืองสว่าง 25 สิงหาคม 2556: บทสัมภาษณ์)

กลุ่มคู่แข่ง

“ในระหว่างการเลือกตั้ง ท่านทำทุกอย่างด้วยตัวท่านกับชาวบ้าน ไม่ได้ซื้อด้วยเงิน ท่านรับปากว่าจะทำอะไรก็ทำให้”

(จาง เปิ่นทอง 31 สิงหาคม 2556: บทสัมภาษณ์)

“เราต้องมีหลายส่วนประกอบ ความคิดของเรา และเราจะต้องเข้าไปให้ถึงเขา เขาแจ้งความเดือดร้อนอะไร เราจะต้องสนใจ เราจะต้องเอาใจใส่ วันไหนว่างๆ เราจะต้องวิ่งตรวจของเราเลย แอบตรวจเลย อย่าไปให้ชาวบ้านมาร้องเรียนก่อน ผมทำอย่างนี้ทุกวัน เมื่อมี เวลาว่าง ผมวิ่งรถตู้ อยู่ค่ายสุริยโยทัย หัวหิน และมีเก้าอี้ผ้า ให้เช่า ที่ทรายหาดแม่บ้านคูแลเพราะเราลงมารับใช้ประชาชน ผมต้องเอาเงินรถตู้เดือนละหนึ่งหมื่นมาใช้งานสังคม ถ้าไม่มีอะไรช่วยเขาบ้าง ตอบแทนเขาบ้าง ได้สมัยเดียว มีหัวหน้าก็หัวไม่ไป กลุ่มหัวก็ไม่ไป”

(จาง เปิ่นทอง 31 สิงหาคม 2556: บทสัมภาษณ์)

“เรื่องที่ชาวบ้านรัก ชาวบ้านรักด้วยใจไม่ใช่รักด้วยการใช้เงินเลือกอย่างนี้ไม่ใช่”

(จาง เปิ่นทอง 31 สิงหาคม 2556: บทสัมภาษณ์)

“พื้นฐานจาก บารมีของพ่อคือ นายเอนก ๆ เป็นอดีตนายกเทศมนตรี มาก่อนแล้วถือเป็นตระกูลการเมืองท้องถิ่น ที่อยู่ในตำแหน่งนี้มานานมีฐานเสียงมาก”

(สุวิทย์ แก้วนวม 28 สิงหาคม 2556: บทสัมภาษณ์)

กลุ่มคณะกรรมการการเลือกตั้ง

“การที่จะหากิจกรรมเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวมากก็จะมีกิจกรรมแต่ละเดือน ชิมปุ๊ซัก งานสงกรานต์ เล้าดาวน์ อะไรพวกนี้ และเดือนหน้าก็จะมีกินหอย คุณก ตกหมึก เพื่อส่งเสริมให้คนมาเที่ยวบ้านเรา ชาวบ้านมีรายได้เพิ่มขึ้น อันนี้เป็นวิสัยของแก”

(อำนาจ วิทยา 30 สิงหาคม 2556: บทสัมภาษณ์)

“โดยบุคลิกของแกเป็นคนใจดี แล้วลึกๆ ถ้าสัมผัสกับแก แกเป็นคนชอบช่วยเหลือคนอื่นขอให้บอก ผมสังเกตมาห้าปีแล้ว เพราะแกกว้างก็รู้จักคนเยอะ พอรู้จักคนเยอะมันก็ง่าย”

(อำนาจ วิทยา 30 สิงหาคม 2556: บทสัมภาษณ์)

“มีพื้นฐานทางการเมืองที่เหนียวแน่นตั้งแต่รุ่นของพ่อคือนายขอนแก่น ก็เป็นนักการเมืองท้องถิ่น เทศบาลตำบลจะอำมาก่อน ย่อมมีฐานคะแนนที่ดี และนายบุญกุลฯ ก็ได้สร้างต่อในสมัยที่ตนเอง เป็นนายกเทศบาลเมืองชะอำ”

(พะยอม พวงสมบัติ 29 สิงหาคม 2556: บทสัมภาษณ์)

จากการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้โดยการใช้แบบสัมภาษณ์ พบว่า ความเป็นกลุ่ม (พัฒนาชะอำ) มีปัจจัยสำคัญที่จะเสริมสร้างฐานของการ ได้รับเลือกตั้งนั้น ประกอบด้วย เป็นผู้ที่สืบทอดกิจกรรมการเมืองมาจากบรรพบุรุษ หรือตระกูลที่ทำงานเพื่อประโยชน์มุ่งส่วนรวม การเป็นคนดีโดยทำให้ประชาชนเกิดการยอมรับ สามารถเข้าร่วมกิจกรรมงานบุญตามประเพณีต่างๆ ของชุมชนได้ รวมทั้งเป็นผู้ให้ความสนใจในการสนับสนุนกลุ่มอาชีพทุกกลุ่มที่เกิดขึ้นภายในชุมชน เช่น กลุ่ม อสม.กลุ่มเกษตรกร กลุ่มประมง กลุ่มธนาคารปู กลุ่มค้าขาย เป็นต้น อันอยู่บนรากฐานการทำงานที่สำคัญ คือ การมีทีมงานที่เข้มแข็งพร้อมให้คำปรึกษา มีประสบการณ์ในการวางแผนการดำเนินงานให้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี สำหรับกลุ่มคู่แข่งสะท้อนความคิดเห็นไว้ว่า ความเป็นกลุ่มเกิดขึ้นได้ด้วยการทุ่มเททำประโยชน์เพื่อพัฒนาชุมชน โดยมีใช้เกิดจากตัวเงินเป็นปัจจัยขับเคลื่อนเพียงอย่างเดียวเท่านั้น ทั้งต้องเป็นผู้ที่ให้ความสนใจใส่ใจต่อทุกข์ร้อนประชาชน โดยคอยเป็นหูเป็นตาทุกเรื่องที่ประชาชนเกิดความเดือดร้อนในการดำเนินชีวิตประจำวัน ซึ่งเมื่อพบปัญหาเช่นนี้ ในฐานะของตัวแทนประชาชนควรต้องเร่งรีบแก้ไขให้คลี่คลายไปโดยเร็วที่สุด และกลุ่มคณะกรรมการการเลือกตั้งมีความเห็นว่า ปัจจัยสำคัญในการทำงานเป็นกลุ่มต้องให้ความสำคัญกับเรื่องเศรษฐกิจของชุมชนด้วย เช่น การจัดหากิจกรรมเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว เพื่อส่งเสริมให้คนมาเที่ยว ทำให้ชุมชนมีรายได้เพิ่มมากขึ้น

2.1.4 นโยบายที่ใช้หาเสียงของกลุ่มผู้สมัคร ให้ความสำคัญเกี่ยวกับสิ่งที่ผู้สมัครนำเสนอในการหาเสียงเลือกตั้ง การประชาสัมพันธ์ตนเองให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งรับรู้ว่า เมื่อได้รับการเลือกตั้งแล้วผู้สมัครมีแนวทางหรือวิธีการพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง หรือเป็นวิสัยทัศน์ของผู้สมัครที่สามารถชักจูงให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งสามารถลงคะแนนเสียงให้ผู้สมัครได้ พบว่า การมีวิสัยทัศน์ที่ดีเกี่ยวกับการสร้างภาพอนาคต หรือการมองอนาคตซึ่งจะเป็นเป้าหมายในการเดินไปสู่อนาคต โดยวิธีการนำอาระบบการวางแผนมาใช้ หรือหมายถึงสิ่งที่อยากเห็นในอนาคตและเป็นสิ่งที่ดีกว่าเดิม วิสัยทัศน์ จะเกิดจากการรู้จักคิดโดยใช้ปัญญา และมุ่งมั่นให้เกิดขึ้นจริง ซึ่งวิสัยทัศน์ที่ดีนั้น มีคุณสมบัติเฉพาะ 8 ประการ ดังนี้ มุ่งเน้นอนาคต (Future Oriented) เต็มไปด้วยความสุข (Utopian) ความเหมาะสม (Appropriate) สะท้อนความฝันสูงสุด (Reflect High Ideals) อธิบายจุดมุ่งหมาย (Clarify Purpose) คลบั่นดาลความกระตือรือร้น (Inspire Ethusianism) สะท้อนความเป็นหนึ่งเดียว (Reflect the Uniqueness) ความมั่งกัใหญ่ใฝ่สูง (Ambition) ตลอดจนต้องมีลักษณะที่ดีของนโยบาย

หรือกลยุทธ์ นายองค์การหรือหน่วยงานที่อยู่ภายใต้ระบบการบริหารที่ดี ผู้บริหารและผู้กำหนดนโยบายจะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถและนโยบายหรือกลยุทธ์ที่กำหนดขึ้น เพื่อการบริหารงานต่างๆ ขององค์การหรือหน่วยงานนั้น นโยบายหรือกลยุทธ์ก็จะมีลักษณะที่ดีตามไปด้วย นโยบายหรือกลยุทธ์ที่ดีพึงประสงค์ควรมีคุณลักษณะดังต่อไปนี้ นโยบายที่ดีจะต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ขององค์การ และสามารถที่จะช่วยให้การดำเนินงานบรรลุถึงเป้าประสงค์ได้ นโยบายที่ดีจะต้องกำหนดขึ้นจากข้อมูลที่เป็นจริง ต้องได้รับการกำหนดขึ้นก่อนที่จะมีการดำเนินงาน โดยการกำหนดกลวิธีและจัดสรรทรัพยากรให้เหมาะสมแก่การดำเนินงานควรกำหนดขึ้นเพื่อสนองหรือส่งผลประโยชน์ให้กับบุคคลโดยส่วนรวม และจะต้องมีการพิจารณาว่านโยบายใดควรทำก่อน ควรทำหลัง โดยการจัดลำดับความสำคัญและความจำเป็น เป็นถ้อยคำหรือข้อความที่กะทัดรัด ใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย และแสดงไว้เป็นลายลักษณ์อักษร ทุกคนในหน่วยงานสามารถเข้าใจได้อย่างชัดเจน มีขอบเขตและระยะเวลาในการใช้ เป็นศูนย์ประสานสัมพันธ์ของหน่วยงานต่างๆ ภายในองค์การ สามารถใช้นโยบายเป็นหลักในการปฏิบัติการกิจของตน และสามารถประสานสัมพันธ์กับหน่วยงานอื่น ซึ่งมีการกิจที่แตกต่างกันออกไปได้เสมอ กำหนดขึ้นโดยให้คลุมไปถึงสถานการณ์ที่จะเกิดขึ้นในอนาคตด้วย และสอดคล้องกับปัจจัยภายนอกองค์การคือต้องสอดคล้องกับระเบียบ กฎหมาย และข้อบังคับต่างๆ ของสังคมโดยส่วนรวม และความคิดเห็นของสาธารณชน (Public interests) ด้วย โดยมีความสอดคล้องกับความคิดเห็นต่อไปนี้

กลุ่มผู้นำกลุ่มและสมาชิกกลุ่มพัฒนาชะอำ

“ความมีชีวิตชีวา มีแนวคิดและนโยบายในการพัฒนาที่ดีการเป็นเมืองน่าอยู่ น่าเที่ยว โดยส่งเสริมให้มีกิจกรรมการท่องเที่ยวอยู่เสมอ ทำให้ประชาชนชาวชะอำมีอาชีพมีรายได้เพิ่มขึ้น”

(สมบูรณ์ พูลลาภ 27 สิงหาคม 2556: บทสัมภาษณ์)

“นโยบายในการทำงานของนายกเทศมนตรีเองเป็นที่ประจักษ์ต่อประชาชนทั้งด้านการพัฒนา การท่องเที่ยว และการอนุรักษ์ธรรมชาติทำให้ประชาชนเยอะ ทำหลายอย่าง และทำตลอด ตั้งแต่ได้เข้ามาวางการเมืองท้องถิ่น ทำให้ประชาชนได้รับประโยชน์ มีความพอใจ มีผลที่เห็นสามารถจับต้องได้ เป็นรูปธรรมที่ชัดเจน”

(วิโรจน์ ปานทอง 27 สิงหาคม 2556: บทสัมภาษณ์)

“การวางนโยบายไว้ก่อน ถ้าได้ไปเป็นนายก ก็จะพัฒนา ถนน การคมนาคม น้ำ ไฟ ให้กับประชาชน เพื่อให้มีความสะดวกสบาย มีความอยู่ดีมีสุข”

(อรุณ มิตรดี 27 สิงหาคม 2556: บทสัมภาษณ์)

กลุ่มประธานชุมชน

“มีนโยบายที่ดีๆ และสร้างสิ่งใหม่ๆ เกิดขึ้นกับเทศบาลชะอำ มาตลอด เช่น นโยบาย ส่งเสริมการท่องเที่ยว ประเพณีปฐุชก ตกหมึก กินหอยทะเล ทำให้ประชาชนมีพึงพอใจ ที่มีอาชีพ มีรายได้เพิ่มขึ้น มีนักท่องเที่ยวมาเที่ยวมากขึ้น”

(สรศักดิ์ โหม้สงวน 25 สิงหาคม 2556: บทสัมภาษณ์)

“นโยบายในการทำงานของนายกเทศมนตรีเองเป็นที่ประจักษ์ต่อประชาชนทั้งด้านการ พัฒนา การท่องเที่ยว และการอนุรักษ์ธรรมชาติ.ทำให้ประชาชนได้รับประโยชน์ มีความพอใจ มีผลที่เห็นสามารถจับต้องได้ เป็นรูปธรรมที่ชัดเจน”

(ชน หน่อทอง 24 สิงหาคม 2556: บทสัมภาษณ์)

กลุ่มคู่แข่ง

“ท่านเป็นคนดี ก็คือตรงนี้ ช่วยในเรื่องถนน ประปา ไฟฟ้า ขอบขยายไป ถนนถ้าไปไม่ถึง ถ้าเป็นของเทศบาลแล้วบอกว่าทำ ก็ทำเลย และอีกอย่างแถมจะมีอะไรดีๆ เรื่องดีๆ มาให้กับชุมชนบ่อยๆ ชุมชนมีอยู่แล้วสักอย่างสองอย่าง แรกก็จะนำมาให้เพิ่ม หลังจากไปดูงานเมืองนอกอะไรมา นำมาให้ศึกษาเรียนรู้”

(จาง เปิ่นทอง 31 สิงหาคม 2556: บทสัมภาษณ์)

กลุ่มคณะกรรมการการเลือกตั้ง

“หลักการบริหารจัดการ คือ เรื่องในชุมชน ก็ให้กรรมการชุมชนเป็นผู้เสนอความต้องการขึ้นมาและจัดลำดับ เป็นการดูแลทุกเรื่องไม่ว่าจะเป็นเรื่องสาธารณูปโภค อย่างปีนี้ได้แก้ไขปัญหาเรื่องน้ำ คนที่อยู่พื้นที่ห่างไกล จะต้องเอาน้ำขึ้นเนินขึ้นเขา ยกตัวอย่าง ห้วยทรายใต้ไกลมีจำนวนไม่เพียงพอความต้องการ เป็นเมืองท่องเที่ยว มีคนมาเที่ยวปีหนึ่งห้าล้านกว่าคน โดยเฉพาะเสาร์อาทิตย์น้ำจะอ่อน”

(อำนาจ วิทยา 30 สิงหาคม 2556: บทสัมภาษณ์)

จากการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้โดยการใช้แบบสัมภาษณ์ พบว่า นโยบายที่ใช้หาเสียงของกลุ่มผู้สมัครในกลุ่มผู้นำกลุ่มและสมาชิกกลุ่มพัฒนาชะอำขึ้นอยู่กับความวิสัยทัศน์เกี่ยวกับการสร้างสรรค์แนวคิดเพื่อมุ่งสู่กิจกรรมการพัฒนาให้เกิดความเป็นเมืองน่าอยู่ เป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่เน้นกิจกรรมท่องเที่ยวอย่างสม่ำเสมอ นอกจากกิจกรรมการท่องเที่ยว การอนุรักษ์ธรรมชาติภายใต้ นโยบายดังกล่าวแล้ว การดำเนินงานต้องเกิดขึ้นจริงในทางเชิงประจักษ์ ซึ่งหมายถึง กิจกรรมที่

ก่อให้เกิดรายได้แก่คนในชุมชน เพราะมีความคิดเห็นว่ารายได้ต่างๆ ที่ได้จากผู้คนเข้ามาท่องเที่ยว ในหะอานีนี่นำมาซึ่งการสร้างประโยชน์ทั้งแก่ตนเอง และครอบครัวได้อย่างแท้จริง นอกจากนี้ยังมี ปัจจัยเกี่ยวกับการวางนโยบายไว้ล่วงหน้าก่อนลงมือปฏิบัติจริง ลักษณะวางแผนไว้ในเบื้องต้นซึ่ง เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเส้นทางคมนาคมประปา ไฟฟ้า เพื่อมุ่งหวังให้วิถีการดำเนินชีวิตของประชาชน ได้รับมีความสะดวกสบาย ตลอดจนมีความอยู่ดีมีสุขมากขึ้น สอดคล้องกับกลุ่มคู่แข่งที่สะท้อนให้เห็นว่า นโยบายเกี่ยวกับการพัฒนาด้านสาธารณูปโภคพื้นฐานให้แก่ประชาชนมีความสำคัญอย่างยิ่ง ส่วนกลุ่ม คณะกรรมการการเลือกตั้ง เสนอว่า ปัจจัยสำคัญสู่การทำให้นโยบายประสบความสำเร็จนั้นต้อง เริ่มต้นจากค้นหา ปัญหาความต้องการผ่านการจัดลำดับความจำเป็นเร่งด่วนก่อนหลังของ คณะกรรมการชุมชน จึงจะเป็นการทำงานจากล่างขึ้นบนนำมาซึ่งชุมชนได้รับการตอบสนองความ ต้องการได้อย่างแท้จริง

2.1.5 กระบวนการและวิธีการใช้หาเสียง หมายถึง วิธีการหาเสียงเลือกตั้งของผู้สมัครรับเลือกตั้งนับตั้งแต่การเตรียมตัวก่อนการสมัครรับเลือกตั้ง การวางแผนในการหาเสียงเลือกตั้ง การจัดคณะผู้ช่วยในการหาเสียง รูปแบบการโฆษณาประชาสัมพันธ์ ตลอดจนพฤติกรรม ในการหาเสียงต่างๆ เช่น การซื้อเสียง การละเมิดกฎหมายเลือกตั้ง การมีหวัชระแน เป็นต้น พบว่า ผู้ที่มีความคิดดีมีศักยภาพสูงเป็นความสามารถที่มีอยู่ในตัวมนุษย์ที่สามารถสื่อสารให้กับบุคคลอื่น ได้รับรู้ถึงวัตถุประสงค์ที่ตนเองต้องการ อาจหมายถึงความรวมถึงความมุ่งมั่นต่อการทำงานพัฒนาก็ได้ หรือเป็นวิธีการคิดอย่างมีเหตุผลเพื่อนำไปสู่กระบวนการแก้ไขปัญหาที่มีความแม่นยำ เรียกว่า การคิดทางบวกอันอยู่บนพื้นฐานของการมองโลกในแง่ดี การมีจิตใจที่เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ การให้อภัย และการมีความคิดเชิงสร้างสรรค์ การคิดดีที่ทำให้เกิดผลดีต่อสังคม สิ่งที่จะเริ่มเป็นอันดับแรกก็คือ การคิดดี ซึ่งเป็นการคิดที่เป็นประโยชน์สามารถอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข โดยเริ่มจากการคิดดี ทำดีแก่ตนเองก่อน การมองคนรอบข้างในแง่ดี อย่างมองโลกในแง่ร้าย เอาใจเขามาใส่ใจเรา คิดก่อน พูด และอย่าใช้อารมณ์คิดเพราะทำให้ไม่มีความเป็นเหตุผล นอกจากนี้ยังต้องมีความพร้อมด้าน ร่างกาย เพราะการที่บุคคลจะมีความสุขในชีวิตนั้นร่างกายมีส่วนสำคัญที่จะส่งเสริมให้ชีวิตเป็นสุข เพราะเมื่อร่างกายแข็งแรงก็จะไม่มีโรคร้ายมาเบียดเบียน การทำงานก็จะไม่มีปัญหา โดยเฉพาะงานที่ จะต้องใช้แรงงานทางร่างกาย มีความพร้อมด้านอารมณ์การสร้างความพร้อมด้านอารมณ์เพื่อให้การ ทำงานมีความสุข ควรใช้**วิธีการพัฒนาจิตใจ** วิธีการพัฒนาจิตใจที่ดี ก็คือ การทำสมาธิ ซึ่งเป็น วิธีการที่คนไทยเรา นิยมปฏิบัติตามหลักพุทธศาสนา การฝึกให้จิตสงบชั่วขณะ โดยการหยุด คิด เรื่องต่างๆ จะช่วยให้ควบคุมอารมณ์ได้ดี ก่อให้เกิดสติสัมปชัญญะ คือการรู้จักเรื่องดี เรื่องชั่ว ทำให้ ชีวิตไม่ตกอยู่ในความประมาท **การสร้างอารมณ์ให้แจ่มใส** อารมณ์เป็นเรื่องลักษณะพิเศษของแต่ละ บุคคลที่ติดตัวมาแต่กำเนิด แต่ก็สามารถฝึกฝนให้เกิดอารมณ์ที่แจ่มใส ทำให้เกิดความสุขได้ควรใช้

วิธีการดังต่อไปนี้ คือ ต้องมีความตั้งใจที่จะสร้างความคิด มีชีวิตชีวา เข้าใจว่าชีวิตมีค่า มองโลกในแง่ดี ถือบุคคลทุกคนเป็นมิตรแท้และเพื่อนที่ดีในสังคม ต้องหัดสร้างจุดมุ่งหมายในชีวิต และควรตั้งความหวังการสร้างความพร้อมด้านสังคมมนุษย์เป็นสัตว์สังคม อยู่ร่วมกันเป็นหมู่คณะสังคมจะอยู่อย่างมีความสุขเกิดจากความรักความสามัคคีของคนในสังคมนั้นการทำงานให้มีความสุขต้องรู้จักสร้างความพร้อมทางสังคม มีวิธีดังต่อไปนี้ การให้ความเคารพกฎเกณฑ์ของสังคม จะทำให้บุคคลอยู่ได้อย่างมีความสุข เช่น การเคารพกฎหมาย ข้อบังคับ หรือจารีตประเพณีวัฒนธรรมอันดีงามของแต่ละท้องถิ่น การรักษาผลประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าผลประโยชน์ส่วนตัว และการรู้จักการเสียสละเวลา ทรัพย์สินเพื่องานของส่วนรวมหรือรู้จักแบ่งปัน ถือเป็นหลักการอยู่ร่วมกันฉันพี่น้อง ตลอดจนมีหลักการบริหารการปกครองพัฒนา เป็นระบบการบริหารที่มีเป้าหมายที่แน่นอน ก่อนให้เกิดการพัฒนา อันได้แก่ ความเจริญก้าวหน้าทาง เศรษฐกิจ สังคม และการเมือง โดยมีการปรับปรุงระบบการบริหารงานให้มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลเพื่อสนองพื้นฐานการพัฒนา สังคม และประเทศโดยส่วนรวม ซึ่งคุณลักษณะของนักบริหารการพัฒนา คือ เป็นผู้มีความรู้ความสามารถและความชำนาญงาน เป็นผู้มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ เป็นผู้มีความสามารถในการตัดสินใจได้อย่างรวดเร็วและไม่ผิดพลาด เป็นผู้มีมนุษยสัมพันธ์ดีเลิศ และเป็นผู้มีความสามารถในการวางแผนและปฏิบัติตามแผน โดยมีความสอดคล้องกับความคิดเห็นต่อไปนี้

กลุ่มผู้นำกลุ่มและสมาชิกกลุ่มพัฒนาชะอำ

“การคิดดี ทำดี พุทธิ กับประชาชนทุกคนทำให้ประชาชนเขามองเห็นสิ่งที่เราพูด เราทำ และได้รับการสนับสนุนกับเราดี ”

(นุกุล พรสมบุญฉิริ 28 สิงหาคม 2556: บทสัมภาษณ์)

“การเข้าหาประชาชน เข้าหาชาวบ้าน ได้ดีและต้องชี้แจงทำความเข้าใจให้ชาวบ้านทราบถึงบทบาทของผู้นำท้องถิ่น และการเชิญชวนให้ชาวบ้านไปใช้สิทธิเลือกตั้ง เมื่อได้นาย นุกุล จะต้องมามีทีมงานในการพัฒนาท้องถิ่น”

(สมบุญ พูลลาภ 27 สิงหาคม 2556: บทสัมภาษณ์)

“มีพื้นฐานทางการเมือง เป็นตระกูลการเมืองเริ่มจากพ่อเป็นนายกเทศบาลมาก่อน ทำผลงานไว้และมีประชาชนรักใคร่ ชอบพอในตัวของพ่อของนาย นุกุลฯ เมื่อนาย นุกุล ได้เป็นต่อมาก็มีการสร้างผลงาน ความดีไว้หลายอย่าง และประชาชนก็รัก ชอบในตัว ของนาย นุกุล”

(วิโรจน์ ปานทอง 27 สิงหาคม 2556: บทสัมภาษณ์)

“ในสมัยของพ่อ พ่อก็เป็นนายก และตัวนายอนุกุลฯ เองก็เป็นนายก ผลงานของพ่อก็เป็น
ที่ประจักษ์กับประชาชน พ่อแก่เป็นคนที่ตั้งใจทำงานให้กับประชาชนจริงๆ ประชาชน
ก็มีใจรักชอบในตัวพ่อไว้ก่อนแล้ว ที่นี้มาถึงชั้นลูก คือนายอนุกุล ประชาชนก็เชื่อใจแล้ว
ว่านายอนุกุล นี้ก็น่าจะต้องเดินแนวทางเดียวกับพ่อ และก็ทำพัฒนาเมืองชะอำได้ดีมา
ตลอด”

(อรุณ มิตรดี 27 สิงหาคม 2556: บทสัมภาษณ์)

กลุ่มประชาชนชุมชน

“สืบเนื่องมาจากรุ่นพ่อเป็นตระกูลการเมือง พี่สาว เป็นนายกตำบลนายง อ.ชะอำ
พ่อเคยเป็นนายกเทศบาลตำบลชะอำมาก่อน หลายสมัย มีฐานเสียงที่พ่อได้ทำไว้
ไว้ก่อนแล้ว”

(สรศักดิ์ โหม้สงวน 25 สิงหาคม 2556: บทสัมภาษณ์)

“พ่อหรือบิดาของเขาสร้างพื้นฐานไว้ให้มาก่อนและเขาได้ทำหรือสร้างต่อได้ดี ทำ
ผลงานไว้และมีประชาชนรักใคร่ ชอบพอในตัวของพ่อของนายอนุกุล และเมื่อนายก
อนุกุล ได้เป็นต่อมาก็มีการสร้างผลงาน ความดีไว้หลายอย่าง และประชาชนก็รัก ชอบใน
ตัวของนายอนุกุล”

(สมใจ น้อยสะอาด 24 สิงหาคม 2556: บทสัมภาษณ์)

กลุ่มคู่แข่ง

“เป็นคนในพื้นที่ อยู่กับพื้นที่ อยู่กับประชาชน ขยันออกงานพื้นที่ และใกล้ชิด
ประชาชนทำให้ได้ใจจากประชาชน ประชาชนให้ความเชื่อถือไว้วางใจ”

(วิสุทธิ สุขเจริญ 28 สิงหาคม 2556: บทสัมภาษณ์)

“ต้องมีผลงานก่อน ๔ ปี ต้องช่วยทุกงาน ช่วยมากช่วยน้อยชาวบ้านไม่คิดใจ แต่เรา
ต้องติดดินถึงเขาทุกงาน ๔ ปีไปทุกงาน นอกจากเราไม่รู้ และเราต้องสืบเสาะแล้ว
ว่าวันนี้มีงานที่ไหน เราจะต้องมีคนที่รักเราคอยบอกให้เราได้รับรู้ วันนี้มีงานทำบุญที่
บ้านนี้นะ”

(จาง เปิ่นทอง 31 สิงหาคม 2556: บทสัมภาษณ์)

“คือทำความดีกับชาวบ้าน ช่วยชาวบ้านในเรื่องงานชุมชน หรืองานเกิดแก่เจ็บตาย พวกนี้ เราเข้าถึงเขาตลอด เราทำความดีตรงนี้ เราไม่ได้หวังจะมาเล่นตรงนี้ แต่อยาก让他ได้รู้ว่า เราก็คำทำได้ เราได้ทำก่อนแล้ว๔ ปีล่วงหน้ามาแล้ว เราเดินไปในงานไหนเราก็อยกมือไหวเขา”

(จาง เปิ่นทอง 31 สิงหาคม 2556: บทสัมภาษณ์)

“ความพร้อมทางด้านความรู้ ความสามารถ ในการบริหารงานเทศบาล ทำงานทุ่มเทในการทำงานเพื่อประชาชนได้ดี”

(สุวิทย์ แก้วนวม 28 สิงหาคม 2556: บทสัมภาษณ์)

กลุ่มคณะกรรมการการเลือกตั้ง

“หลักการบริหารจัดการ คือ เรื่องในชุมชน ก็ให้กรรมการชุมชนเป็นผู้เสนอความต้องการขึ้นมาและจัดลำดับ เป็นการดูแลทุกเรื่องไม่ว่าจะเป็นเรื่องสาธารณูปโภค อย่างป็นี่เราได้แก้ไขปัญหาเรื่องน้ำ คนที่อยู่พื้นที่ห่างไกล จะต้องเอาน้ำขึ้นเนินขึ้นเขา ยกตัวอย่าง ห้วยทรายใต้ ไกลมีจำนวนไม่เพียงพอความต้องการ เป็นเมืองท่องเที่ยว มีคนมาเที่ยวปีหนึ่งห้าล้านกว่าคน โดยเฉพาะเสาร์อาทิตย์น้ำจะอ่อน”

(อำนาจ วิทยา 30 สิงหาคม 2556: บทสัมภาษณ์)

“มีญาติพี่น้องที่มีตำแหน่งหน้าที่การงานที่สูง เช่น เป็นนายกเทศบาลนาย อ.ชะอำ นายกเทศบาลท่ายาง อ.ท่ายาง และเป็นอัยการก็มี ทำให้มีการสนับสนุนช่วยเหลือในด้านต่างๆ ไม่จะเป็นให้คำปรึกษาในการเลือกตั้ง การช่วยเหลือหรือเป็นเรื่องเงินก็มีพร้อม”

(พะยอม พวงสมบัติ 29 สิงหาคม 2556: บทสัมภาษณ์)

“ความพร้อมทางด้านเศรษฐกิจ มีภาษีดีกว่าผู้ที่ลงสมัครแข่งขันความรู้ความสามารถ ในการบริหารงาน มีผลงานที่ได้สร้างไว้ทำให้ประชาชน เกิดความเชื่อมั่นเชื่อถือไว้วางใจ”

(เสรี รัศมีฤกษ์เศรษฐ์ 29 สิงหาคม 2556: บทสัมภาษณ์)

จากการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้โดยการใช้แบบสัมภาษณ์ พบว่า กระบวนการหาเสียงเลือกตั้งของผู้สมัคร มีปัจจัยสำคัญคือ ต้องเริ่มจากภายในตั้งแต่คิดดี ทำดี พูดดี โดยพยายามสะท้อนสิ่งดีๆ เหล่านี้ออกมาให้ประชาชน ได้มองเห็นจึงจะได้รับการสนับสนุนเสียงคะแนน ตลอดจนเมื่อเดินเท้าเข้าไปหาเสียงคะแนนผู้สมัครต้องพูดชี้แจงบทบาทของตนเอง เพื่อให้ชุมชนได้ทราบหน้าที่

ที่แท้จริง พร้อมกับได้มีการเชิญชวนให้ชุมชนไปใช้สิทธิออกเสียงตามวันเวลาที่กำหนดไว้ด้วย แต่กรณีที่ผู้สมัครมีพื้นฐานมาจากตระกูลนักการเมืองที่ทำผลงานดี ถูกใจชุมชนมาตลอดก็จะกลายเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่สำคัญต่อกระบวนการหาเสียงเลือกตั้ง เพราะชุมชนทราบมาก่อนเบื้องต้น เช่น พ่อเป็นนายกเทศบาลมาก่อน มีประชาชนรักใคร่ชอบพอในการสร้างผลงาน ความดีไว้หลายอย่าง เป็นต้น ส่วนกลุ่มคู่แข่งให้ความสำคัญกับผู้สมัครควรเป็นคนในพื้นที่ ทำกิจกรรมอย่างใกล้ชิดกับประชาชนจนกระทั่งได้รับความเชื่อถือไว้วางใจ หรือหากกรณีผู้สมัครเป็นตัวแทนที่เคยดำรงตำแหน่งมาก่อนพอหมดวาระแล้วต้องการมาลงสมัครแข่งขันใหม่อีกครั้ง ประชาชนจะพิจารณาเรื่องผลงานที่ทำมาตลอดระยะเวลาสี่ปี หรือการที่ผู้สมัครเข้าไปมีส่วนร่วมในการช่วยกิจกรรมภายในชุมชนอย่างตั้งใจจริง จึงจัดว่าเป็นการทำความคิด หรือผู้ันั้นต้องมีความพร้อมทางเศรษฐกิจ ด้านความรู้ ความสามารถ ในการบริหารงานเทศบาล ตลอดทำงานทุ่มเทเพื่อประชาชนมีความสุข ในการดำเนินชีวิต

2.1.6 ทรัพยากรทางการเมือง คือ การมีชื่อเสียง การมีอิทธิพล การมีฐานะทางเศรษฐกิจ การเป็นผู้นำหมู่บ้านหรือชุมชน ความรู้ความสามารถตลอดจนวัฒนธรรมทางการเมืองของผู้สมัคร หรือคุณสมบัติส่วนตัวของผู้สมัคร พบว่า การพัฒนาที่สำคัญมิได้อยู่ที่ตัวเงินหากแต่อยู่ที่การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ซึ่งหมายถึง กระบวนการดำเนินงานที่ส่งเสริมให้บุคคล ประชาชนเพิ่มความรู้ ทักษะ มีพฤติกรรมการทำงานที่เหมาะสมกับกิจกรรมพัฒนาชุมชน ซึ่งถือว่าเป็นการเพิ่มศักยภาพของประชาชนให้มีความสามารถจนปฏิบัติงานได้บรรลุประสิทธิภาพ โดยมีหลักการพัฒนามนุษย์ ได้แก่ มนุษย์ทุกคนมีศักยภาพที่สามารถพัฒนาให้เพิ่มพูนขึ้นได้ทั้งความรู้ ทักษะ เจตคติ ถ้าหากจงใจที่ดีพอ การพัฒนาศักยภาพของมนุษย์ควรเป็นกระบวนการต่อเนื่อง วิธีการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ต้องถูกเลือกให้เหมาะสม นอกจากนี้ยังควรมีลักษณะของภาวะผู้นำ กล่าวคือ แบบใช้อำนาจ (Explorative Authoritative) ผู้บริหารใช้อำนาจเผด็จการสูงไว้วางใจผู้ใต้บังคับบัญชาเล็กน้อย บังคับบัญชาแบบขู่เข็ญมากกว่าการชมเชย การติดต่อสื่อสารเป็นแบบทางเดียวจากบนลงล่าง การตัดสินใจอยู่ในระดับเบื้องบนมาก แบบใช้อำนาจเชิงเมตตา (Benevolent Authoritative) ปกครองแบบพ่อปกครองลูก ให้ความไว้วางใจผู้ใต้บังคับบัญชา จูงใจโดยการให้รางวัล แต่บางครั้งขู่ลงโทษ ยอมให้การติดต่อสื่อสารจากเบื้องล่างสู่เบื้องบนได้บ้าง รับฟังความคิดเห็นจากผู้ใต้บังคับบัญชาบ้าง และบางครั้งยอมให้การตัดสินใจแต่อยู่ภายใต้การควบคุมอย่างใกล้ชิดของผู้บังคับบัญชา แบบปรึกษาหารือ (Consultative Democratic) ผู้บริหารจะให้ความไว้วางใจ และการตัดสินใจแต่ไม่ทั้งหมด จะใช้ความคิดและความเห็นของผู้ใต้บังคับบัญชาเสมอ ให้รางวัลเพื่อสร้างแรงจูงใจ จะลงโทษนานๆ ครั้งและใช้การบริหารแบบมีส่วนร่วม มีการติดต่อสื่อสารแบบสองทางจากระดับล่างขึ้นบนและจากระดับบนลงล่าง การวางนโยบายและการตัดสินใจมาจากระดับบน

ขณะเดียวกันก็ยอมให้การตัดสินใจบางอย่างอยู่ในระดับล่าง ผู้บริหารเป็นที่ปรึกษาในทุกด้าน แบบมีส่วนร่วมอย่างแท้จริง (Participative Democratic) ผู้บริหารให้ความไว้วางใจ และเชื่อถือผู้ใต้บังคับบัญชา ยอมรับความคิดเห็นของผู้ใต้บังคับบัญชาเสมอ มีการให้รางวัลตอบแทนเป็นความมั่นคงทางเศรษฐกิจแก่กลุ่ม มีการบริหารแบบมีส่วนร่วม ตั้งจุดประสงค์ร่วมกัน มีการประเมินความก้าวหน้า มีการติดต่อสื่อสารแบบสองทางทั้งจากระดับบนและระดับล่าง ในระดับเดียวกันหรือในกลุ่มผู้ร่วมงานสามารถตัดสินใจเกี่ยวกับการบริหารได้ทั้งในกลุ่มผู้บริหารและกลุ่มผู้ร่วมงาน โดยมีความสอดคล้องกับความคิดเห็นต่อไปนี้

กลุ่มผู้นำกลุ่มและสมาชิกกลุ่มพัฒนาชะอำ

“ด้านทรัพยากร (เงินทุน) ไม่ใช่ประเด็นสำคัญ เงินไม่สามารถที่จะซื้อใจประชาชนได้ ประชาชนเลือกด้วยใจรักใคร่ จากการที่เราได้ทำงานมีผลงานให้เห็นเป็นประจักษ์ดี”

(นุกุล พรสมบุญฉศิริ 28 สิงหาคม 2556: บทสัมภาษณ์)

“ความเป็นผู้นำ เป็นคนดี มีความรู้ความสามารถ มีแนวคิดที่ดีในการพัฒนาเมืองชะอำ ทำให้ประชาชนชอบและเลือกให้เป็นนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองชะอำเป็นสมัยที่ ๕”

(สมบุญ พูลลาภ 27 สิงหาคม 2556: บทสัมภาษณ์)

“มีความสุขพบน้อย ไม่ถือตัวให้ความเป็นกันเอง สบายๆกับทุกคนที่เข้าไปหา หรือไปร่วมงานบุญ งานบวช งานแต่ง หรืองานต่างๆ ทำตัวเรียบง่ายไม่วุ่นวายอะไร”

(วิโรจน์ ปานทอง 27 สิงหาคม 2556: บทสัมภาษณ์)

กลุ่มประชาชนชุมชน

“ส่วนตัวนายกมีความเป็นคนดีมีความอ่อนน้อมถ่อมตน ซึ่งผิดกับพ่อเขาที่เป็นคนอายุมากไฟแรงดูในบางครั้ง มีความอ่อนน้อมและอายุก็ยังน้อย ทั้งเป็นคนมีความรู้ การศึกษาที่ดีทำให้ประชาชนในท้องถิ่นรักในตัวเขา”

(ยีน เรืองสว่าง 25 สิงหาคม 2556: บทสัมภาษณ์)

“สืบเนื่องมาจากรุ่นพ่อเป็นตระกูลการเมือง พี่สาว เป็นนายกตำบลนาขาง อ.ชะอำเคยเป็นนายกเทศบาลตำบลชะอำมาก่อน หลายสมัย มีฐานเสียงที่พ่อได้ทำไว้ให้ก่อนแล้ว”

(สรศักดิ์ โหม้สงวน 25 สิงหาคม 2556: บทสัมภาษณ์)

กลุ่มคู่แข่ง

“ที่ชาวบ้านเลือกเพราะความพร้อม พอได้เบอร์มาวันนี้ พรุ่งนี้ป้ายขึ้นเลย นี่คือความพร้อม ไม่ถึงเดี๋ยวจะขึ้นเมื่อไร ผมสั่ง ๓๐ แผ่น หมดไป สามหมื่นกว่าบาท คะแนนบริสุทธิ์ อาจจะมีค่าเหล่านี้บ้าง แต่ผมไม่ได้ให้ ผู้ติดตามเขาให้ เวลาเดินเจอวงเหล้า เบียร์ มีเสียกันบ้างหมดไม่ว่าทีมไหน แต่ใช้เงินซื้อไม่ได้ซื้อเลย”

(จาง เปิ่นทอง 31 สิงหาคม 2556: บทสัมภาษณ์)

“ความพร้อมส่วนตัวในด้านต่างๆ นี้ทำให้ทำงาน ทุ่มเททำงานเพื่อประชาชนได้ดี”

(สุวิทย์ แก้วนวม 28 สิงหาคม 2556: บทสัมภาษณ์)

กลุ่มคณะกรรมการการเลือกตั้ง

“ความพร้อมของตัวนายอนุกุลทำให้มีความทุ่มเทเสียสละประโยชน์ส่วนตัว ทำงานเพื่อประชาชนได้อย่างเต็มที่”

(พะยอม พวงสมบัติ 29 สิงหาคม 2556: บทสัมภาษณ์)

“ความเป็นผู้นำสามารถที่จะทำให้สมาชิกกลุ่มพัฒนาชะอำหรือประชาชนให้การยอมรับในตัวนายอนุกุลและให้การสนับสนุนเป็นอย่างดี”

(พะยอม พวงสมบัติ 29 สิงหาคม 2556: บทสัมภาษณ์)

“ความเป็นผู้นำที่คุณดูแลเอาใจใส่ต่อผู้ได้บังคับบัญชา ผู้ร่วมงาน ทำให้ผู้ได้บังคับบัญชา และผู้ร่วมงานมีความพอใจ และให้ความนิยมชมชอบศรัทธาต่อนายก”

(วิทัศน์ บริรักษ์ 30 สิงหาคม 2556: บทสัมภาษณ์)

“ความพร้อมทางด้านเศรษฐกิจ มีภาษีดีกว่าผู้ที่ลงสมัครแข่งขัน”

(เสรี รัศมีฤกษ์เศรษฐ์ 29 สิงหาคม 2556: บทสัมภาษณ์)

“ความรู้ความสามารถ ในการบริหารงาน มีผลงานที่ได้สร้างไว้ทำให้ประชาชน เกิดความเชื่อมั่นเชื่อถือไว้วางใจ”

(เสรี รัศมีฤกษ์เศรษฐ์ 29 สิงหาคม 2556: บทสัมภาษณ์)

จากการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้โดยการใช้แบบสัมภาษณ์ พบว่า ทรัพยากรทางการเมืองของกลุ่มผู้นำกลุ่มและสมาชิกกลุ่มพัฒนาชะอำ เน้นปัจจัยสำคัญที่ไม่ใช่ตัวเงินแต่เป็นความรักในตัวผู้ลงสมัครรับเลือกตั้ง เพราะสร้างผลงานให้เป็นที่ประจักษ์แก่ประชาชน นอกจากนี้ยังเน้น

การเป็นผู้นำที่ดี โดยมีความรู้ความสามารถ รวมทั้งมีแนวคิดที่ดีในการพัฒนาเมืองชะอำ อีกทั้งคุณสมบัติส่วนตัวของผู้สมัครต้องเป็นผู้ที่มีความสุภาพอ่อนน้อม ทำตัวเรียบง่าย ไม่ถือตัว และมีความเป็นกันเองกับทุกคนที่เข้าไปพบพูดคุยสนทนา ซึ่งสอดคล้องกับมุมมองของกลุ่มคณะกรรมการการเลือกตั้ง นอกเหนือจากปัจจัยที่กล่าวมานั้น ผู้ลงสมัครควรมีความพร้อมทางด้านเศรษฐกิจด้วย

2.2 ปัจจัยภายนอก ที่ทำให้ผู้นำกลุ่มพัฒนาชะอำได้รับเลือกตั้งในการเลือกตั้งเทศบาลเมืองชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ประกอบด้วย

2.2.1 สภาพเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรมการเมือง เกี่ยวข้องกับลักษณะทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองในเขตพื้นที่เทศบาลเมืองชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี พบว่า อำเภอชะอำ เป็นอำเภอหนึ่งในจังหวัดเพชรบุรี และเป็นสถานที่ท่องเที่ยวสำคัญแห่งหนึ่งของจังหวัด ซึ่งมีหาดทรายขาว ยาว และยังเป็นแหล่งเศรษฐกิจด้านการท่องเที่ยวที่สำคัญ ซึ่งเป็นรายได้ให้กับด้านอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ธุรกิจการโรงแรม ธุรกิจการค้าของที่ระลึก ร้านอาหาร การประมง เป็นต้น นอกจากนี้ชะอำยังเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยมจากชาวไทยและชาวต่างประเทศในระดับต้นๆ ของประเทศไทย ดังนั้นจึงมีนโยบายด้านเศรษฐกิจและการส่งเสริมอาชีพ หัวใจหลักของการพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจและการส่งเสริมอาชีพ คือ การเสริมสร้างพัฒนารายได้ และขยายช่องทางตลาด สินค้าชุมชน เพื่อให้ประชาชนมีรายได้เพิ่มมากขึ้น มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น โดยมีความสอดคล้องกับความคิดเห็นต่อไปนี้

กลุ่มผู้นำกลุ่มและสมาชิกกลุ่มพัฒนาชะอำ

“สภาพพื้นที่เทศบาลเมืองชะอำ เป็นพื้นที่อยู่ในท่าเล หรือภูมิประเทศที่ดี มีความอุดมสมบูรณ์ ทั้งทางเกษตรและอาหาร ประชาชนอยู่ไม่หนาแน่นมาก มีสถานที่ท่องเที่ยวพักผ่อน ไม่ต้องเดินไปเที่ยวไกล ทำให้การพัฒนาก็จะเน้นไปในด้าน การอนุรักษ์ ธรรมชาติ ไม่เน้นความเจริญสถานบันเทิงแบบใหม่ ประชาชนจึงมีความพอใจ การพัฒนาเทศบาลชะอำ จึงไม่มีปัญหาในด้านอาชญากรรม”

(นุศุล พรสมบูรณ์ศิริ 28 สิงหาคม 2556: บทสัมภาษณ์)

“การพัฒนาส่งเสริมกลุ่มอาชีพต่างๆ เช่นกลุ่มประมง กลุ่มวิสาหกิจ กลุ่มขนมหวาน กลุ่มกะปิ กลุ่มเกษตร ทำให้แม่บ้าน ที่ไม่มีงานทำ มีงานทำมีรายได้เพิ่มขึ้น ส่วนผู้ที่ทำอยู่แล้ว ก็จัดตั้งกลุ่มและสนับสนุนอุปกรณ์เครื่องมือหรือมอบทุนให้ ทุกกลุ่ม”

(สมบูรณ์ พูลลาภ 27 สิงหาคม 2556: บทสัมภาษณ์)

“เทศบาลเมืองชะอำ เป็นแหล่งท่องเที่ยว นายกนกกุล ก็ได้ตรงนี้อีกจุดหนึ่ง มีทรายทะเลที่สวยงาม ทำให้ประชาชนที่อยู่ในพื้นที่ต่างๆ นอกเขตเทศบาลชะอำ ได้พักผ่อนหย่อนใจ”

(อรุณ มิตรดี 27 สิงหาคม 2556: บทสัมภาษณ์)

กลุ่มประชาชนชุมชน

“สภาพพื้นที่เทศบาลเมืองชะอำ เป็นเมืองท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงอยู่แล้ว การพัฒนาส่งเสริมการท่องเที่ยวจึงทำได้ง่ายและทำได้ดีมีคนมาเที่ยวมากขึ้นทำให้มีความเอื้อในการทำงานด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยวเป็นอย่างดี มีชายหาดที่สวยงาม มีสถานที่ที่สำคัญคือ อุทยานเขาใหญ่ อุทยานเขานางพันธุรัตน์ เป็นต้น”

(สรศักดิ์ โหม้สงวน 25 สิงหาคม 2556: บทสัมภาษณ์)

กลุ่มคู่แข่ง

“ผลงานด้านการส่งเสริมอาชีพ กลุ่มอาชีพ ด้วยการจัดตั้งกลุ่มและให้การสนับสนุนช่วยเหลือในการดำเนินกิจกรรมของกลุ่มตลอดมา ทำให้ประชาชนได้ประโยชน์ มีรายได้เพิ่ม และประชาชนได้มีกิจกรรมหรือบทบาทมากขึ้น”

(วิสุทธิ์ สุขเจริญ 28 สิงหาคม 2556: บทสัมภาษณ์)

“ความเป็นคนในพื้นที่ คือเกิดโตมาอยู่ที่ชะอำ จะได้เปรียบกว่าคนที่ย้ายเข้ามาอยู่”

(สุวิทย์ แก้วนวม 28 สิงหาคม 2556: บทสัมภาษณ์)

กลุ่มคณะกรรมการการเลือกตั้ง

“ประชาชนมีความสะดวกสบายในการเดินทางและมีรายได้เพิ่มขึ้นจากนักท่องเที่ยวที่เข้ามาท่องเที่ยว”

(วิทัศน์ บรริรักษ์ 30 สิงหาคม 2556: บทสัมภาษณ์)

จากการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้โดยการใช้แบบสัมภาษณ์ พบว่า สภาพเศรษฐกิจ พบว่าเนื่องจากสภาพภูมิประเทศของเมืองชะอำเป็นพื้นที่ทำเลอุดมสมบูรณ์ทั้งทางการเกษตร อาหาร และมีแหล่งท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติที่สวยงามเป็นอย่างมาก ไม่เน้นความเจริญสวยงามทางวัตถุที่ทันสมัยมากนักมีสถานที่สำคัญคือ อุทยานเขาใหญ่ อุทยานเขานางพันธุรัตน์ ประกอบกับไม่มีปัญหาเชิงสังคม

ด้านอาชญากรรม ดังนั้นจึงส่งผลให้ประชาชนทั่วทั้งประเทศเดินทางมาท่องเที่ยวเพื่อพักผ่อนหย่อนใจ ส่งผลถึงการสร้างรายได้ที่เพิ่มขึ้นแก่ผู้คนในท้องถิ่น รวมทั้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องยังได้ส่งเสริมพัฒนากลุ่มอาชีพต่างๆ อาทิเช่น กลุ่มประมง กลุ่มขนมหวาน กลุ่มกะปิ กลุ่มเกษตร ทำให้แม่บ้านที่ว่างงานมีรายได้เพิ่มขึ้น ส่วนสภาพสังคมพิจารณาถึงปัจจัยของผู้สมัครรับเลือกตั้งว่าควรเป็นคนในพื้นที่ หมายถึง การเจริญเติบโตในอำเภอชะอำ จะสามารถช่วยให้เกิดจิตสำนึกในการอยากพัฒนาภูมิปัญญาของตนเองให้มีความเจริญก้าวหน้ายิ่งขึ้น และสภาพวัฒนธรรมการเมือง เน้นปัจจัยที่เป็นคุณสมบัติเฉพาะของผู้สมัคร คือ ต้องเป็นผู้ให้การสนับสนุนการจัดตั้งกลุ่ม ช่วยเหลือในการดำเนินกิจกรรมของกลุ่มอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งเป็นการส่งเสริมให้ประชาชนได้รับประโยชน์ด้านรายได้ ตลอดจนมีบทบาทในการเข้ามามีส่วนร่วมทุกกิจกรรมเพิ่มมากขึ้นอีกด้วย

2.2.2 ระบบอุปถัมภ์ และผลประโยชน์ เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ในลักษณะที่เป็นเครือญาติ พรรคพวก เพื่อนสนิท ผู้คอยให้หรือรับความช่วยเหลือหรือในลักษณะส่งเสริมสนับสนุน เกื้อกูลกันของผู้อุปถัมภ์ที่เป็นผู้ให้ประโยชน์กับผู้รับอุปถัมภ์ที่เป็นผู้รับผลประโยชน์ที่มีผลต่อการตัดสินใจออกเสียงเลือกตั้งนายกเทศมนตรีเมืองชะอำ และสมาชิกสภาเทศบาลเมืองชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี พบว่า ความไว้วางใจเป็นหัวใจหรือกุญแจสำคัญของความสำเร็จในการติดต่อการทำงานกับคนอื่นและยังเป็นปัจจัยที่สำคัญยิ่งต่อความสำเร็จของการริเริ่มทำโครงการพัฒนาต่างๆ นอกจากนี้ยังถือว่าความไว้วางใจนี้เป็นปัจจัยที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวในการออกแบบและพัฒนา ซึ่งคนเราทุกคนต้องมีความไว้วางใจได้ เพื่อเป็นเพื่อนที่คอยปรับทุกข์ เพื่อนคู่คิด เพื่อนที่เดินเคียงข้างไปตลอดทั้งยามสุขและยามทุกข์ เพื่อนที่คอยช่วยเหลือเมื่อมีปัญหา หรือเป็นผู้ที่จะช่วยให้การทำงานหรือการดำเนินชีวิตให้ประสบความสำเร็จ และขณะเดียวกันคนเราก็ต้องให้คนไว้วางใจหรือเชื่อใจในตนเอง หลายคนพยายามที่จะสร้างหรือทำตนให้เป็นที่ไว้วางใจหรือไว้นับถือเชื่อใจของคนรอบข้าง โดยมีจุดประสงค์ที่ต่างกัน บางคนต้องการผลประโยชน์จากคนรอบข้างที่ออกมาในรูปแบบของความสำเร็จในงานความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน ตำแหน่งที่สูงขึ้น หรือบางคนไม่ได้ต้องการผลประโยชน์ เพียงแต่ต้องการความรัก ความเป็นมิตร ความอบอุ่น การยกย่องจากคนรอบข้าง หรือเป็นส่วนหนึ่งหรือเป็นสมาชิกของกลุ่ม นอกจากนี้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องยังได้ส่งเสริม พัฒนากลุ่มอาชีพต่างๆ อาทิเช่น กลุ่มประมง กลุ่มขนมหวาน กลุ่มกะปิ กลุ่มเกษตร ทำให้แม่บ้านที่ว่างงานมีรายได้เพิ่มขึ้น ส่วนสภาพสังคมพิจารณาถึงปัจจัยของผู้สมัครรับเลือกตั้งว่าควรเป็นคนในพื้นที่ หมายถึง การเจริญเติบโตในอำเภอชะอำ จะสามารถช่วยให้เกิดจิตสำนึกในการอยากพัฒนาภูมิปัญญาของตนเองให้มีความเจริญก้าวหน้ายิ่งขึ้น และสภาพวัฒนธรรมการเมือง เน้นปัจจัยที่เป็นคุณสมบัติเฉพาะของผู้สมัคร คือ ต้องเป็นผู้ให้การสนับสนุนการจัดตั้งกลุ่ม ช่วยเหลือในการดำเนินกิจกรรมของกลุ่มอย่าง

สมัครใจ ซึ่งเป็นการส่งเสริมให้ประชาชนได้รับประโยชน์ด้านรายได้ ตลอดจนมีบทบาทในการเข้ามามีส่วนร่วมทุกกิจกรรมเพิ่มมากขึ้น โดยมีความสอดคล้องกับความคิดเห็นต่อไปนี้

กลุ่มผู้นำกลุ่มและสมาชิกกลุ่มพัฒนาชะอำ

“การส่งเสริมให้กับกลุ่มอาชีพต่างๆ ในเขตเทศบาลเมืองชะอำอย่างทั่วถึง จึงทำให้มีส่วนทำให้ได้รับคะแนนเลือกตั้งที่สูง”

(นุกุล พรสมบูรณ์ศิริ 28 สิงหาคม 2556: บทสัมภาษณ์)

“เป็นคนในพื้นที่ เกิดที่ชะอำ ชาวบ้านจะให้ความเชื่อถือมากกว่าคนนอกพื้นที่ หรือย้ายเข้ามาอยู่ใหม่ก็จะรู้จักชาวบ้านน้อย ไม่กว้างขวาง”

(วิโรจน์ ปานทอง 27 สิงหาคม 2556: บทสัมภาษณ์)

กลุ่มประชาชนชุมชน

“การส่งเสริมอาชีพ กลุ่มแม่บ้าน กลุ่มผู้สูงอายุ การมาเยี่ยมชม เมื่อสิ้นปีจะมีสิ่งของใช้มามอบให้กับผู้สูงอายุ มอบของขวัญ ซึ่งเป็นของใช้สำหรับเด็ก ให้กับเด็กที่เกิดใหม่”

(ยีน เรืองสว่าง 25 สิงหาคม 2556: บทสัมภาษณ์)

กลุ่มคู่แข่ง

“พ่อเป็นอดีต สท. สมัย นายธานี ตอนนั้นผมยังเล็กอยู่ สโลแกน ลูกพ่อเจือ คนที่ยังอยู่สมัยพ่อ เขาก็จะบอกว่า ลูกพี่เจือนี่หว่า พ่อเป็นคนดี เพราะพ่อเป็นคนธรรมดาธรรมดา โม ยุง ไม่คบ มด ไม่ฆ่า ผมได้คะแนนตรงนี้ก็เยอะ ผมเคยลง สท. ครั้งก่อนนี้ ๓ เดือน ได้คะแนน 1198 คะแนน เลือกตั้งแทน สท. คนหนึ่งตาย ถ้าเล่นในท้องถิ่นในระบบพรรค ไม่ผ่านเพราะคนรักนายอนุกุล มาก ออกมาดีเขา ไม่ผ่านหรอก”

(จาง เปิ่นทอง 31 สิงหาคม 2556: บทสัมภาษณ์)

“มีคนมีพรรคพวกมาก รู้จักคุ้นเคยกับผู้นำชุมชนมานาน ได้ร่วมงานกันมาแล้ว หรือเป็นสมาชิกมาแล้วในสมัยพ่อของนายอนุกุล ที่ได้ช่วยเหลือ เกื้อกูลกันมา”

(สุวิทย์ แก้วนวม 28 สิงหาคม 2556: บทสัมภาษณ์)

กลุ่มคณะกรรมการการเลือกตั้ง

“ความไว้วางใจจากประชาชนในเขตเทศบาลเมืองชะอำ ได้สร้างผลงานความเจริญในเรื่องต่างๆ ไว้ให้เห็นเป็นรูปธรรมไว้ให้กับเทศบาลชะอำ”

(พะยอม พวงสมบัติ 29 สิงหาคม 2556: บทสัมภาษณ์)

“การที่มีพ่อเป็นนักการเมืองท้องถิ่นมาก่อน และญาติพี่น้องเขาก็เป็นนายกเทศบาล ตำบลนายก นายกเทศบาลทำาง ด้วยเช่นกัน มีความพร้อมในการช่วยสนับสนุนในการลงสมัครเลือกตั้งในการทำงาน”

(พะยอม พวงสมบัติ 29 สิงหาคม 2556: บทสัมภาษณ์)

“การดูแลเอาใจใส่ต่อความเป็นอยู่ของประชาชนชาวชะอำช่วยแก้ไขความเดือดร้อนให้มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น ทำให้ประชาชนเกิดความพึงพอใจ มีรายได้ มีความเป็นอยู่เพิ่มขึ้นกว่าเดิม”

(วิทัศน์ บริรักษ์ 30 สิงหาคม 2556: บทสัมภาษณ์)

“พ่อของเขาเป็นนายกเทศบาลชะอำ และถูกรอบยิงเสียชีวิต ประชาชนก็คิดว่าเป็นคู่แข่งการเมืองของเขามลึมเขา ชาวบ้านสงสารลูกจึงหันมาให้การสนับสนุนแทนพ่อ ซึ่งพ่อเขาก็เป็นคนที่ชาวบ้านรัก”

(เสรี รัศมิฤกษ์เศรษฐ์ 29 สิงหาคม 2556: บทสัมภาษณ์)

จากการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้โดยการใช้แบบสัมภาษณ์ พบว่า ระบบอุปถัมภ์ และผลประโยชน์ มีความสัมพันธ์กับปัจจัยการส่งเสริมให้กับกลุ่มอาชีพต่างๆ การมาเยี่ยมเยียนเมื่อสิ้นปีจะมีสิ่งของใช้มามอบให้กับผู้สูงอายุ มอบของขวัญ ซึ่งเป็นของใช้สำหรับเด็กเกิดใหม่ อดีตที่ผู้นั้นมีบิดาเป็นคนดี ประพฤติตนอยู่ในศีลธรรม มีพรรคพวกมากที่รู้จักคุ้นเคยกับผู้นำชุมชน การสร้างผลงานความเจริญในเรื่องต่างๆ ไว้ให้เห็นเป็นรูปธรรมทำให้ประชาชนเกิดไว้วางใจว่าสิ่งที่วางนโยบายไว้ในเบื้องต้นนั้นสามารถนำมาปฏิบัติจริงเมื่อได้รับตำแหน่ง และการดูแลเอาใจใส่ต่อความเป็นอยู่ของประชาชน

2.2.3 คู่แข่งทางการเมืองของท้องถิ่น พบว่า การเมืองเป็นเรื่องของอำนาจ โดยเป็นการต่อสู้กันเพื่อให้ได้มาซึ่งอำนาจและอิทธิพลในการบริหารกิจการบ้านเมือง โดยค่านิยมของการเมืองในเชิงอำนาจที่น่าสนใจอันหนึ่ง อีกทั้งการเมืองเป็นการต่อสู้ช่วงชิง การรักษาไว้และการใช้อำนาจทางการเมือง โดยที่อำนาจทางการเมืองหมายถึง อำนาจในการที่จะวางนโยบายในการบริหารประเทศหรือสังคม อำนาจที่จะแต่งตั้งบุคคลเพื่อช่วยในการน่านโยบายไปปฏิบัติ และอำนาจที่จะใช้ข้าราชการ งบประมาณหรือเครื่องมืออื่นๆ ในการน่านโยบายไปปฏิบัติ แนวทางการเมืองเป็นเรื่องของอำนาจ (Power Approach) ดังที่ได้ยกตัวอย่างไปนี้ เป็นแนวทางการศึกษาหนึ่งที่ได้รับความนิยมชมชอบในหมู่นักรัฐศาสตร์และนักสังคมศาสตร์ทั่วไป ที่เห็นว่าการเมืองเป็นเรื่องหรือมีบริบทเกี่ยวกับการใช้อำนาจเพื่อการปกครองประชาชน นักรัฐศาสตร์บางท่านมองว่า

แท้จริงนั้น การเมืองเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องการต่อสู้แย่งชิงกันของกลุ่มผลประโยชน์ (Interest Group) ที่ดำเนินกิจกรรมทางการเมืองต่างๆ ในอันที่จะแย่งชิงกันเข้าสู่อำนาจการบริหารประเทศ หรืออย่างน้อยที่สุดก็ให้ผลผลิตจากระบบการเมือง (Political Outputs-ผลผลิตของระบบการเมือง เป็นคำศัพท์เทคนิคทางรัฐศาสตร์ตามที่เสนอของอีสตัน (David Easton) นักรัฐศาสตร์อเมริกัน ที่ได้ชื่อว่าเป็นเจ้าของแนวคิดทฤษฎีการเมืองเชิงระบบ (The Systems Theory) อันได้แก่ นโยบาย กฎหมาย ระเบียบข้อบังคับ โครงการหรือแผนงานพัฒนาของภาครัฐและภาคราชการ ซึ่งผลในทางที่เป็นประโยชน์ต่อกลุ่มของตนมากที่สุด เราเรียกการวิเคราะห์การเมืองแนวทางนี้ว่าเป็น การวิเคราะห์เชิงกลุ่มผลประโยชน์ ซึ่งดูไปก็เป็นส่วนสำคัญหนึ่งของแนวการมองการเมืองเชิงอำนาจที่จะกล่าวถึงต่อไป ความหมายของการเมืองในมุมมองนี้ จึงเป็นการเมืองที่บุคคลใดหรือกลุ่มใดในสังคม ซึ่งอาจมีผลประโยชน์ร่วมกัน หรือขัดกันก็ตาม หรือมีความเห็นเหมือนกันหรือไม่เหมือนกันก็ตาม มาทำการต่อสู้เพื่อสรรหาบุคคลมาทำหน้าที่ในการปกครองและเพื่อให้ได้มาซึ่งอำนาจที่จะให้เขาสามารถตัดสินใจในเรื่องของส่วนรวมได้โดยชอบธรรม และการเมืองเป็นเรื่องของความขัดแย้ง ทั้งนี้เนื่องจากทรัพยากรของชาติที่มีอยู่อย่างจำกัด ขณะที่ผู้คนซึ่งต้องการใช้ทรัพยากรนั้นมีอยู่มากและความต้องการใช้ไม่มีขีดจำกัด การเมืองจึงเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการที่คนในสังคมไม่อาจตกลงกันได้หรือเกิดมีความขัดแย้งขึ้น อย่างไรก็ตาม การมองการเมืองในลักษณะนี้มีข้อโต้แย้งอยู่มากว่า หากไม่อาจยุติข้อขัดแย้งที่เกิดขึ้นได้ บ้านเมืองย่อมตกอยู่ในสภาวะยุ่งยากวุ่นวาย ต่อมาจึงมีผู้ให้มุมมองการเมืองใหม่ว่าเป็นเรื่องของการประนีประนอมความขัดแย้งมากกว่าเป็นเรื่องของความขัดแย้ง โดยมีความสอดคล้องกับความคิดเห็นต่อไปนี้

กลุ่มผู้นำกลุ่มและสมาชิกกลุ่มพัฒนาชะอำ

“คู่แข่งขันการเลือกตั้ง ก็ทำผลงาน แต่ทำน้อยกว่าตนเองมีประชาชนลงคะแนนเลือกให้น้อย และมีความไว้วางใจน้อยกว่าตนเอง”

(นุกุล พรสมบูรณ์ศิริ 28 สิงหาคม 2556: บทสัมภาษณ์)

“ผู้สมัครคู่แข่งขัน มีคุณสมบัติ ความสามารถเทียบเท่า หากคนที่มีคุณสมบัติอย่างนายก อบก การพัฒนาส่งเสริมกลุ่มอาชีพต่างๆ เช่นกลุ่มประมง กลุ่มวัวนม กลุ่มขนมหวาน กลุ่มกะปิ กลุ่มเกษตร การทำงานที่ตรงกับความต้องการของชาวบ้าน ชาวบ้านชอบ มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น”

(สมบูรณ์ พูลลาภ 27 สิงหาคม 2556: บทสัมภาษณ์)

“คู่แข่งของนายก ไม่มีที่จะมาเทียบได้ในหลายๆ ด้านขาดพื้นฐาน ขาดการทำมวลชน การช่วยเหลือประชาชนในด้านต่างๆ”

(อรุณ มิตรดี 27 สิงหาคม 2556: บทสัมภาษณ์)

“เป็นตระกูลการเมืองก็ว่าได้ ทำมวลชน หรือฐานเสียงไว้ดี คู่แข่งที่เข้ามาทำน้อย ไม่สามารถที่จะแข่งขันเอาชนะในการเลือกตั้งนายกได้”

(วิโรจน์ ปานทอง 27 สิงหาคม 2556: บทสัมภาษณ์)

กลุ่มประชาชนชุมชน

“หากคู่แข่งอยากพื้นฐานคะแนนเสียงคนที่มาลงแข่งไม่ได้ทำไว้ก่อน ส่วนมากก็จะมาทำในช่วงใกล้ๆ ที่จะสมัคร”

(อิน เรืองสว่าง 25 สิงหาคม 2556: บทสัมภาษณ์)

“ผู้สมัครคู่แข่ง มีคุณสมบัติ ความสามารถเทียบเท่า หากอยาก ไม่มี เพราะทำมวลชน หรือฐานเสียงไว้ น้อย ไม่สามารถที่จะแข่งขันเอาชนะในการเลือกตั้งนายกได้”

(ชน หน่อทอง 24 สิงหาคม 2556: บทสัมภาษณ์)

“ไม่มีคู่แข่ง หรือมีก็เป็นคู่แข่งที่ไม่สามารถมาเทียบได้ ไม่มีคุณสมบัติในการแข่งขัน เพราะความพร้อมทางด้านต่างๆ ไม่ว่าจะพื้นฐานคะแนนเสียง ผลงานที่ทำให้ประชาชนได้เห็น ไม่มี จึงไม่มีคนที่ พอที่จะสู้กับนายอนุกุล พรสมบูรณ์ศิริได้”

(สรศักดิ์ โหม้สงวน 25 สิงหาคม 2556: บทสัมภาษณ์)

กลุ่มคู่แข่ง

“คู่แข่ง ค่อนข้าง หรือไม่มีคู่แข่งที่สู้ในหลายๆ ด้าน ในแต่ละด้านไม่ว่าจะเป็น ผลงาน ฐานมวลชน หรือชื่อเสียงผู้นำอนุกุลฯ ไม่ได้”

(วิสุทธิ สุขเจริญ 28 สิงหาคม 2556: บทสัมภาษณ์)

“คู่แข่งที่มีคุณสมบัติส่วนตัว เทียบเท่าไม่มีเพราะในด้านพื้นฐานมวลชน คะแนนเสียง และผลงานอันเป็นที่ประจักษ์ ยังไม่มี”

(สุวิทย์ แก้วนวม 28 สิงหาคม 2556: บทสัมภาษณ์)

กลุ่มคณะกรรมการการเลือกตั้ง

“คู่แข่งที่ลงสมัครรับเลือกตั้ง มีความด้อยกว่าในหลายด้าน เพราะนายอนุกุล เป็นนายกมาแล้วหลายสมัยติดต่อกันมีผลงานการพัฒนาเทศบาลเมืองชะอำ มีพรรคพวกเครือข่าย มีฐานเสียงที่ดี ในขณะที่คู่แข่งมีฐานเสียงน้อย ชื่อเสียงผลงาน ไม่มีเป็นที่รู้จักของประชาชนทั่วไป”

(พะยอม พวงสมบัติ 29 สิงหาคม 2556: บทสัมภาษณ์)

“นายแรมที่เป็นคู่แข่ง เป็นคนจากถิ่นอื่น เป็นคนชุมพรมาเป็นเขยชะอำที่มาได้ภรรยาซึ่งเป็นลูกสาวของฝ่ายตรงข้ามของฝ่ายพ่อของนายอนุกุล และยังไม่ีผลงาน ที่ได้สร้างไว้มาก่อน ฐานคะแนนเสียงมีน้อย”

(เสรี รัศมีฤกษ์เศรษฐ์ 29 สิงหาคม 2556: บทสัมภาษณ์)

จากการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้โดยการใช้แบบสัมภาษณ์ พบว่า คู่แข่งทางการเมืองของท้องถิ่น มีการทำผลงานน้อย ประชาชนให้ความไว้วางใจไม่มากนัก รวมทั้งคุณสมบัติความสามารถอาจยังไม่สามารถเทียบเคียงผู้ที่ได้รับเลือกตั้ง เพราะเน้นการสนับสนุนอาชีพที่สามารถทำให้ประชาชนมีรายได้เพิ่มมากขึ้น ประกอบกับมีคุณภาพชีวิตที่ดี แม้กระทั่งการเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมของชุมชนก็ยังมีไม่สม่ำเสมอ และยิ่งหากผู้ได้รับเลือกตั้งเป็นคนที่มิภูมิลำเนาอยู่ในเมืองชะอำ สร้างรกราก มีเครือข่ายอยู่ในเมืองชะอำด้วยแล้วยิ่งส่งผลให้ผู้นั้นได้รับคะแนนเสียงมากขึ้น เพราะจัดว่าเป็นส่วนหนึ่งของท้องถิ่นย่อมมีจิตสำนึกรักที่จะพัฒนาชุมชนได้เป็นอย่างดี

2.2.4 บทบาทของคณะกรรมการการเลือกตั้ง หมายถึง การทำหน้าที่จัดการควบคุม ตรวจสอบ และรับรองผลการเลือกตั้งของคณะกรรมการการเลือกตั้ง พบว่า คณะกรรมการการเลือกตั้งมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้ ควบคุมและดำเนินการจัด หรือจัดให้มีการเลือกตั้งและการออกเสียงประชามติตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นไปโดยสุจริตและเที่ยงธรรม ออกประกาศกำหนดการทั้งหลายอันจำเป็นแก่การปฏิบัติตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา กฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการพรรคการเมือง กฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการออกเสียงประชามติ และกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น มีคำสั่งให้ข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่น หรือเจ้าหน้าที่อื่นของรัฐ ปฏิบัติการทั้งหลายอันจำเป็นตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา กฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการพรรคการเมือง

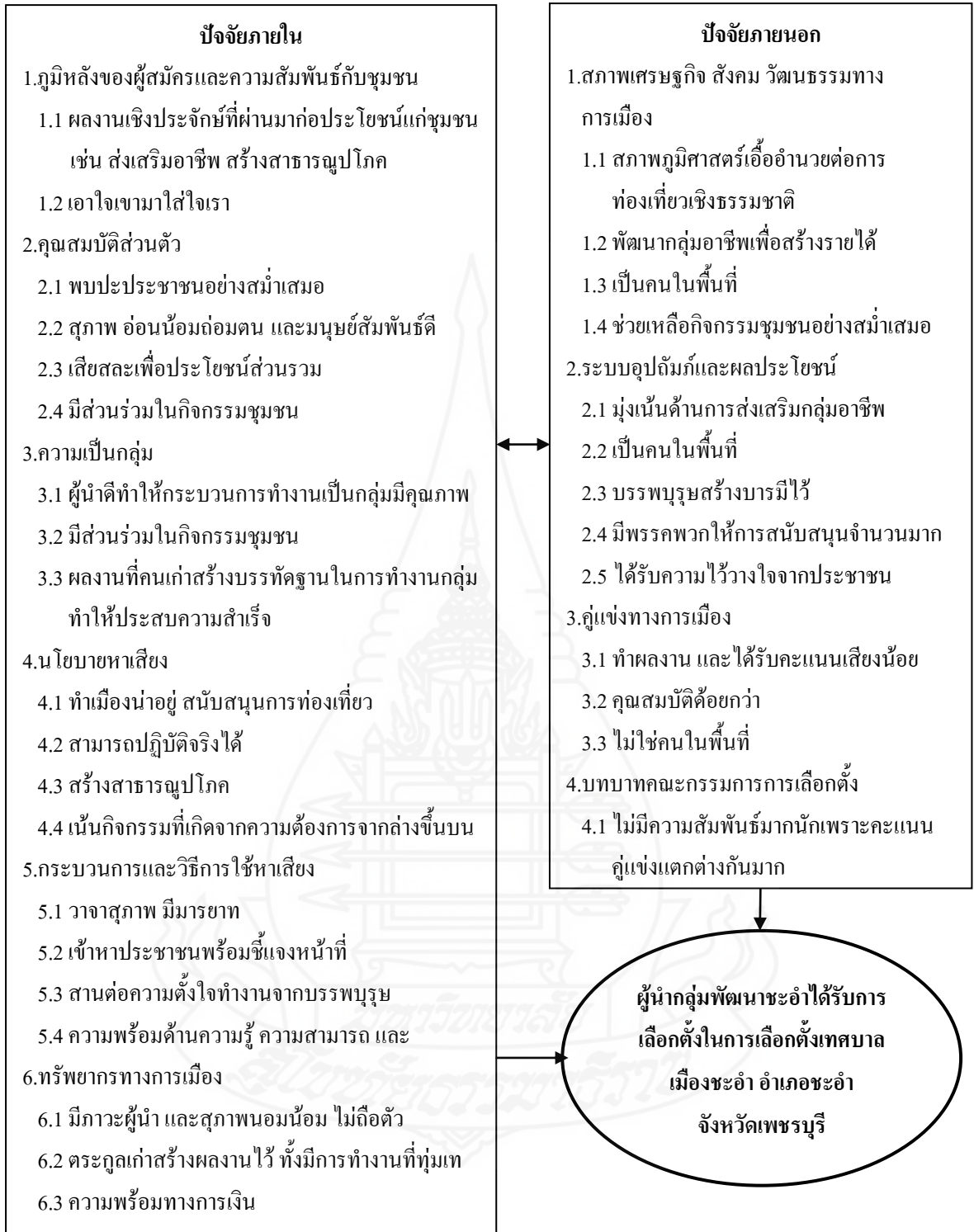
กฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการออกเสียงประชามติ และกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น ออกข้อกำหนดเป็นแนวทางการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ที่ได้รับแต่งตั้งให้มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวข้องกับการเลือกตั้งหรือการออกเสียงประชามติ ดำเนินการแบ่งเขตเลือกตั้งสำหรับการเลือกตั้งที่ใช้วิธีการแบ่งเขตเลือกตั้ง และจัดให้มีบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้ง สืบสวนสอบสวนเพื่อหาข้อเท็จจริงและวินิจฉัยชี้ขาดปัญหาหรือข้อโต้แย้งที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับการปฏิบัติตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภา ผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา กฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง กฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการออกเสียงประชามติ หรือกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น สั่งให้มีการเลือกตั้งใหม่หรือออกเสียงประชามติใหม่ในหน่วยเลือกตั้งใดหน่วยเลือกตั้งหนึ่งหรือทุกหน่วยเลือกตั้ง หรือสั่งให้มีการนับคะแนนใหม่ เมื่อมีหลักฐานอันควรเชื่อได้ว่าการเลือกตั้งหรือการออกเสียงประชามติในหน่วยเลือกตั้งนั้น ๆ มิได้เป็นไปโดยสุจริตและเที่ยงธรรม ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีพิจารณาที่คณะกรรมการการเลือกตั้งกำหนด ประกาศผลการเลือกตั้งหรือการออกเสียงประชามติ ดำเนินการหรือประสานงานกับหน่วยราชการ ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ หรือสนับสนุนองค์การเอกชนในการให้การศึกษาแก่ประชาชนเกี่ยวกับการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข จัดทำรายงานผลการปฏิบัติงานประจำปีและข้อสังเกตเสนอต่อรัฐสภา และดำเนินการอื่นตามที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ กฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญอื่น หรือกฎหมายอื่นกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการการเลือกตั้ง โดยมีความสอดคล้องกับความคิดเห็นต่อไปนี้

กลุ่มคณะกรรมการการเลือกตั้ง

“ในด้านกฎหมายบทบาทของ กกต. ไม่มีผลต่อการเลือกตั้งเพราะคะแนนความนิยมในการเลือกนายกฯ ผลแพ้ชนะ มีความห่างกันมาก ไม่มีความสูสีในผลคะแนน จึงไม่มีการใช้ กฎหมายหรือ กกต. มากดดันคู่ต่อสู้ ไม่มีความจำเป็น”

(พะยอม พวงสมบัติ 29 สิงหาคม 2556: บทสัมภาษณ์)

จากการอธิบายมาทั้งหมดนั้น ผู้วิจัยสามารถวิเคราะห์ปัจจัยภายใน และปัจจัยภายนอกที่ผู้นำกลุ่มพัฒนาชะอำ ได้รับเลือกตั้งในเทศบาลเมืองชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ตามผลสรุปได้ดังนี้

ภาพที่ 4.1 ปัจจัยภายใน และปัจจัยภายนอกที่ผู้นำกลุ่มพัฒนาชะอำได้รับการเลือกตั้งในการเลือกตั้งนายกเทศมนตรี เทศบาลเมืองชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี

ส่วนที่ 3 ปัจจัยภายใน และภายนอกที่ทำให้สมาชิกกลุ่มพัฒนาได้รับเลือกตั้งใน การเลือกตั้งเทศบาลเมืองชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ประกอบด้วย

3.1 ปัจจัยภายใน ที่ทำให้สมาชิกกลุ่มพัฒนาได้รับเลือกตั้งในการเลือกตั้งเทศบาลเมืองชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ประกอบด้วย

3.1.1 การมีภูมิหลังของผู้สมัครที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์กับชุมชน ตลอดจนรวมถึงการมีบทบาท และผลงานทางสังคม เศรษฐกิจที่ปรากฏพบเชิงประจักษ์ตั้งแต่อดีตจนถึงวันที่รับสมัครเลือกตั้ง พบว่า ความเสียสละ โดยการปฏิบัติหน้าที่อุทิศกำลังกาย กำลังทรัพย์ กำลังปัญญา เพื่อช่วยเหลือผู้อื่นและสังคมด้วยความตั้งใจจริง มีเจตนาบริสุทธิ์ คุณธรรมเหล่านี้มีการสะสมบารมีให้แก่ตนเอง ทำให้มีคนรัก ไว้วางใจ เป็นที่ยกย่องของสังคม ผู้คนเคารพนับถือ ทั้งยังมีความอดทน ซึ่งหมายถึง เป็นผู้ที่มีจิตใจเข้มแข็ง ไม่ท้อถอยต่ออุปสรรคใดๆ มุ่งมั่นที่จะทำงานให้บังเกิดผลดีโดยไม่ให้ผู้อื่นได้รับความเดือดร้อน ทั้งยังมีการดำเนินงานพัฒนาชุมชน (Community Development) ตามหลักการพื้นฐานเป็นกระบวนการให้การศึกษา (educational process) แก่ประชาชนเพื่อให้สามารถพึ่งตนเองได้ (self-reliance) หรือช่วยตนเองได้ (self-help) ในการคิด ตัดสินใจ และดำเนินการแก้ปัญหา ตลอดจนตอบสนองความต้องการของตนเอง และส่วนรวม โดยกระบวนการพัฒนาชุมชน การปฏิบัติงานพัฒนาชุมชนเป็นงานที่ต้องทำอย่างต่อเนื่องเป็นกระบวนการ และต้องอาศัยหลักการมีส่วนร่วมในการพัฒนาซึ่งเป็นหัวใจสำคัญของการพัฒนาในทุกระดับเป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนร่วมคิด วิเคราะห์ ตัดสินใจ การวางแผน การปฏิบัติตามแผน การติดตาม ประเมินผลในกิจกรรม/โครงการของชุมชน นอกจากนี้ยังมีความไว้วางใจ หมายถึงความเต็มใจที่จะพึ่งพาผู้ที่มีส่วนในการแลกเปลี่ยนของคนที่มีความเชื่อมั่น (Moorman et al., 1993) หรือหมายถึงการเต็มใจหรือยินยอมให้ผู้ที่ได้รับความเชื่อถือ ไว้วางใจทำในสิ่งที่ผู้ที่เชื่อถือไว้วางใจสามารถช่วยเหลือตนเองหรือทำเองได้ (Thom et al, 2004) หรือหมายถึงความเต็มใจที่จะพึ่งพาบนการแลกเปลี่ยนของหุ้นส่วนในความเชื่อมั่นของผู้อื่น ซึ่งจากงานวิจัยของ Ndubisi (2007) พบว่าความไว้วางใจเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญ อย่างมากต่อการสร้างความภักดีและมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกันระหว่างความไว้วางใจและความภักดีของลูกค้า ในการสร้างความมั่นใจของลูกค้าและการส่งมอบคุณภาพการบริการนำไปสู่องค์กรที่ส่งผลต่อการเพิ่มขึ้นความไว้วางใจของลูกค้า ซึ่งอาจสรุปได้ว่าความไว้วางใจ หมายถึง การเต็มใจยินยอมหรือเชื่อมั่นของผู้ที่ไว้วางใจต่อผู้ที่ได้รับความไว้วางใจ ในลักษณะความสัมพันธ์ที่จะดำเนินต่อไปในการที่จะให้ผู้ที่ได้รับความเชื่อถือไว้วางใจได้กระทำทุกวิถีทางในการปกป้องผลประโยชน์และไม่เอาใจเอาเปรียบผู้ที่ไว้วางใจซึ่งไม่สามารถทำเองได้ โดยมีความสอดคล้องกับความคิดเห็นต่อไปนี้

กลุ่มผู้นำกลุ่มและสมาชิกกลุ่มพัฒนาชะอำ

“ตัวของสมาชิกเอง ทุกคนเป็นคนดี มีผลงาน เพราะการช่วยเหลือชาวบ้านที่เดือดร้อน เป็นความดีที่ประชาชน ให้การยอมรับเป็นผู้นำต่อไป”

(นุกุล พรสมบูรณ์ศิริ 28 สิงหาคม 2556: บทสัมภาษณ์)

“ผลงานที่ได้ทำไว้เพราะการทำความดี การพัฒนาให้ชุมชนมีความเจริญ ประชาชน ได้รับประโยชน์ ให้การสนับสนุนต่อมาเป็นอย่างดี”

(นุกุล พรสมบูรณ์ศิริ 28 สิงหาคม 2556: บทสัมภาษณ์)

กลุ่มประธานชุมชน

“จะต้องเสียสละประโยชน์ตนเพื่อประโยชน์ของชุมชนทำตัวเองให้ชุมชนยอมรับ มีช่วยเหลือในปัญหาต่างๆ และการไปร่วมงาน ช่วยงานบุญ งานบวช งานศพ อยู่เสมอไม่ขาด”

(ชน หน่อทอง 24 สิงหาคม 2556: บทสัมภาษณ์)

“ประชาชนในชุมชนให้ความเชื่อถือ ความเป็นคนดียอมทำมีความไว้วางใจได้ ให้เป็นผู้นำผู้แทนของประชาชน”

(สรศักดิ์ โหม้สงวน 25 สิงหาคม 2556: บทสัมภาษณ์)

กลุ่มคู่แข่ง

“คุณสมบัติส่วนตัวของผู้นำกลุ่มคือนายนุกุล พรสมบูรณ์ศิริ ทำให้ประชาชนเห็นถึงความ เป็นทีมที่มีความสามัคคีกันดี การทำงานก็น่าจะเป็นทีมเดียวกันจึงจะพัฒนาไปได้ ดี ได้ไวขึ้น”

(สุวิทย์ แก้วนวม 28 สิงหาคม 2556: บทสัมภาษณ์)

กลุ่มคณะกรรมการการเลือกตั้ง

“คุณลักษณะของผู้สมัครสมาชิก สท.เอง ต้องได้รับการยอมรับจากประชาชนในเขต ชุมชนที่รับผิดชอบ เพราะมีบางคนที่สมาชิกกลุ่มที่ไม่ได้รับเลือกตั้งเข้ามาได้ทั้งหมด สอดตกไปหนึ่งคน มีผู้สมัครอิสระที่สามารถแทรกเข้ามาได้”

(พะยอม พวงสมบัติ 29 สิงหาคม 2556: บทสัมภาษณ์)

จากการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้โดยการใช้แบบสัมภาษณ์ พอสรุปได้ว่าการมีภูมิหลังของสมาชิกที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์กับชุมชน หมายถึง ต้องเป็นคนดีมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับชุมชน ตลอดจนให้ความสนใจที่จะช่วยเหลือกิจกรรมชุมชนทุกด้าน ทั้งจะต้องเสียสละประโยชน์ส่วนตนเพื่อประโยชน์ของชุมชน โดยปฏิบัติตัวเองให้ชุมชนยอมรับ พร้อมยินดีช่วยเหลือชุมชนอีกด้วย

3.1.2 คุณสมบัติและลักษณะส่วนตัวของผู้สมัคร ซึ่งมีสัมพันธ์กับลักษณะอันเป็นส่วนตัวของผู้สมัครตั้งแต่อายุ เพศ การศึกษา บุคลิกภาพ ฐานะทางสังคมเศรษฐกิจ รวมทั้งมีการสังกัดกลุ่มการเมือง พบว่า ถ้าสังคมประกอบไปด้วยคนดีจะทำให้มีแต่ความเจริญก้าวหน้า และเกิดความผาสุกทั่วกัน เรามาลอง พิจารณาว่า "คนดี" ควรมีคุณสมบัติเช่นไร โดยมากเมื่อเราพูดว่า "คนดี" บางคนอาจจะหมายถึงคนที่มีใจบุญสุนทาน บางคน อาจจะหมายถึงคนที่ขยันขันแข็งในหน้าที่การงาน และบางคน อาจจะหมายถึงคนที่ไม่เห็นแก่ตัว ที่ยกตัวอย่างมาทั้งหมดก็มีส่วนถูกแต่ยังไม่สมบูรณ์ การจะพิจารณาว่าใครดีหรือไม่ดีนั้น เราดูจากการกระทำของเขาเอง ซึ่งพอจะกล่าวได้ว่า คุณสมบัติของคนดี นั้นคือคนที่มี การกระทำดีทั้ง 3 ทาง คือ 1. ทางกาย หรือ กายกรรม 2. ทางวาจา หรือ วาจากรรม 3. ทางใจ หรือ มโนกรรม ฉะนั้น ถ้าบุคคลใดมีการกระทำดีทั้งทางกาย ทางวาจา และทางใจ ครบ ทั้ง 3 ประการแล้ว ถือได้ว่าเป็นคนดีพร้อม เราพอสรุปได้ว่า คนดี นั้นต้องดีทั้งกาย วาจา และใจ ดีทางกายนั้น ไม่ใช่หมายถึง คนที่มีรูปร่างหน้าตาสวยงาม แต่หมายถึงการกระทำที่เป็นความดีต่างๆ เช่น การช่วยเหลือผู้อื่นที่ตกทุกข์ได้ยาก การขยันทำมาหากิน การมีสัมมาคารวะการประพฤติตามกฎหมายและขนบธรรมเนียม ทั้งนี้รวมถึงการไม่เบียดเบียนสัตว์ทั้งปวงด้วย นอกจากนี้คนที่มี ความดีทางกาย จะไม่ทำตนให้เป็นที่เดือดร้อนของผู้อื่น ไม่ทำตนเป็นภาระของสังคม เป็นต้น ที่กล่าวว่าคนดีนั้นจะต้องพูดดีด้วย นั่นคือ เป็นคนที่พูดจาสุภาพ เรียบร้อยไม่พูดก้าวร้าวหรือพูดดูหมิ่น ใคร ไม่พูดให้ร้ายผู้อื่นพูดในสิ่งที่เป็นประโยชน์บางคนพูดเอา แต่ ได้โดยไม่คิดว่าผู้อื่นเดือดร้อน บางคนพูดยุแหย่ให้คนอื่นผิดใจ กัน หรือบางคนก็พูดหลอกลวงคนอื่น เช่น หลอกเอากำนายหน้า โดยบอกว่าจะหางานให้ทำ เป็นต้น บางคนเป็นคนดีแต่พูด หรือ บางคนพูดอย่างหนึ่ง ทำอย่างหนึ่ง เช่นนี้ก็ไม่อาจ เรียกว่า เป็นคน ดีได้ คุณสมบัติประการสุดท้ายของคนดี คือมีจิตใจดี หรือมโนกรรมที่ดี คนที่มีจิตใจดีนั้นจะเป็น คนใจบุญสุนทาน โอบอ้อมอารีเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ไม่อิจฉาริษยาผู้อื่น และยินดีกับความ สุขหรือ ความสำเร็จของผู้อื่น เราอาจเคยได้ยินว่า คนนี้มีจิตใจสูง คนนั้นมีจิตใจต่ำความหมายก็คือ ผู้ที่มีจิตใจสูงก็คือมีจิตใจดีนั่นเอง จะมี ความคิดในด้านดี ในด้านที่เป็นมงคล ไม่เห็นแก่ตัว ไม่เห็นแก่ อามิสสินจ้างใดๆ และเป็นคนที่มีความ ยุติธรรม ส่วนคนที่มีจิตใจ ต่ำ หมายถึงคนที่มีจิตใจไม่ดี จะมีลักษณะตรงกันข้ามกับที่กล่าว มาแล้ว คือเป็นผู้ที่มองผู้อื่นในแง่ร้าย อาจมาตพยาบาท มีจิตใจคับแคบ เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตนมากกว่าส่วนรวม ถ้าสังคมใดมีคนที่มีจิตใจต่ำเป็นจำนวนมากแล้ว จะทำให้สังคมอยู่อย่างไม่เป็นสุข

เท่าที่ควร สำหรับการมีมนุษยสัมพันธ์ คือ ความสัมพันธ์ของมนุษย์ด้วยการมีไมตรีจิตที่ดี มีเมตตาต่อกัน เพื่อให้ได้มาซึ่งความยอมรับนับถือ ความไว้วางใจ สามารถทำงานร่วมกันได้อย่างมีความสุข เพื่อให้มีความเข้าใจอันดีต่อมนุษย์ด้วยกัน เกิดความเชื่อถือรักใคร่ซึ่งกันและกัน เกิดความพอใจยินดีให้ความร่วมมือในการทำงาน เพื่อให้การคบหาสมาคมเป็นไปอย่างราบรื่น และเกิดความสำเร็จในการที่มีวัตถุประสงค์ร่วมกัน ซึ่งอยู่บนหลักการ คือ ความสุภาพอ่อนโยน มีกิริยาที่สุภาพ พุดจาไพเราะ ไม่โอ้อวด มีน้ำใจที่จะช่วยเหลือผู้อื่น ยิ้มแย้มแจ่มใส มีความรับผิดชอบ ร่วมมือ รู้จักทำงานเป็นทีม ตรงต่อเวลาในการปฏิบัติงาน ตลอดจนมีน้ำใจเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่อกันด้วย ประการหนึ่งที่สำคัญไม่ยิ่งหย่อนกว่ากัน คือ ต้องมีความเสียสละซึ่งจัดว่าเป็นคุณธรรมพื้นฐานของผู้ที่จะอยู่ร่วมกันในสังคม ทุกคนในสังคมต้องมีน้ำใจเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ เสียสละแบ่งปันให้แก่กันและกัน เพราะเปรียบเสมือนเครื่องมือสร้างลักษณะนิสัยให้เป็นคน ที่เห็นแก่ประโยชน์สุขส่วนรวมมากกว่าประโยชน์สุขส่วนตัว โดยมีความสอดคล้องกับความคิดเห็นต่อไปนี้

กลุ่มผู้นำกลุ่มและสมาชิกกลุ่มพัฒนาชะอำ

“คุณสมบัติส่วนตัวของสมาชิกเอง ทุกคนเป็นคนดี มีผลงาน การช่วยเหลือชาวบ้านที่เดือดร้อน ช่วยแก้ไข ถ้าช่วยไม่ได้ ก็แนะนำหรือพาไปหาหน่วยงานที่จะแก้ไขให้ได้ ประชาชนในชุมชนให้การยอมรับ เป็นคนดี มีผลงาน ประชาชนในชุมชนให้การยอมรับ”

(สมบุรณ์ พูลลาภ 27 สิงหาคม 2556: บทสัมภาษณ์)

“ลักษณะส่วนตัวของสมาชิกเองทำตัวดีก่อน ทำให้เขาเชื่อถือ เห็นว่า เมื่อเข้ามาเป็นสห.แล้ว จะสามารถไปบริหารงานพัฒนาเทศบาลได้ มีเรื่องอะไร ก็สามารถปรึกษาได้”

(อรุณ มิตรดี 27 สิงหาคม 2556: บทสัมภาษณ์)

“คุณสมบัติส่วนตัวของสมาชิกเอง ที่ประชาชนในชุมชนให้การยอมรับต้องเสียสละประโยชน์ตนเพื่อประโยชน์ของชุมชนทำตัวเองให้ชุมชนยอมรับ มีช่วยเหลือในปัญหาต่าง ๆ และการไปร่วมงาน ช่วยงานบุญ งานบวช งานศพ อยู่เสมอไม่ขาด”

(วิโรจน์ ปานทอง 27 สิงหาคม 2556: บทสัมภาษณ์)

กลุ่มประชาชนชุมชน

“สืบเนื่องมาจากรุ่นพ่อเป็นตระกูลการเมือง พี่สาว เป็นนายกตำบลนางยง พ่อเป็นนายกเทศบาลตำบลชะอำมาก่อน หลายสมัย มีฐานเสียงที่พ่อได้ทำไว้ให้ก่อนแล้ว”

(สรศักดิ์ โหม้สงวน 25 สิงหาคม 2556: บทสัมภาษณ์)

“ลักษณะส่วนตัวที่เป็นคนดีมีมนุษย์สัมพันธ์ที่ดีต่อประชาชนสามารถเข้ากับคนได้ทุก
ระดับทุกกลุ่ม มีความอ่อนน้อม ไม่ถือตัวให้ความเป็นกันเอง สบายๆ กับทุกคนที่เข้า
ไปหา หรือไปร่วมงานบุญ งานบวช งานแต่ง หรืองานต่างๆ การทำตัวเรียบง่ายไม่
วุ่นวายอะไร”

(ชน หน่อทอง 24 สิงหาคม 2556: บทสัมภาษณ์)

“มีความเป็นคนดีมีความอ่อนน้อมถ่อมตน ซึ่งผิดกับพ่อเขาที่เป็นคนอายุมากไฟแรงดู
ในบางครั้ง ความอ่อนน้อมและอายุก็ยังไม่ค่อย ทั้งเป็นคนมีความรู้การศึกษาที่ดีทำให้
ประชาชนในท้องถิ่นรักในตัวเขา”

(สมใจ น้อยสะอาด 24 สิงหาคม 2556: บทสัมภาษณ์)

“มีความพร้อมทุกด้านมีความสมบูรณ์ในตัวเขา สมกับชื่อสกุล ไม่มีบุคคลที่จะมา
เทียบเท่า คนที่มาลงแข่งจึงสู้ไม่ได้และหาอยากที่จะมีคนสมบูรณ์ประมาณนี้”

(ยีน เรื่องสว่าง 25 สิงหาคม 2556: บทสัมภาษณ์)

“มีความโดดเด่นในตัวเอง ในด้านมวลชน การทำมวลชน สร้างมวลได้ดี คนที่เข้ามาเป็น
คู่แข่ง ไม่มีความโดดเด่นในเรื่องนี้ ไม่มีฐานมวลชน จึงสู้ไม่ได้”

(วิสุทธิ สุขเจริญ 28 สิงหาคม 2556: บทสัมภาษณ์)

กลุ่มคณะกรรมการการเลือกตั้ง

“ความพร้อมทำให้มีความทุ่มเทเสียสละประโยชน์สุขส่วนตัว ทำงานเพื่อประชาชนได้
อย่างเต็มที่”

(พะยอม พวงสมบัติ 29 สิงหาคม 2556: บทสัมภาษณ์)

“มีความพร้อมหลายอย่าง เช่น เป็นคนเก่ง ทำให้สามารถต่อ ยอดจากสิ่งที่มีอยู่เดิม
แล้วให้ดีขึ้น”

(วิทัศน์ บริรักษ์ 30 สิงหาคม 2556: บทสัมภาษณ์)

จากการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้โดยการใช้แบบสัมภาษณ์ พอสรุปได้ว่า คุณสมบัติและ
ลักษณะส่วนตัวของผู้สมัคร ควรเป็นคนดี มีผลงาน การช่วยเหลือชาวบ้านที่เดือดร้อน ช่วยแก้ไข ถ้าช่วย
ไม่ได้ ก็แนะนำหรือพาไปหาหน่วยงานที่จะแก้ไขให้ได้ ต้องเสียสละประโยชน์ตนเพื่อประโยชน์ของ
ชุมชน มีมนุษย์สัมพันธ์ที่ดี มีความอ่อนน้อมถ่อมตน เป็นคนมีความรู้การศึกษาที่ดี และเป็นคนเก่ง

3.1.3 ความเป็นกลุ่ม (พัฒนาชะอำ) จัดอยู่ในกลุ่มนักการเมืองท้องถิ่นที่ลงสมัครรับเลือกตั้งในการเลือกตั้งเทศบาลเมืองชะอำ (สท) ในการเลือกตั้งเมื่อวันที่ 10 มิถุนายน พ.ศ.2555 ที่มีนายบุญล พรสมบุญศิริ เป็นผู้นำกลุ่ม และได้รับเลือกตั้งคะแนนสูงสุดเป็นนายกเทศมนตรี และสมาชิกกลุ่มได้รับเลือกตั้งเป็นสมาชิกเทศบาลเมืองชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี พบว่า การทำงานเป็นทีมมีความสำคัญในทุกองค์การการทำงานเป็นทีมเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการบริหารงานการทำงานเป็นทีมมีบทบาทสำคัญที่จะนำไปสู่ความสำเร็จของงานที่ต้องอาศัยความร่วมมือของกลุ่มสมาชิกเป็นอย่างดี ลักษณะที่สำคัญของทีม 4 ประการ ได้แก่ 1. การมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมของบุคคล หมายถึง การที่สมาชิกตั้งแต่ 2 คนขึ้นไปมีความเกี่ยวข้องกันในกิจการของกลุ่ม / ทีม ตระหนักในความสำคัญของตัวเองและกัน แสดงออกซึ่งการยอมรับ การให้เกียรติกัน สำหรับกลุ่มขนาดใหญ่มักมีปฏิสัมพันธ์กันเป็นเครือข่ายมากกว่าการติดต่อกันตัวต่อตัว 2. มีจุดมุ่งหมายและเป้าหมายร่วมกัน หมายถึง การที่สมาชิกกลุ่มจะมีส่วนกระตุ้นให้เกิดกิจกรรมร่วมกันของทีม / กลุ่ม โดยเฉพาะจุดประสงค์ของสมาชิกกลุ่มที่สอดคล้องกับองค์การ มักจะนำมาซึ่งความสำเร็จของการทำงานได้ง่าย 3. การมีโครงสร้างของทีม / กลุ่ม หมายถึง ระบบพฤติกรรม ซึ่งเป็นแบบแผนเฉพาะกลุ่มสมาชิกกลุ่มจะต้องปฏิบัติตามกฎหรือมติของกลุ่ม ซึ่งอาจจะเป็นกลุ่มแบบทางการ (Formal Group) หรือกลุ่มแบบไม่เป็นทางการ (Informal Group) ก็ได้ สมาชิกทุกคนของกลุ่มจะต้องยอมรับและปฏิบัติตามเป็นอย่างดี สมาชิกกลุ่มย่อย อาจจะมีกฎเกณฑ์แบบไม่เป็นทางการ มีความสนิทสนมกันอย่างใกล้ชิดระหว่างสมาชิกด้วยกัน 4. สมาชิกมีบทบาทและมีความรู้สึกร่วมกัน การรักษาทบบาทที่มั่นคงในแต่ละทีม / กลุ่ม จะมีความแตกต่างกันตามลักษณะของกลุ่ม รวมทั้งความรู้ความสามารถของสมาชิก โดยมีการจัดแบ่งบทบาทและหน้าที่ ความรับผิดชอบ กระจายงานกันตามความรู้ ความสามารถ และความถนัดของสมาชิก การทำงานเป็นทีมเป็นแรงจูงใจสำคัญที่จะผลักดันให้ท่านเป็นผู้นำที่ดี ถ้าท่านประสงค์ที่จะนำทีมให้ประสบความสำเร็จในการทำงาน ท่านจำเป็นต้องค้นหาคุณลักษณะของการทำงานเป็นทีมให้พบระลึกไว้เสมอว่าทุกคนมีอิสระในตัวเอง ขณะเดียวกันก็เป็นส่วนหนึ่งของทีม แล้วจึงนำเอกลักษณ์ในการสร้างทีมเข้ามาใช้เพื่อให้ทุกคนทำงานร่วมกันและประสบความสำเร็จ สำหรับหลักปฏิบัติในการทำงานเป็นทีม ได้แก่ มีอุดมการณ์ที่แน่นอน และสมาชิกทุกคนยอมรับ ยึดมั่นในความถูกต้อง ใช้หลักการประนีประนอม ถือหลักการให้อภัยระหว่างกันเสมอ มีสำนึกในเรื่องสัดส่วนการปฏิบัติงาน ไม่เอาเปรียบกัน ถือว่าทุกคนมีความเท่าเทียมกัน เคารพในสิทธิและเสรีภาพส่วนตัวของเพื่อนสมาชิก ถือหลักการไม่มุ่งเอาเด่นคนเดียว แต่ต้องดีร่วมกันทั้งทีม รู้จักมองปัญหาให้เป็นเรื่องธรรมดา เปิดใจกว้างระหว่างกัน รู้จักแบ่งงาน และประสานงาน มีความเป็นอิสระในการทำงาน พอสมควร ถือการปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ อย่างเคร่งครัดเสมอ ยอมรับผิดเมื่อทำผิด เมื่อมีความ

ขัดแย้งต้องถือหลักการปรับมุมมองที่อาจแตกต่างกัน ให้มองในมุมมองเดียวกันได้ แนวคิดที่อธิบายบุคลิกลักษณะของผู้นำ โดยเชื่อว่าผู้นำจะมีคุณสมบัติที่แตกต่างจากบุคคลทั่วไป นักวิชาการกลุ่มแนวคิดนี้จึงมุ่งศึกษาคุณสมบัติที่แตกต่างดังกล่าว จากการศึกษาผู้นำที่มีความโดดเด่นหลายๆคน สามารถแบ่งคุณสมบัติที่ค้นพบได้เป็น 3 กลุ่ม คือ 1) ลักษณะทางกายภาพ เช่น ความสูง รูปร่าง ภายนอก อายุ เป็นต้น 2) ลักษณะทางความสามารถ เช่น ความเฉลียวฉลาด ความรู้ ความสามารถในการพูดในที่สาธารณะ เป็นต้น 3) ลักษณะบุคลิกภาพ เช่น การควบคุมอารมณ์และการแสดงออกทางอารมณ์ บุคลิกภาพแบบเปิดเผย-เก็บตัว เป็น โดยมีความสอดคล้องกับความคิดเห็นต่อไปนี้

กลุ่มผู้นำกลุ่มและสมาชิกกลุ่มพัฒนาชะอำ

“การเป็นกลุ่มที่พัฒนาชะอำ ที่มีความสามัคคีในการหาเสียงหรือการทำงานเพราะ มีสมาชิกเป็นคนดี มีความเสียสละ ประโยชน์สุขส่วนตัว ประชาชนในชุมชนจึงได้ให้การยอมรับ”

(นฤกุล พรสมบุญศิริ 28 สิงหาคม 2556: บทสัมภาษณ์)

“ประชาชน และให้ประชาชนยอมรับทั้งหัวหน้ากลุ่มและสมาชิกกลุ่ม จึงจะได้รับการเลือกตั้ง ถ้าไม่รับการยอมรับก็ตกไป อย่างที่มีคนภายนอกได้มาเป็น สท”

(วิโรจน์ ปานทอง 27 สิงหาคม 2556: บทสัมภาษณ์)

“การมีทีมงานที่ดี เพราะในทีมจะร่วมกันทำงานและก่อนเลือกตั้งไปด้วยกันเป็นทีม เมื่อเข้ามาก็ต้องทำงานเป็นทีม”

(สมบูรณ์ พูลลาก 27 สิงหาคม 2556: บทสัมภาษณ์)

กลุ่มประชาชนชุมชน

“ประชาชน มีความชอบ ในตัวผู้นำกลุ่ม เป็นหลัก”

(สรศักดิ์ โหม้สงวน 25 สิงหาคม 2556: บทสัมภาษณ์)

“สมาชิกทุกคนยอมรับความเป็นผู้นำกลุ่ม และนโยบายการทำงาน มาจากนายกฯ ทั้งสิ้น สมาชิกทุกคนรับมาปฏิบัติตาม”

(ชน หน่อทอง 24 สิงหาคม 2556: บทสัมภาษณ์)

“ความเป็นกลุ่มพัฒนาชะอำมีการช่วยเหลือกันอย่างดีในการหาเสียง ไปด้วยกันทั้งกลุ่ม ในเขตเดียวกัน ไม่แยกเดี่ยวหรือต่างคนต่างทำไป การดำเนินการเป็นไปในแนวทางเดียวกัน”

(ยีน เรืองสว่าง 25 สิงหาคม 2556: บทสัมภาษณ์)

“สมาชิกทุกคนยอมรับความเป็นผู้นำกลุ่ม และนโยบายการทำงาน มาจากนายกทั้งสิ้น สมาชิกทุกคนรับมาปฏิบัติตาม”

(สมใจ น้อยสะอาด 24 สิงหาคม 2556: บทสัมภาษณ์)

“มีการช่วยเหลือกันอย่างดีในการหาเสียง ไปด้วยกันทั้งกลุ่มในเขตเดียวกัน ไม่แยกเดี่ยว หรือต่างคนต่างทำไป การดำเนินการเป็นไปในแนวทางเดียวกัน”

(สมใจ น้อยสะอาด 24 สิงหาคม 2556: บทสัมภาษณ์)

กลุ่มคู่แข่ง

“ผมชนะเข้ามานี้ ชนะกับคนใหม่ในทีมของนายก ที่เขาจับมาตั้งอยู่ในกลุ่ม สโลแกน ลูกพ่อเจือ เลือกผมครั้งนี้ ผมขอเข้าไปทำงาน ครั้งนี้ให้โอกาสผมนะครับ จบ ป.๖ แต่มีความคิดว่ายากใส่เครื่องแบบกับเขาจะทำยังไง ความรู้ก็น้อย เครื่องแบบเราเป็นผู้ทรงเกียรติ ชาวบ้านเลือกเราขึ้นมา”

(จาง เปิ่นทอง 31 สิงหาคม 2556: บทสัมภาษณ์)

“มีผู้นำกลุ่มที่ดีอยู่แล้ว สมาชิกและประชาชนให้การยอมรับ”

(สุวิทย์ แก้วนวม 28 สิงหาคม 2556: บทสัมภาษณ์)

กลุ่มคณะกรรมการการเลือกตั้ง

“หัวหน้ากลุ่มจะเป็นตัวจักรที่สำคัญมาก ในการขับเคลื่อนสมาชิกกลุ่มให้ได้รับเลือกตั้ง”

(เสรี รัศมีฤกษ์เศรษฐ์ 29 สิงหาคม 2556: บทสัมภาษณ์)

“ความเป็นกลุ่มพัฒนาชะอำ ที่มีความเป็นทีมงานที่ดีเพราะมีการช่วยเหลือกันเพื่อให้เข้ามาเป็นทีมให้ได้หมดทุกคนทุกเขต จึงต้องมีความสัมพันธ์กันที่ดีภายในกลุ่มเขา”

(พะยอม พวงสมบัติ 29 สิงหาคม 2556: บทสัมภาษณ์)

“ประชาชนให้การยอมรับในตัวหัวหน้ากลุ่มและก็ยอมรับสมาชิกไปด้วย”

(วิทัศน์ บรรีรักษ์ 30 สิงหาคม 2556: บทสัมภาษณ์)

จากการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้โดยการใช้แบบสัมภาษณ์ พบว่า ความเป็นกลุ่ม (พัฒนาชะอำ) มีปัจจัยสำคัญที่จะเสริมสร้างฐานของการได้รับเลือกตั้งนั้น ประกอบด้วย การมีผู้นำที่

เป็นกลไกหลักขับเคลื่อนกิจกรรมได้จนประสบความสำเร็จอย่างเป็นรูปธรรม สามารถทำให้ประชาชนยอมรับสมาชิก พร้อมให้ความเชื่อมั่นถึงกระบวนการทำงานเป็นกลุ่มที่เกิดประสิทธิภาพ อีกปัจจัยหนึ่ง คือ การเป็นทีมงานที่ดีต้องอยู่ภายใต้สมาชิกทุกคนต้องให้ความช่วยเหลืออย่างเต็มใจ ตลอดจนทุกคนมีสัมพันธภาพที่เป็นกัลยาณมิตรต่อกันและกัน

3.1.4 นโยบายที่ใช้หาเสียงของกลุ่มผู้สมัคร ให้ความสำคัญเกี่ยวกับสิ่งที่ผู้สมัครนำเสนอในการหาเสียงเลือกตั้ง การประชาสัมพันธ์ตนเองให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งรับรู้ว่า เมื่อได้รับการเลือกตั้งแล้วผู้สมัครมีแนวทางหรือวิธีการพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง หรือเป็นวิสัยทัศน์ของผู้สมัครที่สามารถชักจูงให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งสามารถลงคะแนนเสียงให้ผู้สมัครได้ พบว่า แนวนโยบายด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน มีดังต่อไปนี้ ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายและวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมทั้งในระดับชาติและระดับท้องถิ่น ส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการตัดสินใจทางการเมือง การวางแผนพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคม รวมทั้งการจัดทำบริการสาธารณะ ส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐทุกระดับ ในรูปแบบขององค์กรทางวิชาชีพหรือตามสาขาอาชีพที่หลากหลายหรือรูปแบบอื่น ส่งเสริมให้ประชาชนมีความเข้มแข็งในทางการเมือง และจัดให้มีกฎหมายจัดตั้งกองทุนพัฒนาการเมืองภาคพลเมือง เพื่อช่วยเหลือการดำเนินกิจกรรมสาธารณะของชุมชน รวมทั้งสนับสนุนการดำเนินการของกลุ่มประชาชนที่รวมตัวกันในลักษณะเครือข่ายทุกรูปแบบให้สามารถแสดงความคิดเห็น และเสนอความต้องการของชุมชนในพื้นที่ ส่งเสริมและให้การศึกษาแก่ประชาชนเกี่ยวกับการพัฒนาการเมืองและการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข รวมทั้งส่งเสริมให้ประชาชนได้ใช้สิทธิเลือกตั้งโดยสุจริตและเที่ยงธรรม โดยมีความสอดคล้องกับความคิดเห็นต่อไปนี้

กลุ่มผู้นำกลุ่มและสมาชิกกลุ่มพัฒนาชะอำ

“การเกาะติดพื้นที่ การตรวจดูแลชาวบ้านอยู่ไม่ขาด ทำตลอด เพราะการอยู่กับชาวบ้าน ทำให้รู้ปัญหาความเดือดร้อน และช่วยแก้ไขให้ทันที ไม่ปล่อยทิ้งไม่สนใจ อย่างนี้ได้สมัยเดียว เขาไม่เลือกแล้ว”

(สมบุรณ์ พูลลาภ 27 สิงหาคม 2556: บทสัมภาษณ์)

กลุ่มประธานชุมชน

“การไปช่วยงานหรือไปร่วมงานบุญ งานแต่งงาน งานศพ หรืองานส่วนรวม ของประชาชนในชุมชนหรือในเขตที่รับผิดชอบ เห็นผลงานที่ได้ทำไว้เป็นอย่างดี”

(สรศักดิ์ โหม้สงวน 25 สิงหาคม 2556: บทสัมภาษณ์)

“จะต้องเข้าหาประชาชน และให้ประชาชนยอมรับ จึงจะได้รับการเลือกตั้ง ถ้าไม่รับการยอมรับก็ตกไป อย่างที่มีคนภายนอกได้มาเป็น สท.

(ชิน เรื่องสว่าง 25 สิงหาคม 2556: บทสัมภาษณ์)

“นโยบายในการทำงานของนายกเทศมนตรีเองเป็นที่ประจักษ์ต่อประชาชนทั้งด้านการพัฒนา การท่องเที่ยว และการอนุรักษ์ธรรมชาติ. ทำให้ประชาชนได้รับประโยชน์ มีความพอใจ มีผลที่เห็นสามารถจับต้องได้ เป็นรูปธรรมที่ชัดเจน”

(ชน หน่อทอง 24 สิงหาคม 2556: บทสัมภาษณ์)

กลุ่มคู่แข่ง

“การหาเสียง เดินเข้าหาประชาชน ถึงทุกบ้าน อย่างทั่วถึงของทีมงานเลือกตั้งโดยมีผู้นำกลุ่มเดินนำหาเสียงทำให้ประชาชน ชาวบ้านมีความเชื่อมั่นในผู้นำและสมาชิกมากขึ้นที่ได้ เห็นว่าผู้นำได้ลงมาถึงบ้าน ตัดดินไม่นั่งดูแต่ในที่ทำงานห้องแอร์”

(สุวิทย์ แก้วนวม 28 สิงหาคม 2556: บทสัมภาษณ์)

จากการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้โดยการใช้แบบสัมภาษณ์ พบว่า นโยบายที่ใช้หาเสียงของกลุ่มผู้สมัครในกลุ่มสมาชิกกลุ่มพัฒนาจะอ้างอิงอยู่กับการหาเสียงด้วยการใช้วิธีให้ผู้นำเดินเข้าหาประชาชนทุกบ้าน เพราะประชาชนมีความเชื่อมั่นในการทำงานของผู้นำแต่ละทีม เพราะฉะนั้นสมาชิกทีมใดจะได้รับการเลือกตั้งย่อมขึ้นอยู่กับตัวผู้นำเป็นปัจจัยสำคัญอย่างยิ่ง รองลงมาคือ นโยบายในการทำงานของนายกเทศมนตรีเองต้องเป็นที่ประจักษ์ต่อประชาชนทั้งด้านการพัฒนา การท่องเที่ยว การอนุรักษ์ธรรมชาติ จึงสามารถทำให้ประชาชนได้รับประโยชน์ มีความพอใจ มีผลที่จับต้องเป็นรูปธรรมชัดเจน

3.1.5 กระบวนการและวิธีการใช้หาเสียง หมายถึง วิธีการหาเสียงเลือกตั้งของผู้สมัครรับเลือกตั้งนับตั้งแต่การเตรียมตัวก่อนการสมัครรับเลือกตั้ง การวางแผนในการหาเสียงเลือกตั้ง การจัดคณะผู้ช่วยในการหาเสียง รูปแบบการโฆษณาประชาสัมพันธ์ ตลอดจนพฤติกรรมในการหาเสียงต่างๆ เช่น การซื้อเสียง การละเมิดกฎหมายเลือกตั้ง การมีหวัคະແນน เป็นต้น โดยมีความสอดคล้องกับความคิดเห็นต่อไปนี้

กลุ่มคู่แข่ง

“การหาเสียง เดินเข้าหาประชาชน ถึงทุกบ้าน อย่างทั่วของทีมงานเลือกตั้งโดยมีผู้นำ กลุ่มเดินนำหาเสียงทำให้ประชาชน ชาวบ้านมีความเชื่อมั่นในผู้นำและสมาชิกมากขึ้นที่ได้เห็นว่าผู้นำได้ลงมาถึงบ้าน ตัดดินไม่นั่งดูแต่ในที่ทำงานห้องแอร์”

(สุวิทย์ แก้วนวม 28 สิงหาคม 2556: บทสัมภาษณ์)

3.1.6 ทรัพยากรทางการเมือง คือ การมีชื่อเสียง การมีอิทธิพล การมีฐานะทางเศรษฐกิจ การเป็นผู้นำหมู่บ้านหรือชุมชน ความรู้ความสามารถตลอดจนวัฒนธรรมทางการเมืองของผู้สมัคร หรือคุณสมบัติส่วนตัวของผู้สมัคร พบว่า โดยทั่วไปแล้ว ผู้มีชื่อเสียงคือคนที่ทำให้เป็นที่สนใจของสื่อและ โดยมากจะเป็นคนเปิดเผย ความต้องการเป็นที่รู้จัก ผู้มีชื่อเสียงมีหลายระดับ หลากหลายกันไปขึ้นอยู่กับแต่ละพื้นที่หรืออาจรวมถึงผู้มีชื่อเสียงที่มีชื่อเสียงไม่ดี ขณะที่บางคนอาจเป็นคนมีชื่อเสียงกับบางคน ในขณะที่อาจจะไม่เป็นที่รู้จักกับบางคน ส่วนผู้มีอิทธิพลเป็นบุคคลหนึ่งบุคคลใดที่สามารถชักนำด้วยคำพูด หรือ คำลึง ชูเชิญ บังคับผู้อื่น ให้กระทำการหรืองดกระทำการ การสร้างความพร้อมด้านเศรษฐกิจสังคมมนุษย์เป็นสัตว์สังคม อยู่รวมกันเป็นหมู่คณะสังคมจะอยู่อย่างมีความสุขเกิดจากความรักความสามัคคีของคนในสังคมนั้นการทำงานให้มีความสุขต้องรู้จักสร้างความพร้อมทางสังคม มีวิธีดังต่อไปนี้ 1.การให้ความเคารพกฎเกณฑ์ของสังคม จะทำให้บุคคลอยู่ได้อย่างมีความสุข เช่น การเคารพกฎหมาย ข้อบังคับ หรือจารีตประเพณีวัฒนธรรมอันดีงามของแต่ละท้องถิ่นการรักษาผลประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าผลประโยชน์ส่วนตัว การรู้จักการเสียสละเวลา ทรัพยากรเงินเฟื่องงานของส่วนรวมหรือรู้จักแบ่งปัน ถือหลักการอยู่ร่วมกันฉันพี่น้องการรู้หลักในการทำกิจกรรมร่วมกัน ด้วยวิธีการดังนี้หมั่นประชุมกันสม่ำเสมอพร้อมเพรียงกันประชุม ไม่ทำตามความคิดความชอบของตนแต่เพียงผู้เดียว ให้เกียรติ ให้ความเคารพนับถือผู้รู้ ผู้มีประสบการณ์ยาวนาน ทำตามมติของส่วนรวมตามหลักประชาธิปไตย โดยมีความสอดคล้องกับความเห็นต่อไป

กลุ่มผู้นำกลุ่มและสมาชิกกลุ่มพัฒนาชะอำ

“การช่วยเหลือชาวบ้านที่เดือดร้อน เป็นความดีที่ประชาชน ให้การยอมรับเป็นผู้นำต่อไป”

(นฤต พรสมบุญศิริ 27 สิงหาคม 2556: บทสัมภาษณ์)

“สถานะรายได้ของครอบครัว มีฐานะทางการเงินที่ดี และมักจะมีการดำเนินกิจการมีรายได้ที่ดีมาสนับสนุนให้กับสมาชิก”

(วิโรจน์ ปานทอง 27 สิงหาคม 2556: บทสัมภาษณ์)

“การช่วยเหลือชาวบ้านที่เดือดร้อนเรื่อง น้ำ ไฟ หรือเรื่องอะไรก็แล้วแต่เราก็จะพยายาม ติดต่อกับเทศบาลให้ว่า ชาวบ้านเดือดร้อน ชาวบ้านเรียกร้องมา ขอให้ช่วยคิด ไฟ จ่ายน้ำ อะไรพวกนี้ เราได้ทำมาก่อนที่จะเป็น สท.นานแล้ว ที่นี้ก็ใส่ใจชาวบ้าน

(อรุณ มิตรดี 27 สิงหาคม 2556: บทสัมภาษณ์)

“การมีความเสียสละ ทำเพื่อผู้อื่นเพื่อประโยชน์ส่วนรวม”

(สมบุญ ฟูผลาก 27 สิงหาคม 2556: บทสัมภาษณ์)

กลุ่มประชาชนชุมชน

“ตัวของสมาชิกเอง ที่มีเป็นคนดี มีความซื่อสัตย์ สุจริต ไม่เห็นแก่ตัวและชอบช่วยเหลือสังคม หรือประชาชน ที่มีปัญหา ความเดือดร้อน”

(สรศักดิ์ โหม้สงวน 25 สิงหาคม 2556: บทสัมภาษณ์)

“จะต้องเสียสละประโยชน์ตนเพื่อประโยชน์ของชุมชนทำตัวเองให้ชุมชนยอมรับ มีช่วยเหลือในปัญหาในด้านต่างๆ และการไปร่วมงาน ช่วยงานบุญ งานบวช งานศพ อยู่เสมอไม่ขาด”

(สมใจ น้อยสะอาด 24 สิงหาคม 2556: บทสัมภาษณ์)

“มีธุรกิจหรือกิจการที่เกี่ยวพันกันกับสมาชิก หรือมีเครือข่ายหรือพรรคพวกธุรกิจ หรือกิจการที่เกี่ยวพันกันกับสมาชิก เงินก็เป็นปัจจัยสำคัญที่มาใช้จ่ายในดำเนินการ กิจกรรมส่วนรวมของชุมชน หรือในการเป็นภาษีสังคม”

(ชน หน่อทอง 24 สิงหาคม 2556: บทสัมภาษณ์)

กลุ่มคู่แข่ง

“ถ้าคนใจไม่รักตรงนี้เล่นยาก อย่างพวกที่เป็นตำรวจหน้าที่อยู่ในระบบ นักการเมืองท้องถิ่นไม่ใช่อยู่ในระบบ เพราะต้องเอาใจชาวบ้าน ที่อยู่เขตผมมีสัมพันธ์กว่าคน

เราต้องเอาใจมาให้ได้ เราเอาใจเราไปให้เขาให้หมด เอาใจเขามาไว้ในใจเราให้ได้ เราจะไม่โมโหเขาไม่ได้เลย เราต้องใจเย็น ในเรื่องที่เขามาพูดความเดือดร้อนกับเรา เมื่อก่อนผมโมโहर้าย ต้องเก็บอาการให้อยู่ อย่าไปตอบกับเขาตรงๆ อะไรได้ ไม่ได้ค่อยมาไตร่ตรองที่หลัง”

(จาง เปิ่นทง 31 สิงหาคม 2556: บทสัมภาษณ์)

กลุ่มคณะกรรมการการเลือกตั้ง

“คุณลักษณะของผู้สมัครสมาชิก สท.เอง ต้องได้รับการยอมรับจากประชาชนในเขตชุมชนที่รับผิดชอบ”

(พะยอม พวงสมบัติ 29 สิงหาคม 2556: บทสัมภาษณ์)

“เครือข่ายคิพรรคพวกให้การสนับสนุนเป็นฐานเสียงสนับสนุนที่ไม่ต้องวิ่งหาอะไรมาก มีอยู่ในมือแล้ว หากอีกไม่มากก็ได้”

(พะยอม พวงสมบัติ 29 สิงหาคม 2556: บทสัมภาษณ์)

“ก็เป็นที่ผู้นำท้องถิ่นขึ้นมาได้จากญาติพี่น้องของตนเองให้การสนับสนุนขึ้นมาก่อน หลังจากนั้นการทำงานจะทำให้คนอื่นเห็น และตัดสินใจตามมาภายหลัง ถ้าดีสมัยต่อมา ก็จะได้ง่ายขึ้น ถ้าไม่ดีก็จะตกไป”

(เสรี รัศมีฤกษ์เศรษฐ์ 29 สิงหาคม 2556: บทสัมภาษณ์)

“ความพร้อมทางด้านเศรษฐกิจ มีภาษีดีกว่าผู้ที่ลงสมัครแข่งขัน”

(เสรี รัศมีฤกษ์เศรษฐ์ 29 สิงหาคม 2556: บทสัมภาษณ์)

จากการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้โดยการใช้แบบสัมภาษณ์ พบว่า ทรัพยากรทางการเมืองของสมาชิกขึ้นอยู่กับความพร้อมทางปัจจัยด้านเศรษฐกิจสามารถช่วยให้กิจกรรมขับเคลื่อนได้อย่างบรรลุตามเป้าหมาย ประกอบกับการที่สมาชิกมีคุณสมบัติที่เอาใจเขามาใส่ใจเราถึงเรื่องทุกข์ร้อนที่ประชาชนประสบปัญหา และจะต้องเสียสละประโยชน์ตนเพื่อประโยชน์ของชุมชน มีความซื่อสัตย์สุจริต มีใจรักด้านให้ความช่วยเหลือประชาชนเป็นหลักการสำคัญ

3.2 ปัจจัยภายนอก ที่ทำให้สมาชิกกลุ่มพัฒนาชะอำได้รับเลือกตั้งในการเลือกตั้งเทศบาลเมืองชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ประกอบด้วย

3.2.1 สภาพเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรมการเมือง เกี่ยวข้องกับลักษณะทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองในเขตพื้นที่เทศบาลเมืองชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี พบว่า

พบว่า ปัจจุบันสังคมไทยได้มีการกระจายอำนาจลงสู่ท้องถิ่นอย่างทั่วถึงครอบคลุมทั่วทุกภูมิภาค โดยมีรูปแบบขององค์กรท้องถิ่นที่แตกต่างกันออกไป อาทิ องค์กรท้องถิ่นที่มีความเก่าแก่ยาวนานมากที่สุดอย่างเทศบาล ถัดมาคือองค์การบริหารส่วนจังหวัด (อบจ.) และองค์กรท้องถิ่นที่เกิดขึ้นหลังสุดอย่างองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) รวมทั้งการปกครองพิเศษอีก 2 รูปแบบคือ กรุงเทพมหานครและเมืองพัทยาความสำเร็จในการบริหารการพัฒนาท้องถิ่นจึงฝากไว้กับผู้นำองค์กรท้องถิ่น ซึ่งเป็นผู้นำที่มาจาก การเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชนในท้องถิ่นนั้นๆ กระบวนทัศน์ (paradigm) หรือแนวความคิดอย่างเป็นระบบในการพัฒนาจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งสำหรับผู้นำองค์กรท้องถิ่นในการพัฒนาท้องถิ่นโดยมีประโยชน์สุขของประชาชนเป็นเป้าหมายสำคัญ ทั้งยังเพื่อให้เกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืน (Sustainable Development) การพัฒนาที่ประสบความสำเร็จนั้นต้องเป็นการพัฒนาอย่างยั่งยืน หมายถึงเป็นการพัฒนาที่ทำให้ประชาชนสามารถพึ่งตนเองได้ มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น อยู่ท่ามกลางสภาพแวดล้อมและสังคมที่ดีงาม เข้มแข็งพอที่จะช่วยเหลือผู้อื่น และเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมสาธารณะ ภูมิปัญญาท้องถิ่น (Local Wisdom) การพัฒนาที่ดำเนินไม่จำเป็นต้องติดยึดอยู่กับตำราหรือทฤษฎีการพัฒนาแบบตะวันตกที่อาจไม่สอดคล้องกับสภาพสังคมไทย ดังนั้นการศึกษาค้นคว้าภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาท้องถิ่นจึงเป็นแนวทางที่นักบริหารการพัฒนาพึงให้ความสำคัญ เป็นความจำเป็นที่ผู้นำองค์กรท้องถิ่นต้องรู้เท่าทัน มองเห็นโลกทั้งใบ แต่ต้องเข้าใจท้องถิ่นของตนเองอย่างแท้จริง เพื่อออกแบบการพัฒนาให้เหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพชุมชน ความเสมอภาค (Equity) เป็นหัวใจสำคัญของสังคมประชาธิปไตยที่ให้ความเคารพในศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์อย่างเท่าเทียมกัน กระบวนทัศน์ในการพัฒนาก็เช่นเดียวกัน ประชาชนทุกคนต้องมีความเท่าเทียมกันในการได้รับ โอกาสจากการพัฒนา นโยบายสาธารณะและ โครงการพัฒนาด้านต่างๆ ขององค์กรท้องถิ่นจึงต้องอยู่บนพื้นฐานของความเสมอภาค ไม่ใช่กำหนดมาจากพรรคพวก, หัวคะแนนหรือฐานคะแนนเสียง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการพัฒนาเศรษฐกิจนั้นก็ต้องคำนึงถึงโครงสร้างของการกระจายรายได้ควบคู่ไปกับความเจริญเติบโตด้วย โดยมีความสอดคล้องกับความคิดเห็นต่อไปนี้

กลุ่มผู้นำกลุ่มและสมาชิกกลุ่มพัฒนาชะอำ

“สภาพพื้นที่เทศบาลเมืองชะอำ เป็นพื้นที่ที่มีความหลากหลาย สาขาอาชีพ มีความอุดมสมบูรณ์อยู่ในท่าเล หรือภูมิประเทศที่ดี ทำให้ประชาชนประกอบอาชีพตามสภาพพื้นที่ คือ ทางทะเล ทำประมง แหล่งท่องเที่ยวและการทำเกษตรกรรม เกิดการส่งเสริมอาชีพในด้านต่างทำได้ทั่วทุกสาขา”

(นฤกุล พรสมบูรณ์ศิริ 28 สิงหาคม 2556: บทสัมภาษณ์)

“การเข้าไปพบปะ สอบถามปัญหา กับชาวอยู่เป็นประจำจะทำให้ชาวบ้านไว้ใจ หวังในการช่วยเหลือ แก้ไขปัญหาของชุมชนให้ได้ ถ้านานๆ มาหรือมาเฉพาะช่วงใกล้เลือกตั้ง ชาวบ้านก็ยังไม่ชอบ”

(วิโรจน์ ปานทอง 27 สิงหาคม 2556: บทสัมภาษณ์)

กลุ่มประชาชนชุมชน

“ต้องการให้เป็นตัวแทนของกลุ่มเองในการไปเป็นผู้ นำ เป็นผู้แทนของกลุ่มในการไปมีสิทธิมีเสียงในการบริหารท้องถิ่น และเป็นชื่อเสียง ของวงศ์ตระกูลด้วย”

(สรศักดิ์ โหม้สงวน 25 สิงหาคม 2556: บทสัมภาษณ์)

“การเข้าไปพบปะ สอบถามปัญหา กับชาวอยู่เป็นประจำทำให้ชาวได้ไว้ใจ หวังในการช่วยเหลือ แก้ไขปัญหาของชุมชนให้ได้ ถ้านานๆ มาหรือมาเฉพาะช่วงใกล้เลือกตั้ง ชาวบ้านก็ยังไม่ชอบ”

(ยีน เรืองสว่าง 25 สิงหาคม 2556: บทสัมภาษณ์)

กลุ่มคู่แข่ง

“มีญาติพี่น้องเยอะกว่าและคนในชุมชนให้การยอมรับสูงอยู่แล้วให้การยอมรับคนในกลุ่มเครือญาติหรือพรรคพวกมากกว่าอย่างอื่น ถึงแม้เป็นคนมีการศึกษา มีความรู้ดี ก็ยังไม่ได้รับเลือก”

(วิสุทธิ สุขเจริญ 28 สิงหาคม 2556: บทสัมภาษณ์)

“ถ้าเรามีความดี ช่วยเหลือสังคม บางครั้งไม่มีเงินชาวบ้านก็ไม่ได้เห็นแก่เงินแต่เราต้องช่วยเขา แล้วได้ดีกับนายด้วย ถึงเวลานายก็ได้ผลงานด้วย คนของนาย ไม่ทำถึงเวลาที่เหนื่อย นายก็ ต้องอ้อมอ้อมจะไม่ไหว”

(จาง แป้นทอง 31 สิงหาคม 2556: บทสัมภาษณ์)

“มีบุคคลที่เป็นผู้ใหญ่ ที่มีชื่อเสียง หาเสียงช่วยหรือฝากให้ช่วยเลือกสมาชิกกลุ่มนี้”

(สุวิทย์ แก้วนวม 28 สิงหาคม 2556: บทสัมภาษณ์)

กลุ่มคณะกรรมการการเลือกตั้ง

“อยู่ที่ตัวผู้นำกลุ่ม ที่มีความสามารถในการคัดเลือกคนที่จะมาเป็นที่สมาชิกกลุ่มเขา เขาจะเลือกคนที่ชาวบ้านให้การยอมรับ เพื่อที่จะไม่ต้องช่วยในการหาเสียงมาก สมาชิกคนนั้นมีฐานเสียงของเขาไว้แล้ว”

(พะยอม พวงสมบัติ 29 สิงหาคม 2556: บทสัมภาษณ์)

“การมีญาติพี่น้องมาก และให้การสนับสนุนในด้านต่างๆ แก่กันมีญาติพี่น้องเยอะและก็ฝากกันต่อๆ ไป เพื่อนของญาติ เพื่อนของพี่ เพื่อนของน้อง ให้การสนับสนุนต่อๆ กัน ก็จะมีโอกาสเข้ามาได้ง่าย”

(พะยอม พวงสมบัติ 29 สิงหาคม 2556: บทสัมภาษณ์)

“ชุมชนในชนบท จะมองเรื่องความดีคือชื่อสัตย์สุจริต มีน้ำใจต่อผู้อื่น เป็นสิ่งที่สำคัญ และผลงานก็จะไม่เด่นมาก จะเป็นผลงานมักจะเป็นของกลุ่มหรือผู้นำมากกว่าตัวสมาชิกเอง”

(เสรี รัศมีฤกษ์เศรษฐ์ 29 สิงหาคม 2556: บทสัมภาษณ์)

จากการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้โดยการสัมภาษณ์ พบว่า สภาพเศรษฐกิจ พบว่า เนื่องจากสภาพภูมิประเทศของเมืองชะอำเป็นพื้นที่ทำเลอุดมสมบูรณ์ทั้งทางการเกษตร อาหาร และมีแหล่งท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติที่สวยงามเป็นอย่างมาก ดังนั้นจึงส่งผลให้ประชาชนทั่วทั้งประเทศเดินทางมาท่องเที่ยวเพื่อพักผ่อนหย่อนใจ ส่งผลถึงการสร้างรายได้ที่เพิ่มขึ้นแก่ผู้คนในท้องถิ่น รวมทั้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องยังได้ส่งเสริม พัฒนากลุ่มอาชีพต่างๆ อาทิเช่น กลุ่มประมง กลุ่มวัวนม กลุ่มขนมหวาน กลุ่มกะปิ กลุ่มเกษตร ทำให้แม่บ้านที่ว่างงานมีรายได้เพิ่มขึ้น ส่วนสภาพสังคมพิจารณาถึงปัจจัยของผู้สมัครรับเลือกตั้งว่าควรเป็นคนที่หมายถึง การเจริญเติบโตในอำเภอชะอำ จะสามารถช่วยให้เกิดจิตสำนึกในการอยากพัฒนาภูมิปัญญาของตนเองให้มีความเจริญก้าวหน้ายิ่งขึ้น และสภาพวัฒนธรรมการเมือง เน้นปัจจัยที่เป็นคุณสมบัติเฉพาะของผู้สมัคร คือ ต้องเป็นผู้ให้การสนับสนุนการจัดตั้งกลุ่ม ช่วยเหลือในการดำเนินกิจกรรมของกลุ่มอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งเป็นการส่งเสริมให้ประชาชนได้รับประโยชน์ด้านรายได้ ตลอดจนมีบทบาทในการเข้ามามีส่วนร่วมทุกกิจกรรมเพิ่มมากขึ้นอีกด้วย

3.2.2 ระบบอุปถัมภ์ และผลประโยชน์ เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ในลักษณะเครือญาติ พรรคพวก เพื่อนสนิท ผู้คอยให้หรือรับความช่วยเหลือหรือในลักษณะส่งเสริม สนับสนุน เกื้อกูลกันของผู้อุปถัมภ์ที่เป็นผู้ให้ประโยชน์กับผู้รับอุปถัมภ์ที่เป็นผู้รับผลประโยชน์ที่มีผลต่อการ

ตัดสินใจออกเสียงเลือกตั้งนายกเทศมนตรีเมืองชะอำ และสมาชิกสภาเทศบาลเมืองชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี พบว่า สิ่งที่สำคัญของงานพัฒนาชุมชน คือการทำงานร่วมกับชุมชน โดยมีการลงพื้นที่ศึกษาชุมชน และบริบทของชุมชนเพื่อนำมาใช้ประสานงาน และปฏิบัติงานร่วมกับชุมชนในการพัฒนาชุมชนให้ดียิ่งขึ้น ส่วนวิธีการปฏิบัติงานที่ใช้ในการทำงานร่วมกับชุมชนและผู้นำชุมชนมีดังนี้ สร้างความเป็นกันเอง และคุ้นเคยกับผู้นำชุมชน และปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับชุมชนเป็นอันดับแรกในการปฏิบัติงาน โดยอาศัยหลักการเข้าถึงชุมชน ซึ่งเป็นสิ่งที่สำคัญที่จะทำให้เราสามารถทำงานร่วมกับประชาชนในพื้นที่ได้เป็นอย่างดี แสวงหาผู้นำท้องถิ่นและผู้นำชุมชนเป็นมิตรคู่งาน และใช้องค์กรที่มีอยู่ในท้องถิ่นให้เป็นประโยชน์ ให้ความเคารพและให้เกียรติผู้นำ โดยการอ่อนน้อมถ่อมตนในสิ่งที่ถูกกาลเทศะในการปฏิบัติงาน เพราะผู้นำเปรียบเสมือนบุคคลสำคัญ เป็นแหล่งข้อมูลในพื้นที่ ที่จะนำเราในการพัฒนาชุมชนให้ประสบผลสำเร็จ โครงการและกิจกรรมพัฒนาชุมชนต้องค่อยเป็นค่อยไป ไม่เร่งรีบ รวดรัด และใช้กิจกรรมนำพาชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมพัฒนาชุมชนเพื่อให้เกิดการมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชน โดยการใส่ใจจริงจัง กิจกรรมโครงการนั้นต้องมาจากความต้องการที่แท้จริงของประชาชนในชุมชนนั้นๆ การแสดงออกถึงความตั้งใจ และมีความจริงใจที่จะทำงานในชุมชนร่วมกับผู้นำชุมชน และชาวบ้านทุกคน และความจริงใจที่แสดงออกมานั้นจะทำให้ประชาชนตลอดจนผู้นำชุมชนให้ความไว้วางใจเรา และมีความความคุ้นเคยที่จะทำงานร่วมกับเราได้เป็นอย่างดี คือ ทำงานกับคนทุกคนในชุมชน ผู้นำชุมชนตลอดการเป็นพัฒนากรนั้นเป็นสิ่งที่ดีสอนให้ตัวเราได้แง่คิดในหลายๆ ด้าน โดยเฉพาะด้านการมองคนที่เราจะเข้ามามีส่วนร่วมในการทำงานกับเรา ทำให้เรามีความอดทนที่จะรับต่อสถานการณ์ในการทำงานต่างๆ ที่จะเกิดขึ้น ผู้นำชุมชนจึงเปรียบเสมือนครูผู้สอนให้เราได้เรียนรู้วิถีชีวิตของคนในชุมชนได้เป็นอย่างดี และยังช่วยให้เราทำงานประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้การทำงานร่วมกับผู้นำชุมชนเราต้องใส่ใจในรายละเอียดต่างๆ ของผู้นำชุมชนทั้งในเรื่องการทำงาน และบางครั้งก็มีความจำเป็นที่จะต้องศึกษาข้อมูลประวัติส่วนตัว เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติงาน โดยมีความสอดคล้องกับความคิดเห็นต่อไปนี้

กลุ่มผู้นำกลุ่มและสมาชิกกลุ่มพัฒนาชะอำ

“การมีพรรคพวก เครือญาติ หรือไม่ใช่ญาติแต่เป็นคนารู้จักกันคิสนิทกัน เขาย่อมจะช่วยเหลือ บอกต่อๆ ไปให้เลือกพรรคพวกกัน ย่อมทำให้ได้รับเลือกตั้งได้มากกว่าบุคคลที่มีเครือญาติหรือพรรคพวกน้อย”

(วิโรจน์ ปานทอง 27 สิงหาคม 2556: บทสัมภาษณ์)

กลุ่มประธานชุมชน

“ต้องการให้เป็นตัวแทนของกลุ่มเขาเองในการไปเป็นผู้ นำ เป็นผู้แทนของกลุ่มในการไปมีสิทธิมีเสียงในการบริหารท้องถิ่น และเป็นชื่อเสียง ของวงศ์ตระกูลด้วย”

(สรศักดิ์ โหม้สงวน 25 สิงหาคม 2556: สัมภาษณ์)

“การมีเครือข่ายหรือพรรคพวกที่มีผลประโยชน์ ทำให้ยอมได้รับเลือกตั้งได้มากกว่าบุคคลที่มีเครือข่ายหรือพรรคพวกน้อย”

(ยีน เรื่องสว่าง 31 สิงหาคม 2556: บทสัมภาษณ์)

กลุ่มคู่แข่ง

“ท่านเป็นคนดี ด้วยความรักที่ชาวบ้านรัก คือพ่อเขาทำมาอย่างไร ลูกทำได้อย่าง พ่ออะไรแบบนี้ ชาวบ้านจะพูดอย่างนี้ ไม่มีอารมณ์ การปฏิเสธชาวบ้านเลย อะไรได้ก็ ถือได้ อะไรที่ต้องรอก่อน ก็คือรอก่อน”

(จาง เปิ่นทอง 31 สิงหาคม 2556: บทสัมภาษณ์)

“มีบุคคลที่เป็นผู้ใหญ่ ที่มีชื่อเสียง หาเสียงช่วยหรือฝากให้ช่วยเลือกสมาชิกกลุ่มนี้”

(สุวิทย์ แก้วนวม 28 สิงหาคม 2556: บทสัมภาษณ์)

กลุ่มคณะกรรมการการเลือกตั้ง

“การมีญาติพี่น้องมาก และให้การสนับสนุนในด้านต่างๆ แก่กันมีญาติพี่น้องเยอะและ ก็ฝากกันต่อๆ ไป เพื่อนของญาติ เพื่อนของพี่ เพื่อนของน้อง ให้การสนับสนุนต่อกัน ก็จะมี โอกาสเข้ามาได้ง่าย”

(พะยอม พวงสมบัติ 29 สิงหาคม 2556: บทสัมภาษณ์)

“การที่มีพ่อเป็นนักการเมืองท้องถิ่นมาก่อน และญาติพี่น้องเขาก็เป็นนายกเทศบาล ตำบลนายก นายกเทศบาลท่ายาง ด้วยเช่นกัน มีความพร้อมในการช่วยสนับสนุนในการลงสมัครเลือกตั้งในการทำงาน”

(พะยอม พวงสมบัติ 2 สิงหาคม 2556: บทสัมภาษณ์)

จากการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้โดยใช้แบบสัมภาษณ์ พบว่า ระบบอุปถัมภ์ และผลประโยชน์ มีความสัมพันธ์กับปัจจัยการมีญาติพี่น้องมาก และการมีพ่อเป็นนักการเมืองท้องถิ่น ทำให้ได้รับการสนับสนุนในด้านต่างๆ มากยิ่งขึ้น

3.2.3 คู่แข่งทางการเมืองของท้องถิ่น พบว่า การเมืองเป็นเรื่องของอำนาจ โดยเป็นการต่อสู้กันเพื่อให้ได้มาซึ่งอำนาจและอิทธิพลในการบริหารกิจการบ้านเมือง โดยค่านิยมของการเมืองในเชิงอำนาจที่น่าสนใจอันหนึ่ง อีกทั้งการเมืองเป็นการต่อสู้ช่วงชิง การรักษาไว้และการใช้อำนาจทางการเมือง โดยที่อำนาจทางการเมืองหมายถึง อำนาจในการที่จะวางนโยบายในการบริหารประเทศหรือสังคม อำนาจที่จะแต่งตั้งบุคคลเพื่อช่วยในการนำนโยบายไปปฏิบัติ และอำนาจที่จะใช้ข้าราชการ งบประมาณหรือเครื่องมืออื่นๆ ในการนำนโยบายไปปฏิบัติ แนวการมองการเมืองเป็นเรื่องของอำนาจ (Power Approach) ดังที่ได้ยกตัวอย่างไปนี้ เป็นแนวทางการศึกษาหนึ่งที่ได้รับคามนิยมนิยมชมชอบในหมู่นักรัฐศาสตร์และนักสังคมศาสตร์ทั่วไป ที่เห็นว่าการเมืองเป็นเรื่องหรือมีบริบทเกี่ยวกับการใช้อำนาจเพื่อการปกครองประชาชน นักรัฐศาสตร์บางท่านมองว่าแท้จริงนั้น การเมืองเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องการต่อสู้แย่งชิงกันของกลุ่มผลประโยชน์ (Interest Group) ที่ดำเนินกิจกรรมทางการเมืองต่าง ๆ ในอันที่จะแย่งชิงกันเข้าสู่อำนาจการบริหารประเทศ หรือน้อยที่สุดก็ให้ผลผลิตจากระบบการเมือง (Political Outputs-ผลผลิตของระบบการเมือง เป็นคำศัพท์เทคนิคทางรัฐศาสตร์ตามทัศนะของอีสตัน (David Easton) นักรัฐศาสตร์อเมริกัน ที่ได้ชื่อว่าเป็นเจ้าของแนวคิดทฤษฎีการเมืองเชิงระบบ (The Systems Theory) อันได้แก่นโยบาย กฎหมายระเบียบข้อบังคับ โครงการหรือแผนงานพัฒนาของภาครัฐและภาคราชการ ซึ่งผลในทางที่เป็นประโยชน์ต่อกลุ่มของตนมากที่สุด เราเรียกการวิเคราะห์การเมืองแนวทางนี้ว่าเป็น การวิเคราะห์เชิงกลุ่มผลประโยชน์ ซึ่งดูไปก็เป็นส่วนสำคัญหนึ่งของแนวการมองการเมืองเชิงอำนาจที่จะกล่าวถึงต่อไป ความหมายของการเมืองในมุมมองนี้ จึงเป็นว่า การเมืองคือการที่บุคคลใดหรือกลุ่มใดในสังคม ซึ่งอาจมีผลประโยชน์ร่วมกัน หรือขัดกันก็ตาม หรือมีความเห็นเหมือนกันหรือไม่เหมือนกันก็ตาม มาทำการต่อสู้เพื่อสรรหาบุคคลมาทำหน้าที่ในการปกครองและเพื่อให้ได้มาซึ่งอำนาจที่จะให้เขาสามารถตัดสินใจในเรื่องของส่วนรวมได้โดยชอบธรรม และการเมืองเป็นเรื่องของความขัดแย้ง ทั้งนี้เนื่องจากทรัพยากรของชาติที่มีอยู่อย่างจำกัด ขณะที่ผู้คนซึ่งต้องการใช้ทรัพยากรนั้นมีอยู่มาก และความต้องการใช้ไม่มีขีดจำกัด การเมืองจึงเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการที่คนในสังคมไม่อาจตกลงกันได้หรือเกิดมีความขัดแย้งขึ้น อย่างไรก็ตาม การมองการเมืองในลักษณะนี้มีข้อโต้แย้งอยู่มากว่า หากไม่อาจยุติข้อขัดแย้งที่เกิดขึ้นได้ บ้านเมืองย่อมตกอยู่ในสภาวะยุ่งยากวุ่นวาย ต่อมาจึงมีผู้ให้มุมมองการเมืองใหม่ว่าเป็นเรื่องของการประนีประนอมความขัดแย้งมากกว่าเป็นเรื่องของความขัดแย้ง โดยมีความสอดคล้องกับความคิดเห็นต่อไปนี้

กลุ่มผู้นำกลุ่มและสมาชิกกลุ่มพัฒนาชะอำ

“คู่แข่งขันการเลือกตั้ง ยังไม่ได้มีการยอมรับจากประชาชน ความดี ผลงานยังไม่มีหรือทำน้อย”

(นุศล พรสมบูรณ์ศิริ 28 สิงหาคม 2556: บทสัมภาษณ์)

“คู่แข่ง เขาทำผลงานน้อย ลงพื้นที่พบปะชาวบ้านน้อยมักจะทำช่วงใกล้เลือกตั้ง เข้าหาชาวบ้านช่วงเวลาน้อย กว่าและบางคนมีความรู้ แต่อาจไม่รู้จักชาวบ้านว่า เขาต้องการอะไร ต้องได้ใจชาวบ้าน”

(สมบูรณ์ พูลภาก 27 สิงหาคม 2556: บทสัมภาษณ์)

“ชาวบ้านเขามองว่า คนที่เขาเลือกเข้ามาต้องเป็นคนที่เขาพึ่งพาได้ ถ้าช่วยไม่ได้ก็ให้คำแนะนำ ชาวบ้านอยากได้แบบนี้ คนที่มีการศึกษาก็มีปริญญาตรี เป็นสิ่งที่ดี แต่ไม่ค่อยลงมาคลุกคลี ไม่ติดดิน และที่มาลงสมัครเป็นตำรวจก็มี เขาไม่ค่อยได้ลงมาช่วยเหลือสังคมมาก่อน จึงไม่ได้รับคะแนนนิยม”

(อรุณ มิตรดี 27 สิงหาคม 2556: บทสัมภาษณ์)

“คู่แข่ง เขาทำผลงานน้อย ลงพื้นที่พบปะชาวบ้านน้อยมักจะทำช่วงใกล้เลือกตั้ง เข้าหาชาวบ้านช่วงเวลาน้อย กว่า”

(วิโรจน์ ปานทอง 27 สิงหาคม 2556: บทสัมภาษณ์)

กลุ่มประชาชนชุมชน

“คู่แข่ง ทำผลงานน้อย ยังสู้ไม่ได้มักจะทำช่วงใกล้เลือกตั้ง เข้าหาชาวบ้านช่วงเวลาน้อย กว่า”

(ยีน เรืองสว่าง 25 สิงหาคม 2556: บทสัมภาษณ์)

“คู่แข่งขันทางการเมืองของทีมพรรคประชาธิปัตย์หรือผู้สมัครอิสระ มีผลงานต่อประชาชนหรือมีความน่าเชื่อถือน้อยกว่า”

(ชน หน่อทอง 24 สิงหาคม 2556: บทสัมภาษณ์)

“สมาชิกกลุ่มพัฒนาชะอำ ได้เป็นสมาชิกสภาเทศบาลเมืองชะอำ (สท.) มาก่อนและถือครองคะแนนเสียงของประชาชนมาแล้วหลายสมัยติดต่อกัน ย่อมสร้างผลงานและสร้างความเชื่อถือให้กับประชาชนได้มากกว่า”

(ชน หน่อทอง 24 สิงหาคม 2556: บทสัมภาษณ์)

กลุ่มคู่แข่ง

“ตัวคู่แข่งของสมาชิกเองเพราะไม่มีฐานเสียง ไม่มีผลงาน ที่สร้างไว้”

(วิศุทธิ สุขเจริญ 28 สิงหาคม 2556: บทสัมภาษณ์)

“คู่แข่งสู้ไม่ได้ นายแรม สู้ไม่ได้ ท้องถิ่นระบบพรรคสู้ไม่ได้ ชาวบ้านไม่นิยม เขาฝั่งตั้งแต่พ่อ”

(จาง เปิ่นทอง 31 สิงหาคม 2556: บทสัมภาษณ์)

“คู่แข่งชั้นทางการเมืองของทีมพรรคประชาธิปไตยหรือผู้สมัครอิสระ มีผลงานต่อ ชาวบ้านในชุมชนหรือมีความน่าเชื่อถือน้อยกว่า”

(สุวิทย์ แก้วนวม 28 สิงหาคม 2556: บทสัมภาษณ์)

กลุ่มคณะกรรมการการเลือกตั้ง

“คู่แข่งที่มีความสามารถ ความดี การยอมรับ น้อยกว่าคนเก่าที่ได้เคยเป็นมาแล้วหรือว่า ทาญาคีของเขา ก็ดีพร้อมกว่า”

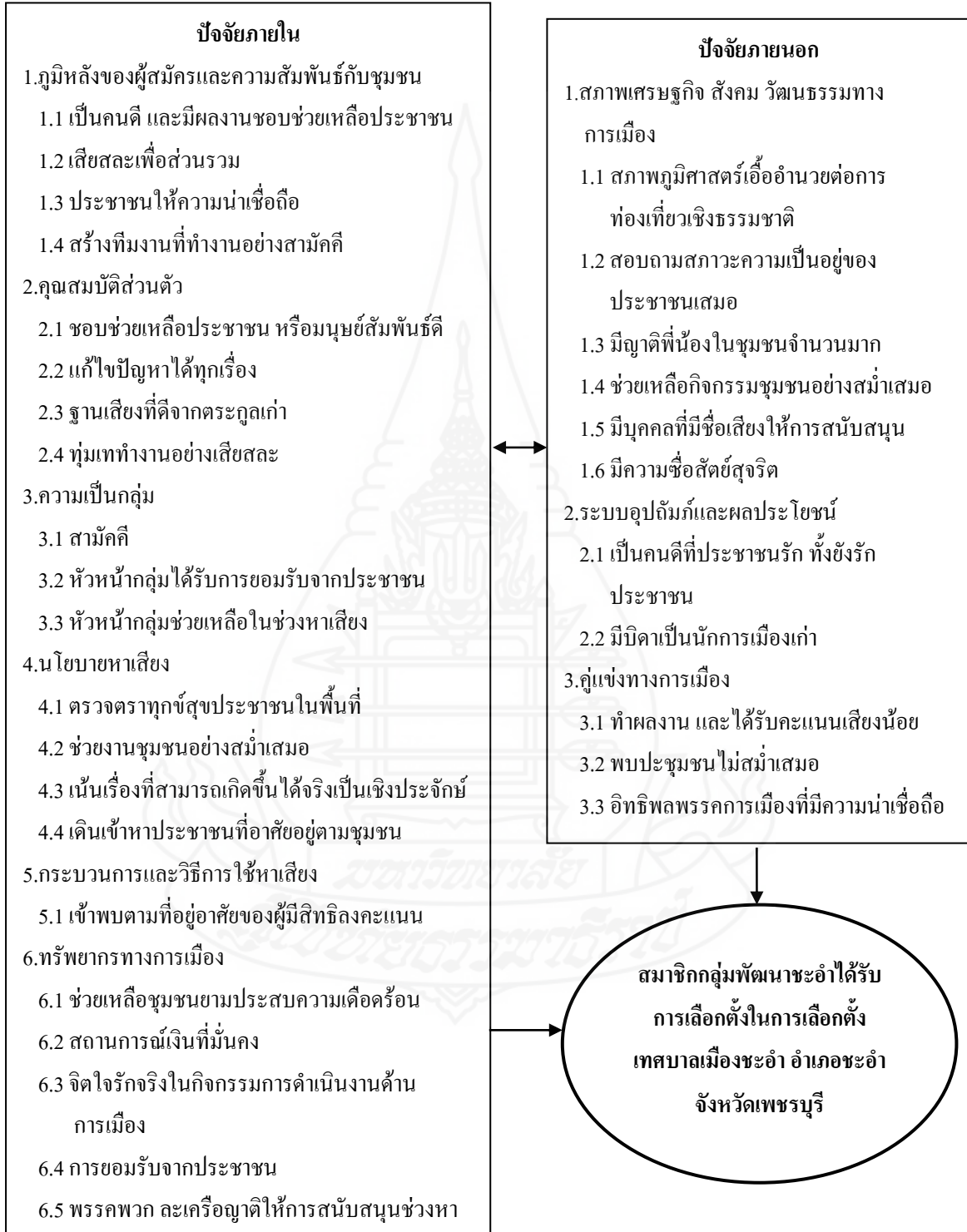
(เสรี รัศมีฤกษ์เศรษฐ์ 29 สิงหาคม 2556: บทสัมภาษณ์)

“ในชุมชนคนที่จะขึ้นมาเด่นกว่าผู้นำ จะต้องมีอะไรที่เด่นๆ หรือดีกว่าหาได้ยาก และถ้า ผู้นำไม่มีเรื่องเสียหาย หรือแยจริงๆ ประชาชนก็ยังให้การยอมรับอยู่ คนใหม่ยังไม่ค่อย จะยอมรับเท่าไร”

(เสรี รัศมีฤกษ์เศรษฐ์ 29 สิงหาคม 2556: บทสัมภาษณ์)

จากการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้โดยการใช้แบบสัมภาษณ์ พบว่า คู่แข่งทางการเมืองของท้องถิ่น มีการทำผลงานน้อย ประชาชนให้ความไว้วางใจไม่มากนัก รวมทั้งคุณสมบัติความสามารถอาจยังไม่สามารถเทียบเคียงผู้ที่ได้รับเลือกตั้ง เพราะเน้นการสนับสนุนอาชีพที่สามารถทำให้ประชาชนมีรายได้เพิ่มมากขึ้น ประกอบกับมีคุณภาพชีวิตที่ดี แม้กระทั่งการเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมของชุมชนก็ยังมีไม่สม่ำเสมอ และยิ่งหากผู้ได้รับเลือกตั้งเป็นคนที่มิภูมิลำเนาอยู่ในเมืองชะอำ สร้างรกราก มีเครือข่ายอยู่ในเมืองชะอำด้วยแล้วยิ่งส่งผลให้ผู้นั้นได้รับคะแนนเสียงมากขึ้น เพราะจัดว่าเป็นส่วนหนึ่งของท้องถิ่นย่อมมีจิตสำนึกรักที่จะพัฒนาชุมชนได้เป็นอย่างดี

จากการอธิบายมาทั้งหมดนั้น ผู้วิจัยสามารถวิเคราะห์ปัจจัยภายใน และปัจจัยภายนอกที่สมาชิกกลุ่มพัฒนาชะอำ ได้รับเลือกตั้งของเทศบาลเมืองชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ตามผลสรุปได้ดังนี้

ภาพที่ 4.2 ปัจจัยภายใน และปัจจัยภายนอกที่ 1 สมาชิกกลุ่มพัฒนาชะอำได้รับเลือกตั้งในการเลือกตั้งของเทศบาลเมืองชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี

บทที่ 5

สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ทำให้ผู้นำกลุ่มพัฒนาชะอำและสมาชิกได้รับเลือกตั้งในการเลือกตั้งเทศบาลเมืองชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ในปี 2555 ผู้วิจัยได้เสนอข้อสรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. สรุปผลการวิจัย

1.1 วัตถุประสงค์การวิจัย

1.1.1 เพื่อศึกษาปัจจัยภายใน ที่ทำให้ผู้นำกลุ่มพัฒนาชะอำและสมาชิก ได้รับเลือกตั้งในการเลือกตั้งเทศบาลเมืองชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ในการเลือกตั้ง พ.ศ.2555 (ซึ่งได้รับเลือกตั้งติดต่อกันมาเป็นสมัยที่ 5)

1.1.2 เพื่อศึกษาปัจจัยภายนอก ที่ทำให้ผู้นำกลุ่มพัฒนาชะอำและสมาชิก ได้รับเลือกตั้งในการเลือกตั้งเทศบาลเมืองชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ในการเลือกตั้ง พ.ศ.2555 (โดยเฉพาะกลุ่มรักษะอำ, กลุ่มประชาธิปไตยและผู้สมัครอิสระ กฎหมาย ระเบียบ ที่เกี่ยวกับการปกครองส่วนท้องถิ่น)

1.2 วิธีการดำเนินการวิจัย

1.2.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ กลุ่มที่ 1 ได้แก่ สมาชิกกลุ่มพัฒนาชะอำ กลุ่มที่ 2 ได้แก่ กลุ่มคู่แข่ง และผู้สมัครอิสระ กลุ่มที่ 3 ได้แก่ คณะกรรมการเลือกตั้งจังหวัดเพชรบุรี (กกต.) กลุ่มที่ 4 ได้แก่ กลุ่มแกนนำประชาชนหรือประชาชนชุมชน และกลุ่มที่ 5 ได้แก่ กลุ่มข้าราชการประจำพื้นที่ เทศบาลเมืองชะอำ ที่เป็นหัวหน้าหน่วยงาน รวมประชากรและกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น จำนวน 15 คน

1.2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัย การวิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1) ใช้การศึกษาจากเอกสาร ตำรา รายงานวิจัย วิทยานิพนธ์ ที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับหลักการ แนวคิดทฤษฎี โดยทำการศึกษาค้นคว้าจากแหล่งข้อมูลต่างๆ ได้แก่ ห้องสมุด มหาวิทยาลัย สุโขทัยธรรมมาธิราช สำนักงานเทศบาลเมืองชะอำ สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำอำเภอ และการสืบค้นข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต

2) แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง และได้กำหนดกลุ่มตัวอย่างที่จะทำการวิจัยภาคสนามทั้งนี้เป็นเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีเฉพาะเจาะจง เพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างที่สามารถให้คำตอบตามวัตถุประสงค์ของการศึกษาวิจัยได้อย่างครบถ้วน โดยแบบสัมภาษณ์ประกอบด้วย 2 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 เป็นข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ให้สัมภาษณ์ และส่วนที่ 2 เป็นคำถามประเด็นหลักเกี่ยวกับปัจจัยที่ทำให้ผู้นำกลุ่มพัฒนาชะอำและสมาชิก ได้รับเลือกตั้ง ในการเลือกตั้งเทศบาลเมืองชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ในการเลือกตั้ง พ.ศ.2555 (ซึ่งได้รับเลือกตั้งติดต่อกันมาเป็นสมัยที่ 5)

3) การตรวจสอบความสมบูรณ์ของด้านเนื้อหาของเครื่องมือวิจัยโดยการนำแนวการสัมภาษณ์ให้อาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและแนะนำแก้ไข พร้อมจัดพิมพ์แนวการสัมภาษณ์ฉบับสมบูรณ์ เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย

1.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บข้อมูล หลังจากที่ทำแบบสัมภาษณ์ที่สมบูรณ์แล้วเพื่อใช้ในการวิจัยตามขั้นตอนดังนี้

1.3.1 ขอความร่วมมือจากสำนักบัณฑิตศึกษา ขอความร่วมมือจากสำนักบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ทำหนังสือถึงกลุ่มตัวอย่างเพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง

1.3.2 ดำเนินการเก็บข้อมูล โดยนัดหมายวันและเวลาการสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง กล่าวคือ การใช้แบบสัมภาษณ์ที่กำหนดหัวข้อหรือคำถามไว้ล่วงหน้า และบันทึกถ้อยคำของผู้ให้สัมภาษณ์ลงในแบบสอบถามและใช้การสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง คือการตั้งคำถามที่เกี่ยวข้องแต่ไม่ได้กำหนดไว้ล่วงหน้า และใช้การบันทึกเสียงประกอบเพื่อความถูกต้องครบถ้วนของข้อมูล

นอกจากนั้น ผู้วิจัยยังรวบรวมข้อมูลโดยการขอข้อมูลเอกสารชั้นต้นจากเทศบาลเมืองชะอำและหน่วยงานราชการในพื้นที่อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ในเรื่องที่เกี่ยวข้องและค้นคว้าหนังสือ งานวิจัย วารสาร รวมทั้งการหาข้อมูลที่เกี่ยวข้องทางเครือข่ายอินเทอร์เน็ตประกอบการวิจัย

1.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา (Descriptive Method) โดยแยกเป็นขั้นตอนได้ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 นำข้อมูลที่ได้จากการเก็บ รวบรวมมาจากแหล่งต่างๆ พร้อมทั้งข้อมูลที่ได้จากแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างของกลุ่มประชากรตัวอย่าง นำมาจัดให้อยู่ในระเบียบเป็นหมวดหมู่

ขั้นตอนที่ 2 ทำการตรวจสอบเพื่อเลือกสรรเนื้อหา ส่วนที่ไม่เกี่ยวข้องทำการตัดออก จากนั้นทำการจัดเรียงเรียงลำดับและจัดกลุ่มข้อมูลเพื่อให้ง่ายและสะดวกต่อการนำไปวิเคราะห์

ขั้นตอนที่ 3 วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์และจากการเก็บข้อมูลจากเอกสารทั้งหมด เพื่อหาสาเหตุและสามารถตอบคำถามตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยได้อย่างครบถ้วนสมบูรณ์

ขั้นตอนที่ 4 นำข้อมูลที่ได้มาเขียนรายงานเพื่อนำเสนอ โดยใช้วิธีการเขียนแบบพรรณนา โดยเน้น การวิเคราะห์ข้อมูลให้เห็นถึงสาเหตุหรือปัจจัยที่ทำให้ผู้นำกลุ่มพัฒนาชะอำและสมาชิกได้รับเลือกตั้ง เพื่อค้นหาคำตอบของการวิจัยและสรุปผลการศึกษารวมทั้งข้อเสนอแนะ

1.5 ผลการวิจัย

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกกลุ่มตัวอย่างประกอบด้วย กลุ่มที่ 1 ได้แก่ สมาชิกกลุ่มพัฒนาชะอำ กลุ่มที่ 2 ได้แก่ กลุ่มคู่แข่ง และผู้สมัครอิสระ กลุ่มที่ 3 ได้แก่ คณะกรรมการเลือกตั้ง.จังหวัดเพชรบุรี (กต.) กลุ่มที่ 4 ได้แก่ กลุ่มแกนนำประชาชนหรือประชาชนชุมชน และกลุ่มที่ 5 ได้แก่ กลุ่มข้าราชการประจำพื้นที่ เทศบาลเมืองชะอำ ที่เป็นหัวหน้าหน่วยงาน จำนวน 15 คน โดยสัมภาษณ์ถึงปัจจัยที่มีผลต่อการได้รับเลือกตั้งของกลุ่มพัฒนาชะอำ

1.5.1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ให้ข้อมูลในการสัมภาษณ์เจาะลึก มีจำนวนทั้งสิ้น 15 คน จำแนกเป็นชาย 14 คน และหญิง 1 คน โดยมีอายุระหว่าง 30-80 ปี เชื้อชาติไทย นับถือศาสนาพุทธ มีระดับการศึกษาตั้งแต่ประถมศึกษามัธยมศึกษาตอนต้นหรือเทียบเท่า มัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า ปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก ดำรงตำแหน่งหรือหน้าที่ผู้นำชุมชน สมาชิกเทศบาล และนายกเทศมนตรี/รองนายกเทศมนตรี ซึ่งทุกคนล้วนมีประสบการณ์เกี่ยวกับการเลือกตั้งท้องถิ่นในเทศบาลเมืองชะอำทั้งสิ้น

1.5.2 ปัจจัยภายในที่ทำให้ผู้นำกลุ่มพัฒนาชะอำได้รับเลือกตั้งในการเลือกตั้งเทศบาลเมืองชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ได้แก่

1) การมีภูมิหลังของผู้สมัครที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์กับชุมชน พบว่า สัมภาษณ์ พอสรุปได้ว่าการมีภูมิหลังของผู้สมัครที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์กับชุมชน ตลอดจนรวมถึงการมีบทบาท และผลงานทางสังคม เศรษฐกิจที่ปรากฏพบเชิงประจักษ์ตั้งแต่อดีตจนถึงวันที่รับสมัครเลือกตั้ง ส่วนใหญ่มีความเกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์ผลงานในโครงการต่างๆ ที่สัมพันธ์กับความเป็นอยู่ในชีวิตประจำวันของชุมชน อาทิเช่น การสร้างเส้นทางคมนาคม การไฟฟ้า การประปา การปรับปรุงก่อสร้างตลาดสดเทศบาลเมืองชะอำและการจัดตั้งศูนย์บริการข้อมูลประชาชน (Call Center) การริเริ่มจัดงานเทศกาลชิมปูชั๊กชะอำ งานเทศกาลกินหอย ดูนก ตกหมึก การจัดตั้ง

ชมรมผู้สูงอายุ การก่อสร้างอาคารสำนักงานป้องกันและบรรเทาภัยแห่งใหม่ การขอสนับสนุนงบประมาณก่อสร้างระบบน้ำประปา และระบบบำบัดน้ำเสียสร้างสวนสุขภาพเฉลิมพระเกียรติ ๘๐ พรรษา

2) คุณสมบัติและลักษณะส่วนตัวของผู้สมัคร พบว่า คุณลักษณะส่วนตัวของผู้สมัครนั้นในกลุ่มผู้นำกลุ่มและสมาชิกกลุ่มพัฒนาชะอำ การเข้าถึงประชาชนอย่างใกล้ชิดโดยเข้าไปพบปะพูดคุย มีส่วนร่วมในกิจกรรมชุมชนอย่างสม่ำเสมอ จึงจะสามารถทำให้ประชาชนเกิดการยอมรับด้านการมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี นอกจากนี้ยังควรเป็นผู้ที่มีกิริยามารยาทที่อ่อนน้อมถ่อมตนสามารถประพัตต์ตัวต่อชุมชนด้วยการสร้างบรรยากาศพบปะอย่างเป็นกันเอง ไม่ถือตัว จึงเป็นเหตุผลสำคัญต่อการทำให้ประชาชนลงคะแนนเสียงเลือกตั้งไว้วางใจให้เข้ารับตำแหน่ง ส่วนกลุ่มประชาชนชุมชนนั้นนอกจากผู้จะได้รับเลือกตั้งมีลักษณะส่วนตัวที่เป็นผู้ที่มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อประชาชนสามารถเข้ากับทุกคนได้เป็นอย่างดีนั้น เป็นคนได้รับการศึกษาสูง อีกทั้ง โดยพื้นฐานเบื้องต้นที่สำคัญ คือการมีฐานเสียงสืบเนื่องมาจากรุ่นพ่อ ซึ่งเคยได้รับตำแหน่งทางการเมืองดังกล่าวมาก่อน ส่งผลต่อการทำให้ประชาชนรักในตัวลูกมากขึ้นเนื่องจากมีความสุภาพ มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อประชาชนทุกคนทุกกลุ่มอาชีพรวมทั้งการประสานสัมพันธ์ที่ดีต่อหน่วยงานราชการทั้งในพื้นที่และนอกพื้นที่ในทุกระดับ จึงทำให้ได้รับการยอมรับมากขึ้น สุดท้าย คือ กลุ่มคณะกรรมการการเลือกตั้ง มีความคิดเห็นว่าคุณสมบัติส่วนตัวของผู้สมัครควรมีความพร้อมทำให้มีความทุ่มเทเสียสละประโยชน์สุขส่วนตัว ทำงานเพื่อประชาชนได้อย่างเต็มที่ เช่น การเป็นคนดูแลเอาใจใส่ต่อประชาชนที่มีปัญหาเดือดร้อนในเรื่องสาธารณูปโภค เช่น ถนน น้ำประปาและไฟฟ้า เป็นต้น

3) ความเป็นกลุ่ม (พัฒนาชะอำ) พบว่า ความเป็นกลุ่ม (พัฒนาชะอำ) มีปัจจัยสำคัญที่จะเสริมสร้างฐานของการได้รับเลือกตั้งนั้น ประกอบด้วย เป็นผู้ที่สืบทอดกิจกรรมการเมืองมาจากบรรพบุรุษ หรือตระกูลที่ทำงานเพื่อประโยชน์ส่วนรวม การเป็นคนดีโดยทำให้ประชาชนเกิดการยอมรับ สามารถเข้าร่วมกิจกรรมงานบุญตามประเพณีต่างๆ ของชุมชนได้ รวมทั้งเป็นผู้ให้ความสนใจในการสนับสนุนกลุ่มอาชีพทุกกลุ่มที่เกิดขึ้นภายในชุมชน เช่น กลุ่ม อสม.กลุ่มเกษตรกร กลุ่มประมง กลุ่มธนาคารปู กลุ่มค้าขาย เป็นต้น อันอยู่บนรากฐานการทำงานที่สำคัญ คือการมีทีมงานที่เข้มแข็งพร้อมให้คำปรึกษา มีประสบการณ์ในการวางนโยบาย แผนการดำเนินงานให้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี สำหรับกลุ่มคู่แข่งสะท้อนความคิดเห็นไว้ว่า ความเป็นกลุ่มเกิดขึ้นได้ด้วยการทุ่มเททำประโยชน์เพื่อพัฒนาชุมชนโดยมิใช่เกิดจากตัวเงินเป็นปัจจัยขับเคลื่อนเพียงอย่างเดียวเท่านั้น ทั้งต้องเป็นผู้ที่ให้ความเอาใจใส่ต่อทุกข้อนปัญหาประชาชนโดยคอยเป็นหูเป็นตาทุกเรื่องที่ประชาชนเกิดความเดือดร้อนในการดำเนินชีวิตประจำวัน ซึ่งเมื่อพบปัญหาเช่นนี้ ในฐานะของตัวแทนประชาชนควรต้องเร่งรีบแก้ไขให้คลี่คลายไปโดยเร็วที่สุด และกลุ่มคณะกรรมการการ

เลือกตั้งมีความเห็นว่า ปัจจัยสำคัญในการทำงานเป็นกลุ่มต้องให้ความสำคัญกับเรื่องเศรษฐกิจของชุมชนด้วย เช่น การจัดหากิจกรรมเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว เพื่อส่งเสริมให้คนมาเที่ยว ทำให้ชุมชนมีรายได้เพิ่มมากขึ้น

4) นโยบายที่ใช้หาเสียงของกลุ่มผู้สมัคร พบว่า นโยบายที่ใช้หาเสียงของกลุ่มผู้สมัครในกลุ่มผู้นำกลุ่มและสมาชิกกลุ่มพัฒนาจะอ้างอิงอยู่กับความมีวิสัยทัศน์เกี่ยวกับการสร้างสรรค์แนวคิดเพื่อมุ่งสู่กิจกรรมการพัฒนาให้เกิดความเป็นเมืองน่าอยู่ เป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่เน้นกิจกรรมท่องเที่ยวอย่างสม่ำเสมอ นอกจากกิจกรรมการท่องเที่ยว การอนุรักษ์ธรรมชาติภายใต้ นโยบายดังกล่าวแล้ว การดำเนินงานต้องเกิดขึ้นจริงในทางเชิงประจักษ์ ซึ่งหมายถึง กิจกรรมที่ก่อให้เกิดรายได้แก่คนในชุมชน เพราะมีความคิดเห็นว่ารายได้ต่างๆ ที่ได้จากผู้คนเข้ามาท่องเที่ยวในขณะนี้นำมาซึ่งการสร้างประโยชน์ทั้งแก่ตนเอง และครอบครัวได้อย่างแท้จริง นอกจากนี้ยังมีปัจจัยเกี่ยวกับการวางนโยบายไว้ล่วงหน้าก่อนลงมือปฏิบัติจริง ลักษณะวางแผนไว้ในเบื้องต้นซึ่งเกี่ยวข้องกับการพัฒนาเส้นทางคมนาคมประปา ไฟฟ้า เพื่อมุ่งหวังให้วิถีการดำเนินชีวิตของประชาชนได้รับมีความสะดวกสบาย ตลอดจนมีความอยู่ดีมีสุขมากขึ้น สอดคล้องกับกลุ่มคู่แข่งที่สะท้อนให้เห็นว่านโยบายเกี่ยวกับการพัฒนาด้านสาธารณูปโภคพื้นฐานให้แก่ประชาชนมีความสำคัญอย่างยิ่ง ส่วนกลุ่มคณะกรรมการการเลือกตั้ง เสนอว่า ปัจจัยสำคัญผู้กระทำให้นโยบายประสบความสำเร็จนั้นต้องเริ่มต้นจากค้นหา ปัญหาความต้องการผ่านการจัดลำดับความจำเป็นเร่งด่วนก่อนหลังของคณะกรรมการชุมชน จึงจะเป็นการทำงานจากล่างขึ้นบนนำมาซึ่งชุมชนได้รับการตอบสนองความต้องการได้อย่างแท้จริง

5) กระบวนการและวิธีการใช้หาเสียง พบว่า กระบวนการหาเสียงเลือกตั้งของผู้สมัคร มีปัจจัยสำคัญคือ ต้องเริ่มจากภายในตั้งแต่ลึกลงไป ทำดี พูดดี โดยพยายามสะท้อนสิ่งดีๆ เหล่านี้ออกมาให้ประชาชนได้มองเห็นจึงจะได้รับการสนับสนุนเสียงคะแนน ตลอดจนเมื่อเดินเท้าเข้าไปหาเสียงคะแนนผู้สมัครต้องพูดชี้แจงบทบาทของตนเอง เพื่อให้ชุมชนได้ทราบหน้าที่ที่แท้จริง พร้อมกับได้มีการเชิญชวนให้ชุมชนไปใช้สิทธิออกเสียงตามวันเวลาที่กำหนดไว้ด้วย แต่กรณีที่ผู้สมัครมีพื้นฐานมาจากตระกูลนักการเมืองที่ทำผลงานดี ถูกใจชุมชนมาตลอดก็จะกลายเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่สำคัญต่อกระบวนการหาเสียงเลือกตั้ง เพราะชุมชนทราบมาก่อนเบื้องต้น เช่น พ่อเป็นนายกเทศบาลมาก่อน มีประชาชนรักใคร่ชอบพอในการสร้างผลงาน ความดีไว้หลายอย่าง เป็นต้น ส่วนกลุ่มคู่แข่งให้ความสำคัญกับผู้สมัครควรเป็นคนในพื้นที่ ทำกิจกรรมอย่างใกล้ชิดกับประชาชนจนกระทั่งได้รับความเชื่อถือไว้วางใจ หรือหากกรณีผู้สมัครเป็นตัวแทนที่เคยดำรงตำแหน่งมาก่อน พอหมดวาระแล้วต้องการมาลงสมัครแข่งขันใหม่อีกครั้ง ประชาชนจะพิจารณาเรื่องผลงานที่ทำมาตลอดระยะเวลาที่ไป หรือการที่ผู้สมัครเข้าไปมีส่วนร่วมในการช่วยกิจกรรมภายในชุมชนอย่างตั้งใจ

จริง จึงจัดว่าเป็นการทำความดี หรือผู้หนึ่งต้องมีความพร้อมทางเศรษฐกิจ ด้านความรู้ ความสามารถในการบริหารงานเทศบาล ตลอดทำงานทุ่มเทเพื่อประชาชนมีความสุขในการดำเนินชีวิต

6) ทรัพยากรทางการเมือง พบว่า ทรัพยากรทางการเมืองของกลุ่มผู้นำกลุ่มและสมาชิกกลุ่มพัฒนาชะอำ ปัจจัยสำคัญที่ไม่ใช่ตัวเงินแต่เป็นความรักในตัวผู้ลงสมัครรับเลือกตั้ง เพราะสร้างผลงานให้เป็นที่ประจักษ์แก่ประชาชน นอกจากนี้ยังเน้นการเป็นผู้นำที่ดี โดยมีความรู้ความสามารถ รวมทั้งมีแนวคิดที่ดีในการพัฒนาเมืองชะอำ อีกทั้งคุณสมบัติส่วนตัวของผู้สมัครต้องเป็นผู้ที่มีความสุภาพอ่อนน้อม ทำตัวเรียบง่าย ไม่ถือตัว และมีความเป็นกันเองกับทุกคนที่เข้าไปพบพูดคุยสนทนา ซึ่งสอดคล้องกับมุมมองของกลุ่มคณะกรรมการการเลือกตั้ง นอกเหนือจากปัจจัยที่กล่าวมานั้น ผู้ลงสมัครควรมีความพร้อมทางด้านเศรษฐกิจด้วย

1.5.3 ปัจจัยภายนอกที่ทำให้ผู้นำกลุ่มพัฒนาชะอำได้รับเลือกตั้งในการเลือกตั้งเทศบาลเมืองชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ได้แก่

1) สภาพเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรมการเมือง พบว่า พบว่า สภาพเศรษฐกิจ พบว่า เนื่องจากสภาพภูมิประเทศของเมืองชะอำเป็นพื้นที่ทำเลอุดมสมบูรณ์ทั้งทางการเกษตร อาหาร และมีแหล่งท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติที่สวยงามเป็นอย่างมาก ไม่เน้นความเจริญสวยงามทางวัตถุที่ทันสมัยมากนักมีสถานที่สำคัญคือ อุทยานเขาใหญ่ อุทยานเขานางพันธุรัตน์ ประกอบกับไม่มีปัญหาเชิงสังคมด้านอาชญากรรม ดังนั้นจึงส่งผลให้ประชาชนทั่วทั้งประเทศเดินทางมาท่องเที่ยวเพื่อพักผ่อนหย่อนใจ ส่งผลถึงการสร้างรายได้ที่เพิ่มขึ้นแก่ผู้คนในท้องถิ่น รวมทั้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องยังได้ส่งเสริม พัฒนากลุ่มอาชีพต่างๆ อาทิเช่น กลุ่มประมง กลุ่มวันนม กลุ่มขนมหวาน กลุ่มกะปิ กลุ่มเกษตร ทำให้แม่บ้านที่ว่างงานมีรายได้เพิ่มขึ้น ส่วนสภาพสังคมพิจารณาถึงปัจจัยของผู้สมัครรับเลือกตั้งว่าควรเป็นคนในพื้นที่ หมายถึง การเจริญเติบโตในอำเภอชะอำ จะสามารถช่วยให้เกิดจิตสำนึกในการอยากพัฒนาภูมิภานาของตนเองให้มีความเจริญก้าวหน้ายิ่งขึ้น และสภาพวัฒนธรรมการเมือง เน้นปัจจัยที่เป็นคุณสมบัติเฉพาะของผู้สมัคร คือ ต้องเป็นผู้ให้การสนับสนุนการจัดตั้งกลุ่ม ช่วยเหลือในการดำเนินกิจกรรมของกลุ่มอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งเป็นการส่งเสริมให้ประชาชนได้รับประโยชน์ด้านรายได้ ตลอดจนมีบทบาทในการเข้ามามีส่วนร่วมทุกกิจกรรมเพิ่มมากขึ้นอีกด้วย

2) ระบบอุปถัมภ์ และผลประโยชน์ พบว่า ระบบอุปถัมภ์ และผลประโยชน์ มีความสัมพันธ์กับปัจจัยการส่งเสริมให้กับกลุ่มอาชีพต่างๆ การมาเยี่ยมเยียนเมื่อสิ้นปีจะมีสิ่งของใช้มอบให้กับผู้สูงอายุ มอบของขวัญ ซึ่งเป็นของขวัญสำหรับเด็กเกิดใหม่ อดีตที่ผู้หนึ่งมีบิดาเป็นคนดีประพฤติตนอยู่ในศีลธรรม มีพรรคพวกมากที่รู้จักคุ้นเคยกับผู้นำชุมชน การสร้างผลงานความเจริญในเรื่องต่างๆ ไว้ให้เห็นเป็นรูปธรรมทำให้ประชาชนเกิดไว้วางใจว่าสิ่งที่วางนโยบายไว้ในเบื้องต้น

นั้นสามารถนำมาปฏิบัติจริงเมืองได้รับตำแหน่ง และการดูแลเอาใจใส่ต่อความเป็นอยู่ของประชาชน

3) คู่แข่งทางการเมืองของท้องถิ่น พบว่า คู่แข่งทางการเมืองของท้องถิ่น มีการทำผลงานน้อย ประชาชนให้ความไว้วางใจไม่มากนัก รวมทั้งคุณสมบัติ ความสามารถอาจยังไม่สามารถเทียบเคียงผู้ที่ได้รับเลือกตั้ง เพราะเน้นการสนับสนุนอาชีพที่สามารถทำให้ประชาชนมีรายได้เพิ่มมากขึ้น ประกอบกับมีคุณภาพชีวิตที่ดี แม้กระทั่งการเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมของชุมชนก็ยังมีไม่สม่ำเสมอ และยิ่งหากผู้ได้รับเลือกตั้งเป็นคนที่มิภูมิลำเนาอยู่ในเมืองชะอำ สร้างรกราก มีเครือข่ายอยู่ในเมืองชะอำด้วยแล้วยิ่งส่งผลให้ผู้นั้นได้รับคะแนนเสียงมากขึ้น เพราะจัดว่าเป็นส่วนหนึ่งของท้องถิ่นย่อมมีจิตสำนึกรักที่จะพัฒนาชุมชนได้เป็นอย่างดี

4) บทบาทของคณะกรรมการการเลือกตั้ง พบว่า ในด้านกฎหมายบทบาทของ คณะกรรมการการเลือกตั้ง ไม่มีผลต่อการเลือกตั้ง เนื่องจากผลคะแนนการแพ้ชนะ มีความแตกต่างกัน

1.5.4 ปัจจัยภายในที่ทำให้สมาชิกกลุ่มพัฒนาได้รับเลือกตั้งในการเลือกตั้งเทศบาลเมืองชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ประกอบด้วย

1) การมีภูมิหลังของผู้สมัครที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์กับชุมชน พบว่า การมีภูมิหลังของสมาชิกที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์กับชุมชน หมายถึง ต้องเป็นคนดีมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับชุมชน ตลอดจนให้ความเต็มใจที่จะช่วยเหลือกิจกรรมชุมชนทุกด้าน ทั้งจะต้องเสียสละประโยชน์ส่วนตัวเพื่อประโยชน์ของชุมชน โดยปฏิบัติตัวเองให้ชุมชนยอมรับ พร้อมยินดีช่วยเหลือชุมชนอีกด้วย

2) คุณสมบัติและลักษณะส่วนตัวของผู้สมัคร พบว่า ควรเป็นคนดี มีผลงานการช่วยเหลือชาวบ้านที่เดือดร้อน ช่วยแก้ไข ถ้าช่วยไม่ได้ ก็แนะนำหรือพาไปหาหน่วยงานที่จะแก้ไขให้ได้ ต้องเสียสละประโยชน์ตนเพื่อประโยชน์ของชุมชน มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี มีความอ่อนน้อมถ่อมตน เป็นคนมีความรู้การศึกษาที่ดี และเป็นคนเก่ง

3) ความเป็นกลุ่ม (พัฒนาชะอำ) พบว่า การมีผู้นำที่เป็นกลไกหลักขับเคลื่อนกิจกรรมได้จนประสบความสำเร็จอย่างเป็นรูปธรรม สามารถทำให้ประชาชนยอมรับสมาชิก พร้อมให้ความเชื่อมั่นถึงกระบวนการทำงานเป็นกลุ่มที่เกิดประสิทธิภาพ อีกปัจจัยหนึ่ง คือ การเป็นทีมงานที่ดีต้องอยู่ภายใต้สมาชิกทุกคนต้องให้ความช่วยเหลืออย่างเต็มใจ ตลอดจนทุกคนมีสัมพันธภาพที่เป็นกัลยาณมิตรต่อกันและกัน

4) นโยบายที่ใช้หาเสียงของกลุ่มผู้สมัคร พบว่า นโยบายที่ใช้หาเสียงของกลุ่มผู้สมัครในกลุ่มสมาชิกกลุ่มพัฒนาชะอำขึ้นอยู่กับหาเสียงด้วยการใช้วิธีให้ผู้นำนำเงินเข้าหา

ประชาชนทุกบ้าน เพราะประชาชนมีความเชื่อมั่นในการทำงานของผู้นำแต่ละทีม เพราะฉะนั้น สมาชิกทีมใดจะได้รับเลือกตั้งขึ้นอยู่กับตัวผู้นำเป็นปัจจัยสำคัญอย่างยิ่ง รองลงมา คือ นโยบายในการทำงานของนายกเทศมนตรีเองต้องเป็นที่ประจักษ์ต่อประชาชนทั้งด้านการพัฒนา การท่องเที่ยว การอนุรักษ์ธรรมชาติ จึงสามารถทำให้ประชาชนได้รับประโยชน์ มีความพอใจ มีผลที่จับต้องเป็นรูปธรรมชัดเจน

5) กระบวนการและวิธีการใช้หาเสียง พบว่า นโยบายที่ใช้หาเสียงของกลุ่มผู้สมัครในกลุ่มสมาชิกกลุ่มพัฒนาจะอ้างอิงอยู่กับการหาเสียงด้วยการใช้วิธีให้ผู้นำนำเดินเข้าหาประชาชนทุกบ้าน เพราะประชาชนมีความเชื่อมั่นในการทำงานของผู้นำแต่ละทีม เพราะฉะนั้น สมาชิกทีมใดจะได้รับเลือกตั้งขึ้นอยู่กับตัวผู้นำเป็นปัจจัยสำคัญอย่างยิ่ง รองลงมา คือ นโยบายในการทำงานของนายกเทศมนตรีเองต้องเป็นที่ประจักษ์ต่อประชาชนทั้งด้านการพัฒนา การท่องเที่ยว การอนุรักษ์ธรรมชาติ จึงสามารถทำให้ประชาชนได้รับประโยชน์ มีความพอใจ มีผลที่จับต้องเป็นรูปธรรมชัดเจน

5) กระบวนการและวิธีการใช้หาเสียง พบว่า การหาเสียงของทีมงานเลือกตั้งต้องเดินเข้าหาประชาชน ทุกบ้านอย่างทั่วถึง โดยมีผู้นำกลุ่มเดินนำหาเสียงทำให้ประชาชนมีความเชื่อมั่นในผู้นำและสมาชิกมากขึ้นที่ได้ ทั้งยังเห็นว่าผู้นำได้ลงมาถึงบ้าน ดิติดินไม่นั่งดูแต่ในที่ทำงาน ห้องแอร์

6) ทรัพยากรทางการเมือง พบว่า ขึ้นอยู่กับความพร้อมทางปัจจัยด้านเศรษฐกิจสามารถช่วยให้กิจกรรมขับเคลื่อนได้อย่างบรรลุตามเป้าหมาย ประกอบกับการที่สมาชิกมีคุณสมบัติที่เอาใจเขามาใส่ใจเราถึงเรื่องทุกข้อนที่ประชาชนชนประสบปัญหา และจะต้องเสียสละประโยชน์ตนเพื่อประโยชน์ของชุมชน มีความซื่อสัตย์สุจริต มีใจรักด้านให้ความช่วยเหลือประชาชนเป็นหลักการสำคัญ

1.5.5 ปัจจัยภายนอกที่ทำให้สมาชิกกลุ่มพัฒนาได้รับเลือกตั้งในการเลือกตั้งเทศบาลเมืองชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ประกอบด้วย

1) สภาพเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรมการเมือง สภาพเศรษฐกิจ พบว่า เนื่องจากสภาพภูมิประเทศของเมืองชะอำเป็นพื้นที่ทำเลอุดมสมบูรณ์ทั้งทางการเกษตร อาหาร และมีแหล่งท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติที่สวยงามเป็นอย่างมาก ดังนั้นจึงส่งผลให้ประชาชนทั่วทั้งประเทศเดินทางมาท่องเที่ยวเพื่อพักผ่อนหย่อนใจ ส่งผลถึงการสร้างรายได้ที่เพิ่มขึ้นแก่ผู้คนในท้องถิ่น รวมทั้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องยังได้ส่งเสริม พัฒนากลุ่มอาชีพต่างๆ อาทิเช่น กลุ่มประมง กลุ่มวันนม กลุ่มขนมหวาน กลุ่มกะปิ กลุ่มเกษตร ทำให้แม้บ้านที่ว่างงานมีรายได้เพิ่มขึ้น ส่วนสภาพสังคมพิจารณาถึงปัจจัยของผู้สมัครรับเลือกตั้งว่าควรเป็นคนในพื้นที่ หมายถึง การเจริญเติบโตในอำเภอ

ชะอำ จะสามารถช่วยให้เกิดจิตสำนึกในการอยากพัฒนาภูมิลำเนาของตนเองให้มีความเจริญก้าวหน้ายิ่งขึ้น และสภาพวัฒนธรรมการเมือง เน้นปัจจัยที่เป็นคุณสมบัติเฉพาะของผู้สมัคร คือ ต้องเป็นผู้ให้การสนับสนุนการจัดตั้งกลุ่ม ช่วยเหลือในการดำเนินกิจกรรมของกลุ่มอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งเป็นการส่งเสริมให้ประชาชนได้รับประโยชน์ด้านรายได้ ตลอดจนมีบทบาทในการเข้ามามีส่วนร่วมทุกกิจกรรมเพิ่มมากขึ้นอีกด้วย

2) ระบบอุปถัมภ์ และผลประโยชน์ มีความสัมพันธ์กับปัจจัยการมีญาติพี่น้องที่นอกรวม และการมีเพื่อนักการเมืองท้องถิ่น ทำให้ได้รับการสนับสนุนในด้านต่างๆ มากยิ่งขึ้น

3) คู่แข่งทางการเมืองของท้องถิ่น พบว่า คู่แข่งทางการเมืองของท้องถิ่น มีการทำผลงานน้อย ประชาชนให้ความไว้วางใจไม่มากนัก รวมทั้งคุณสมบัติ ความสามารถอาจยังไม่สามารถเทียบเคียงผู้ที่ได้รับเลือกตั้ง เพราะเน้นการสนับสนุนอาชีพที่สามารถทำให้ประชาชนมีรายได้เพิ่มมากขึ้น ประกอบกับมีคุณภาพชีวิตที่ดี แม้กระทั่งการเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมของชุมชนก็ยังมีไม่สม่ำเสมอ และยิ่งหากผู้ได้รับเลือกตั้งเป็นคนที่มิภูมิลำเนาอยู่ในเมืองชะอำ สร้างรกราก มีเครือข่ายอยู่ในเมืองชะอำด้วยแล้วยิ่งส่งผลให้ผู้นั้นได้รับคะแนนเสียงมากขึ้น เพราะจัดว่าเป็นส่วนหนึ่งของท้องถิ่นย่อมมีจิตสำนึกรักที่จะพัฒนาชุมชนได้เป็นอย่างดี

2. อภิปรายผล

จากการวิเคราะห์ผลการวิจัยเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง มีประเด็นที่น่าสนใจเกี่ยวกับปัจจัยความสำเร็จที่ทำให้ผู้นำ และสมาชิกกลุ่มพัฒนาชะอำได้รับเลือกตั้ง ทั้งนี้ผู้วิจัยได้นำรายละเอียดมาอภิปรายโดยแยกออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องด้านภูมิหลังของผู้สมัคร คุณสมบัติและลักษณะส่วนตัวของผู้สมัคร ความเป็นกลุ่ม (พัฒนาชะอำ) นโยบายที่ใช้หาเสียงของกลุ่มผู้สมัคร (พัฒนาชะอำ) กระบวนการและวิธีการที่ใช้ใน การหาเสียงทรัพยากรทางการเมือง รวมเรียกว่า “ปัจจัยภายใน”

1.1 ปัจจัยภูมิหลังของผู้สมัคร พบว่า ผู้ให้ข้อมูลมีความคิดเห็นว่า ปัจจัยที่สำคัญอย่างยิ่งในการทำให้นายอนุกุล พรสมบูรณ์ศิริ (กลุ่มพัฒนาชะอำ) ได้ประสบความสำเร็จในการเลือกตั้งครั้งที่ผ่านมานี้เนื่องจากว่า เป็นบุคคลที่มีภูมิลำเนาอยู่ในพื้นที่อยู่แล้ว ประกอบกับการมีเครือข่ายลงคะแนนเสียงช่วยในการเลือกตั้งเป็นคะแนนสูงมากกว่าคู่แข่ง อีกทั้งญาติพี่น้องยังมีความรัก ความผูกพัน ความสามัคคีที่รักใคร่กลมเกลียวกันอย่างมาก จนเป็นส่วนผลักดันกระทั่งเป็นปัจจัยสำคัญต่อการเข้ามาช่วยเหลือสนับสนุนให้การรับเลือกตั้งเกิดเป็นผลสำเร็จด้วยดี ทั้งยังก่อเกิดเป็นคะแนนเสียงที่มีฐานกว้างยิ่งขึ้น สำหรับในการสร้างมนุษย์สัมพันธ์ในเชิงเครือข่ายโดยวิธีการเข้าหา

ประชาชนอย่างทั่วถึงและสม่ำเสมอในช่วงระยะเวลาก่อนลงมาสมัครรับเลือกตั้งก็ต้องก็กลายเป็นปัจจัยที่เกิดบทบาทสำคัญในฐานะผู้นำเชิงชนชั้นกับผู้เข้าร่วมปฏิบัติกิจกรรมภายในชุมชนอย่างมีความต่อเนื่องอีกด้วย สำหรับปัจจัยเกี่ยวกับการเดินทางเพื่อเข้าร่วมรับฟังความคิดเห็นจากประชาชน รวมถึงการเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมด้านสังคม เศรษฐกิจ ประเพณี ศาสนา วัฒนธรรมอย่างสม่ำเสมอนี้เอง ยังสามารถสนับสนุนให้ประชาชนส่วนใหญ่เกิดเป็นความไว้วางใจ การยอมรับความศรัทธาถึงการมองเห็นพฤติกรรมเชิงประจักษ์อย่างตั้งใจแน่วแน่ในการเข้าถึงบทบาทหน้าที่ของภาวะความเป็นผู้นำของตัวเองและทีมงาน แม้ในช่วงที่ไม่ได้ดำรงตำแหน่งสำคัญอย่างอื่นก็ตามที่อยู่ในห้องถิ่น ทั้งนี้ยังมีความเสียดสี ทู่แทแรงกายแรงใจเพื่อช่วยเหลือแต่ละบุคคลรวมถึงชุมชนอันเกิดเป็นประโยชน์แก่ส่วนรวมมาอย่างต่อเนื่อง โดยเน้นที่เป้าหมายสำคัญเพราะให้ได้มาซึ่งคะแนนเสียงเลือกตั้งและการได้รับอำนาจทางตำแหน่งการเมือง ซึ่งมีความสอดคล้องกับแนวคิดชนชั้นนำและผู้นำ ที่กล่าวไว้เกี่ยวกับการมีภูมิหลังทางสังคม (social background) คือ บุคคลที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคมสูงเป็นข้อดีหรือข้อที่มีประโยชน์ ในการนำไปสู่สถานภาพการเป็นผู้นำที่มากกว่าบุคคลที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคมที่ต่ำกว่า ผู้นำในปัจจุบันมีแนวโน้มที่ได้รับการศึกษาที่สูงขึ้นกว่าผู้นำในอดีต ตลอดจนต้องเป็นผู้ที่มีสติปัญญา ความรู้ความสามารถ (intelligence) โดยบุคคลที่เป็นผู้นำมักจะเป็นผู้ที่มีการตัดสินใจ มีความรู้มีความสามารถดี กล่าวอีกนัยหนึ่ง บุคคลที่เป็นผู้นำโดยทั่วไปมักจะมีรู้ความสามารถค่อนข้างสูงกว่าผู้ตามหรือผู้ร่วมงาน และลักษณะต่างๆทางสังคม (social background) ผู้นำตามคุณลักษณะแบบนี้ มักจะเป็นผู้ต้องการมีส่วนร่วมในกิจการต่างๆ อย่างกระตือรือร้น เป็นผู้ที่ชอบติดต่อบปะสังสรรค์กับบุคคลอื่นและชอบให้ความร่วมมือกับบุคคลต่างๆ ดี สำหรับแนวคิดระบบอุปถัมภ์และการแลกเปลี่ยนประโยชน์ ปธาน สุวรรณมงคล (2552:75-82) กล่าวไว้ว่า สังคมไทยเป็นสังคมที่มีกระบวนการอบรมสั่งสอนให้คนมีความสัมพันธ์กัน เริ่มจาก ครอบครัว เครือญาติ เพื่อนร่วมงาน ระดับการบังคับบัญชา การมีผู้อุปการคุณ การตอบแทนบุญคุณ การไม่เนรคุณ การมีความเกรงใจ การแบ่งปันผลประโยชน์โดยความสัมพันธ์ต่างๆเหล่านี้ล้วนเป็นปัจจัยที่ทำให้ฝ่ายที่เป็นผู้อุปถัมภ์ หรือผู้มีบุญคุณต่อคนอื่นในทุกระดับของสังคมมีความได้เปรียบในการดำเนินชีวิตรวมทั้งการแสวงหาผลประโยชน์ส่วนตน เพราะผู้อุปถัมภ์จะสามารถกำหนดให้ผู้อุปถัมภ์กระทำการใดๆ ได้ตามความต้องการของตน และผู้อุปถัมภ์ก็ยินดีที่จะรับใช้หรือตอบสนองความต้องการอยู่แล้ว ทั้งนี้ เพราะวิถีชีวิตของคนในสังคมไทยสอนให้รู้จักตอบแทนผู้มีพระคุณ หรือเจ้านาย และในทางการเมืองก็เช่นเดียวกัน การที่ผู้มีอำนาจทางการเมืองบริหารจัดการหรือมีฐานะทางเศรษฐกิจดีก็จะสามารถสร้างเครือข่ายเชื่อมโยงเป็นระบบอุปถัมภ์เพื่อหวังผลทางการเมืองได้ในทุกรูปแบบ ทั้งนี้สัมพันธ์ อรรถดวางศ์ (2547:16) ได้นำเสนออีกว่า สังคมการเมืองระดับท้องถิ่นซึ่งถือว่าเป็นการเมืองในวงแคบก็มีความสัมพันธ์ใน

ลักษณะนี้เช่นกัน หากผู้สมัครรับเลือกตั้งมีคุณสมบัติเป็น ผู้อุปถัมภ์ตั้งที่กล่าวมา ก็จะทำให้เข้าสู่ อำนาจหรือตำแหน่งทางการเมืองได้ไม่ยาก เพราะผู้อุปถัมภ์สามารถกำหนดให้ผู้ได้อุปถัมภ์ ตอบสนองในด้านการเลือกตั้ง การอุปถัมภ์เพื่อหวังผลประโยชน์ทางการเมืองอาจทำได้หลาย รูปแบบ เช่น การที่ผู้สมัครให้ความช่วยเหลือบุคคลต่างๆ ในเขตเลือกตั้ง ทั้งในด้านส่วนตัวและ ส่วนรวมและเมื่อถึงเวลาเลือกตั้ง ผู้ที่ได้รับการอุปถัมภ์เหล่านี้เป็นหัวคะแนนหรือจะไปลงคะแนน ให้เพื่อเป็นการตอบแทน เช่น ผู้สมัครรับเลือกตั้งเคยสัญญาว่าจะสร้างถนน ประปาให้ และสามารถ กระทำได้สำเร็จก็จะเป็นการสร้างบุญคุณอย่างมาก เมื่อถึงเวลาเลือกตั้งก็จะตอบแทนบุญคุณ โดยการ เลือกผู้ที่ทำให้ได้รับความสะดวกสบายทั้งที่เป็นเพียงการบริหารงบประมาณของท้องถิ่นก็สามารถ ทำให้บุคคลผู้ได้รับการอุปถัมภ์เหล่านั้นพอใจในด้านส่วนตัว เช่น ผู้อุปถัมภ์อาจจะให้ความคุ้มครอง ปกป้องความปลอดภัย ให้การกู้ยืมเงินเพื่อช่วยเหลือวິงเดินในเรื่องคดีความที่เกี่ยวข้องด้านกฎหมาย ให้พ้นผิด ช่วยเหลือให้คนในครอบครัวมีอาชีพมีงานทำ เป็นต้น เหล่านี้ล้วนเป็นรูปแบบของระบบ อุปถัมภ์ ที่ผู้มีอำนาจกระทำเพื่อผลประโยชน์ทางการเมือง

1.2 ปัจจัยคุณสมบัติและลักษณะส่วนตัวของผู้สมัคร พบว่า ผู้ให้ข้อมูลมีความคิดเห็น ว่า ปัจจัยที่สำคัญอย่างยิ่งในการที่ทำให้ผู้สมัคร ได้รับเลือกตั้ง คือ มีคุณธรรม มีความเสียสละ มี อุทิศตนในการทำงานตามนโยบายอย่างเต็มความสามารถ มีการเข้าถึงประชาชนอย่างใกล้ชิด มี ส่วนร่วมในกิจกรรมชุมชนอย่างสม่ำเสมอ มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี มีกิจกรรมยามที่อ่อนนุ่มถ่อมตน ไม่ถือตัวอีกด้วย ทั้งได้รับการศึกษาสูง โดยพื้นฐานเบื้องต้นที่สำคัญ คือ บุคคลนั้นควรมีฐานเสียง สืบเนื่องมาจากรุ่นพ่อ พี่สาว ซึ่งเคยได้รับตำแหน่งทางการเมืองดังกล่าวมาก่อน ยิ่งส่งผลต่อการทำ ให้ประชาชนรักในตัวคนผู้ที่จะเข้ารับตำแหน่งได้มากขึ้น สุดท้าย คือ ผู้สมัครควรมีความพร้อมทำให้ มีความทุ่มเทเสียสละประโยชน์สุขส่วนตัว ทำงานเพื่อแก้ไขปัญหาให้ประชาชนได้อย่างเต็มที่ ซึ่ง สอดคล้องกับข้อค้นพบเกี่ยวกับปัจจัยด้านคุณสมบัติและลักษณะส่วนตัวของผู้สมัครที่มีผลต่อการ ได้รับเลือกตั้งในครั้งนี้ มีความสอดคล้อง จุมพล หนีมพานิช (2547:29-32) กล่าวว่า ผู้นำจะเป็นผู้ที่มี คุณลักษณะที่แตกต่างไปจากมวลชนหรือคนส่วนใหญ่ คุณลักษณะที่สำคัญ คือ เป็นผู้ที่มี สถานภาพทางเศรษฐกิจสังคมสูง ทั้งผู้นำในปัจจุบันมีแนวโน้มที่ได้รับการศึกษาที่สูงขึ้นกว่าผู้นำใน อดีต มีสติปัญญาความรู้ความสามารถค่อนข้างสูงกว่าผู้ตามหรือผู้ร่วมงาน ตลอดจนถ้าเปรียบเทียบ คุณลักษณะของผู้นำต่างๆ จะเห็นได้ว่าบุคลิกภาพจะเป็นตัวกำหนดภาวะผู้นำได้ชัดเจนกว่า คุณลักษณะอื่นๆ บุคลิกภาพได้รวมเอาสิ่งต่างๆ ไว้มากมายและถ้าจะว่ากันแล้วคุณลักษณะที่กล่าว มาแล้วข้างต้น ไม่ว่าจะเป็นคุณลักษณะทางกาย สติปัญญา หรือความรู้ความสามารถ มีความ รับผิดชอบสูง และมักจะเป็นผู้ต้องการมีส่วนร่วมในกิจการต่างๆ อย่างกระตือรือร้น เป็นผู้ที่ชอบ คิดต่อพบปะสังสรรค์กับบุคคลอื่นและชอบให้ความร่วมมือกับบุคคลต่างๆ อย่างดี รวมทั้งผู้นำ

จำเป็นต้องมีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกลมีประสบการณ์และบารมีที่ผู้อื่นเชื่อถือ ควรรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นด้วยความจริงใจ แต่ใช้วิจารณญาณของตนเองในการตัดสินใจตามเหตุและผล

1.3 ปัจจัยความเป็นกลุ่ม (พัฒนาชะอำ) พบว่า ผู้ให้ข้อมูลมีความคิดเห็นว่าเป็นผู้ที่สืบทอดกิจกรรมการเมืองมาจากบรรพบุรุษ หรือตระกูลที่ทำงานเพื่อประโยชน์มุ่งส่วนรวม การเป็นคนดีโดยทำให้ประชาชนเกิดการยอมรับ สามารถเข้าร่วมกิจกรรมงานบุญตามประเพณีต่างๆ ของชุมชนได้ รวมทั้งเป็นผู้ให้ความสนใจในการสนับสนุนกลุ่มอาชีพทุกกลุ่มที่เกิดขึ้นภายในชุมชน อันอยู่บนรากฐานการทำงานที่สำคัญ คือ การมีทีมงานที่เข้มแข็งพร้อมให้คำปรึกษา มีประสบการณ์ในการวางแผนการดำเนินงานให้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี อีกทั้งความเป็นกลุ่มเกิดขึ้นได้ด้วยการทุ่มเททำประโยชน์เพื่อพัฒนาชุมชน โดยมีใช้เกิดจากตัวเงินเป็นปัจจัยขับเคลื่อนเพียงอย่างเดียวเท่านั้น และต้องเป็นผู้ที่ให้ความเอาใจใส่ต่อทุกขั้วรอบประชาชน โดยคอยเป็นหูเป็นตาทุกเรื่องที่ประชาชนเกิดความเดือดร้อนในการดำเนินชีวิตประจำวัน ซึ่งเมื่อพบปัญหาเช่นนี้ ในฐานะของตัวแทนประชาชนควรต้องเร่งรีบแก้ไขให้คลี่คลาย สุดท้าย คือ ปัจจัยสำคัญในการทำงานเป็นกลุ่มต้องให้ความสำคัญกับเรื่องเศรษฐกิจของชุมชนด้วย เช่น การจัดหากิจกรรมเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวเพื่อส่งเสริมให้คนมาเที่ยว ทำให้ชุมชนมีรายได้เพิ่มมากขึ้น โดยสอดคล้องกับคำกล่าวของชยอนันต์ สมุทรวณิช (2525: 41-42) กล่าวถึง การเกิดกลุ่มในสังคมไทยว่ามีลักษณะพิเศษบางประการที่แตกต่างจากสังคมตะวันตก คือ การใช้ความสัมพันธ์ส่วนตัวของบุคคลความเป็นพี่น้อง ความไวเนื้อเชื้อใจ การให้ความช่วยเหลือกันในความสัมพันธ์เชิงอุปถัมภ์ (Patron Clients) ซึ่งมีรากฐานมาจากโครงสร้างทางวัฒนธรรมศักดินา ซึ่งเป็นความสัมพันธ์ในลักษณะ “นาย” กับ “บ่าว” หรือ “เจ้านาย” กับ “ลูกน้อง” ดังนั้นกลุ่มการเมืองที่มีการพัฒนาจากอดีตถึงปัจจุบันถือได้ว่าเป็นผลของโครงสร้างสังคมไทย และแนวคิดของสุเขต สกุลทอง (2549:15 -16) อธิบายไว้ว่า การเกิดกลุ่มของคนไทยมีความเกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์กันเป็นส่วนตัวของบุคคลในลักษณะของความสัมพันธ์ในเชิงอุปถัมภ์ ซึ่งอาศัยความสัมพันธ์กันเป็นส่วนตัวความไว้วางใจและความใกล้ชิดสนิทสนมกันเป็นที่ตั้งมีลักษณะของความสัมพันธ์แบบศักดินาที่ยังคงมีอิทธิพลอยู่มากในสังคมไทย ความสัมพันธ์ส่วนตัวจะเกิดขึ้นได้จะต้องมีการพบปะกันอย่างสม่ำเสมอระหว่างบุคคลต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นญาติพี่น้อง เพื่อน ผู้ร่วมงาน คนรู้จักหรือบุคคลอื่นๆ ที่มีโอกาสมาพบปะกันนั้นจะต้องมีความสม่ำเสมอจนก่อให้เกิดความรู้สึกที่ใกล้ชิดและเกิดความไว้วางใจซึ่งกันและกัน ซึ่งจะนำไปสู่การที่บุคคลทั้งสองฝ่ายหรือมากกว่าสามารถร่วมมือกันกระทำกิจกรรมบางอย่างร่วมกันได้ ความใกล้ชิดและความไว้วางใจเป็นการแสดงออกให้เห็นถึงความเป็นเพื่อนหรือความเป็นพวกพ้องเดียวกันและยอมให้การช่วยเหลือซึ่งกันและกันระหว่างพวกพ้อง การช่วยเหลือนี้ไม่ได้ตั้งอยู่บนหลักการหรือความถูกต้องแต่อย่างใด กล่าวคือเมื่อเป็นเพื่อนกันแล้วจะต้องช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ถึงแม้ว่าการ

ช่วยเหลือกันจะขัดหรือ ผิดหลักการ เช่นความยุติธรรมเป็นต้น ทั้งนี้เพราะคนไทยให้ความสำคัญต่อการเป็นเพื่อนมากกว่าหลักการนับเป็นการสะท้อนให้เห็นค่านิยมของความเป็นเพื่อนนั้นมีเงื่อนไขที่ต้องช่วยเหลือซึ่งกันและกันระหว่างเพื่อน ทำให้คนไทยเป็นเพื่อนกันต้องพึ่งพาอาศัยกันและกันอีกด้วย

1.4 ปัจจัยนโยบายที่ใช้หาเสียงของกลุ่มผู้สมัคร (พัฒนาชะอำ) พบว่า ผู้ให้ข้อมูลมีความคิดเห็นว่า นโยบายที่ใช้หาเสียงของกลุ่มผู้สมัครในกลุ่มผู้นำกลุ่มและสมาชิกกลุ่มพัฒนาชะอำ ขึ้นอยู่กับความมีชีวิตชีวาเกี่ยวกับการสร้างสรรค์แนวคิดเพื่อมุ่งสู่กิจกรรมการพัฒนาให้เกิดความเป็นเมืองน่าอยู่ เป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่เน้นกิจกรรมท่องเที่ยวอย่างสม่ำเสมอ นอกจากกิจกรรมการท่องเที่ยว การอนุรักษ์ธรรมชาติภายใต้ นโยบายดังกล่าวแล้ว การดำเนินงานต้องเกิดขึ้นจริงในทางเชิงประจักษ์ ซึ่งหมายถึง กิจกรรมที่ก่อให้เกิดรายได้แก่คนในชุมชน เพราะมีความคิดเห็นว่ารายได้ต่างๆ ที่ได้จากผู้คนเข้ามาท่องเที่ยวในชะอำนี้ นำมาซึ่งการสร้างประโยชน์ทั้งแก่ตนเอง และครอบครัวได้อย่างแท้จริง นอกจากนี้ยังมีปัจจัยเกี่ยวกับการวางนโยบายไว้ล่วงหน้าก่อนลงมือปฏิบัติจริง เพื่อมุ่งหวังให้วิถีการดำเนินชีวิตของประชาชนได้รับมีความสะดวกสบาย ตลอดจนมีความอยู่ดีมีสุขมากขึ้น จึงสอดคล้องกับแนวคิดของชวงส์ ฉายะบุตร (2539: 15) ที่กล่าวไว้ว่า การปกครองท้องถิ่นสามารถสนองความต้องการของท้องถิ่นตรงเป้าหมายและมีประสิทธิภาพ เนื่องจากท้องถิ่นมีความแตกต่างกันไม่ว่าทางสภาพภูมิศาสตร์ ทรัพยากร ประชาชน ความต้องการ และปัญหาอย่างต่างกันออกไป ผู้ที่ให้บริการหรือแก้ไขปัญหาให้ถูกจุดและสอดคล้องกับความต้องการของประชาชนก็ต้องเป็นผู้รู้ถึงปัญหาและความต้องการของประชาชนเป็นอย่างดี การบริหารงานจึงจะเป็นไปอย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพไม่ต้องเสียเวลาเสนอเรื่องขออนุมัติไปยังส่วนเหนือขึ้นไป ท้องถิ่นจะบริหารงานให้เสร็จสิ้นลงภายในท้องถิ่นนั่นเองไม่ต้องสิ้นเปลืองเวลาและค่าใช้จ่ายโดยไม่จำเป็น สำหรับชวงส์ ฉายะบุตร (2539: 13-14) กล่าวว่า วัตถุประสงค์ของการปกครองท้องถิ่นเพื่อสนองตอบต่อความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นอย่างแท้จริง เนื่องจากประเทศมีขนาดกว้างใหญ่ ความต้องการของประชาชนในแต่ละท้องถิ่นย่อมมีความแตกต่างกัน การรอรับบริการจากรัฐบาลกลางแต่เพียงอย่างเดียว อาจไม่ตรงตามความต้องการที่แท้จริงและล่าช้าหน่วยงานปกครองที่มีประชาชนในท้องถิ่นเป็นผู้บริหารเท่านั้น จึงจะสามารถตอบสนองความต้องการนั้นได้ และแนวคิดของครีชฟีลด์และบัลลาชี (Krech D.Crutchfield and E.L.Ballachy 1948: 421-453 อ้างถึงใน พิมใจ โอภาณรักษ์ธรรม 2542: 52-53) ได้กำหนดหน้าที่ผู้นำทำหน้าที่เป็นผู้วางแผนนโยบาย (Policy Maker) การวางนโยบายอาจจะมีผู้ร่วมแสดงความคิดเห็นโดยสมาชิกในกลุ่มร่วมกันวางนโยบาย หรือผู้นำวางนโยบายเพียงผู้เดียวในกรณีหลังนี้จะเกิดขึ้นกับผู้นำที่มีความเชี่ยวชาญ นอกจากนี้ ในฐานะที่ผู้นำเป็นตัวแทนกลุ่มในการติดต่อภายนอกในนามกลุ่มและทำหน้าที่ควบคุมความสัมพันธ์

ในกลุ่ม ขจัดความขัดแย้งระหว่างคนในกลุ่ม รวมทั้งการลงโทษและการให้รางวัล สิทธิดังกล่าวนี้จึงทำให้สามารถควบคุมกลุ่มและกำหนดนโยบายได้

1.5 ปัจจัยกระบวนการและวิธีการใช้หาเสียง พบว่า ผู้ให้ข้อมูลมีความคิดเห็นว่า ปัจจัยสำคัญคือ ต้องเริ่มจากภายในตั้งแต่คิดดี ทำดี พูดดี โดยพยายามสะท้อนสิ่งดีๆ เหล่านี้ออกมาให้ประชาชนได้มองเห็นจึงจะได้รับการสนับสนุนเสียงคะแนน ตลอดจนเมื่อเดินเท้าเข้าไปหาเสียงคะแนนผู้สมัครต้องพูดชี้แจงบทบาทของตนเอง เพื่อให้ชุมชนได้ทราบหน้าที่ที่แท้จริง พร้อมกับได้มีการเชิญชวนให้ชุมชนไปใช้สิทธิออกเสียงตามวันเวลาที่กำหนดไว้ด้วย แต่กรณีที่ผู้สมัครมีพื้นฐานมาจากตระกูลนักการเมืองที่ทำผลงานดี ถูกใจชุมชนมาตลอดก็จะกลายเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่สำคัญต่อกระบวนการหาเสียงเลือกตั้ง ทั้งผู้สมัครควรเป็นคนในพื้นที่ ทำกิจกรรมอย่างใกล้ชิดกับประชาชนจนกระทั่งได้รับความเชื่อถือไว้วางใจ หรือหากกรณีผู้สมัครเป็นตัวแทนที่เคยดำรงตำแหน่งมาก่อนพอหมดวาระแล้วต้องการมาลงสมัครแข่งขันใหม่อีกครั้ง หรือการที่ผู้สมัครเข้าไปมีส่วนร่วมในการช่วยกิจกรรมภายในชุมชนอย่างตั้งใจจริง จึงจัดว่าเป็นการทำความดี หรือผู้สมัครนั้นต้องมีความพร้อมทางเศรษฐกิจ ด้านความรู้ ความสามารถในการบริหารงานเทศบาล ตลอดทำงานทุ่มเทเพื่อประชาชนมีความสุขในการดำเนินชีวิต สอดคล้องกับเพ็ญกมล มานะรัตน์ (2547: 36-42) อ้างถึงใน อติพรธ ทองจรัส (2553:38-39) ได้กล่าวถึงลักษณะของความสัมพันธ์เชิงอุปถัมภ์ว่า เกิดจากผู้อุปถัมภ์มักจะมีทรัพย์สิน อำนาจสถานภาพมากกว่าผู้อุปถัมภ์ เหตุเพราะผู้อุปถัมภ์มักจะเป็นผู้ควบคุม หรือผูกขาดทรัพยากรที่มีความสำคัญๆ เช่น เงิน อำนาจ อิทธิพล สถานะทาง เศรษฐกิจ สังคม ความมั่นคง ทำให้คนอื่นๆ ที่ไม่มีทรัพยากรเหล่านี้จำใจ หรือเต็มใจเข้าไปพึ่งพาผู้อุปถัมภ์ เพื่อขอให้ทรัพยากรเหล่านั้น กระบวนการแลกเปลี่ยนที่ไม่สมดุลจึงเริ่มต้นขึ้น ในที่สุดผู้ที่เข้าไปพึ่งพิงผู้ที่มีทรัพยากรก็ตกเป็นผู้รับการอุปถัมภ์ และความสัมพันธ์แบบอุปถัมภ์นั้นต้องเป็นความสัมพันธ์ส่วนตัวระหว่างผู้อุปถัมภ์กับผู้รับการอุปถัมภ์ ผลประโยชน์ที่แลกเปลี่ยนกันจึงเป็นผลประโยชน์ที่แลกเปลี่ยนกัน จึงเป็นผลประโยชน์ที่เฉพาะเจาะจงเป็นการส่วนตัว ผลจากการแลกเปลี่ยนที่ไม่สมดุลทำให้เกิดความรู้สึกเป็นหนี้บุญคุณ ความจงรักภักดี

1.6 ปัจจัยทรัพยากรทางการเมือง พบว่า ผู้ให้ข้อมูลมีความคิดเห็นว่า เน้นปัจจัยสำคัญที่ไม่ใช่ตัวเงินแต่เป็นความรักในตัวผู้ลงสมัครรับเลือกตั้ง เพราะสร้างผลงานให้เป็นที่ประจักษ์แก่ประชาชน นอกจากนี้ยังเน้นการเป็นผู้นำที่ดี โดยมีความรู้ความสามารถ รวมทั้งมีแนวคิดที่ดีในการพัฒนาเมืองชะอำ อีกทั้งคุณสมบัติส่วนตัวของผู้สมัครต้องเป็นผู้ที่มีความสุภาพอ่อนน้อม ทำตัวเรียบง่าย ไม่ถือตัว สอดคล้องกับแนวคิดเกี่ยวกับอำนาจและอิทธิพลของเฟรนช์และราเวน (French and Raven 1968: 67- 73) ที่กล่าวถึงแหล่งอำนาจความรู้ความชำนาญ ซึ่งขึ้นอยู่กับระดับการยอมรับ เชื่อถือในความรู้ ภูมิปัญญาและความเชี่ยวชาญเฉพาะสาขาของผู้แสวงหาอำนาจประเภทนี้ ความ

นำเชื่อถือได้มาจากการมีหลักฐานประกาศนียบัตรหรือใบผ่านงานเพื่อแสดงว่าบุคคลนั้นมีความรู้ ความชำนาญ และต้องสามารถแสดงให้เห็นประจักษ์ชัดต่อผู้อื่นจนเป็นที่ยอมรับ และอรุณ รักรธรรม (2523: 65-70) กล่าวไว้ว่า บุคลิกลักษณะ (Personality) เป็นลักษณะเด่นต่อผู้พบเห็น เพราะผู้นำหรือผู้บริหารมีบุคลิกลักษณะดี จะมีส่วนช่วยดึงดูดความสนใจและจูงใจผู้ร่วมงาน อยากเลียนแบบ จึงทำให้ผู้บริหารมีอิทธิพลเหนือผู้ใต้บังคับบัญชาได้อีกทางหนึ่ง ส่วนมนุษยสัมพันธ์ (Human Relationship) เป็นปัจจัยสำคัญอันดับแรกในการติดต่อสื่อสารกัน อันจะนำมาซึ่งความเข้าใจอันดี และมีความรู้สึกที่ดีต่อกันจนถือได้ว่าเป็น “อำนาจภายใน” ของบุคคลและเป็นสมบัติส่วนตัวของบุคคลนั้นตลอดไป และสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคม (Social economic Status) เป็นแหล่งอำนาจที่สำคัญอีกแหล่งหนึ่ง คนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจดี มักจะเป็นผู้มีอิทธิพลให้ผู้อื่นเคารพยำเกรงเชื่อถือ

ส่วนที่ 2 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับสภาพเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรมการเมือง ของท้องถิ่น ระบบอุปถัมภ์และผลประโยชน์ คู่แข่งทางการเมืองของท้องถิ่น รวมเรียกว่า “ปัจจัยภายนอก”

2.1 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับสภาพเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรมการเมืองของท้องถิ่น พบว่า ผู้ให้ข้อมูลมีความคิดเห็นว่า สภาพภูมิประเทศของเมืองชะอำเป็นพื้นที่ทำเลอุดมสมบูรณ์ทั้งทางการเกษตร อาหาร และมีแหล่งท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติที่สวยงามเป็นอย่างมาก ไม่เน้นความเจริญ สวยงามทางวัตถุที่ทันสมัยมากนักมีสถานที่สำคัญคือ อุทยานเขาใหญ่ อุทยานเขานางพันธุรัตน์ ประกอบกับไม่มีปัญหาเชิงสังคมด้านอาชญากรรม ดังนั้นจึงส่งผลให้ประชาชนทั่วทั้งประเทศ เดินทางมาท่องเที่ยวเพื่อพักผ่อนหย่อนใจ ส่งผลถึงการสร้างรายได้ที่เพิ่มขึ้นแก่ผู้คนในท้องถิ่น รวมทั้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องยังได้ส่งเสริม ส่วนสภาพสังคมพิจารณาถึงปัจจัยของผู้สมัครรับเลือกตั้งว่าควรเป็นคนในพื้นที่ หมายถึง การเจริญเติบโตในอำเภอชะอำ จะสามารถช่วยให้เกิดจิตสำนึกในการอยากพัฒนาภูมิลำเนาของตนเองให้มีความเจริญก้าวหน้ายิ่งขึ้น และสภาพวัฒนธรรมการเมืองเน้นปัจจัยที่เป็นคุณสมบัติเฉพาะของผู้สมัคร คือ ต้องเป็นผู้ให้การสนับสนุนการจัดตั้งกลุ่มช่วยเหลือในการดำเนินกิจกรรมของกลุ่มอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งเป็นการส่งเสริมให้ประชาชนได้รับประโยชน์ด้านรายได้ ตลอดจนมีบทบาทในการเข้ามามีส่วนร่วมทุกกิจกรรมเพิ่มมากขึ้นอีกด้วย

2.2 ปัจจัยระบบอุปถัมภ์และผลประโยชน์ พบว่า ผู้ให้ข้อมูลมีความคิดเห็นว่า มีความสัมพันธ์กับปัจจัยการส่งเสริมให้กับกลุ่มอาชีพต่างๆ การมาเยี่ยมเยียนเมื่อสิ้นปีจะมีสิ่งของใช้มอบให้กับผู้สูงอายุ มอบของขวัญ ซึ่งเป็นของใช้สำหรับเด็กเกิดใหม่ อดีตที่ผู้นั้นมีบิดาเป็นคนดี ประพฤติตนอยู่ในศีลธรรม มีพรรคพวกมากที่รู้จักคุ้นเคยกับผู้นำชุมชน การสร้างผลงานความเจริญในเรื่องต่างๆ ไว้ให้เห็นเป็นรูปธรรมทำให้ประชาชนเกิดไว้วางใจ สอดคล้องกับแนวคิดของเจมส์ ซี สกอต (James C. Scott, 1977:41-135 อ้างถึงใน จันทรศณา มั่นคง 2547:33) ได้ให้นิยามไว้ว่า “ความสัมพันธ์ระหว่างผู้อุปถัมภ์และผู้รับอุปถัมภ์เป็นความสัมพันธ์ในการแลกเปลี่ยนระหว่างคน 2

คน ซึ่งมีมิตรภาพแบบเล็งผลประโยชน์ (instrumental friendship) ในการแลกเปลี่ยนนี้ บุคคลซึ่งมีสถานภาพทางเศรษฐกิจ สังคมเหนือกว่า คือ ผู้อุปถัมภ์ (patron) จะใช้อิทธิพลและทรัพยากรของตนในการช่วยปกป้องคุ้มครองหรือให้ผลประโยชน์ หรือทั้งสองอย่างแก่บุคคลที่มีสถานภาพต่ำกว่าซึ่งเป็นผู้รับอุปถัมภ์ (client) ซึ่งตอบแทนโดยการให้การสนับสนุน และช่วยเหลือโดยทั่วไป ตลอดทั้งการให้การอุปถัมภ์ (patron) และเชื่อว่าความสัมพันธ์ระหว่างผู้อุปถัมภ์และผู้รับอุปถัมภ์เป็นความสัมพันธ์ทางศีลธรรม แต่การขยายตัวทางเศรษฐกิจเชิงพาณิชย์และการเข้าไปเกี่ยวข้องของอำนาจรัฐ มีผลทำให้ความสัมพันธ์ทางศีลธรรมเปลี่ยนแปลงไปเป็นความสัมพันธ์ที่มีการต่อรองกันมากขึ้น

2.3 ปัจจัยคู่แข่งทางการเมืองของท้องถิ่น พบว่า ผู้ให้ข้อมูลมีความคิดเห็นว่า คู่แข่งทางการเมืองของท้องถิ่น มีการทำผลงานน้อย ประชาชนให้ความไว้วางใจไม่มากนัก รวมทั้งคุณสมบัติความสามารถอาจยังไม่สามารถเทียบเคียงผู้ที่ได้รับเลือกตั้ง เพราะเน้นการสนับสนุนอาชีพที่สามารถทำให้ประชาชนมีรายได้เพิ่มมากขึ้น ประกอบกับมีคุณภาพชีวิตที่ดี แม้กระทั่งการเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมของชุมชนก็ยังมีไม่สม่ำเสมอ ซึ่งจัดว่าเป็นความสัมพันธ์แบบตัวต่อตัว ที่เพียงกมล มานะรัตน์ (2547: 36-42 อ้างถึงใน อติพรรณ ทองจรัส 2553: 38-39) กล่าวไว้ว่า ความสัมพันธ์แบบอุปถัมภ์นั้น ต้องเป็นความสัมพันธ์ส่วนตัวระหว่างผู้อุปถัมภ์กับผู้รับการอุปถัมภ์ ผลประโยชน์ที่แลกเปลี่ยนกันจึงเป็นผลประโยชน์ที่แลกเปลี่ยนกัน จึงเป็นผลประโยชน์ที่เฉพาะเจาะจงเป็นการส่วนตัว ผลจากการแลกเปลี่ยนที่ไม่สมดุลทำให้เกิดความรู้สึกเป็นหนี้บุญคุณ ความจงรักภักดี เช่น เมื่อผู้รับการอุปถัมภ์ต้องการเงิน หรือต้องการให้มีคนช่วยติดต่อ โกล่เกลี่ย พูดจากับผู้มีอำนาจอื่นๆ เขาก็จะรู้สึกว่า เขาจะต้องพึ่งพาอาศัยผู้อุปถัมภ์ของเขา ส่วนผู้อุปถัมภ์ก็จะรู้ว่า “คนของเขา” ก็จะช่วยเหลือเขาในยามที่เขาต้องการ หรือการเอื้อประโยชน์ต่อกันระหว่างเจ้าหน้าที่รัฐกับพ่อค้าเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจที่จะให้ผลประโยชน์แก่พ่อค้า พ่อค้าก็ให้เงินหรือสิ่งของแลกเปลี่ยน เป็นต้น และเกษียร เตชะพีระ (2540:36-38 อ้างถึงใน จันทร์คณา มั่นคง 2547:36) อธิบายระบบความสัมพันธ์แบบอุปถัมภ์ไว้ คือ เป็นความสัมพันธ์ที่ตั้งอยู่บนความไม่เสมอภาคทางอำนาจ และเป็นความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และยั่งยืน โดยผู้อุปถัมภ์มีภาระหน้าที่ดูแลความทุกข์สุขของผู้ได้อุปถัมภ์ก็มีหน้าที่ทางศีลธรรมที่จะต้องรับใช้บริการและ ให้ความจงรักภักดีแก่ผู้อุปถัมภ์ จึงสรุปได้ว่าแนวคิดทฤษฎีอุปถัมภ์ เป็นความสัมพันธ์ระหว่างคน 2 คน มีลักษณะซึ่งหน้า (face to face) โดยฝ่ายที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมสูงกว่าจะใช้อำนาจและปัจจัยต่างๆ ให้ความคุ้มครองต่อฝ่ายหนึ่งที่มีฐานะและสังคมที่ต่ำกว่า ซึ่งฝ่ายหลังจะตอบแทน โดยการช่วยเหลือต่างๆ ไป และอุทิศตัวรับใช้ผู้อุปถัมภ์

3. ข้อเสนอแนะ

3.1 ข้อเสนอแนะจากการวิจัยต่อผู้สมัครรับเลือกตั้งในเทศบาลเมืองชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ในปี 2555

3.1.1 ควรปลูกฝังแนวคิด และกระบวนการมีส่วนร่วมให้แก่ประชาชนเนื่องจากแนวคิดการมีส่วนร่วมของประชาชนในงานพัฒนา ได้รับการยอมรับและใช้เป็นแนวทางปฏิบัติงานพัฒนา กระบวนการของการมีส่วนร่วมนั้นมิได้ขึ้นอยู่กับการริเริ่มหรือการวางแผนโดยรัฐ แต่ความสำเร็จนั้นอยู่ที่ประชาชนในชุมชนต้องเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการอย่างเป็นอิสระ เน้นการทำงานในรูปกลุ่มหรือองค์กรชุมชนที่มีวัตถุประสงค์ในการเข้าร่วมอย่างชัดเจน พลังของกลุ่มจะเป็นปัจจัยสำคัญทำให้งานพัฒนาต่าง ๆ บรรลุผลสำเร็จตามความมุ่งหมาย ทั้งยังช่วยให้ประชาชนมีความคิดว่าตนเองเป็นผู้ที่มีความสำคัญทั้งยังเป็นหุ้นส่วนของการทำกิจกรรมพัฒนาทุกประเภท ตั้งแต่ขั้นตอนที่ 1 การมีส่วนร่วมในขั้นการริเริ่มการพัฒนา ซึ่งเป็นขั้นตอนที่ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหาและหาสาเหตุของปัญหาภายในชุมชนตลอดจนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ กำหนดความต้องการของชุมชนและมีส่วนในการจัดลำดับความสำคัญของความต้องการด้วย ขั้นตอนที่ 2 การมีส่วนร่วมในขั้นการวางแผนในการพัฒนา เป็นขั้นตอนที่ประชาชนมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย และวัตถุประสงค์ของ โครงการ กำหนดวิธีการ และแนวทางในการดำเนินงาน ตลอดจนกำหนดทรัพยากรและแหล่งทรัพยากรที่จะใช้ ขั้นตอนที่ 3 การมีส่วนร่วมในขั้นการดำเนินการพัฒนา เป็นขั้นตอนที่ประชาชนมีส่วนร่วมในการสร้างประโยชน์โดยการสนับสนุน ทรัพย์ วัสดุอุปกรณ์ และแรงงานหรือเข้าร่วมบริหารงาน ประสานงานและดำเนินการขอความช่วยเหลือจากภายนอกขั้นตอนที่ 4 การมีส่วนร่วมขั้นการรับผลประโยชน์จากการพัฒนา เป็นขั้นตอนที่ประชาชนมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ที่พึงได้จากการพัฒนาหรือยอมรับผลประโยชน์อันเกิดจากการพัฒนาทั้งด้านวัตถุและจิตใจและขั้นตอนที่ 5 การมีส่วนร่วมในขั้นประเมินผลการพัฒนา เป็นขั้นตอนที่ประชาชนเข้าร่วมประเมินว่า การพัฒนาที่ได้กระทำไปนั้นสำเร็จตามวัตถุประสงค์เพียงใด

3.1.2 ผู้ที่เกี่ยวข้องควรปลูกฝังค่านิยมประชาธิปไตยที่มีแนวคิดที่อยู่บนพื้นฐานของการตัดสินใจด้วยการใช้เหตุผล โดยอาจเริ่มจากสถาบันพื้นฐาน คือ สถาบันครอบครัว สถาบันการศึกษา สถาบันศาสนา รวมทั้งชุมชนเอง ให้เกิดค่านิยม รวมทั้งทัศนคติต่อการมีคุณงามความดีทางด้านจิตใจมากกว่าค่านิยมที่มาจากความทันสมัยเชิงวัตถุซึ่งไม่มีความยั่งยืนต่อการนำมาพัฒนาให้เกิดความเจริญก้าวหน้าอย่างแท้จริง ซึ่งขอเสนอดังกล่าวสอดคล้องกับเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญอันอยู่ภายใต้การปกครองของระบอบประชาธิปไตยลักษณะแบบตัวแทน ที่กล่าวไว้ว่า

อำนาจเป็นของประชาชน เพื่อประชาชน และโดยประชาชน เพราะฉะนั้นประชาชนต้องสามารถทำหน้าที่ของตนเองให้เกิดอย่างเหมาะสมและถูกต้องตามบรรทัดฐานที่สังคมกำหนดไว้ ทั้งที่สำคัญนั้นต้องมาจากจิตสำนึกที่เรียกว่าจิต สาธารณะ อันหมายถึง ความทุ่มเทเพื่อทำประโยชน์แก่สังคม โดยละทิ้งประโยชน์ส่วนตัว ซึ่งหากเป็นเช่นที่กล่าวมาจึงมีความเชื่อเป็นอย่างยิ่งว่า ในอนาคตการเลือกตั้งทุกระดับจะเกิดปรากฏการณ์ที่ดีขึ้นอย่างแน่นอน

3.1.3 การเตรียมความพร้อมของผู้ลงสมัครการเมืองท้องถิ่นของตนเองก่อนลงสมัครรับเลือกตั้ง ซึ่งควรมีความพร้อมในส่วนบุคคล ได้แก่ การเตรียมความพร้อมทางด้านร่างกาย ทางด้านสภาวะจิตใจ ตลอดจนต้องมีความพร้อมทางการเมือง ได้แก่ ทรัพยากรทางการเมือง เช่น ความมั่นคงทางเศรษฐกิจ การรวมกลุ่มสร้างทีมงานเพื่อทำงานตามนโยบายที่กำหนดไว้ช่วงหาเสียง เป็นต้น และข้อมูลอื่นๆ ที่มีความเกี่ยวข้องทางการเมือง ได้แก่ การศึกษากฎหมายที่สัมพันธ์กับแนวทางจัดการเลือกตั้ง บทบาทหน้าที่ในการดำรงตำแหน่งตามภารกิจหน้าที่หลังจากได้รับเลือกตั้งเข้ามาปฏิบัติงานแล้วของเทศบาลเมือง และที่สำคัญ คือ ข้อมูลตามบริบทชุมชนซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับมิติทุนทางสังคม ได้แก่ มิติทรัพยากรมนุษย์ด้านผู้นำเป็นทางการ ผู้นำแบบไม่เป็นทางการ มิติกลุ่ม หรือเครือข่ายการทำงานพัฒนาชุมชน มิติทรัพยากรธรรมชาติ มิติสถาบันชุมชนทั้งครอบครัว ศาสนา การศึกษา มิติภูมิปัญญาท้องถิ่น มิติเศรษฐกิจ มิติการเมืองการปกครอง ซึ่งสามารถนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์อย่างมากต่อการทำกิจกรรมพัฒนาชุมชน

3.2 ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

3.2.1 การนำเสนอผลการวิจัยมาทั้งหมดนี้ที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยภายใน และปัจจัยภายนอกนั้น สามารถนำไปใช้เป็นฐานข้อมูลสำคัญให้แก่บุคคล หน่วยงานต่างๆ ที่สนใจ ทั้งยังต้องการทำวิจัยในประเด็นอื่นๆ เพิ่มเติม หรือสามารถนำไปใช้ในการเปรียบเทียบกับเทศบาลเมืองแห่งอื่นที่มีบริบทสภาพสังคม สภาพเศรษฐกิจ สภาพวัฒนธรรม สภาพทางการเมืองที่มีความใกล้เคียงกันว่า มีปัจจัยอื่นใดบ้างที่สามารถเป็นแรงผลักดัน สนับสนุนให้ผู้ที่จะลงสมัครรับเลือกตั้งตำแหน่งผู้นำท้องถิ่นได้ประสบความสำเร็จ

3.2.2 ผลการวิจัยครั้งนี้ สามารถแสดงให้เห็นเชิงประจักษ์ไว้ว่า ผู้ที่จะเข้ามาดำรงตำแหน่งผู้นำท้องถิ่นเพื่อมุ่งสู่การเปลี่ยนแปลงให้เกิดความเจริญก้าวหน้าทั้งต่อประชาชน และต่อชุมชนด้านความเติบโตทางเศรษฐกิจ สังคมในอนาคตได้อย่างแท้จริงนั้น นอกจากควรเป็นผู้ที่มีคุณสมบัติในความพร้อมที่เหมาะสมตามบรรทัดฐานที่สังคมกำหนดไว้แล้ว ควรประกอบไปด้วยการมีคุณสมบัติเฉพาะตัวเกี่ยวกับปัจจัยการได้รับการศึกษาที่ดี มีความกล้าคิดตัดสินใจแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้ หรือหากไม่สามารถแก้ไขได้เอง สามารถติดต่อภาคีเครือข่ายเพื่อขอเข้ารับการสนับสนุน เพื่อแก้ไขปัญหาให้คลี่คลาย ทั้งยังมีธรรมาภิบาลทางการเมือง ที่สำคัญ คือ ซื่อสัตย์สุจริต

ตรวจสอบได้ ยิ่งส่งผลให้บุคคลผู้นั้นได้รับเลือกตั้ง หรือกรณีที่กลับมาลงสมัครใหม่อีกครั้งหลังจากหมดวาระไปแล้วก็ยังสามารถถูกรับเลือกตั้งได้อีกครั้งด้วย

3.2.3 สามารถนำไปใช้เป็นฐานข้อมูลสำคัญให้แก่ผู้ที่มีความสนใจเข้ารับสมัครเลือกตั้งเป็นนักการเมืองท้องถิ่นทุกระดับเสมือนเป็นคู่มือฉบับหนึ่งในการศึกษาเพื่อเตรียมเข้าสู่ตำแหน่งผู้บริหารชุมชน

3.3 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ในการวิจัยเรื่องนี้ให้ความสำคัญโดยมุ่งเน้นที่ปัจจัยภายใน ได้แก่ ภูมิหลังของผู้สมัคร คุณสมบัติและลักษณะส่วนตัวของผู้สมัคร ความเป็นกลุ่ม (พัฒนาชะอำ) นโยบายที่ใช้หาเสียงของกลุ่มผู้สมัคร (พัฒนาชะอำ) กระบวนการและวิธีการที่ใช้ใน การหาเสียง ทรัพยากรทางการเมือง และปัจจัยภายนอก ได้แก่ สภาพเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรมการเมือง ของท้องถิ่น ระบบอุปถัมภ์และผลประโยชน์ อำนาจและอิทธิพล คู่แข่งทางการเมืองของท้องถิ่น ซึ่งการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลเพียงประเด็นความสำเร็จในการสามารถเข้ารับเลือกตั้งในตำแหน่งในเทศบาลเมืองชะอำเท่านั้น เพราะฉะนั้นผู้วิจัยจึงมีความคิดเห็นว่า หากท่านใดให้ความสนใจควรวิจัยเพิ่มเติมในประเด็นต่อไปนี้

3.3.1 ควรมีการศึกษาเทศบาลเมืองอื่นๆ ในประเด็นที่มีปัจจัยภายใน และปัจจัยภายนอกเดียวกัน เพื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์เชิงเปรียบเทียบถึงความเหมือน หรือความแตกต่าง ซึ่งหากมีความเหมือนจะสร้างความน่าเชื่อถือให้แก่ผู้จะลงสมัครครั้งต่อไปให้ยึดเป็นบรรทัดฐานในการปฏิบัติตน แต่ถ้าหากมีความแตกต่างกันก็เปรียบเทียบการได้รับองค์ความรู้ในมิติอื่นๆ เพิ่มเติม

3.3.2 เพื่อให้มีการศึกษาพระราชบัญญัติองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเทศบาลเมืองและรัฐธรรมนูญ 2550 เชิงเปรียบเทียบให้เห็นความสอดคล้องระหว่างนโยบาย แนวทางปฏิบัติ ตลอดจนการนำมาปฏิบัติจริงว่ามีจุดแข็ง ตลอดจนจุดอ่อนที่ควรปรับแก้ไขอย่างไร เพื่อให้เกิดความเหมาะสมกับบริบทสังคมไทย

3.3.3 ควรมีการวิจัยถึงประเด็นเกี่ยวกับปัญหา อุปสรรคในการจัดการเลือกตั้งในระดับท้องถิ่นที่ยังไม่ปฏิบัติตามแนวทางที่เจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการการเลือกตั้ง พ.ศ. 2550 รวมทั้งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 เพื่อการปรับเปลี่ยนให้สอดคล้อง

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กนก วงษ์ตระหง่าน (2528) *การเมืองในระบอบประชาธิปไตย* กรุงเทพมหานคร
สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- โกวิท พวงงาม (2542) *การปกครองท้องถิ่นไทย: หลักการและมิติใหม่ในอนาคต*
กรุงเทพมหานคร บพิธการพิมพ์
- _____ (2549) *การปกครองท้องถิ่นไทย* กรุงเทพมหานคร สำนักพิมพ์วิญญูชน
- กิ่งแก้ว ทรัพย์พระวงศ์ (2542) *จิตวิทยาทั่วไป* พิมพ์ครั้งที่ 11 ฉบับปรับปรุง กรุงเทพมหานคร
ไทยเจริญการพิมพ์
- จาง เปิ่นทอง (2556, 31 สิงหาคม) “สมาชิกสภาเทศบาลเมืองชะอำ อ.ชะอำ จ.เพชรบุรี”
สัมภาษณ์โดย ประชา วังศิริ ชุมชนค่ายนเรศวร ต.ชะอำ อ.ชะอำ จ.เพชรบุรี
- จุมพล หนิมพานิช และคนอื่นๆ (2539) “ปัจจัยด้านคุณลักษณะของ องค์กรที่ส่งผลกระทบต่อ
นโยบาย การสรรหาและ คัดเลือกบุคลากร กรณีศึกษา บริษัทในเขตนิคมอุตสาหกรรม
อมตะนคร จังหวัดชลบุรี” งานวิจัยนิตยสารปริญาโทหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
วิทยาลัยพาณิชยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
- จรรยา สุภาพ (2527) *หลักรัฐศาสตร์ ฉบับพื้นฐาน* พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพมหานคร แพร่พิทยา
- จันทร์คณา มั่นคง (2547) “ปัจจัยที่มีผลต่อการได้รับเลือกตั้งเป็นผู้บริหารท้องถิ่นและสมาชิกสภา
ท้องถิ่น: ศึกษากรณีการเลือกตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลปากแกรก อำเภอเมือง
กาญจนบุรี จังหวัดกาญจนบุรี” วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
สาขา นโยบายสาธารณะ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- ชูวงศ์ ฉายะบุตร (2539) *การปกครองท้องถิ่นไทย* กรุงเทพมหานคร พิมพ์ครั้งที่ 11 ดั่งเช่นเตอร์
- ชาติชาย ณ เชียงใหม่ (2533) “การเปลี่ยนแปลงทางสังคมกับพฤติกรรมทางการเมืองของชาวนาใน
ภาคเหนือ” ใน อนุญา ภูชงคกุล (บรรณาธิการ) *รัฐกับหมู่บ้านในไทยศึกษา*
กรุงเทพมหานคร สถาบันไทยคดีศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- ชน หน่อทอง (2556, 24 สิงหาคม) “ประธานชุมชนนเรศวร อ.ชะอำ จ.เพชรบุรี” สัมภาษณ์โดย
ประชา วังศิริ ชุมชนค่ายนเรศวร ต.ชะอำ อ.ชะอำ จ.เพชรบุรี
- ชัยอนันต์ สมุทวณิช (2525) *การเมือง-การเปลี่ยนแปลงทางการเมืองไทย 2511-2475*
กรุงเทพมหานคร สำนักพิมพ์บรรณกิจ
- ทวี สุรฤทธิกุล (2550) “พฤติกรรมการสื่อสารทางการเมือง” ใน *เอกสารการสอนชุดวิชา
พฤติกรรมสื่อสาร* หน่วยที่ 9-15 หน้า 253-305 นนทบุรี
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

- นุกูล พรสมบูรณ์ศิริ (2556, 28 สิงหาคม) “นายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองชะอำ อ.ชะอำ จ.เพชรบุรี”
สัมภาษณ์โดย ประชา วังศิริ ชุมชนค่ายนเรศวร ต.ชะอำ อ.ชะอำ จ.เพชรบุรี
- นิคม สุวรรณรุ่งเรือง (2531) “ชนชั้นนำ และโครงสร้างชนชั้นอำนาจชาวไทยมุสลิม ในจังหวัด
ชายแดนภาคใต้” วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- บรรพต วีระสัย (2520) *รัฐศาสตร์ทั่วไป* กรุงเทพมหานคร มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- ปธาน สุวรรณมงคล (2552) “การพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ”
รายงานการวิจัยโครงการปรับภาคราชการสู่ยุคโลกาภิวัตน์ กรุงเทพมหานคร
โรงพิมพ์กองกลาง
- สำนักคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน
- พยอม พวงสมบัติ (2556, 30 สิงหาคม) “ประธานคณะกรรมการการเลือกตั้งจังหวัดเพชรบุรี
อ.เมือง จ.เพชรบุรี” สัมภาษณ์โดย ประชา วังศิริ ชุมชนค่ายนเรศวร ต.ชะอำ อ.ชะอำ
จ.เพชรบุรี
- พรชัย เทพปัญญา และชาญชัย ลวิตรังสีมา (2520) *การปกครองท้องถิ่นเปรียบเทียบ อังกฤษ
สหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น ฝรั่งเศส สหภาพโซเวียต* กรุงเทพมหานคร
โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- ไพลิน เชื้อนทา (2538) “ลักษณะและพัฒนาการของกลุ่มการเมืองท้องถิ่นเทศบาลเมืองพะเยา
ระหว่างพ.ศ.2517 - 2538” การค้นคว้าอิสระ รัฐศาสตรมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- พิมพ์ใจ โอภาณรักษ์ธรรม (2542) *การสื่อความหมายสำหรับครู คณะวิชาครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏ
สวนสุนันทา*
- พัฒน์ บุญรัตพันธ์ (2517) *การสร้างพลังชุมชนโดยกระบวนการพัฒนาชนบท* กรุงเทพมหานคร
โอเดียนสโตร์
- เพียงกมล มานะรัตน์ (2547) “การเมืองเรื่องการเลือกตั้ง : ศึกษากรณีการ รณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง
นายกเทศมนตรีของเทศบาลนครเชียงใหม่ ปี พ.ศ. 2547” วิทยานิพนธ์รัฐศาสตร
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครอง นักการเมืองท้องถิ่นจังหวัดพระนครศรีอยุธยา
คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- เยาวภา เตชะคุปต์ (2527) *การจัดการศึกษา* กรุงเทพมหานคร พิมพ์แม่ค
- ขงยุทธ เกษสาคร (2541) *ภาวะผู้นำและการจูงใจ* กรุงเทพมหานคร ศูนย์เอกสารและตำราสถาบัน
ราชภัฏสวนดุสิต

- ยีน เรื่องสว่าง (2556, 25 สิงหาคม) ประชานชุมชนหัวบ้านชะอำ ต.ชะอำ อ.ชะอำ จ.เพชรบุรี
 สัมภาษณ์โดย ประชา วังคีรี ชุมชนค่ายนเรศวร ต.ชะอำ อ.ชะอำ จ.เพชรบุรี
- วิสุทธิ โพธิ์แท่น (2538) *ประชาธิปไตย แนวความคิดและตัวแบบประเทศประชาธิปไตยในอุดมคติ* กรุงเทพมหานคร สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- วิสุทธิ สุขเจริญ (2556, 28 สิงหาคม) “ผู้สมัครสมาชิกสภาเทศบาลเมืองชะอำ อ.ชะอำ จ.เพชรบุรี”
 สัมภาษณ์โดย ประชา วังคีรี ชุมชนค่ายนเรศวร ต.ชะอำ อ.ชะอำ จ.เพชรบุรี
- วิโรจน์ ปานทอง (2556, 27 สิงหาคม) “สมาชิกสภาเทศบาลเมืองชะอำ อ.ชะอำ จ.เพชรบุรี”
 สัมภาษณ์โดย ประชา วังคีรี ชุมชนค่ายนเรศวร ต.ชะอำ อ.ชะอำ จ.เพชรบุรี
- วิทัศน์ บริรักษ์ (2556, 30 สิงหาคม) “หัวหน้าสถานีตำรวจภูธรชะอำ อ.ชะอำ จ.เพชรบุรี”
 สัมภาษณ์โดย ประชา วังคีรี ชุมชนค่ายนเรศวร ต.ชะอำ อ.ชะอำ จ.เพชรบุรี
- วีระชัย กระจ่างทอง (2539) “บทบาทของกำนันผู้ใหญ่บ้านในเชิงธุรกิจการเมือง : ศึกษาเฉพาะกรณีการซื้อขายที่ดินในตำบลออนกลาง กิ่งอำเภอแม่ออน จังหวัดเชียงใหม่”
 วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเมืองและการปกครอง มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- วินัย มนต์ปัญญากุล (2544) การมีส่วนร่วมและแนวทางในการป้องกันปัญหาบ้านของผู้นำชุมชน: ศึกษากรณี ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธรตำบลลูกแก อำเภอกำมะนา จังหวัดกาญจนบุรี กรุงเทพมหานคร มหาวิทยาลัยศิลปากร
- ศักดิ์ไทย สุรกิจบวร (2545) *จิตวิทยาสังคม* กรุงเทพมหานคร สุวีริยาสาส์น
- สมบูรณ์ พูลลาภ (2556, 27 สิงหาคม) “รองนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองชะอำ อ.ชะอำ จ.เพชรบุรี”
 สัมภาษณ์โดย ประชา วังคีรี ชุมชนค่ายนเรศวร ต.ชะอำ อ.ชะอำ จ.เพชรบุรี
- สมใจ น้อยสะอาด (2556, 24 สิงหาคม) “ประชานชุมชนห้วยทรายเหนือ ต.ชะอำ อ.ชะอำ จ.เพชรบุรี” สัมภาษณ์โดย ประชา วังคีรี ชุมชนค่ายนเรศวร ต.ชะอำ อ.ชะอำ จ.เพชรบุรี
- สรศักดิ์ ไนย์สงวน (2556, 25 สิงหาคม) “ประชานชุมชนชัยมงคล ต.ชะอำ อ.ชะอำ จ.เพชรบุรี”
 สัมภาษณ์โดย ประชา วังคีรี ชุมชนค่ายนเรศวร ต.ชะอำ อ.ชะอำ จ.เพชรบุรี
- สงวน สุทธิเลิศอรุณ (2543) *พฤติกรรมมนุษย์กับการพัฒนาคน* กรุงเทพมหานคร อักษราพัฒนา
- สุพจน์ บุญวิเศษ (2549) *หลักรัฐศาสตร์ พิมพ์ครั้งที่ 2* กรุงเทพมหานคร
 ห้างหุ้นส่วนจำกัด เอ็ม.ที.เพรส.

- สุรศักดิ์ ม่วงทอง (2543) “พุทธธรรมกับภาวะผู้นำที่พึงประสงค์ : ศึกษาเฉพาะกำนันผู้ใหญ่บ้าน
จังหวัดนครศรีธรรมราช” วิทยานิพนธ์ปริญญาอักษรศาสตรมหาบัณฑิต
คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล
- สุดเขต สกุตทอง (2549) “อิทธิพลของกลุ่มผลประโยชน์ในเขตเทศบาลตำบลแม่โจ้ต่อการเลือกตั้ง
นายกเทศมนตรีและสมาชิกสภาเทศบาล” การค้นคว้าแบบอิสระรัฐศาสตรมหาบัณฑิต
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- สุวัฒน์ ช่างเหล็ก (2536) “ความสัมพันธ์ระหว่างการใช้อำนาจของหัวหน้าคณะวิชาและ
สถานการณ์กับประสิทธิผลการบริหารคณะวิชาตามทฤษฎีของอาจารย์วิทยาลัยครู”
วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษาคุณวุฒิปริญญาตรี สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
- สุดาพร พัดแสง (2548) “ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของประชาชนในการเลือกตั้งทั่วไปพ.ศ.
2548: ศึกษากรณีเขตเลือกตั้งที่ 2 จังหวัดเพชรบุรี” วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต
แผนกการเมืองการปกครอง สาขาวิชารัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- เสนีย์ คำสุข (2533) “ธรรมรัฐ” *รัฐสภาสาร* กรกฎาคม 2533, 62-83
- เสรี รัศมีฤกษ์เศรษฐ์ (2556, 29 สิงหาคม) “สำนักงานการเลือกตั้งจังหวัดเพชรบุรี อ.เมือง
จ.เพชรบุรี” สัมภาษณ์โดย ประชา วังศิริ ชุมชนค่ายนเรศวร ต.ชะอำ อ.ชะอำ
จ.เพชรบุรี
- อรุณ รักธรรม (2523) *หลักมนุษยสัมพันธ์กับการบริหาร* พิมพ์ครั้งที่ 3 กรุงเทพมหานคร
ไทยวัฒนาพานิช
- อรุณ มิตรดี (2556, 27 สิงหาคม) “สมาชิกสภาเทศบาลเมืองชะอำ อ.ชะอำ จ.เพชรบุรี”
สัมภาษณ์โดย ประชา วังศิริ ชุมชนค่ายนเรศวร ต.ชะอำ อ.ชะอำ จ.เพชรบุรี
- อกิน รพีพัฒน์ (2527) *การมีส่วนร่วมของประชาชนในงานพัฒนา* กรุงเทพมหานคร
ศูนย์การศึกษานโยบายสาธารณสุข
- อุทัย หิรัญโต (2549) *ศิลปศาสตร์ของนักบริหาร* กรุงเทพมหานคร โอเดียนสโตร์การพิมพ์
- อนันต์ อนันตกุล (2521) *สภากาแฟ* กรุงเทพมหานคร ธรรมสาร
- อมรา พงศาพิชญ์และปรีชา คุวินทร์พันธ์ (2543) *ระบบอุปถัมภ์* กรุงเทพมหานคร
สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- อำนาจ วิทยา (2556, 30 สิงหาคม) “ปลัดเทศบาลเมืองชะอำ อ.ชะอำ จ.เพชรบุรี”
สัมภาษณ์โดย ประชา วังศิริ ชุมชนค่ายนเรศวร ต.ชะอำ อ.ชะอำ จ.เพชรบุรี
- French, J.R.P., & Raven, B.H. (1968). The bases of power. In D. Cartwright & Arbor (Eds.)
Studies powers (pp.1402-1404). New York: McGraw-Hill.

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

สภามหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ภาคผนวก ก

ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือ

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือสัมภาษณ์

1. ชื่อ รองศาสตราจารย์ ดร.เสนห์ จุ้ยโต
ตำแหน่ง อาจารย์ประจำสาขาวิทยาการจัดการ
สถานที่ทำงาน มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
วุฒิการศึกษา ศศ.บ. (เชียงใหม่), พบ.ม. (รัฐประศาสนศาสตร์) (เกียรตินิยม) NIDA
ค.ค.(อุดมศึกษา) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2. ชื่อ กิตติวัฒน์ รัตนดิถก ณ ฎุเกีต
ตำแหน่ง เลขาธิการคณะกรรมการกิจการชายแดนไทยประจำรัฐสภา
สถานที่ทำงาน สำนักงานคณะกรรมการกิจการชายแดนไทยประจำรัฐสภา
การศึกษา นต. (รามคำแหง), พบ.ม. (รัฐประศาสนศาสตร์) NIDA
ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (สหวิทยาการ). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
3. ชื่อ สุรินทร์ นียมามงกูร
ตำแหน่ง รองศาสตราจารย์ ระดับ 9
สถานที่ทำงาน สาขาวิชาสถิติ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
การศึกษา วท. บ. (จุฬาลงกรณ์) (เกียรตินิยม), พบ. ม. (สถิติประยุกต์) NIDA
M. S. (Statistics)Iowa State University, U. S. A.
Ph.D. (Development Administration) National Institute of Development
Administration

ภาคผนวก ข
แบบสัมภาษณ์

แบบสัมภาษณ์

เรื่อง ปัจจัยที่ทำให้ผู้นำกลุ่มพัฒนาชะอำและสมาชิกได้รับเลือกตั้ง ในการเลือกตั้ง เทศบาลเมืองชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ในปี 2555

คำชี้แจง

1. การเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่ทำให้ผู้นำกลุ่มพัฒนาชะอำและสมาชิกได้รับเลือกตั้ง ในการเลือกตั้ง เทศบาลเมืองชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ในปี 2555 โปรดตอบคำถามตามความเป็นจริงหรือตามความคิดเห็นของท่าน โดยคำตอบและข้อมูลที่ได้รับจากการสัมภาษณ์จะถือเป็นความลับที่สุด ผู้วิจัยจะนำคำตอบหรือความคิดเห็นของท่านมาประมวลและวิเคราะห์เพื่อการวิจัยในภาพรวมเท่านั้น

2. การวิจัยครั้งนี้เป็นไปเพื่อการศึกษาตามหลักสูตรบัณฑิตศึกษา สาขาวิชารัฐศาสตร์แขนงวิชาการเมืองการปกครอง มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ซึ่งจะสำเร็จได้ด้วยดีหากได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดีในการให้ข้อมูลจากท่าน และขอขอบคุณทุกท่านมา ณ โอกาสนี้

3. แบบสัมภาษณ์การวิจัยนี้มีทั้งหมด 3 ตอน คือ

3.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

3.2 การสัมภาษณ์ถึงปัจจัยที่ทำให้ ผู้นำกลุ่มพัฒนาชะอำ (นายอนุกุล พรสมบูรณ์ศิริ) ได้รับเลือกตั้ง ในการเลือกตั้งนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ในปี 2555

3.3 การสัมภาษณ์ถึงปัจจัย ที่ทำให้ สมาชิกกลุ่มพัฒนาชะอำ ได้รับเลือกตั้ง ในการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลเมืองชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ในปี 2555

4. หลักการจัดทำแบบสัมภาษณ์ผู้วิจัยจัดทำตามกรอบแนวคิดและวัตถุประสงค์การวิจัย

สัมภาษณ์วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....ครั้งที่.....

สถานที่สัมภาษณ์.....เวลา.....

ผู้สัมภาษณ์.....

ผู้ให้สัมภาษณ์.....

ขอขอบคุณท่านมา ณ โอกาสนี้

แบบสัมภาษณ์

เรื่อง ปัจจัยที่ทำให้ผู้นำกลุ่มพัฒนาชะอำและสมาชิกได้รับเลือกตั้ง ในการเลือกตั้ง เทศบาลเมือง
ชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ในปี 2555
(ผู้นำกลุ่มพัฒนาชะอำและสมาชิก)

ประเด็นในการสัมภาษณ์

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

ชื่อ-สกุล.....เพศ.....อายุ.....เชื้อชาติ.....
 ศาสนา.....ภูมิลำเนา.....การศึกษาสูงสุด.....
 ที่อยู่.....
 อาชีพครอบครัว.....
 อาชีพส่วนตัว.....
 รายได้ต่อเดือน

จำนวนพี่น้อง

ในจำนวนพี่น้องท่านอยู่ในลำดับที่.....

สถานภาพครอบครัว.....

จำนวนบุตร

ปัจจุบันดำรงตำแหน่ง.....วาระที่.....ชื่อหน่วยงาน.....

ตำแหน่งทางการเมืองในอดีต.....

.....

ผลงานด้านการพัฒนาชุมชน ท้องถิ่นของท่าน ที่ผ่านมาจนถึงปัจจุบันมีอะไรบ้าง

.....

.....

.....

ท่านเป็นสมาชิกของกลุ่ม หรือเครือข่าย อะไรบ้าง (ทั้งในชุมชนและนอกชุมชน)

กลุ่ม.....ตำแหน่ง.....

กลุ่ม.....ตำแหน่ง.....

กลุ่ม.....ตำแหน่ง.....

กลุ่ม.....ตำแหน่ง.....

ตอนที่ 2 ปัจจัยที่ทำให้ ท่าน ได้รับเลือกตั้ง ในการเลือกตั้งนายกเทศมนตรี เทศบาลเมืองชะอำ
อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ในปี 2555

2.1 มีปัจจัยภายในอะไรบ้าง ที่ทำให้ท่านได้รับเลือกตั้ง ในการเลือกตั้งนายกเทศมนตรี
เทศบาล เมืองชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ในปี 2555

2.1.1 เพราะเหตุใด.....

2.1.2 เพราะเหตุใด

2.1.3 เพราะเหตุใด

2.1 มีปัจจัยภายนอกอะไรบ้าง ที่ทำให้ท่านได้รับเลือกตั้ง ในการเลือกตั้งนายกเทศมนตรี
เทศบาลเมืองชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ในปี 2555

2.2.1 เพราะเหตุใด

2.2.2 เพราะเหตุใด

2.2.3 เพราะเหตุใด

ตอนที่ 3 ปัจจัยที่ทำให้สมาชิกกลุ่มพัฒนาชะอำ ของท่านได้รับเลือกตั้งในการเลือกตั้งสมาชิกสภา
เทศบาลเมืองชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ในปี 2555

3.1 มีปัจจัยภายในอะไรบ้างที่ทำให้สมาชิกกลุ่มพัฒนาชะอำของท่าน ได้รับเลือกตั้ง
ในการเลือกตั้ง สมาชิกสภาเทศบาลเมืองชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ในปี
2555

3.1.1 เพราะเหตุใด

3.1.2 เพราะเหตุใด

3.1.3 เพราะเหตุใด

3.2 มีปัจจัยภายนอกอะไรบ้างที่ทำให้สมาชิกกลุ่มพัฒนาชะอำของท่าน ได้รับเลือกตั้ง
ในการเลือกตั้ง สมาชิกสภาเทศบาลเมืองชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ในปี
2555

3.2.1เพราะเหตุใด

3.2.2เพราะเหตุใด

3.2.3เพราะเหตุใด

แบบสัมภาษณ์

เรื่อง ปัจจัยที่ทำให้ผู้นำกลุ่มพัฒนาชะอำและสมาชิกได้รับเลือกตั้ง ในการเลือกตั้ง เทศบาลเมือง
ชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ในปี 2555
(กลุ่มบุคคลอื่นๆ)

ประเด็นในการสัมภาษณ์

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

ชื่อ-สกุล.....เพศ.....อายุ.....เชื้อชาติ.....
ศาสนา.....ภูมิลำเนา.....การศึกษาสูงสุด.....
ปัจจุบันดำรงตำแหน่ง.....วาระที่.....ชื่อหน่วยงาน.....

ตอนที่ 2 ปัจจัยที่ทำให้ ผู้นำกลุ่มพัฒนาชะอำ(นายอนุช พรมสมบูรณ์ศิริ) ได้รับเลือกตั้ง ในการ
เลือกตั้งนายกเทศมนตรี เทศบาลเมืองชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ในปี 2555

2.1 มีปัจจัยภายในอะไรบ้าง ที่ทำให้ผู้นำกลุ่มพัฒนาชะอำ(นายอนุช พรมสมบูรณ์ศิริ) ได้รับ
เลือกตั้ง ในการเลือกตั้งนายกเทศมนตรี เทศบาลเมืองชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ในปี 2555

2.1.1 เพราะเหตุใด.....

2.1.2 เพราะเหตุใด

2.1.3 เพราะเหตุใด

2.2 มีปัจจัยภายนอกอะไรบ้าง ที่ทำให้ผู้นำกลุ่มพัฒนาชะอำ (นายอนุช พรมสมบูรณ์ศิริ)
ได้รับเลือกตั้ง ในการเลือกตั้งนายกเทศมนตรี เทศบาลเมืองชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ในปี
2555

2.2.1 เพราะเหตุใด

2.2.2 เพราะเหตุใด

2.2.3 เพราะเหตุใด

ตอนที่ 3 ปัจจัยที่ทำให้สมาชิกกลุ่มพัฒนาชะอำ ได้รับเลือกตั้งในการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาล
เมืองชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ในปี 2555

3.1 มีปัจจัยภายในอะไรบ้างที่ทำให้สมาชิกกลุ่มพัฒนาชะอำได้รับเลือกตั้งในการ
เลือกตั้ง สมาชิกสภาเทศบาลเมืองชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ในปี2555

3.1.1 เพราะเหตุใด

3.1.2 เพราะเหตุใด

3.2 มีปัจจัยภายนอกอะไรบ้างที่ทำให้สมาชิกกลุ่มพัฒนาชะอำได้รับเลือกตั้งในการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลเมืองชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ในปี 2555

3.2.1เพราะเหตุใด

3.2.2เพราะเหตุใด

3.2.3เพราะเหตุใด

ประวัติผู้ศึกษา

ชื่อ	พันตำรวจโทประชา วังคีรี
วัน เดือน ปีเกิด	19 พฤษภาคม 2515
สถานที่เกิด	อำเภอด่านซ้าย จังหวัดเลย
ประวัติการศึกษา	รัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต รป.บ.(ตร.) โรงเรียนนายร้อยตำรวจ
สถานที่ทำงาน	กองบังคับการสนับสนุนทางอากาศ กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี
ตำแหน่ง	สารวัตรฝ่ายอำนวยการ (แผนและงบประมาณ)

